

VJESNIK

SLUŽBENI
VOJNOG ORDINARIJATA

GODINA: XX • BROJ: 2 (73) • 2017.

SLUŽBENI VJESNIK VOJNOG ORDINARIJATA U REPUBLICI HRVATSKOJ

Izdavač:

Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj
Ksaverska cesta, 12
10000 ZAGREB
tel: 01/46 70 660, 46 70 659
(37 84 489-MORH)
faks: 01/46 70 662
www.vojni-ordinarijat.hr
e-pošta: vojni.ordinarijat@mohr.hr

Odgovara:

Msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij

Uredio:

Mladen Čobanović

UVODNO SLOVO GENERALNOG VIKARA O. JAKOVA MAMIĆA

Poštovani primatelji i čitatelji *Službenog Vjesnika Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj*, radost mi je da imate u rukama broj Vjesnika s iznimno bogatim sadržajem. Doista, mnoštvo je naslova i tema, homilija i događaja na kojima bi se vrijedilo zaustaviti te ih čitati i promatrati srcem i pameću onih koji su ih izrekli, napisali ili u njima sudjelovali kao kreatori ili nositelji njihove izvedbe.

Zaustavit ću se na dva važna naslova izisala iz duše pape Franje i upućena Crkvi ovoga vremena, ali tako da ujedno Crkvu odgajaju za vremena koja se naziru iz suvremenog kretanja, kako u Crkvi tako i u svijetu u kojem ona živi i zbog kojeg postoji.

„Misija u srcu kršćanske vjere“ prvi je naslov nad kojim želim stati, a riječ je o Poruci pape Franje za Svjetski misijski dan 2017. godine koji pada na 22. listopada 2017. Tekst vam je dostupan, nije dug i lako se čita. Dokument o dosljednom kontinuitetu našeg učitelja u vjeri koji se u ovoj Poruci velikim dijelom oslanja na svoju prvu papinsku Pobudnicu „Evangelii Gaudium“ iz 2013. godine. Središnja misao Poruke svakako je duboka i nezaobilazna potreba koju ljudi našeg vremena očekuju da Crkva bez okljevanja uđe u proces „izlaska“ iz svega što nije prepoznatljivo kao povjesna prisutnost Krista danas. Ova se poruka jednako odnosi na sve članove Crkve i nitko u ime bilo kojeg „naslova“ ne može odgovorno izbjegći zahtjevnu njezinu neodgovornosti i važnosti. „Izlazak“ ustvari i nije drugo nego dubinsko pročišćavanje svojeg odnosa s Bogom: kako ga i zašto ljubim te kako ga i zašto svjedočim. Evandeoski oblik Isusovog života mora u mojoj životu i odnosu na ljude, stvari i vrijednosti naći crtlu prepoznatljivosti oslobađajuće snage koja je svojstvena Isusovom govoru i prisutnosti. Ako je to tako, onda pitanje o potrebi „izlazaka“ u navjestiteljskom poslanju postaje samo po sebi konkretno i jasno. Autentičnost je prijateljica nutarnje slobode koja nas lišava straha da ćemo izgubiti nešto ako se usmjerimo na put nutarnjeg čišćenja.

Druga tema nad kojom se zaustavljam u ovom uvodnom slovu, ustvari je jedan novi događaj, a papa ga najavljuje naslovom „Ne ljubimo riječima, već djelima“ (usp. 1 Iv 3, 15).

Osluškujući papinu osjetljivost na rane suvremenog čovjeka i društva, samo je trebalo čekati čas kada će na ovaj način progovoriti o jednoj od najtežih rana svijeta u kojemu vladaju ljudi i određuju „mjere“ imutka i bitka koji bi pripadao ljudskom biću. Upravo zbog te skandalozne „mjere“, Papa uspostavlja „1. svjetski dan siromašnih“ (19. studenoga 2017). Sveti Otac polaže jaku nadu u preobrazbenu snagu Isusovog pristupa siromasima, koji nam pokazuje da za Isusa nisu problem siromasi, nego oni koji ih stvaraju. Zato je evangelizacijski pristup pravi pristup stvarnosti siromaštva, odnosno uvidjeti kako je ono posljedica neshvaćenog i neživljenog Evanđelja koje oslobađa čovjeka tako da u svojoj slobodi stvara jednak prostor slobode za svakog člana ljudske obitelji. I to na svim razinama: dostojanstva, imutka, kulture, mogućnosti, suživota i opravdane nade u mogućnost drugačijeg svijeta. Poruka pape Franje, prije svega, upućena je Crkvi: biskupima, svećenicima, posvećenim osobama, đakonima i vjeroučiteljima, svima koji imaju poslanje Crkve da u ime Isusovo stvaraju nova vremena u kojima će siromasi biti poruka Evanđelja, odno-

sno mjerilo Isusovih izabranika, a ne predmet kojeg rješavamo jeftinim frazama ili gestom „sendviča“. Oni se imaju pravo zvati „blaženi“, jer nitko kao oni ne posjeduje bogatstvo nutarne slobode; nitko kao oni nemaju straha da će nešto izgubiti; nitko kao oni ne mogu biti znak jednog drugačijeg stila vrijednosti egzistencije. Oni imaju ulogu izazova u svijetu strahova, nutarnjeg osobnog i društvenog nemira, krvočne „pravde“, nezadovoljstva koje ne podnosi jednakost.

Poštovani čitatelji, osim već spomenutih naglasaka iz navedene dvije papine Poruke (misije i siromasi), rado vam iznosim prijedlog da ovaj broj Vjesnika prolistate od početka do kraja: upoznat ćete se sa određenim stavovima Hrvatske biskupske konferencije s obzirom na aktualna pitanja društva, Crkve i osobito stava njezine Komisije „Iustitia et pax“. Obilje je blaga

koje vam dolazi iz Vojnog ordinarijata: pohod oca biskupa i vikara za pastoral Hrvatskom mirovnom kontingentu OS u Afganistan; pročitat ćete homilije, uočiti dekrete, zamijetiti inicijative, prepoznati aktivnosti. Sve je to naša Vojnopolijska biskupija i potrebno je prepoznati se u njoj kao u svojem mjestu duhovnog izrastanja i ostvarenja.

Ljeto je nastupilo. Možda se i umor obveza i posla već polako osjeća. Neka vam godišnji odmori budu prava mjesta cjelovitog osježenja na dobrobit vaših obitelji, suradnika na poslu i društvu u cjelini. Predstoji nam veliki Dan proslave zaštitnice Vojno-polijske biskupije Gospe velikoga hrvatskog krsnog zavjeta (5. kolovoza), kada ćemo kao narod slaviti biljeg svoje Domovine Vojno-redarstvenu operaciju „Oluja“. Neka ovaj događaj u nama urodi ponosom i zahvalnošću.

O. Jakov Mamić, OCD

Generalni vikar Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj

SVETA STOLICA

Misija u srcu kršćanske vjere

Poruka pape Franje za Svjetski misijski dan 2017. (22. listopada)

Draga braćo i sestre,

I ove nas godine Svjetski misijski dan okuplja oko Isusove osobe »prvog i najvećeg blagovjesnika« (Pavao VI., Evangelii nuntiandi, 7), koji nas neprestano šalje da naviještamo Evanđelje ljubavi Boga Oca u snazi Duha Svetoga. Ovaj nas dan poziva da ponovno razmišljamo o misiji u srcu kršćanske vjere. Naime, Crkva je misijska po svojoj naravi; u protivnom ne bi više bila Kristova Crkva, nego tek jedna od zajednica koja bi brzo prestala služiti svojoj svrsi te bi nestala. Stoga smo pozvani postaviti si određena pitanja o našem kršćanskom identitetu i odgovornosti ma nas kao vjernika, u svijetu obilježenom zbumjenostima, razočaranjem i frustracijom i rastrganom brojnim bratoubilačkim ratovima, koji nepravedno pogađaju poglavito nedužne. Koji je temelj našega poslanja? Što je središte našega poslanja? Koji su temeljni pristupi koje trebamo poduzeti u obavljanju svojeg poslanja?

Misija i preobražavajuća snaga evanđelja Krista, Puta, Istine i Života

1. Misija Crkve, namijenjena svim ljudima dobre volje, temelji se na snazi preobraženja koju ima evanđelje. Evanđelje je Radosna vijest koja u sebi sadrži zaraznu radost i nudi novi život: život uskrsloga Krista koji, darujući nam svoga životvornoga Duha, postaje za nas Put, Istina i Život (usp. Iv 14, 6). On je onaj koji nas poziva da ga slijedimo s povjerenjem i hrabrošću. U naslijedovanju Isusa kao našeg Puta, doživljavamo njegovu Istinu i primamo njegov Život, koji je punina zajedništva s Bogom Ocem, u sili Duha Svetoga. Taj nas život oslobađa od svake sebičnosti i izvor je kreativnosti u ljubavi.

2. Bog Otac želi ovu egzistencijalnu preobrazbu svojih sinova i kćeri. Ta preobrazba nalazi svoj izraz u klanjanju u duhu i istini (usp. Iv 4, 23-24), po životu oživotvorenim Duhom Svetim u naslijedovanju Isusa Sina na slavu Boga Oca. »Božja slava je živi čovjek« (Irenej, Adversus hereses IV, 20, 7). Naviještanje Evanđelja postaje tako živa i djelotvorna riječ koja ostvaruje ono što razglašava (usp. Iz 55, 10-11), to jest Isusa

Krista, koji se neprestano utjelovljuje u svakoj ljudskoj situaciji (usp. Iv 1, 14).

Misija i Kristov kairos

3. Misija Crkve, dakle, nije širenje neke vjerske ideologije, a još manje predlaganje nekog uzvišenog etičkog nauka. Mnogi su pokreti u svijetu sposobni pobuditi uzvišene ideale ili načine življenja smislenog života. No, kroz misiju Crkve sâm Isus Krist nastavlja evangelizirati i djelovati. Njegova misija tako u povijesti uprutsnuje kairos, pogodno vrijeme spasenja u povijesti. Propovijedanjem evanđelja, Uskrsli Isus postaje uvijek iznova naš suvremenik, tako da oni koji ga prihvate s vjerom i ljubavlju doživljavaju preobražavajuću snagu njegova Duha koji čovječanstvo i stvorene čini plodnima, kao što kiša čini zemlju plodnom. »Njegovo uskrsnuće nije nešto što pripada prošlosti, već sadrži neku životnu snagu koja je prožela svijet. Tamo gdje se sve čini da je mrtvo, sa svih se strane iznenada ponovno javljaju klice uskrsnuća. To je neodoljiva sila« (Evangelii gaudium, 276).

4. Imajmo uvijek na umu da »biti kršćanin nije rezultat neke etičke odluke ili neke velike ideje, već je to susret s događajem, s Osobom, koja životu daje novi obzor i time konačni pravac« (Benedikt XVI., Deus caritas est, 1). Evanđelje je Osoba, koja se neprestano nudi i stalno poziva one koji ju prihvataju s poniznom i dje latnom vjerom i povjerenjem dijeliti njezin život stvarnim dioništvom u vazmenom otajstvu Kristove smrti i uskrsnuća. Evanđelje postaje tako, po krštenju, izvorom novog života, oslobođenog vladavine grijeha, prosvijetljenog i preobraženog Duhom Svetim, po potvrdi postaje okrjepljuće pomazanje koje, po istome Duhu, pokazuje nove putove i strategije svjedočenja i praćenja, a po euharistiji postaje hrana za novi život, »lijek besmrtnosti« (Ignacije Antiohijski, Epistula ad Ephesios, 20, 2).

5. Svijetu je nasušno potrebno evanđelje Isusa Krista. On, po Crkvi, nastavlja svoje poslanje Dobrog Samarijanca, vidajući krvareće rane čovječanstva i kao Dobri Pastir neprestano traži one koji besciljno lutaju krivudavim staza-

ma koje nikamo ne vode. Hvala Bogu, mnoga značajna iskustva i dalje svjedoče o preobražavajućoj snazi evanđelja. Tu mislim na gestu studenta Dinke koji je, po cijenu vlastitog života, zaštitio studenta od pripadnika neprijateljskog plemena Nuer koji su ga htjeli ubiti. Mislim također i na ono euharistijsko slavlje u Kitgumu, u sjevernoj Ugandi, gdje je, nakon okrutnog pokolja koje je počinila skupina pobunjenika, misionar poticao narod da ponavlja Isusove riječi na križu: »Bože moj, Bože moj, zašto si me napustio?«, kao izraz očajničkog vapaja braće i sestara raspetoga Gospodina. Za narod je to slavlje bilo veliki izvor utjehe i ohrabrenja. Možemo također podsjetiti na bezbrojna svjedočanstva o tome kako evanđelje pomaže u prevladavanju uskogrudnosti, sukobâ, rasizma, plemenskih sukoba te svugdje i među svima promiče pomirenje, bratstvo i uzajamnu razmjenu iskustva i dobara.

Misija nadahnjuje duhovnost stalnog izlaska, hodočašća i progona

6. Misija Crkve oživljuje duhovnost stalnog izlaska. Pred nas se postavlja izazov »izići iz vlastite udobnosti i imati hrabrosti poći na sve periferije koje trebaju svjetlo evanđelja« (Evangelii gaudium, 20). Misija Crkve nas potiče na trajno hodočašće po različitim bespućima života, kroz različita iskustva gladi i žeđi za istinom i pravednošću. Misija Crkve nadahnjuje iskustvo stalnog progona, kako bismo, u svojoj žeđi za beskonačnošću, postali svjesni da smo prognanići koji putuju prema svojoj konačnoj domovini, smještenoj između »već« i »još ne« Kraljevstva nebeskog.

7. Misija podsjeća Crkvu da ona nije svrha samoj sebi, već ponizno sredstvo i posredovanje Kraljevstva. Crkva koja je autoreferencijalna i zadovoljava se zemaljskim uspjehom, nije Kristova Crkva, njegovo raspeto i slavno Tijelo. Zato bismo trebali više voljeti »Crkvu koja je doživjela nezgodu, koja je ranjena i prljava zato što je izišla na ulice, nego Crkvu koja je bolesna zbog zatvorenosti i komocije hvatanja za vlastite sigurnosti« (isto, 49).

Mladi, nada misije

8. Mladi su nada misije. Osoba Isusa Krista i Radosna vijest koju je progglasio i dalje oduševljavaju mnoge mlade ljude. Oni traže načine da

se hrabro i s oduševljenjem stave u službu čovječanstva. »Mnogi mladi pružaju svoju solidarnu pomoć s obzirom na probleme u svijetu i posvećuju se raznim aktivnostima i različitim oblicima volonterskog rada [...]. Kako je lijepo vidjeti da su mladi 'putujući propovjednici' (callejeros de la fe), radosno noseći Isusa na sve ulice, na sve trgrove, u svaki kutak zemlje!« (isto, 106). Sljedeća opća redovita skupština Biskupske sinode, koja će se održati 2018. godine, na temu »Mladi, vjera i razlučivanje poziva« predstavlja providnosnu priliku za uključivanje mladih u zajedničku misijsku zadaću u kojoj je potrebna njihova bogata mašta i kreativnost.

Služba papinskih misijskih djela

9. Papinska misijska djela dragocjeno su sredstvo buđenja želje za nadilaženjem vlastitih granica i sigurnosti, kako bismo svima navjestili evanđelje, u svakoj kršćanskoj zajednici. U njima, zahvaljujući dubokoj misionarskoj duhovnosti koju treba svakodnevno njegovati, kao i stalnoj predanosti u podizanju misionarske svijesti i oduševljenja, mladi ljudi, odrasli, obitelji, svećenici, biskupi te redovnici i redovnice rade na tome da se kod sviju odnijeguje misijsko srce. Svjetski misijski dan, koji promiče Djelo za širenje vjere, dobra je prilika da misijsko srce kršćanskih zajednica sudjeluje s molitvom, svjedočanstvom života i zajedništvom dobara kako bi se odgovorilo na velike i prijeke potrebe evangelizacije.

Ostvarivanje naše misije s Marijom, Majkom evangelizacije

10. Draga braćo i sestre, u ostvarivanju svojega poslanja, nadahnujmo se na Mariju, Majci evangelizacije. Ona je, potaknuta Duhom, u dubini svoje ponizne vjere prihvatile Riječ života. Neka nam Djevica Majka pomogne izreći svoj »da«, svjesni prijeke potrebe da Isusova Radosna vijest odzvanja u našem vremenu. Neka nam svima isprosi obnovljenu revnost u donošenju svima Evandelja života koje pobijedi smrt. Neka nas zagovara da steknemo svetu odvažnost, potrebnu pri iznalaženju novih načina doношењa dara spasenja svakoj osobi. ■

Iz Vatikana, 4. lipnja 2017., na svetkovinu Duhova

Franjo

Ne ljubimo riječima, već djelima

Papina poruka za 1. svjetski dan siromašnih (19. studenoga 2017.)

1. „Dječice, ne ljubimo riječu i jezikom, već djelom i istinom“ (1 Iv 3, 18). Ove riječi apostola Ivana izražavaju zapovijed prema kojoj nijedan kršćanin ne smije biti ravnodušan. Ozbiljnost kojom „ljubljeni učenik“ predaje Isusovu zapovijed sve do naših dana još je snažnije naglašena suprotstavljanjem između praznih riječi koje su često na našim usnama i konkretnih djela koja smo si naprotiv pozvani postaviti kao mjerilo. Ljubav ne dopušta izgovore. Tko želi ljubiti kao što je Isus ljubio, mora se povesti njegovim primjerom, poglavito kada je riječ o ljubavi prema siromašnima. Način na koji je Sin Božji ljubio, uostalom, dobro je poznat, a Ivan na to jasno podsjeća. Ta ljubav počiva na dva nosiva stupa: Bog nas je prvi ljubio (usp. 1 Iv 4, 10.19), i ljubio nas je predavši potpuno samoga sebe, čak dotle da je položio svoj život za nas (1 Iv 3, 16).

Takva ljubav ne može ostati bez odgovora. Iako se nudi jednostrano i ne traži ništa zaувrat, ona ipak rasplamsava srce takvim žarom da se svaki onaj koji to u srcu očuti osjeća dužnim uzvratiti na tu ljubav unatoč svojim ograničnjima i grijesima. A to se može dogoditi samo ako Božju milost, njegovu milosrdnu ljubav prihvatimo, što je više moguće, u svome srcu tako da ona potakne našu volju pa i naša čuvstva na ljubav prema Bogu samome i prema bližnjemu. Na taj način milosrđe koje izvire, tako reći, iz srca Presvetoga Trojstva može pokrenuti naš život i uroditи samilošću i djelima milosrđa prema braći i sestrama koji se nalaze u potrebi.

2. „Jadnik vapi, a Jahve ga čuje“ (Ps 34, 7). Crkva je oduvijek shvaćala važnost ovog vapaja. Tome u prilog govori veliko svjedočanstvo koje nalazimo već na prvima stranicama Djela apostolskih, gdje Petar traži da se izabere sedmoricu ljudi, „punih Duha i mudrosti“ (6, 3), da preuzmu na sebe službu pomaganja siromašnima. To je zasigurno jedan od prvih znakova kojima se kršćanska zajednica predstavila svijetu: služenje siromašnima. Prva je zajednica shvatila da biti Isusov učenik znači pokazati bratstvo i solidarnost, kao odgovor na glavno Učiteljevo učenje koji je proglašio siromašne blaženima i baštinicima Kraljevstva nebeskog (usp. Mt 5, 3).

„Sva bi imanja i dobra prodali i porazdijeli svima kako bi tko trebao“ (Dj 2, 45). U ovim riječima jasno uočavamo koliko su prvi kršćani bili time zaokupljeni. Evandelist Luka, koji više nego bilo koji drugi sveti pisac govori o milosrđu, ne pretjeruje kada opisuje praksu di-

jeljenja u prvoj zajednici. Naprotiv, njegove su riječi upućene vjernicima svih naraštaja, a time i nama, kako bi nas podupro u našem svjedočenju i potaknuo našu brigu za one najpotrebnije. Istu poruku prenosi s jednakim uvjerenjem apostol Jakov koji u svojoj poslanici upotrebljava snažne i prodorne riječi: „Čujte, braćo moja ljubljena: nije li Bog one koji su svijetu siromašni izabrao da budu bogataši u vjeri i baštinici Kraljevstva što ga je obećao onima koji ga ljube? A vi prezreste siromaha! Ne tlače li vas upravo bogataši? Ne vuku li vas baš oni na sudove? [...] Što koriisti, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djelâ nema? Može li ga vjera spasiti? Ako su koji brat ili sestra goli i bez hrane svagdanje pa im tkogod od vas rekne: 'Hajdete u miru, grijte se i sitite', a ne dadnete im što je potrebno za tijelo, koja korist? Tako i vjera: ako nema djelâ, mrtva je u sebi“ (2, 5-6.14-17).

3. Bilo je, međutim, razdoblja u povijesti kada kršćani nisu u potpunosti poslušali taj poziv i kada su dopustili da ih zarazi svjetovni način razmišljanja. No, Duh Sveti nije propuštao dozivati im u pamet da moraju svoj pogled držati čvrsto upravljen u ono što je bitno. Podizao je, naime, muškarce i žene koji su na različite načine posvetili svoj život služenju siromašnima. Koliko su samo stranica, tijekom ove dvije tisuće godina povijesti, napisali kršćani koji su, u krajnjoj jednostavnosti i poniznosti te velikodušnom i kreativnom ljubavlju, služili najsiromašnijoj braći i sestrama!

Najistaknutiji primjer nam pruža Franjo Asiški, kojeg su slijedili mnogi drugi sveti muškarci i žene tijekom stoljeća. On se nije zadovoljio time da zagrli gubavce i dadne im milostinju, već je odlučio poći u Gubbio da boravi s njima. On sâm video je u tome susretu prekretnicu na svom putu obraćenja: „Dok sam bio u grijesima, bilo mi je veoma mrsko i gledati gubavce. I Gospodin sam dovede me među njih i ja sam im iskazivao milosrđe. I kad sam odlazio od njih, ono što mi se činilo mrskim pretvorilo mi se u duhovnu i tjelesnu slast“ (Opor 1-3: FF 110). Ovo svjedočanstvo pokazuje preobražavajuću snagu ljubavi i kršćanskog načina života.

Ne možemo razmišljati o siromašnima jednostavno kao o korisnicima našeg povremennog volonterskog rada kojeg obavljamo jednom tjedno ili improviziranih djela velikodušnosti koja umiruju našu savjest. Ta iskustva, koja su svakako vrijedna i korisna da probude u nama

osjetljivost za potrebe ljudi i nepravde koje su često njihov uzrok, morala bi zapravo voditi pravom susretu sa siromašnima i prerasti u dijeljenje koje postaje način života. Naša molitva i naš put učeništva i obraćenja potvrđuju svoju evanđeosku vjerodostojnost upravo u takvoj ljubavi i zajedništvu. Ovakav način života donosi radost i mir duše, jer dotičemo vlastitim rukama Kristovo tijelo. Ako zaista želimo susresti Krista, moramo doticati njegovo tijelo u ranjenom tijelu siromašnih, kao odgovor na sakramentalno zajedništvo koje je darovano u euharistiji. Tijelo Kristovo, razlomljeno u svetoj liturgiji, može se vidjeti, po ljubavi i dijeljenju, na licima i osobama najranjivijih od naše braće i sestara. Opomena sv. Ivana Zlatoustog ostaje trajno aktualna: „Ako želite častiti Kristovo tijelo, nemojte ga prezirati kad je golo; ne častite euharistijskog Kristu svilenom odjećom, a zatim, pošto odete iz crkve, zanemarivati onog drugog Krista koji trpi hladnoću i golotinju“ (Hom. in Matthaeum, 50.3: PG 58).

Pozvani smo stoga pristupiti siromašnima, susretati ih, gledati ih u oči, zagrliti ih i tako im dati da osjete toplinu ljubavi koja razbija samcu. Njihova ispružena ruka također je poziv izaci iz naših sigurnosti i udobnosti i priznati vrijednost koju siromaštvo ima samo po sebi.

4. Nikada ne zaboravimo da je za Kristove učenike siromaštvo prije svega poziv da slijedimo Isusa siromašna. To znači ići za njim i uz njega, putom koji vodi do blaženstva Kraljevstva nebeskoga (usp. Mt 5, 3; Lk 6, 20). Biti siromašan znači imati ponizno srce koje zna prihvati vlastito stanje ograničenog i grešnog stvorenja kako bismo pobijedili napast svemoći, koja nas zavarava da smo besmrtni. Siromaštvo je stav srca koji prijeći gledati na novac, karijeru, luksuz kao na ciljeve života i uvjete za sreću. Siromaštvo stvara uvjete za slobodno preuzimanje vlastitih osobnih i društvenih odgovornosti, unatoč svojim ograničnjima, uz povjerenje u Božju bliskost i pomoć njegove milosti. Tako shvaćeno siromaštvo je mjerilo koje nam omogućuje pro-suditi kako najbolje koristiti materijalna dobra i izgrađivati odnose s drugima koji neće biti egoistični i posesivni (usp. Katekizam Katoličke Crkve, brr. 25-45).

Povedimo se, stoga, za primjerom svetoga Franje, toga svjedoka istinskog siromaštva. Upravo zato što mu je pogled bio čvrsto uperen u Krista, znao ga je prepoznati i služiti mu u siromašnima. Ako želimo dati djelotvorni doprinos promjeni povijesti i promicanju stvarnog razvoja, moramo poslušati vapaj siromašnih i zalagati se za to da se oslobole svoga stanja marginaliziranosti. Pozivam, istodobno, siromašne koji žive

u našim gradovima i našim zajednicama da ne izgube osjećaj evanđeoskog siromaštva koje je dio njihove svakodnevice.

5. Poznato nam je koliko je teško u suvremenom svijetu jasno definirati siromaštvo. No, ono nas na bezbroj načina svakodnevno proziva, u tisućama lica obilježenih patnjom, isključenošću, zlostavljanjima, nasiljem, mučenjima i zatvaranjima, ratom, lišavanjem slobode i dostojanstva, neznanjem i nepismenošću, izvanrednim zdravstvenim situacijama i nezaposlenošću, trgovinom robljem i ropstvom, progonstvom i bijedom, prisilnom migracijom. Siromaštvo ima lice žena, muškaraca i djece izrabljivanih zbog niskih interesa, gaženih izopačenom logikom moći i novca. Kakav samo nemilosrdan i be-skrajan popis možemo sastaviti kada tome predodamo siromaštvo nastalo kao plod društvene nepravde, moralne degeneracije, pohlepe nekolicine izabranih i opće ravnodušnosti!

U našem vremenu, nažalost, dok se silno bogatstvo gomila u rukama povlaštene nekolicine, često kao plod ilegalnih aktivnosti i užasnog iskorištavanja ljudskog dostojanstva, prava je sablazan porast siromaštva u širokim slojevima društva u čitavom svijetu. Pred svim tim ne možemo ostati pasivni, a još se manje smijemo miriti s takvim stanjem. Na siromaštvo koje guši duh inicijative tolikih mladih ljudi, sprječavajući ih da nađu posao; na siromaštvo koje umrtvjuje osjećaj osobne odgovornosti, prebacujući odgovornost na drugoga i tražeći pogodnosti; na siromaštvo koje truje vratke sudjelovanja i sužava prostore stručnosti, umanjujući tako zasluge onih koji rade i proizvode; na sve te oblike siromaštva moramo odgovoriti novom vizijom života i društva.

Svi siromasi – kao što je volio reći blaženi Pavao VI. – pripadaju Crkvi po „evanđeoskom pravu“ (Govor na otvaranju drugog dijela Drugog vatikanskog koncila, 29. rujna 1963.) i obvezuju nas na temeljno opredjeljenje za siromašne. Blagoslovljene ruke koje se šire da prime siromaha i da im pomognu: to su ruke koje donose nadu. Blagoslovljene ruke koje nadilaze svaku barijeru kulture, vjeroispovijesti i nacionalnosti, izljevajući ulje utjehe na rane čovječanstva. Blagoslovljene ruke koje se otvaraju ne tražeći ništa za užvrat, bez ikakvih „ako“, „ali“ i „možda“: to su ruke po kojima na braću silazi Božji blagoslov.

6. Na kraju Jubileja milosrđa želio sam Crkvi predložiti Svjetski dan siromašnih, tako da u cijelom svijetu kršćanske zajednice postaju sve više i sve bolje konkretni znak Kristove ljubavi prema posljednjima i najpotrebnijima. Svjetskim danima koje su pokrenuli moji prethodnici, koji su već zaživjeli u životu naših zajedница, želim

da se doda i taj Dan, koji im pridodaje izvrsnu evanđeosku puninu, to jest Isusovu povlaštenu ljubav prema siromašnima.

Pozivam čitavu Crkvu kao i muškarce i žene dobre volje da se na taj dan okrenu svima onima koji pružaju svoje ruke i traže našu pomoć i solidarnost. Oni su naša braća i sestre, stvoreni i ljubljeni od jednog Nebeskog Oca. Ovaj Dan želi potaknuti u prvom redu vjernike da reagiraju na kulturu odbacivanja i rasipanja, te da usvoje i prigrle kulturu susreta. Istodobno, taj je poziv upućen svima neovisno o vjerskoj pripadnosti; svi su pozvani na otvorenost i dijeljenje sa siromašnima kroz konkretnе znakove solidarnosti i bratstva. Bog je stvorio nebo i zemlju za sve; nažalost, ljudi su podigli barijere, zidove i ograde, izdajući izvorni dar namijenjen cijelom čovječanstvu, bez ikakve iznimke.

7. Moja je želja da kršćanske zajednice, u tjednu koji prethodi Svjetskom danu siromašnih, koji ove godine pada na 19. studenoga, to jest Trideset i treću nedjelju kroz godinu, ulože napore kako bi omogućili trenutke susreta i prijateljstva, solidarnosti i konkretnе pomoći. Mogu pozvati siromašne i volontere da sudjeluju zajedno u euharistiji te nedjelje, tako da učine još autentičnjom proslavu svetkovine Gospodina našega Isusa Krista, Kralja svega stvorenja, koja se slavi slijedeće nedjelje. Kristovo kraljevstvo pokazuje se u svem svom značenju upravo na Golgoti, kada Nevini prikovan na križu, siromašan, gol i lišen svega, utjelovljuje i otkriva puninu Božje ljubavi. Isusovo potpuno prepustanje Ocu izražava njegovo krajnje siromaštvo i ujedno pokazuje moć te Ljubavi koja ga uskrišava na novi život na dan uskrsnuća.

Ako u našim četvrtima ima siromašnih ljudi koji traže zaštitu i pomoć, približimo im se te nedjelje: to će biti pogodan trenutak da se susretнемo s Bogom kojeg tražimo. Držeći se onoga što uči Sveti pismo (usp. Post 18, 3-5, Heb 13, 2), priglimo ih kao časne goste za našim stolom; oni mogu biti učitelji koji nam pomažu dosljed-

nije živjeti svoju vjeru. Svojim povjerenjem i spremnošću da prihvate pomoć, pokazuju nam na miran i često radostan način koliko je nužno živjeti jednostavno i prepustiti se Božjoj providnosti.

8. U srcu mnogih konkretnih inicijativa koje će se moći provoditi na taj Dan treba uvijek biti molitva. Ne zaboravimo da je Oče naš molitva siromašnih. Naše traženje kruha, naime, izražava naše povjerenje u Boga za naše osnovne potrebe u životu. Sve što nas je Isus učio u toj molitvi izražava i objedinjuje vapaj svih onih koji pate zbog nesigurnosti života i manjka onoga što im je potrebno. Kada su učenici zamolili Isusa da ih nauči moliti, odgovorio je riječima siromašnih koji se obraćaju jednom Ocu u kojem se svi prepoznaju kao braća i sestre. Oče naš je molitva koja se izražava množini: kruh za koji molimo je „naš“, a to podrazumijeva dijeljenje, sudjelovanje i zajedničku odgovornost. U toj molitvi svi prepoznajemo potrebu za prevladavanjem svakog oblika sebičnosti, kako bismo ušli u radost uzajamnog prihvaćanja.

9. Pozivam subraču biskupe, sve svećenike i đakone, koji po svom pozivu imaju zadaću pomagati siromašne, kao i sve Bogu posvećene osobe i sve udruge, pokrete i volontere diljem svijeta, da se zauzmu da ovaj Svjetski dan siromašnih postane tradicija koja će biti konkretni doprinos evangelizaciji u današnjem svijetu.

Neka ovaj novi Svjetski dan, stoga, postane snažan podsjećaj našoj vjerničkoj savjesti, omogućujući nam sve više rasti u uvjerenju da nam dijeljenje sa siromasima omogućuje shvatiti najdublju istinu evanđelja. Siromašni nisu problem: oni su izvor na kojem se moramo napajati u našem nastojanju da prihvaćamo i živimo bit evanđelja.

Iz Vatikana, 13. lipnja 2017. Na spomen
svetog Antuna Padovanskog

Franjo

HRVATSKI BISKUPI

Priopćenje s 54. zasjedanja Sabora Hrvatske biskupske konferencije

Zagreb, 26. – 28. travnja 2017.

Plenarno zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije, 54. po redu, održano je pod predsjedanjem predsjednika HBK zadarskog nadbiskupa msgr. Želimira Puljića u Zagrebu od 26. do 28. travnja 2017. Na zasjedanju su uz članove HBK sudjelovali apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Alessandro D'Errico, predsjednik Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine kardinal Vinko Puljić, predsjednik Slovenske biskupske konferencije, ljubljanski nadbiskup i metropolit Stanislav Zore, predsjednik Međunarodne biskupske konferencije sv. Ćirila i Metoda zrenjaninski biskup Ladislav Nemet, izaslanik Talijanske biskupske konferencije tršćanski biskup Giampaolo Crepaldi, subotički biskup Ivan Penzeš i srijemski biskup Đuro Gašparović.

Pozdravljujući na početku nazočne članove HBK i goste predsjednik HBK nadbiskup Puljić osvrnuo se na događaje od prošlog zasjedanja te ukratko predstavio glavne teme zasjedanja. Osvrnuvši se na simpozij povodom 50. obljetnice Ravnateljstva dušobrižništva za Hrvate izvan domovine, koji se održavao u isto vrijeme kad i zasjedanje, predsjednik HBK istaknuo je da treba reći Bogu hvala za dar vjere naših ljudi u tuđini, kao i za dar njihove ljubavi prema Crkvi i rođnoj grudi što su je očitovali okupljujući se u misijama i pastoralnim centrima diljem svijeta. Dodao je kako su svećenici, koji su dekretom svojih biskupa pošli djelovati među iseljenicima, ispisali svijetle stranice naše hrvatske povjesnice i povjesnice Katoličke Crkve. Predsjednik je pozdravio i novog generalnog tajnika HBK dr. Petra Palića, koji je prvi put u toj službi sudjelovao na plenarnom zasjedanju HBK.

Apostolski nuncij nadbiskup Alessandro D'Errico u svojem je govoru biskupima prenio posebni blagoslov i iskrene uskrsne čestitke svetog oca Franje i poglavara iz Državnoga tajništva i Kongregacije za biskupe. Apostolski nuncij je u svom obraćanju biskupima istaknuo crkvene događaje na kojima je imao priliku sudjelovati, što pokazuje dinamizam vjere i institucija Katoličke Crkve u Hrvatskoj. Apostolski nuncij je izvjestio biskupe da završava njegovo poslanje u Hrvatskoj te da ga je Sveti Otac imenovao

apostolskim nuncijem na Malti. Zahvalio je članovima HBK na suradnji tijekom svoga petogodišnjeg mandata. Predsjednik HBK užvratio je zahvalom nunciju na njegovom služenju Crkvi u Hrvatskoj i na njegovoj prisutnosti na mnogim crkvenim događanjima u svim dijelovima naše Domovine. Istaknuo je njegovu aktivnost kako u Crkvi tako i u dijaligu s predstavnicima političkog života kao i s predstavnicima različitih vjerskih zajednica. Zaželio mu je puno uspjeha u njegovom dalnjem djelovanju na Malti, zemlji koja je u mnogočemu slična Hrvatskoj.

Gosti izaslanici iz pojedinih Biskupskih konferencija ukratko su prikazali djelovanje i izazove s kojima se susreće Katolička Crkva u njihovim državama.

U radnom dijelu biskupi su upoznati s pripremama za 10. susret hrvatske katoličke mlađeži koji se pod gesлом „Krist, nada naša“ (usp. 1 Tim 1, 1) održava u Vukovaru 29. i 30. travnja 2017. u organizaciji Ureda HBK za mlade i Đakovačko-osječke nadbiskupije. Prijavilo se više od 29 tisuća mladih iz svih dijelova Hrvatske i Bosne i Hercegovine te hrvatskoga iseljeništva. Idući susret hrvatske katoličke mlađeži održat će se 2020. u Zagrebu.

Biskupi su posebnu pozornost posvetili dokumentu „Dar svećeničkog zvanja“, odnosno temeljnim odredbama o svećeničkom odgoju i izobrazbi. Ovaj je dokument pripremila i sastavila Kongregacija za kler 2014., a odobrio papa Franjo u listopadu 2016. Na temelju ovega dokumenta pristupit će se izradi nacionalnih odredbi o svećeničkom odgoju i obrazovanju.

Biskupi su dali podršku organizaciji Šestoga socijalnog tjedna, koji će se održati od 4. do 12. studenoga 2017. u Splitu, na temu "Perspektive hrvatske demografije – rad i obitelj".

Na zasjedanju su odobrene strateške smjernice i reforma Hrvatskog Caritasa, te je dosadašnjem ravnatelju Caritasa msgr. Fabijanu Svalini produžen mandat na daljnje petogodišnje razdoblje.

Razmotreno je i pitanje ustroja i djelovanja Hrvatske katoličke mreže, a za v. d. ravnatelja HKM-a imenovan je msgr. Fabijan Svalina.

Na zasjedanju su predsjednici Komisija, Vijeća i Odbora HBK podnijeli izvješća o radu

tjela koja predvode.

Na kraju prvoga dana zasjedanja članovi HBK sudjelovali su na svečanom euharistijskom slavlju povodom 50. obljetnice utemeljenja Ravnateljstva dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu koje je u zagrebačkoj prvostolnici predvodio kardinal Josip Bozanić. U koncelebraciji je bio veliki broj svećenika koji djeluju među hrvatskim vjernicima diljem svijeta.

Biskupi su osobito izrazili blizinu i solidarnost s Crkvom i narodom u BiH. Izražena je potreba za snažnijim povezivanjem dviju biskupske konferencije na različitim područjima, napose karitativnom i katehetskom.

Susret članova HBK s redovničkim provincijalima bit će upriličen 19. lipnja 2017., a 55. redovito zasjedanje Sabora HBK održat će se od 10. do 12. listopada 2017. u Zagrebu. ■

Susret hrvatske katoličke mladeži

Homilija đakovačko-osječkog nadbiskupa Đure Hranića, 30. travnja 2017. u Vukovaru

*Draga mladost,
dragi oci biskupi,
preuzvišeni gospodine Apostolski nuncije,
draža braćo svećenici i redovnici,
poštovane sestre redovnice,
draža braćo i sestre!*

Nisu li dvojica žalosnih Isusovih učenika, koji napuštaju Jeruzalem te odlaze u Emaus, slika tolikih umornih, razočaranih i beznadnih ljudi. U njima se oslikavaju stvarne životne prilike i mnogih hrvatskih mladića i djevojaka. Sjetimo se samo onih koji su se do sada prijavili na desetke natječaja za radno mjesto, ali bezuspješno, te su u rješavanju svojih životnih pitanja morali potražiti 'izlaz' odlaskom u inozemstvo. Znamo, ne odlazi se rado, nego žalosna srca, jer u zavičaju i domovini nastaje praznina. Tko će je i kako ispuniti?

Nisu li dvojica učenika slika i tolikih vaših roditelja, žalosnih što vam ne uspijevaju pružiti ono što bi željeli; koji rade, ali ne primaju plaću; koji su zbog tuđe sebičnosti i neodgovornosti izgubili svoje radno mjesto?! Nisu li njih dvojica slika i onih poput mene, koji osjećaju da ne mogu ne govoriti i ukazivati na zabrinjavajuće razmjere depopulacije Slavonije i naših hrvatskih sela i gradova?!

U Hrvatskoj je puno onih koji gube povjerenje u ljude, u institucije, u politiku te - puni gorčine i nezadovoljstva - tonu u izolaciju, osamljenost i beznađe; koji od nesigurnosti, neuспjeha i promašaja bježe u alkohol, drogu, u destrukciju i agresivnost.

„A mi se nadasmo!“ Ne želi li svatko od vas iskustvo lijepoga i radosnoga obiteljskog sklada te ozračje međusobne ljubavi i zajedništva u vašim obiteljima, a možda vam vaši roditelji to ne uspijevaju pružiti, te su vas učinili više svjedokom napetosti i svađa, negoli sreće i

radosti u svome braku?! Ili su možda još nesretniji od vas, te u vama bude sumnju u mogućnost sretnog i uspjelog braka uopće?!

Nadao sam se (ili nadala) uspjehu u školi i/li na studiju, ali sam pao na ispit - pa čak i izgubio godinu. Nadasmo se boljim perspektivama za mlade ljude i mlade obitelji; nadasmo se političarima i gospodarstvenicima koji ne vode brigu prvotno o sebi, o svojim interesima i profitu, nego prije svega o općem dobru građana i društva. Nadasmo se poštenju, etičnosti, istino-ljubivosti, društvu u kojem je na najvišoj cijeni savjesnost, čestitost, stručnost i kompetentnost i u kojem se autoritet postiže odgovornošću i poštenim radom.

„A mi se nadasmo!“ Sve nas na različite načine nosi nada, no svi smo se više puta i razočarali? Znao nas je razočarati ne samo tijek događaja oko nas, koji se nisu ostvarili onako kako smo se mi nadali, nego su nas nadasve razočaravali ljudi koji su iznevjerili naša očekivanja, koji su nerijetko znali čak slomiti i pogaziti naše ideale. Ali sam je čovjek krhko i prolazno stvorenje. I onda kad se nađemo pred čestitom osobom koja zavrjeđuje bezuvjetno povjerenje, moramo biti svjesni da je ne smijemo apsolutizirati. Samo je Bog uvijek s nama. Trajno, neprolazno i vječno.

‘Dvojici učenika približi se Isus i podje s njima.’ Uskrsli Isus ih prati na njihovu putu, korača s njima njihovim ritmom, stvara ozračje povjerenja u kojemu dvojica učenika mogu iznijeti svoja razočaranja, zanima se za ono što oni proživljavaju. Bio im je stranac, a sada postaje dionik. Ima vremena za njih. Sluša ih pažljivo i s poštovanjem. Ne prekida ih, nego im daje vremena da se oni sami izreknu, iako mu je njihova priča dobro poznata.

Draga braćo svećenici, redovnici i redovnice, dragi prosvjetni radnici, vjeroučitelji i od-

gojitelji, kako je Isus veliki izazov za svakoga od nas?! Dvojici učenika Uskrsli ne nudi praznu utjehu, nego im nudi drugačiji pogled na istu stvarnost i novu nadu, novu perspektivu. Učenicima pomaže shvatiti da ih nije iznevjerio Bog i samo drugi ljudi, nego su ih iznevjerila i njihova očekivanja; i da nije krivnja na Bogu, ni samo u drugim ljudima, nego i u njihovu pogrešnom stavu. On u njihovu tamu unosi svjetlo Božje riječi. U liku stranca koji se pridružuje dvojici učenika na putu u Emaus, Isus stavlja pred nas pastire i učitelje izazov posebno odgovornoga poziva: pratiti ove drage mladiće i djevojke, biti suputnici na njihovu putu – znati ih saslušati i razumjeti.

Isus im reče: „O bezumni i spora srca!“ Puno je ljubavi u tom Isusovom ukoru učenicima. Otkriva im da uzrok njihova razočaranja nije u Nazarećaninu, nego u njima. Oni su imali svoje mišljenje o tome kakav treba biti „onaj koji ima otkupiti Izraela“, odnosno kakav treba biti Bog, a on je bio u skladu s Pismima. I zato ga učenici nisu prepoznali. Razočarani su jer se s njim nije dogodilo ono što su oni željeli.

„Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?!" Uskrsli Isus suočava dvojicu učenika s njima samima u svjetlu evanđeoske logike: O bezumni i spora srca da vjerujete u život koji se rađa iz smrti, da dozrijevanje uvihek ide pod ruku s križem i patnjom. Ne mora li, zato, pšenično zrno umrijeti kako bi donijelo novi rod?! O bezumni i spora srca da prihvate da svjeća izgarajući svijetli; da se u životu ništa istinski vrijedno ne postiže bez muke, bez žrtve i umiranja sebi; da ovo društvo ne može postati bolje, humanije, poštenije i pravednije ako nema onih koji su spremni samoprijegorno služiti općem dobru, umirati sebi; ako nema onih koji su spremni ljubiti i činiti dobro i onda kad nema uzdarja, ljubiti i onda kad treba oprostiti i biti veći od tuđih slabosti.; da nema i ne može biti blagostanja i napretka ako nema vas koji ste spremni učiti, studirati, marljivo raditi, biti postojani u dobru, odustajati od veze, protekcije, mita i korupcije, od grešnih obrazaca ponašanja i od prizemne logike samo ovoga svijeta.

Učenicima su 'gorjela srca dok im je govorio i otkrivao Pisma'. Kako ih je grijala riječ da u svijetu nije prisutna samo snaga grijeha, nego i snaga uskrsnuća, da Bog u svojoj ljubavi pronalazi put za pobjedu nad svakim zlom! Kad je izgledalo da je i sam Bog bespomoćan, On je u svom raspetom Sinu pokazao kako je velika mjera njegove ljubavi prema nama ljudima. Dopustio je da se na njega sruči nasilje, mržnja, grijeh i zlo, ali nije uzvratio jednakom mjerom. Praštanjem i ljubavlju i prema neprijateljima prekinuo

je lanac zla. Ljubavlju je pobijedio zlo i uskrsnućem istrgnuo kobni žalac smrti. Navijestio nam i darovao put spasenja. On je postao naša nada – tako bliska i duboka, neugasiva i neprolazna. Kršćanska nada, zato, nadmašuje obični optimizam i puko pozitivno promišljanje koje počiva na povjerenju u ljudsku dobrotu. Jer njezin je izvor i temelj Krist. I ako smo povezani s njim koji ne umire, koji je sam Život i sama Ljubav, tada smo u životu' - gore nam srca te i sami i postajemo nositelji života i radosne nade za naš ljudski svijet (usp. Benedikt XVI., Spe salvi, 27).

Prepoznaše ga u lomljenju kruha. Dvojica učenika prepoznała su Isusa u činu lomljenja kruha. Nakon što su ga prepoznali, isti čas žure podijeliti svoje iskustvo s ostalim učenicima. Vraćaju se u Jeruzalem, tamo gdje ih okupljena zajednica dočekuje svojim iskustvom da su susreli uskrsloga Gospodina. I jedni su u drugima raspirivali i dijelili iskustvo uskrsne vjere i nade.

Draga braćo i sestre! I ovaj grad Vukovar u kojem smo danas okupljeni pruža nam snažnu pouku. Ovdje smo na osobit način kao narod iskusili da Bog svojih ne ostavlja, da u životu ne smijemo gledati samo na ljudske mogućnosti i granice, već da nam je računati i na Boga. Kad se dogodio slom i kad je potpuno iscrpljeni Vukovar pao, kad su čitavu Hrvatsku zahvatili tuga, razočaranje i dodatni strah, čitava je Hrvatska tada bila „moliteljica“ - po crkvama, na ulicama i trgovima. Od Krista nam je tada dolazila nade i davana nam snagu.

I mi, draga mladost, želimo danas iz Vukovara svom narodu i cijelome svijetu - vašim roditeljima i vršnjacima, našim hrvatskim političarima koji su ovih dana suočeni s ozbiljnim pitanjima, izazovima i tjeskobama, poslati poruku nade i ohrabrenja koja izvire iz Božje ljubavi i dobrote objavljene u Isusu Kristu.

Jučer na katehezama po župnim zajednicama vi ste, draga mladost, promišljali o kršćanskoj kreposti nade i euharistijskom kruhu nade po kojem nas zahvaća snaga Duha Krista raspetoga i uskrsloga te i mi postajemo glasnicima i nositeljima nade koja ju u Kristu uskrslome. I ispisivali ste na taj kruh svoje poruke nade koje su se rađale u vama i grijale vaša srca ste dok ste slušali Pisma. Naše Nadbiskupijsko povjerenstvo za mlade predložilo mi je da sada ovdje izvadite svoj kruh nade. Molim Vas da to i učinite, da na svoj kruh nade, ako još slučajno niste, napišete barem dvije svoje misli o tome što podrazumijevate pod nadom koju nam daruje Krist, što vam pruža ta nade ili što ona za vas znači, na što vas potiče, usmjerava ili ohrabruje, da prelomite taj kruh nade i da ga podijelite s onima koji su lijevo i desno od vas.

Draga mladosti, iskon našega života počiva u Božjem daru. Nada se uvijek oslanja na Boga kao temelj sigurnosti; na Boga kao polazište i nadahnuće za svaku obnovu društva te na njega kao izvor i uvir potpune sreće i radosti. Takva nuda nam uvijek daje snagu da prihvativimo sadašnjost, da prihvativimo svoju odgovornost za dobrobit hrvatskoga društva, te da se

bez malodušnosti i straha otvorimo budućnosti i snazi Božje milosti koja nas uvijek iznova obnavlja i nadilazi. Prepustimo se Kristovoj ljubavi i vodstvu. Molimo ga da nam bude suputnikom na našem životnom putu kao što je to bio dvojici svojih učenika na putu u Emaus i da uvijek ostanemo vjerni nedjeljnog lomljenju kruha za euharistijskim stolom. Amen. ■

Zajednička Izjava članova komisija „Iustitia et pax“ biskupskih konferencija Bosne i Hercegovine, Hrvatske i Slovenije

Članovi Komisije „Iustitia et pax“ Biskupске konferencije Bosne i Hercegovine (BK BiH) okupili su se 6. svibnja 2017. u središtu Banjolučke biskupije na obilježavanju 20. obljetnice osnutka Komisije. Njima su se pridružili i članovi istih komisija Hrvatske i Slovenske biskupske konferencije (HBK i SŠK). Na jubilarnoj sjednici sudjelovao je i poseban gost kardinal Peter Turkson, dugogodišnji predsjednik Papinskog vijeća „Iustitia et pax“, a sad predsjednik Dikasterija za cijeloviti ljudski razvoj, novoimenovanog tijela Svete Stolice.

Sa svoga zajedničkog zasjedanja sudionici su uputili izjavu crkvenoj i sveopćoj javnosti koju prenosimo u cijelosti:

U duhu Apostolske Konstitucije Pastor Bonus pape sv. Ivana Pavla II., Komisija „Iustitia et pax“ (Pravda i mir) BK BiH nastoji – između ostalog:

- na području BK BiH promicati pravdu i mir prema načelima Evanđelja i crkvenog društvenog nauka;

- prikupljati vijesti i rezultate istraživanja o pravdi i miru, o napretku naroda i o povredama ljudskih prava te ih vrednovati i upoznavati javnost sa svojim zaključcima;

- njegovati odnose s katoličkim udrušama i drugim ustanovama i izvan Katoličke Crkve, koje se iskreno zanimaju za ostvarenje pravde i mira u svijetu;

- održavati posebne odnose s Papinskim vijećem „Iustitia et pax“, odnosno Dikasterijem za cijeloviti ljudski razvoj.

Od svoga osnivanja Komisija je članica Konferencije europskih komisija „Iustitia et pax“.

I. Biskupi Bosne i Hercegovine su i prije osnivanja Komisije „Justitia et pax“ – u duhu Evanđelja i društvenog nauka Katoličke Crkve, dosljedni crkvenim stavovima u vezi s ratom i mirom mnogo puta – zajednički i pojedinačno – apelirali i zauzimali se da do rata ne dođe,

da se zaustavi nametnuti rat i da se uspostavi pravedan i trajan mir za sve stanovnike Bosne i Hercegovine. Konstantno su se zauzimali za temeljna ljudska i građanska prava i slobode svih naroda i vjera. Dizali su odlučno svoj glas protiv svih vrsta ratnih i poratnih zločina i nasilja – nad konkretnim čovjekom, neovisno radilo se o katolicima ili nekatolicima.

Biskupi su tijekom rata (1992.-1995.) u svojim brojnim apelima domaćim i međunarodnim političarima jasno davali do znanja „da ne pristaju ni na kakvo mijenjanje granica svojih biskupija, niti na nestanak s tih prostora većeg dijela hrvatskog naroda i Katoličke Crkve, koja mu je inače bila i ostala vjekovima najvjernija roditeljica i zaštitnica“. To su nastavili činiti i nakon rata.

U svojoj izjavi od 29. 1. 1995. biskupi su napisali i ovo:

„Duboko smo ožalošćeni zbog nedopustivih propusta međunarodne političke zajednice, koja je pokazala neshvatljivo popuštanje prema agresiji i „sili jačega“, a ravnodušnost prema svom pučanstvu koje trpi neizmjerne nepravde, nasilja, rušenja, progona, klanja... Zaprepašteno se pitamo je li moguće da su politički interesi i prestiži beskrajno važniji od čovjeka, od ljudi i naroda, koji se bez ikakve krivnje nalaze pred genocidnim istrebljenjem nakon tolikih stoljeća svoje nacionalne opstojnosti, vjerske prakse ‘kulturne otvorenosti prema svima na ovim prostorima?’“.

U svome pismu Visokom predstavniku Carlosu Westendorpu od 4. 12. 1998. bili su također jasni i dosljedni:

„Tražimo ostvarenje prava na siguran povratak i život dostojan čovjeka na vlastitom posjedu i u svom zavičaju, ne samo za pripadnike svoje katoličke zajednice, koji se žele vratiti nego i za pripadnike svake druge vjerske zajednice ili etničke skupine.“

Biskupi BiH su i deset godina nakon rata

(29. 10. 2005.) – po tko zna koji put – javno upozorili da Daytonski mirovni sporazum postaje trajan izvor nestabilnosti i ujedno prijetnja miru, te da je najviše štete donio pripadnicima domicilnog hrvatskog naroda odnosno Katoličke Crkve:

„Iako su najmalobrojniji i najveće žrtve rata, prognano ih je 67%, a vratilo se do sada (2005.) samo 13%, Hrvati su žrtve i Daytonskog sporazuma, jer kao konstitutivni narod nemaju ni prava manjine. Kao najstariji narod u BiH traže samo da u pravima i dužnostima budu izjednačeni s druga dva naroda u toj zemlji.“

Također i tijekom sljedećih 10–12 godina su biskupi BK BiH u brojnim svojim javnim nastupima kritički, ali dobronamjerno, upozoravali na nametnuti kontrolirani i dozirani kaos u nepravedno uređenoj, nefunkcionalnoj i pre-skupoj državnoj tvorevini, gdje nije bilo moguće ostvariti ni osigurati potrebnii napredak i sigurniju budućnost za sve narode i građane BiH.

Na takav njihov dosljedan i principijelan stav obvezivale su ih smjerodavne riječi pape sv. Ivana Pavla II., izrečene u Sarajevu 13. 4. 1997., da su kao biskupi „obvezni upozoravati na nasilja, raskrinkavati nepravde, nazivati zlo pravim imenom i svim zakonitim sredstvima braniti povjerene im zajednice“.

II. U duhu jasnih i dosljednih upozorenja i prokazivanja od strane biskupa BK BiH brojnih nedostataka u temeljnomy uređenju države BiH i selektivnosti i nedosljednosti u provođenju Daytonskog mirovnog sporazuma tijekom više od dvadeset poratnih godina, izjašnjavala se i Komisija „Iustitia et pax“ te iste BK.

U svojim brojnim izvješćima Komisija je:

- jasno označavala i obrazlagala uzroke konstantnog stanja obespravljenosti građana i naroda u BiH;
- predlagala konkretna rješenja;
- slala apele relevantnim domaćim i međunarodnim političkim čimbenicima za korjenitu promjenu postojećeg nezadovoljavajućeg društveno-političkog stanja u državi;
- kontinuirano ukazivala da je jedan od glavnih izvora obespravljenosti građana i naroda u BiH nedemokratski, neracionalan i nefunkcionalan ustroj multietničke države BiH, a to su sve gorki plodovi nepravednih rješenja nametnutog Daytonskog mirovnog sporazuma.

Komisija je uvijek iznova u svojim godišnjim izvješćima argumentirano ukazivala da Anex 4 Daytonskog mirovnog sporazuma kao Ustav BiH zapravo nije legitim, jer njegovi potpisnici nisu demokratski izabrani od strane građana BiH i njenih konstitutivnih naroda. On nije ni legalan s obzirom da kao međunarodni

sporazum nije nikad ratificiran u Skupštini BiH niti potvrđen od strane Predsjedništva BiH.

Komisija je višekratno ponavljala općepoznatu činjenicu da je spomenuti Sporazum zau stavio proljevanje krvi, ali nije donio pravdu i pravednost za sve stanovnike zemlje, nego stalni politički konflikt među domaćim strankama i političarima. Taj konflikt, koji čini državu BiH sve nestabilnijom i besperspektivnijom, ugrožava ujedno i susjedne zemlje.

Komisija je i tijekom zadnjih godina u višekratnim svojim izjavama za javnost, koje je prosljeđivala na adrese svih odgovornih domaćih i međunarodnih dužnosnika, konkretno upozoravala na u praksi sve dramatičniju situaciju – dekonstituiranog domicilnog hrvatskog naroda. Njega sada (22 godine nakon rata) prema crkvenim statističkim podacima nedostaje na području cijele države BiH čak više od 45% od njegovog predratnog broja. U gotovo polovici države – u entitetu Republika Srpska (RS) – uslijed temeljitog etničkog čišćenja i onemogućavanja održivog povratka prognanog katoličkog pučanstva nedostaje ga više od 90%.

Tijekom proteklih godina Komisija je često pozivala na dosljednu i striktnu primjenu Aneksa 7 Daytonskog mirovnog sporazuma da se svim izbjeglim i prognanim osobama stvore uvjeti za siguran i održiv povratak. Općenito je poznato da je kod svih dosadašnjih donatorskih i obnoviteljskih akcija najmanje pomoći dodijeljeno prognanim Hrvatima (3%!), napose prognanim Hrvatima s područja RS-a, gdje su rezultati njihova održivog povratka poražavajući. Višestruko je isticala da bez održivog povratka u svoja rodna mjesta onih prognanika i izbjeglica, koji se još uvijek žele vratiti, neće biti zadovoljena pravda niti ostvareno pomirenje među ljudima. Rat koji je stotine tisuća naših sugrađana protjerao iz njihovih kuća, uništio im živote i imovinu bio je projekt države ili država. Zato obnova kuća, povratak, stvaranje uvjeta za normalan život isto tako treba biti projekt države ili država. Stoga je Komisija smatrala i smatra kako nitko, u ime bilo kojih ciljeva, nema pravo proglašiti povratak prognanih završenim dok se ne provede Anek 7 Daytonskog mirovnog sporazuma i dok i prognani Hrvati – katolici ne dobiju iste uvjete – kao i drugi – za svoj održivi povratak.

Osim na bolnu i dramatičnu činjenicu fizičkog iskorjenjivanja domicilnog hrvatskog – katoličkog naroda, Komisija je u više navrata upozoravala službene dužnosnike i cjelokupnu javnost također i na potpuno brisanje njegovih kulturnih, etničkih i političkih identifikacija i nazivlja – od brisanja u matičnim uredima do

promjena imena ulica, zatiranja kulturnih društava i vjerskih institucija.

Upozoravala je i na fatalnu nebrigu velikog broja službenih predstavnika Hrvata u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti na razini cijele države, a osobito entiteta RS, za opstanak hrvatskog naroda u vlastitom zavičaju, te za nužnu materijalnu pomoć onim malobrojnim Hrvatima katolicima, koji su, uz brojne poteškoće, uspjeli ostati u svom rodnom kraju ili su se – uz velike prepreke – uspjeli vratiti odakle su nasilno bili istjerani.

Takvim ponašanjem ti politički predstavnici hrvatskog naroda pristajali su na legaliziranje nasilnog progona i iskorjenjivanja naroda u velikom dijelu Bosne i Hercegovine, a samim tim i definitivnog nestanka Katoličke Crkve na tim prostorima.

Komisija je ponavljala riječi biskupa BiH i biskupa Republike Hrvatske (RH) iz 1993. godine, kojima su oni naglašavali kako se ne mogu „pomiriti ni s kakvim političkim rješenjem o budućnosti te napaćene zemlje (BiH), koje bi ozakonilo uništenje više od polovice članova i imovine Katoličke Crkve i hrvatskog naroda u Republici BiH. Time bi se praktički ugasile dvije katoličke biskupije na području Europe".

Komisija je poticala sve odgovorne u vlasti da odlučnije i zajednički porade na uređenju države uz garanciju svih osnovnih i građanskih prava i sloboda, osobnih i kolektivnih u svim dijelovima zemlje. Upozoravala je da će samo djelomična i kratkoročna rješenja uređenja države nastaviti rađati novim nepravdama i dovesti u pitanje daljnju opstojnost države BiH, ali i domicilnih naroda u nekim njenim sadašnjim dijelovima.

III. Katolička je Crkva u ovim krajevima i u prošlosti i u sadašnjosti neustrašivo i dosljedno branila čovjekovo dostojanstvo, njegovu bogolikost i temeljna ljudska prava.

Javnosti je poznato da u ovakvim bosansko-hercegovačkim odnosima domicilni Hrvati i katolici nemaju jednake mogućnosti sudjelovanja u javnom informiranju putem kojega se onemogućava stvaranje istinite predodžbe u bh javnosti o stanju i problemima hrvatskog i katoličkog pučanstva u BiH. Često se u javnosti prikazuje kako svi drugi u zemlji imaju više problema nego Hrvati. Kad se o problemima Hrvata i katolika izvješće to se radi na senzacionalistički i neobjektivan način zbog čega se Hrvati sasvim pogrešno percipiraju kao teret Bosne i Hercegovine i u njoj kao remetilački faktor.

I ovaj put ponavljamo svoj moralni sud – na koji imamo pravo – i kao kršćani i kao građani – da se svim građanima ove naše predugo

zgažene – države – pa tako i ovdašnjim katolici-ma mora omogućiti pravo na izgrađivanje svoje budućnosti, kao što je to slučaj i u svakoj drugoj suvremenoj europskoj prosperitetnoj i funkcionalnoj, pravno uređenoj državi, a što se tijekom svih poratnih godina onemogućavalо.

Također i ovaj put Komisija ponavlja goriku i dramatičnu činjenicu da su katolici u BiH danas fizički najugroženiji dio Katoličke Crkve na cijelom europskom kontinentu.

Svjedoci smo da se nastavlja – pa i povećava neizvjesnost fizičkog opstanka Katoličke Crkve u Bosni i Hercegovini, unatoč neumornom nastojanju vodstva Crkve da u ovoj politički i pravno nesređenoj zemlji bude prijeko potreban čimbenik pravednog i trajnog mira.

Komisija ponovno upozorava da se u BiH nastavlja nepravedna legalizacija zločina počinjenih u ratu 1992.-1995., kao i politička previranja, sukobi i opća društvena nesigurnost, otežavanje povratka prognanih, onemogućavanje zapošljavanja osobito mnogih mladih ljudi, povećanje nestabilnosti brojnih obitelji, te afektivno i društveno razdvajanje čitavih zajednica.

Komisija i ovaj put potiče sve odgovorne da odlučnije pristupe korjenitim ustavnim promjenama države BiH na načelima federalizma, decentralizacije, supsidijarnosti te legitimnog predstavljanja njegovih konstitutivnih naroda i nacionalnih manjina.

Komisija apelira na službene predstavnike međunarodne zajednice u BiH da pruže učinkovitiju političku, pravnu i materijalnu pomoć za uspostavljanje stvarne ravnopravnosti na području cijele države svih pripadnika triju konstitutivna naroda Bošnjaka, Srba i Hrvata, kao i drugih građana.

Komisija se pridružuje i ovaj put svima onima, koji se trude oko konačnog donošenja Ustava – jednog za cijelu zemlju – umjesto dosadašnja četiri različita ustava.

IV. Bosnu i Hercegovinu, kao „semiprotektorat" međunarodne zajednice, ta ista Međunarodna zajednica – nažalost – ostavila je tijekom svih poratnih godina da bude „prostor nesigurnosti" umjesto zone mira. Svakom iole humanom čovjeku, a pogotovo političaru, zasigurno je jasno kako održavanje ovakvog „kontroliranog kaosa" u BiH predstavlja latentnu opasnost ne samo za stabilan mir u ovom dijelu Europe nego i za svjetski mir.

Zato pozdravljamo i podržavamo „Izvješće" Europskog parlamenta od 20. veljače 2017. o aktualnoj situaciji u BiH u kojem je izražena spremnost da se državi BiH učinkovitije nego ranijih godina pomogne u okviru procesa stabilizacije i pridruživanja Europskoj uniji.

Komisija „Iustitia et pax“ BK BiH, zajedno s Komisijom HBK i Komisijom SŠK izražava zahvalnost europskim političarima, osobito onima iz Hrvatske i Slovenije, za njihov dragocjeni doprinos u pripremanju i u prihvaćanju ovog dokumenta međunarodnog karaktera, na temelju kojega će se – nadamo se – moći konačno učinkovitije poraditi oko uređenja BiH kao pravne, sigurne i prosperitetne države za sve njezine stanovnike, etničke i vjerske zajednice, a osobito obespravljenu katoličku populaciju u njoj.

Zahvalni smo svim našim dobročiniteljima – osobito Svetom Ocu i Svetoj Stolici – za svu dosadašnju dragocjenu brigu i potporu životu i

djelovanju Katoličke Crkve u ovoj zemlji, kao i zauzimanju – osobito njenih pastira – za istinu i pravdu, za ravnopravnost, za praštanje, pomirenje i pravedni mir za sve stanovnike Bosne i Hercegovine. ■

✠ Stanislav Zore, ljubljanski nadbiskup, metropolit, predsjednik Komisije „Iustitia et pax“ SŠK

✠ Vjekoslav Huzjak, bjelovarsko-križevački biskup, predsjednik Komisije „Iustitia et pax“ HBK

✠ Franjo Komarica, banjolučki biskup, predsjednik Komisije „Iustitia et Pax“ BK BiH

Spomen-slavlje o 72. obljetnici Bleiburške tragedije

Homilija đakovačko-osječkog nadbiskupa Đure Hranića, Bleiburg, 13. svibnja 2017.

Otk 11, 19a; 12, 1-6a. 10ab; 1 Kor 15, 20-27a;
Mt 5, 1-12a

Sabrani smo na području koje predstavlja jedno od najtragičnijih polja u povijesti našega hrvatskoga naroda i početak velikog stradanja čak nekoliko stotina tisuća hrvatskih vojnika i civila poslije II. svjetskoga rata. Njihova je sudskačina toliko tragična i ponižavajuća da su oni koji su ih osudili i pogubili smatrali da nisu vrijedni čak niti toliko da se zapišu i doznaju njihova imena, i za koje se totalitarni sustav pobrinuo - i još se danas ostaci toga sustava brinu - da ne doznamo gdje su točno bili pogubljeni i stradali i gdje su sve grobišta i jame u kojima leže njihove kosti. Bili su osuđeni na to da ih nitko ne smije niti spomenuti, da mi mlađi ne smijemo za njih niti doznati, a kamoli postavljati pitanja zašto su uopće stradali i bili smaknuti. A sad kad se istina, unatoč silnog protivljenja, ipak počela probijati, pokušava se sprječiti i našu molitvu za te bezimene žrtve.

Sve vas, draga braćo i sestre, koji sve to teško podnosite, ponizno molim da nikakvim svojim postupkom, riječju, znakom ili gestom ne pomognete ovdje onima koji žele spriječiti osvjetljavanje istine o tim žrtvama. Molim vas da se ustegnete od svega onoga što bi na bilo koji način moglo skrenuti pozornost na način da pridonesete dalnjem ušutkavanju istine o žrtvama „križnog puta“ i totalitarnog komunističkog sustava.

Zašto nas je sv. Ivan Pavao II. pozvao i zašto nas Crkva nastavlja poticati da ne zaboravimo spomen na one koji su nevinu stradali?! Koja je svrha našeg današnjeg i sličnih okupljanja,

obilježavanja godišnjica i drugih sjećanja na žrtve iz našega naroda te komemoracija koje organiziraju i drugi narodi? Na to nam odgovore daju današnja Božja riječ, te ukazanja Blažene Djevice u Fatimi, koja su kao i sva druga Marijina ukazanja proročki glas Neba u službi našega obraćenja i našega prihvaćanja Božje objave u njegovu utjelovljenom sinu Isusu Kristu.

U opisu današnjeg prvog čitanja iz Knjige Otkrivenja na nebu se otvara hram i u njemu pojavljuje Kovčeg saveza. Prvo lice koje izlazi na pozornicu je tajanstvena Žena. Odjevena je suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda. Trudna je. I premda je sva u slavi, trpi. Viče u porođajnim bolima i mukama rađanja. Na scenu je s njom istodobno stupio i zmaj, da toj trudnoj ženi, čim rodi, proždre dijete. Taj zmaj, koji simbolizira sile zla, želi uništiti plod njezine utrobe. U raspletu opisane drame, dijete koje rađa biva uzeto k Bogu, a ona sama bježi u pustinju, svoje privremeno sklonište. Crkva je trajno u toj slici tajanstvene Žene prepoznavala Blaženu Djevicu Mariju u nebeskoj slavi, ali i sebe samu, koja kroz svoju zemaljsku povijest prolazi kroz trpljenja, progone, krize i vlastite sumnje, ali istodobno kroz to sve snažnije prianja uz Krista te kroči putem prema nebeskoj slavi, u koju je BDM ušla kao prva od nas ljudi, kao majka Djeteta Isusa Krista, kojega je rodila, nosila i branila u svome naručju. Dvanaest zvijezda na plavoj podlozi – zastava Europske unije su zvijezde oko glave Žene, odnosno BDM u Knjizi otkrivenja. I ne treba li u zmaju koji prijeti Djetetu – Isusu Kristu prepoznati također i totalitarne sustave 20. stoljeća?!

Marija u svom hvalospjevu „Veliča”, što smo ga pjevali kao psalam, te Isus u svojim blaženstvima u evanđeoskom odlomku što smo ga čuli, pred nas stavlaju posve drugačiju paradigmu od one koja je upisana u našu grešnu ljudsku narav. U pjesni koja je provrla iz Marijine duše i srca, ona naviješta Božju veličinu. Rijećima „Veliča duša moja Gospodina i klikće duh moj u Bogu mome Spasitelju” Marija izriče želju da Bog bude velik u njezinu životu, u svijetu, među nama ljudima i na svakom području našega života. Ne boji da bi Bog mogao dovesti u pitanje našu ljudsku slobodu, oduzeti joj ili smanjiti životni prostor. Ne boji se da bi Bog mogao biti čovjekov rival, sputavati nas svojom veličinom ili da bi Božje zapovijedi mogле prigušiti naše ljudske težnje i životnu radost. Ona se ne boji Boga, niti joj smeta njegova prisutnost. Štoviše, ona zna da tek kad je Bog velik u našim očima, onda smo veliki i mi ljudi. Bog uzdiže čovjeka i proširuje horizonte našega ljudskog života.

Nasuprot Mariji, naši praroditelji Adam i Eva mislili su suprotno i to je bila srž grijeha koji su počinili. Mislili su da će ih Bog ugroziti i željeli su, zato, biti autonomni, slobodni i neovisni od njega, te su ga odbacili. Grijeh je uvijek odbijanje Boga i njegove ponude ljubavi, saveza i prijateljstva. Tako grešnik, dok teži za životom, u stvari promašuje stvarni život, hita u otuđenje i smrt, jer odbacuje izvor života – Boga. Grijeh je uvijek samoubilački čin. Grijeh ne ugrožava Boga, nego čovjeka grešnika i njegove bližnje. Jer kad odbacimo Boga, tada mi ljudi počinjemo odlučivati što je dobro, a što je zlo. Dobrim postaje ono što je meni dobro, što ide u prilog mojim sebičnim interesima. Tako naš grijeh nije samo pitanje odnosa s Bogom, nego uvijek pogađa i druge. Grijeh ima i društvenu dimenziju te pogađa i nanosi zlo čitavom društvu.

Nasuprot našim grešnim obrascima ponašanja, Isus ima drukčija mjerila i kriterije. Možemo ih razumjeti jedino u obzoru kraljevstva nebeskog, na što nas izričito pozivaju Isusova blaženstva što smo ih čuli u evanđeoskom odlomku. Blaženstva zrcale istinski humanizam. Isus kao da čestita čitavom nizu obespravljenih i poniženih ljudi. Prema našim ljudskim mjerilima njegove bi se riječi mogle smatrati gorkom ironijom: "Blago siromasima duhom, ožalošćenima, krotkima, gladnim i žednim pravednosti, milosrdnjima! Blago čistima srcem, mirovorcima! Blago proganjenima zbog pravednosti: njihovo je kraljevstvo nebesko!" (usp. Mt 5,3-10). Blaženstva nadilaze uobičajene ljudske sebične usredotočenosti na moć, vlast, utjecaj, bogatstvo i ugled. Pred Bogom to nisu najveće vrednote. Blaženstva odražavaju neiskvarenu

ljudskost. No, ona ne usmjeravaju ljudski pogled tek na daleku budućnost i zagrobni život. Blaženstva su poziv koji je upućen plemenitim i samoprijegornim ljudima koji duh evanđelja žive sada i ovdje, očekujući u budućnosti njegovu puninu i konačnu nagradu. Za Božjeg čovjeka postoji nešto što je daleko važnije i veće od ovozemaljskog blagostanja: pravda, dobrota, poštenje, čista savjest, čiste ruke, čisto srce: mir, koji je djelo pravde i istine, milosrđe i pomirenje, odustajanje od zla i osvete (usp. Mt 5, 45).

Draga braćo i sestre, kršćanstvo nije sustav zapovijedi i zabrana, nego Kristova ponuda cjelovite slobode i spasenja čovjeka. Kršćanstvo je blagovijest, radosna i oslobođajuća ponuda vrijednosti i idealja, Kristova ponuda ljubavi i zajedništava s Bogom i s ljudima. Isusova blaženstva, nadalje, govore o nespojivosti svjetla i tame, vjere i nevjere te nas ovdje na Bleiburškom polju i svugdje gdje se susrećemo s grobovima žrtava totalitarnih režima, nepravednih osuda, progona, mučenja, ponižavanja i ubijanja nedužnih ljudi pozivaju na praštanje, na istraživanje cjelovite istine o žrtvama i počiniteljima nasilja, na zadovoljenje pravde, na čišćenje našega pamćenja i na spomen mučenika. Pomanjkanje te otvorenosti za Isusovu riječ rasvjetljava zašto se cjelokupni problem žrtava ustaškog režima za vrijeme II. svjetskoga rata, a posebno logora u Jasenovcu, sveo na rat brojevima žrtava; zašto se nije smjelo - osobito ne javno - čak ni spomenuti „Križni put” ili druge žrtve hrvatskog naroda poslije II. svjetskoga rata; zašto neki drže da se ne bi trebalo ni smjelo osvijetliti istinu o žrtvama jugoslavenskoga komunističkog sustava i zašto neki to i danas sprječavaju; zašto se brojevi žrtava mijenjaju ovisno o okolnostima i potrebama političkih režima i njihove vlasti, zašto se još i danas ne spominju i ne broje sve žrtve, nego samo žrtve na vlastitoj strani; zašto Jasenovac, Bleiburg, Vukovar i druga mjesta stradanja nisu do danas uspjela od političkih prerasti u povijesne teme, uvijek s dužnim pjetetom i sućuti.

Evanđelje nam raskrinkava zašto su zločini jednih važni za legitimitet drugih, zašto i danas ima onih koji grabe kamenje čim se spomene ime bl. Alojzija Stepinca te se kamenjem uvreda, omalovažavanja i mržnje bjesomučno nabacaju na drugu stranu. Evanđelje raskrinkava razloge zašto se ne ulazi u sve arhive, zašto je dio arhiva uništen ili skriven, zašto su neka iskapanja grobišta bila zaustavljena te zašto se ni danas ne pristupa relevantnim istraživanjima koja bi omogućila utvrđivanje cjelokupne istine, njezino sagledavanje i suočavanje s njom, bez obzira kakva ta istina bila.

Draga braćo i sestre, svjesni smo da je previše investirano u laži, pamflete i mitove da bi se dopustilo Bogu da nas on pohodi svjetлом istine te nas svojim milosrđem i praštanjem učini ne samo slobodnima od pretrpljenih zala, nego i od onih zala koja smo nanijeli drugim ljudima i narodima te slobodnima za druge, za zajedništvo i za suradnju pred izazovima današnjice i novih okolnosti u kojima živimo. Nerasvijetljena povijesna istina i opterećenost prošlošću otežava zajedništvo i suradnju, a u novim povijesnim okolnostima postaju opasnost i za hrvatski i za srpski, a onda i za druge narode na ovim europskim prostorima.

Okupljeni ovdje na Bleiburškom polju, u svjetlu Kristovih riječi i Marijina majčinskog poziva, danas čistimo svoje pamćenje i spominjemo se žrtava „križnoga puta“. Bog nam u ovom slavlju daruje svoju milost i svjetlo jasnoće da je zatvorenost srca pred Bogom, kakvom su bili zahvaćeni pristaše fašizma, nacizma te komunističkog totalitarnog režima, pogubni ponajprije za njih same, a onda i za budućnost Europe i čitavoga svijeta. Ta zatvorenost i tvrdoća srca pred Bogom, proroke, hrabre i časne ljude među nama, kao što je to u vrijeme II. svjetskog rata u našem hrvatskom narodu bio bl. Alojzije Stepinac, pretvara u mučenike. Zatvorenost srca pred Bogom i danas se tako pokazuje razornom za našu sadašnjost i za našu budućnost.

Danas smo došli ovamo na Bleiburško polje, odupirući se razornoj zatvorenosti i otvarajući se Bogu, istini i slobodi, nudeći oproštenje svima koji su pripadnicima našega naroda nanijeli zlo, moleći za Božje milosrđe za sve te moleći oproštenje od Boga i od onih kojima su pripadnici našega hrvatskoga naroda počinili zlo. U molitvi preporučujemo Božjem milosrđu sve žrtve, da bismo očistili svoju memoriju od zlopamćenja, da bismo je čistili praštanjem i otvorenošću za pomirenje i zajedništvo unutar

našega naroda i sa svim susjednim narodima, te narodima Europe i svijeta.

Svjesni smo da zatvorenost srca pred Bogom koji sve zna i sve vidi, zatvorenost srca pred istinom i odbacivanje istine redovito graniče s najtežim oblikom raskrinkavanja vlastitih nedjela i s vlastitim slomom. Svoje srce zato otvaramo Bogu i molimo za njegovo svjetlo te se ponizno otvaramo za istinu jer znamo da oholost i pomanjkanje poniznosti još više ogoljuje i čini još očitijom te još jadnijom našu vlastitu grešnost i zlo koje je u nama.

Draga braćo i sestre, kad slavimo Euharistiju, obnavlja se Kristova muka i smrt na križu. Njegova muka i smrt postaju prisutne i djeluju posred nas. Ono što je izvana bilo okrutno nasilje, on je u svojoj nutrini prihvatio i preobrazio u djelo ljubavi za sve nas. Pretvorio je kruh u svoje tijelo i vino u svoju krv i ostavio nam ih kao vidljivi znak svoje ljubavi i sebedarja do kraja. Nasilje je pretvorio u ljubav, a smrt u život. U tom Isusovu činu smrt je iznutra pobijedena, u njoj je već prisutno uskrsnuće. Smrt je, slikovito govoreći, u svojoj najdubljoj nutrini postala ranjena, tako da više ne može imati posljednju riječ. Bila je to pobjeda ljubavi nad mržnjom, pobjeda ljubavi nad smrću. U ovoj obnovi čišćenja pamćenja i spomena žrtava na „križnom putu“, koji je započeo na ovome Bleiburškom polju, slavimo euharistiju i pristupamo euharistijskom stolu. Sjedinjujemo se s Kristom Gospodinom koji nas po sv. pričesti čini dionicima one svoje najdublje nutarnje eksplozije dobra kako bi pobijedio zlo u nama i po nama nastavio lanac preobrazbi koje su u stanju ovaj svijet malo-pomalo pretvarati u prostor kraljevstva Božjega.

Po zagovoru BDM, Gospe Fatimske, molimo da nas sve zahvati i u potpunosti prožme Kristova dinamika ljubavi i preobrazbe nasilja u ljubav te smrti u život. Amen. ■

Poruka za nedjelju turizma (21. svibnja 2017.)

Proljetni dani koji nas sve obilnije obdaruju suncem i višim temperaturama, grupe izletnika i posljednje pripreme ugostiteljskih objekata, podsjećaju nas da je početak intenzivnije turističke sezone već sasvim blizu. Nedjelja posvećena turizmu poziva nas pak kao vjernike da ni tijekom ljetnih mjeseci ne zaboravimo na evanđeoske vrednote te da se kao domaćini, ugošćujući turiste, iskažemo i u ovom djelu milosrđa („putnika primiti“) te budemo istinski svjedoci radosti Evanđelja. Predstojeće ljeto prava je prilika za rast u gostoljubivosti, uslužnosti i susretljivosti.

Itekako smo svjesni da ovaj društveni fenomen u mjestima duž naše obale, a raduje nas, i sve više u unutrašnjosti naše Domovine, mnogima osigurava izvor prihoda odnosno samu egzistenciju. Turizam mnogima omogućava da mogu kvalitetnije živjeti, ili pak preživjeti. No, turistička sezona donosi i više: kulturološko, sociološko i religiozno ispreplitanje različitosti u osobama naših budućih gostiju, različitosti koje će nam katkad predstavljati izazov ili teškoću, ali koje ćemo predusretati susretljivošću i velikodušnošću, svjesni da gostoprstvo nije tek djelatnost od koje zarađujemo već i čin koji oplemenjuje onoga koga primamo ali i nas same i izaziva nas na rast i sazrijevanje. Važno nam je ostvarenje boljih statističkih rezultata i ekonomskih ciljeva, ali i ispunjenje preduvjeta za cijeloviti rast društvene zajednice i pojedinaca.

Svima nam je brinuti za sveukupno dobro svakog od čimbenika turističke djelatnosti: domaćina, djelatnika i gostiju. Poslodavci neka bri nu za dobro svojih djelatnika ne zakidajući ih i ne zanemarujući njihova prava i dostojanstvo, a zajedno se brinimo za što kvalitetniji i uslužniji odnos prema gostima.

Kao domaćini mi ne pružamo samo smještaj i hranu već smo i ambasadori svojih vlastitih

sredina, kulture prožete tisućljetnom tradicijom, svoje duhovne i vjerske baštine. Mnogi gosti osjećaju kako je odmor dragocjeno vrijeme koje žele kvalitetno provesti. U tom smislu, oni su u potrazi za onime što ne mogu pronaći u svom užurbanom svakodnevnom životu, a to je mir, rasterećenje, vrijeme provedeno sa svojim bližnjima u okružju mora, tišine, prirodnih ljepota i tolikih blagodati koje naša zemlja pruža gotovo sama po sebi. U ljepotama naše Domovine darovana su nam velika, neprocjenjiva bogatstva i pozvani smo ih vrednovati i štititi. Pozvani smo očuvati i oplemeniti ono radi čega najviše turista i dolazi, a to je autohtonost života naših krajeva.

Zato i prisutnost Crkve u turističkoj sezoni ima važno značenje, jer je Crkva oduvijek živjela s ljudima, uz ljudе i za ljudе. Polazeći od toga da je ljudska osoba sazdana od tijela, duha i duše, ovaj reciprocitet odnosa Crkve i društva bitan je uvjet koji našim gostima pruža cijelovitu brigu za odmor ne samo tijela, već i okrjeplju duha. Duhovna briga za putnike i goste nezamjenjiv je dio ponude svima u potrazi za odmorom. Crkva stoga u tom važnom segmentu ljetnih mijena društvenog tkiva želi svoja vrata otvoriti svakom srcu dobre volje, potrebnom mira, odmora, tišine i molitve.

Nedjelja turizma želi uputiti poziv svim djelatnicima u turizmu da njeguju svoje ljudske, vjerske i moralne kvalitete te da svoje darove i sposobnosti ugrade u iskrenu i kvalitetnu ponudu gostima. Neka predstojeći ljetni mjeseci i gostoprincima i turistima bude na izgradnju i blagoslov! ■

*biskup krčki dr. Ivica Petanjak, OFM Cap.
Predsjednik Odbora HBK za pastoral turista*

Krk, 19. svibnja 2017.

Svetkovina Majke Božje od Kamenitih vrata

Homilija kardinala Blasea Josepha Cupicha, zagrebačka katedrala, 31. svibnja 2017.

1. Uzoriti gospodine kardinale, iskazali ste mi iznimnu čast, pozvavši me da predsjedam i propovijedam ovom prigodom, koja u sebi sadrži bogatu tradiciju i povijest Zagrebačke nadbiskupije i Crkve u Hrvatskoj. Moje je srce naročito ganuto, kada se sjetim vlastitih korijena u zemlji koju su moji djedovi i bake nazivali „Lijepa naša domovino“. Te sam riječi i ja usvojio te danas molim: „Da bi vazda sretna bila!“

Braćo i sestre, Ženu koju danas častimo zovemo „svojom majkom“ i znamo iz vlastitoga iskustva da dobra majka podučava. A što je to vezano za Mariju što ju čini dobrom učiteljicom i dobrom majkom?

Evangelje govori o tri stvari. Govori o tome: gdje ona podučava; kako ona podučava i što se događa kada ona poučava. Večeras želim govoriti o tim trima točkama.

2. Prvo, primijetimo gdje Marija podučava. Tek što joj je rečeno da će biti majka Spasiteljeva, da je ona ljubljena Božja kći, ona se – umjesto da ostane kod kuće i uživa u tome trenutku velike radosti – upućuje u žurbi, penje se u gorje, kako bi bila s bračnim parom, koji će u svojoj starosti rođenjem sina postati novom obitelji. Poruka je jasna. Gdje to Marija podučava? Ona podučava u obitelji. Na taj način podsjeća da je obitelj primarno mjesto na kojemu se uzajamno dijeli i prenosi Radosna vijest, Evangelje.

Sveti Otac, papa Franjo, u svojoj je postsinodskoj pobudnici Radost ljubavi, Amoris laetitia, napisao da se Bog od početka Stvaranja odlučio objaviti poglavito u ozračju obitelji.

Dobro poznajemo biblijske pripovijesti o obiteljima, o Adamu i Evi, Abrahamu i Sari, Elizabeti i Zahariji, te o Mariji i Josipu. Marija nas danas podsjeća da je obitelj povlašteno mjesto na kojemu nam se Bog očituje. Obitelji su povlašteno mjesto na kojemu učimo o Božjoj ljubavi prema nama. Zato vaši biskupi odgovaraju na poziv Svetoga Oca da se posebna pozornost posveti izgradnji obitelji i podupiranju obitelji. Oni s Marijom vjeruju da je Bog prisutan i djelatan u obitelji, donoseći svoje spasenjsko djelo i podučavajući nas o Božjoj ljubavi. Ponekad je to lako izgubiti iz vidika i može se razmišljati tako da se obitelji promatra tek kao društvenu ili gospodarsku stavnicu, posebice jer se obitelji danas suočavaju s tolikim napetostima i izazovima, kao što su: nezaposlenost, naročito mladih ljudi, zatim slom međusobnih odnosa i promjene u društvu.

No, od samoga početka Bog je imao puno

veći plan za obitelji. Obitelji nisu samo gospodarska stvarnost, nego mjesto na kojemu najprije učimo o Božjoj ljubavi prema nama. Budući da se uspinje u gorje, da bi bila s jednom obitelji, Marija danas sve nas u Crkvi podučava da ne bismo trebali štedjeti napore u podupiranju obitelji u njihovu plemenitom pozivu. Posebno bismo trebali doprijeti do onih obitelji koje proživljavaju najveće боли, koje se trebaju uspeti na najveća gorja, svladati najteže izazove, poput toga starijega bračnog para koji očekuje dijete, ili poput sa-mohrane majke ili oca, ili poput obitelji razbijene razvodom i razdvajanjem. Svi su oni obitelji na različite načine.

Moramo otici u te obitelji, ne samo zbog toga jer im je potrebna pomoć, već i zbog toga jer, poput Marije, znamo da je tamo Isus i da je Isus tamo oduvijek želio biti, od prvoga trenutka svoga začeća. Upravo je On nadahnuo Mariju da ode žurno i poduzme sve napore, kako bi posjetila tu obitelj u potrebi.

3. Drugo što čujemo u Evangelju jest kako Marija uči. Ona podučava tako da ohrabruje i donosi radost onima koji čuju njezin glas. Elizabeta kaže: „Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvojega, zaigra mi od radosti čedo u utrobi.“ Koji je uzrok Elizabetine radosti i radosti Ivana Krstitelja, djeteta u njenoj utrobi? To je radost koja dolazi iz spoznanja Emanuela, iz spoznanja da je Bog s nama, da je Isus došao na svijet po milosti nebeskoga Oca. Naše podučavanje treba započeti navještajem te istine. Sve su ostale istine drugotne, a sve vrline – kako nas podsjeća sveti Toma Akvinski – u odnosu prema milosti nalaze se u drugome planu.

Papa Franjo, govoreći brazilskim biskupima, potaknuo nas je da upravo tako propovijedamo i podučavamo. Potaknuo nas je da podučavamo onako kako je to učinio Isus na putu prema Emausu. Ugrijao je srca one dvojice učenika i dao je da njihova srca i dalje gore tražeći više. Poput mnogih ljudi koji su u naše vrijeme napustili Crkvu, ti su se učenici udaljili od svoga doma. Isus nije grub prema njima, nego hoda s njima, uzdiže njihova srca, daje im novi razlog za nadu i radost. Nije pretjerano reći da je takav pristup podučavanja naučio od Marije, čiji je glas potaknuo čak i dijete u utrobi da zaigra od radosti.

4. Konačno, vidimo što se događa Mariji, kada podučava na takav način. Rečeno nam je da se Marija vraća kući, ali ona je preobražena. Više

nije samo skromna sluškinja, koja živi anonimno u malome selu Nazaretu. Sada shvaća da ima mjesto u Božjem planu. Zato kaže: „Od sada će me svi naraštaji zvati blaženom... jer velika mi djela učini Svesilni!“ To nisu riječi ispunjene ohološću, nego riječi prepoznavanja da će ona dati jedinstveni doprinos Božjem planu spasenja.

Kao što svatko od nas, kao što cijela zajednica Crkve preuzima zadaću podučavanja, poput one koju je izvršila Marija, i mi moramo postati svjesni da u naše vrijeme imamo zadaću dati poseban doprinos Božjem planu. Hoćemo li živjeti samo od prošlih žrtava naših predaka koji su nam prenijeli vjeru ili ćemo i mi dati svoj doprinos? To je pitanje za sve nas. To je pitanje za mlade ljude koje Bog može pozvati u svećenički ili redovnički život. To je pitanje za bračne parove koji počinju stvarati obitelj. To je pitanje za župljane koje Bog zove da se snažnije uključe u svoje župne zajednice i djela ljubavi. Kakav će doprinos dati naš naraštaj i koga će oni koji će doći nakon nas zvati "blaženima"?

5. Braćo i sestre, krajem lipnja vratit ću se u svoju rodnu župu u Omaha, u državi Nebraski, koju je prije 100 godina utemeljila hrvatska useljenička zajednica, uključujući i moje djedove i bake; dakle, njih četvoro: Blaža Supića iz Donjih Andrijevaca u Brodskoj Posavini, Ružu Gradiček iz Grede kraj Varaždina, Ivana Majhana iz Žakanja kraj Karlovca i Barbaru Bahun iz Gornjega Ladanja kraj Varaždina.

Budući da slavimo tu važnu obljetnicu, nove ću župljane, od kojih su mnogi uglavnom useljenici iz Meksika i Latinske Amerike, podsjetiti na brojne žrtve koje su podnijeli useljenici iz Hrvatske, kako bi izgradili župu koju su sadašnji doseljenici baštinili. Reći ću im da su raniji useljenici vjerovali da ih Bog poziva na davanje svoga doprinosa prije sto godina i na prenošenje vjere budućim naraštajima. Reći ću im da je najbolji način na koji mogu poštovati pretke svoje župne zajednice prihvatanje Božjega poziva u ovo vrijeme, kako bi oni učinili isto, tako da oni koji će njih naslijediti jednoga dana zahvaljuju Bogu za

njihove živote. Reći ću im da je to najbolji način na koji mogu podučavati svoju djecu i usaditi u njih ponos vlastitoga poziva i vrijednosti njihovih života u Božjem planu.

6. Ovdje u zagrebačkoj prvostolnici susrećemo dragi lik blaženoga kardinala Alojzija Stepinca, čiju kanonizaciju iščekujemo u radosnoj molitvi. On nam je primjer kako se tri točke o kojima sam govorio odražavaju u vjerničkome životu.

Dobro vam je poznato koliko mu je značila obitelj u kojoj je odrastao, njegov otac i posebno njegova majka; kako ga je oblikovala i usmjeravala obiteljska molitva; koliku je važnost davao obiteljima u svojoj pastirskoj službi, naglašavajući središnjost obitelji u životu Crkve i društva. Znamo da je svojom zauzetošću bio blizak ljudima koji su mu bili povjereni kao nadbiskupu i osjetljiv prema progonjenima, siromašnima i prema svima koji su bili u potrebi. A sve to, jer je prepoznao svoje mjesto u Božjem planu i bio vjeran Božjem pozivu.

Njegova žrtva za druge, izrasla iz radosti služenje, prepoznata je u pobožnosti hrvatskih vjernika, koji svuda kamo odlaze i gdje žive sa sobom rado nose lik nebeske Majke i blaženoga Alojzija. Oni su putovi prenošenja vjere i ljudskih vrijednosti te se često nalaze u obiteljskim domovima.

Blažena Djevica Marija, majka i učiteljica, danas nas podsjeća na važnost naših obitelji. Ona također podučava načinu koji potiče druge i pomaže svakomu naraštaju da vjeruje da je u svoje vrijeme pozvan preuzeti djelo Božjega spašenja. Mariju svi naraštaji zovu blaženom, ali ona također svaki naraštaj podsjeća da vjeruje da je blažen. Da, Marija je dobra majka i dobra učiteljica. Sada ostaje na nama da to od nje naučimo.

Bogorodice od Kamenitih vrata, budi uz nas kao Majka i Učiteljica svetosti!

Moli za nas, da budemo pravi Kristovi i tvoji učenici u služenju ljudima!

Čuvaj i blagoslovi obitelji, Zagreb i cijelu Hrvatsku - „da bi vazda sretna bila“! Amen. ■

Priopćenje s redovitog susreta članova HBK s članovima HKVRPP

Redoviti godišnji susret biskupa, članova Hrvatske biskupske konferencije, s redovničkim poglavarima, članovima Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica (HKVRPP), održan je u ponedjeljak, 19. lipnja 2017., u prostorima Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu.

Sve nazočne je na početku susreta pozdravio predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić podsjetivši prisutne na važnija događanja u Crkvi u Hrvatskoj od posljednjeg susreta i na promjene koje su se dogodile s obzirom na članove, bilo u episkopatu, bilo među redovničkim poglavarima.

Predsjednik HKVRPP fra Jure Šarčević zahvalio je na pozdravima i izrazio svoju radost zbog susreta i što u bratskom zajedništvu mogu zajednički promišljati o važnim temama „za bolju suradnju i uspješnije apostolsko pastoralno djelovanje sviju nas na dobrobit naroda Božjega koji nam je povjeren”.

Fra Jure Šarčević je, također, obavijestio biskupe da će se sljedeća plenarna skupština HKVRPP, koja je prošle godine proslavila svoj zlatni jubilej – 50 godina postojanja, održati zajedno sa sestrinskom konferencijom iz Bosne i Hercegovine u Zagrebu, 18. i 19. listopada ove godine. Jedno od pitanje kojemu će se posvetiti

posebna pozornost bit će: „Što učiniti da se zaustavi proces iseljavanja vjernika iz BiH i Hrvatske?”

U radnom dijelu susreta prof. dr. Nikola Stanković, DI, predstavio je nazočnima dokument Kongregacije za nauk vjere *Iuvenescit Ecclesia*, koji govori o odnosu između hijerarhijskih i karizmatskih darova za život i poslanje Crkve.

Istoga dana u poslijepodnevnim satima održano je izvanredno zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije.

U utorak, 20. lipnja 2017., održan je susret članova Stalnog vijeća HBK i poglavarica, članica Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica (HKVRPP).

Nakon uvodnog pozdrava predsjednika HBK i s. Miroslave Bradice, potpredsjednice HKVRPP, prof. s. Valerija Kovač predstavila je nazočnima dokument Kongregacije za nauk vjere *Iuvenescit Ecclesia*.

Uz diskusiju o nekim naglascima iz dokumenta, članovi Stalnog vijeća HBK i poglavarice razmjenili su mišljenja i o aktualnim izazovima u življenju karizmi redovničkih zajednica.

Tiskovni ured Hrvatske biskupske konferencije

Zagreb, 23. lipnja 2017.

ODREDBE IZ VOJNOG ORDINARIJATA

KLASA: 130-01/17-01/01

URBROJ: 512-07-17-23

Zagreb, 8. svibnja 2017.

- DJELATNICI VOJNOG ORDINARIJATA U RH
- SAMOSTALNI ODJEL MORH-a ZA POTPORU VO
- SAMOSTALNA SLUŽBA MUP-a ZA SURADNJU S VO
- POMOĆNICI VOJNIH I POLICIJSKIH KAPELANA

- svima -

PREDMET: Proljetni susret djelatnika Vojnog ordinarijata

- obavijest, daje se

Obaviještavamo Vas da će se redoviti proljetni susret djelatnika Vojnog ordinarijata u RH održati od utorka 6. lipnja do petka 9. lipnja 2017. godine u Policijskom odmaralištu „Valbandon“ u Valbandonu kod Pule.

Voditelj susreta bit će don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral i vojni kapelan u MORH-u i OS RH, i održati predavanja na temu "Uloga vjernika laika u životu Crkve – vojno dušobrižništvo".

Za djelatnike koji putuju autobusom iz Zagreba okupljanje je u utorak u 12.30 sati u Vojnom ordinarijatu, zajednički ručak, a polazak je predviđen za 13.00 sati. U Valbandon svi trebaju stići do 18.00 sati, za kada je predviđen početak susreta.

Sudjelovanje na susretu je obavezno i bez ozbiljnog razloga ne treba izostati (o razlozima je potrebno pisanim putem izvijestiti Vojni ordinarijat). Formular prijave koji se nalazi u privitku dopisa potrebno je ispuniti i dostaviti telefaksom u Vojni ordinarijat (najkasnije do petka 26. svibnja).

Razumijevajući da je radni status pomoćnika vojnih kapelana promijenjen, smatramo da isti trebaju i nadalje biti kvalitetno duhovno pripremljeni i sudjelovati na ovom susretu, a sudjelovanje će biti pravovremeno regulirano putem Zapovijedi Načelnika Glavnog Stožera OS RH.

JM/RS

Prilog: Formular za prijavu

S poštovanjem,

GENERALNI VIKAR
Prof. dr. sc. Jakov Mamić, OCD

Dostaviti:

1. Naslovu
2. Pismohrana, ovdje

**KLASA: 610-01/17-01/01
URBROJ: 512-07-17-19**

Zagreb, 9. svibnja 2017.

VOJNIM I POLICIJSKIM KAPELANIMA
- svima -

PREDMET: Sv. misa povodom Dana Oružanih snaga Republike Hrvatske
- poziv, dostavlja se

Poštovani,

Obavještavamo Vas da će se od 27. do 29. svibnja 2017. godine svečano obilježiti Dan Oružanih snaga Republike Hrvatske, Dan Hrvatske kopnene vojske i 26. obljetnica formiranja Oružanih snaga Republike Hrvatske.

Vojni ordinariat u Republici Hrvatskoj tim povodom organizira misno slavlje u zavjetnoj crkvi Sveta Mati Slobode na Jarunu u Zagrebu, u nedjelju 28. svibnja 2017. godine, s početkom u 10.30 sati. Stoga Vas pozivamo da sudjelujete u euharistijskom slavlju koje predvodi vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan.

Molimo Vas da u Vojni ordinariat pisanim putem (telefaksom) dostavite ispunjeni formular i potvrdite svoje sudjelovanje. Potrebno je ponijeti svoju albu.

Pozivamo Vas također, da povodom obilježavanja Dana Oružanih snaga RH i Dana Hrvatske kopnene vojske, u dogовору са svoјим заповједnicima и најељничима управа, организirate i slavite u svojim vojnim i policijskim kapelijama svetu misu za domovinu.

JM/RS

Prilog: Obrazac prijave

S poštovanjem,

VOJNI ORDINARIJ

✠ Msgr. Jure Bogdan

Dostaviti:

1. Naslovu, faksom, žurno
2. Pismohrana, ovdje

KLASA: 032-08/17-01/01
URBROJ: 512-07-17-65

Zagreb, 12. svibnja 2017.

VOJNIM KAPELANIMA
- svima -

PREDMET: Hodočašće Vojnog ordinarijata u Svetu Zemlju
- obavijest, daje se

Vojni ordinarijat u RH u povodu 20 godina od osnutka Vojne biskupije organizira zahvalno hodočašće u Svetu Zemlju za djelatnike Ministarstva obrane i Oružanih snaga RH kao i djelatnike Ministarstva unutarnjih poslova RH, od utorka 21. studenoga do ponedjeljka 27. studenoga 2017. godine.

Stoga Vam u prilogu dostavljamo raspis o terminu i mogućnosti sudjelovanja te Vas molimo da s istim upoznate pripadnike Vaših postrojbi i Vaše kapelaniye te provedete što bolju promidžbu za navedeno zahvalno hodočašće Vojnog ordinarijata u Svetu Zemlju.

U Programu hodočašća (u privitku) naznačena je cijena kao i itinerar putovanja. Za djelatnike Ministarstva obrane i pripadnike Oružanih snaga RH bit će odlukom Ministra obrane omogućeno sudjelovanje na hodočašću sa odobrenim plaćenim dopustom u navedene dane.

Svi zainteresirani trebaju ispuniti *Obrazac za prijavu* (u privitku) i dostaviti ga uz potpis i ovjeru nadležne vojne kapelaniye i odgovorne osobe u Vojni ordinarijat (faks: 01/4670-662), do 26. lipnja 2017. godine.

Plaćanje je moguće izvršiti u više obroka (račun agencije „Ichtis Travel“ za uplatu bit će naknadno dostavljen prijavljenima), tako da zadnji obrok bude uplaćen najkasnije do 1. studenoga 2017. godine.

Ostale informacije o organizaciji hodočašća možete dobiti kod biskupskog vikara za pastoral fra Frane Musića, mob. 099/258-4982 ili u Vojnom ordinarijatu kod npr Vladimira Krpana na tel: 01/4670 660 – kućni 106.

JM/RS

Prilog: Program hodočašća
- Obrazac za prijavu hodočasnika

S poštovanjem,

VOJNI ORDINARIJ

✠ Msgr. Jure Bogdan

Dostaviti:
– Naslovu,
– Pismohrana, ovdje

KLASA: 032-08/17-01/01

URBROJ: 512-07-17-70

Zagreb, 29. svibnja 2017.

**VOJNI KAPELANI
POLICIJSKI KAPELANI**
- kao u tekstu -

PREDMET: Regionalno vojno i policijsko hodočašće Gospi Sinjskoj
- obavijest, daje se

Poštovana braćo svećenici,

Obavještavamo Vas da će Vojni ordinariat u RH na temelju poziva gvardijana i upravitelja svećišta Čudotvorne Gospe Sinjske fra Petra Klapeža za održavanje hodočašća Hrvatske vojske i policije u Sinj, i ove godine sudjelovati na hodočašću Hrvatske vojske i policije u Sinj na regionalnoj razini.

Hodočašće će biti održano u subotu 29. srpnja 2017. godine u Sinju s početkom u 10:30 sati, a uključivat će procesiju s likom Čudotvorne Gospe Sinjske te svetu misu koju će predvoditi vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan.

Budući da se radi o regionalnom hodočašću koje obuhvaća dobrovoljno uključivanje pripadnika postrojbi Oružanih snaga RH iz Knina, Benkovca, Zadra i Splita, te policijskih službenika iz PU zadar-ske, PU šibensko-kninske, PU splitsko-dalmatinske te PU dubrovačko-neretvanske, molimo Vas da u svojim postrojbama odnosno upravama animirate djelatnike na sudjelovanje. Ostali zainteresirani koji nisu iz tog područja u ovu inicijativu uključuju se sukladno svojim mogućnostima.

Srdačno Vas u Gospodinu pozdravljam.

JM/RS

Prilog: Program hodočašća

S poštovanjem,

VOJNI ORDINARIJ

***Msgr. Jure Bogdan**

Dostaviti, faksom:

1. o. Ivo Topalović, Zadar
2. fra Božo Ančić, Knin
3. fra Ilija Mikulić, Knin
4. o. Jozo Mravak, Split
5. don Branimir Projić, Split
6. fra Žarko Relota, Split
7. don Tomislav Vlahović, Zadar
8. don Darko Poljak, Šibenik
9. don Ivan Borić, Dubrovnik
10. Pismohrana, ovdje

Dekreti i imenovanja

Bojnik Petar Klarić imenovan je voditeljem Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu u RH (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-10, od 27. ožujka 2017. godine).

Državna službenica Marija Vukovojac imenovana je višom stručnom savjetnicom za organizaciju u Samostalnom odjelu za potporu Vojnom ordinarijatu u RH (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-11, od 27. ožujka 2017. godine).

Državni službenik Mladen Čobanović imenovan je višim stručnim savjetnikom za organizaciju u Samostalnom odjelu za potporu Vojnom ordinarijatu u RH (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-12, od 27. ožujka 2017. godine).

Državna namještenica Brankica Šandro imenovana je stručnom suradnicom za potporu u Samostalnom odjelu za potporu Vojnom ordinarijatu u RH (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-13, od 27. ožujka 2017. godine).

O. Jakov Mamić, OCD, imenovan je generalnim vikarom Vojnog ordinarijata u RH (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-14, od 28. ožujka 2017. godine).

Don Marko Medo imenovan je biskupskim vikarom za pastoral MORH-a i Oružanih snaga RH u Vojnom ordinarijatu u RH (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-15, od 28. ožujka 2017. godine).

Gosp. Robert Stipetić imenovan je kancelarom u Kuriji Vojnog ordinarijata u RH (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-16, od 28. ožujka 2017. godine).

S. Gordana Miškić imenovana je tajnikom - vicekancelarkom u Kuriji Vojnog ordinarijata u RH (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-17, od 28. ožujka 2017. godine).

Gosp. Dragan Logarušić imenovan je ekonomom u Kuriji Vojnog ordinarijata u RH (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-18, od 28. ožujka 2017. godine).

Natporučnik Vladimir Krpan imenovan je osobnim tajnikom generalnog vikara u Uredu

kurije Vojnog ordinarijata u RH (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-19, od 28. ožujka 2017. godine).

Gosp. Damir Šantek imenovan je domaćom u Uredu kurije Vojnog ordinarijata u RH (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-20, od 28. ožujka 2017. godine).

Gosp. Josip Štefanić imenovan je portirom u Uredu kurije Vojnog ordinarijata u RH (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-21, od 28. ožujka 2017. godine).

Razvodnik Blaž Kopić imenovan je portirom u Uredu kurije Vojnog ordinarijata u RH (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-22, od 28. ožujka 2017. godine).

Nadnarednik Zoran Pobi imenovan je portirom u Uredu kurije Vojnog ordinarijata u RH (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-23, od 28. ožujka 2017. godine).

S. Jelena Burić imenovana je djelatnicom za održavanje kućanstva - kuharicom u Uredu kurije Vojnog ordinarijata u RH (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-24, od 28. ožujka 2017. godine).

Gđa. Mira Tolić imenovana je djelatnicom za održavanje kućanstva - kuharicom u Uredu kurije Vojnog ordinarijata u RH (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-25, od 28. ožujka 2017. godine).

Gđa. Marija Karažija imenovana je djelatnicom za održavanje čistoće objekta u Uredu kurije Vojnog ordinarijata u RH (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-26, od 28. ožujka 2017. godine).

Gđa. Danica Lončar imenovana je djelatnicom za održavanje čistoće objekta u Uredu kurije Vojnog ordinarijata u RH (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-27, od 28. ožujka 2017. godine).

Gosp. Željko Horvat imenovan je poslužiteljem u domaćinstvu - konobarom u Uredu kurije Vojnog ordinarijata u RH (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-28, od 28. ožujka 2017. godine).

Don Marko Medo imenovan je vojnim kapelanom u Vojnoj kapelaniji "Sv. Ivan Pavao II." u Zagrebu (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-29, od 28. ožujka 2017. godine).

Satnik Srećko Žmalemec imenovan je pomoćnik vojnog kapelana u Vojnoj kapelaniji "Sv. Ivan Pavao II." u Zagrebu (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-30, od 28. ožujka 2017. godine).

Poručnik Mato Kulaš imenovan je pomoćnik vojnog kapelana u Vojnoj kapelaniji "Sv. Sebastijan" u Đakovu (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-31, od 30. ožujka 2017. godine).

Fra Ilija Mikulić imenovan je kapelatom poslužiteljem Vojne kapelanije "Gospa velikoga hrvatskog krsnog zavjeta" u Kninu (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-52, od 31. svibnja 2017. godine).

IZVJEŠĆA I DOGAĐAJI

Održani bračni susreti u Valbandonu 31. ožujka 2017.

Od 28. do 31. ožujka 2017. godine, u policijskom odmaralištu u Valbandonu u blizini Pule održane su duhovne vježbe za bračne parove na kojima je sudjelovao 21 bračni par iz devet vojnih kapelacija, a vodio ih je don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral MORH-a i Oružanih snaga RH. Sudionici susreta okupili su se iz različitih ustrojstvenih cjelina OS RH.

Nakon međusobnog upoznavanja don Marko je tijekom tri dana izveo niz kratkih kateheza o ulozi i značaju očinstva u obitelji. Kateheze su imale za cilj potaknuti na kritičko propitivanje i promišljanje uloge oca u obitelji na temelju nauka Crkve, znanstvenih spoznaja te pogleda majke – žene u obitelji. One su uz službeni nauk Crkve bile prožete i primjerima iz stvarnog života, svakodnevnih situacija u kojima se mogu prepoznati svi ljudi, bili vjernici ili ne. U bogatstvu kršćanskog zajedništva i osobnih različitosti, kroz katehetska predavanja, razmatrali su ulogu, obveze i izazove očinstva u suvremenom društvu.

Mjesto provedbe, svojim mirom, prirodnim ljepotama, blagodatima podneblja iznimno je pozitivno utjecalo na cilj i svrhu susreta. Primjerom organizacijom vremena i raspoloživih resursa postignut je maksimalni učinak duhovne obnove.

Nenametljivim a snažnim pristupom organizatora i provoditelja duhovne obnove, svaki sudionik je u intimi vlastitih razmišljanja, mogao do kraja ogoliti sebe, svoje slabosti i mane. U vremenu korizme, kada se na poseban način pripremamo za susret s uskrslim Kristom, ova duhovna obnova kroz molitve, križni put, hodočašće,

razmatranja i težnje da se bude bolji čovjek, otac, majka, supružnik, donosi blagoslov svim našim obiteljima. U zajedničkim susretima, kao i u osam meditacije pronašli su snagu za svakodnevni život i rad.

Uspjehu bračnih susreta, otvorenom, iskrenom i dragovoljnem sudjelovanju sudionika mnogo je pridonio don Marko. Svojim jasnim, kompetentnim i poticajnim razmatranjima unio je istinski duh kršćanstva i kršćanskih vrijednosti. Sudionike susreta je osobito potaknula blagost i pozitivni pristup, te bogato životno i pastoralno iskustvo koje znalački i s lakoćom prenosi slušateljima kateheza. Vedrinom, humorom i anegdotama iz života slikovito predločava izazove suvremenog čovjeka i navodi na promišljanje i autokorekciju, koja je zapravo najteža. U suvremenom užurbanom stilu života, skloni smo vrlo lako osuđivati jedni druge, a da zapravo nedovoljno promatramo sebe. Upravo ovim „izviđanjem vlastite duše“ postignut je učinak promjene iznutra koja primjerom govori glasnije od bilo koje kritike izrečene na tuđi račun.

Euharistija je svakodnevno slavljena u crkvi blaženog Miroslava Bulešića, a sudionicima duhovne obnove pružena je i mogućnost, koju su potaknuti Duhom Svetim i iskoristili, ispovjediti se i na taj način u potpunosti sudjelovali u mitsnim slavlјima.

Uz predavanja, slobodno vrijeme je iskorišteno za razgledavanje znamenitosti Pule te posjet Fažani i Svetvinčentu, gdje su pokopani posmrtni ostaci bl. Miroslava Bulešića. ■

(napisala sudionica duhovnih vježbi)

Zadušnica za poginule i preminule pripadnike 1. HGZ-a 1. travnja 2017.

U subotu, 1. travnja 2017., u crkvi „Sveta Mati Slobode“ na Jarunu, služena je sveta misa zadušnica za poginule i preminule pripadnike 1. hrvatskog gardijskog zbora i 1. hrvatskog gardijskog zdruga, postrojbi na čijim je temeljima nastala Počasno-zaštitna bojna. Misu je, u sumisništvu desetaka svećenika, predslavio biskupski vikar Vojnoga ordinarijata za MUP fra Frano Musić. U prepunoj crkvi misi je nazočila predsjednica Republike Hrvatske gospođa Kolinda Grabar-Kitarović, zajedno s ministrom branitelja gospodinom Tomom Medvedom, načelnikom Glavnoga stožera OS RH generalom zboru Mirkom Šundovom, mnogobrojnim generalima i visokim časnicima Hrvatske vojske, kao i sabor-skim zastupnicima, predstavnicima državnih i gradskih vlasti.

Prije početka svete mise nazočne je pozdro-vio zapovjednik 1. hrvatskog gardijskog zdru-ga general-bojnik u mirovini Miljenko Filipović podsjetivši ukratko na nastanak i ulogu ovoga Zdruга u Domovinskoj ratu.

Predslavitelj misnoga slavlja fra Frano Mu-sić istaknuo je u propovijedi važnost spomena na sve poginule branitelje koji su dali najviše što su imali, svoje živote, za slobodu drage nam Domovine: „Spomen na njih potiče na zahvalnost, a zahvalnost čuva od zaborava. Nikada ne možemo precijeniti žrtvu i prinos koji su dali u stvaranju slobodne i neovisne domovine Hrvatske, ali itekako moramo čuvati od svakoga obezvrjeđivanja i relativiziranja njihove žrtve i svega što nam je dragocjeno i sveto.“

Podsjetio je potom na opis nastanka i dje-lovanja 1. hrvatskoga gardijskog zdruga, u ko-jemu se ističe dojmljiv ratni put i sudjelovanje na bojištima diljem Hrvatske, za što je pripad-nicima bila potrebna zavidna razina psihofizičke spremnosti. Posebno se ističu osobine „hrabrost, domoljublje, bogoljublje i čovjekoljublje, te iznad svega poštenje“ kao nosivi stupovi: «Kako ne zapaziti i ne istaknuti odlike: 'hrabrost, domoljublje, bogoljublje, čovjekoljublje, te iznad svega poštenje'. Svaka od njih za sebe govori. Nije li ovo najsajniji otisak lica ispaćene hrvatske čežnje za slobodom, prepun znoja, suza i krvi, utisnut na rubac suosjećajnih Veronika koji su razumjeli što je križni put jednoga naroda koji se muči u porođajnim bolima. Rubac na kojemu su utisnuti 'hrabrost, domoljublje, bogoljublje, čovjekoljublje, te iznad svega poštenje', briše svaku prašinu i mrlju kojom se u različitim etapama i s različitim ciljevima želi uprljati i obezvrijediti Domovinski rat. Ta, tko može pronaći uzviše-nije ideale od ovih!“ Snažne su u tome surječu, navodi propovjednik, i vrlo poticajne riječi An-tuna Gustava Matoša: „Domovino, lijepa naša domovino, dogmo skepse, čežnjo našeg ropstva, simbole naše duše, vezu naša sa Bogom i čovje-čanstvom, jedina dužnosti i najviši naš zakone, zipko i grobe, kruše naš svagdašnji, slatko mlijeko jezika majčinoga, drevna kraljevina o koju se na skrletnoj krpi kockaju vjerolomci kao za roba afrikanskoga, draga, sveta, gažena, mučenička zemljo Hrvatska! I tamo, gdje je hrvatska misao ugasnula pod žuljevitim pločama misirskog ro-

bovanja, bdije Genij Domovine i govori kroz tišnu šume, putovanje oblaka, ritam rijeke i pjesmu ptica, riječi utjehe usnulim sinovima“ („Kristali duha. Misli i pogledi Antuna Gustava Matoša“, str. 183).

Propovijed je zaključena pozivom na poštovanje svake žrtve učinjene za hrvatsku slobodu, a najuzvišenija žrtva su položeni životi: „Uzvišena je ljubav, domoljublje, bogoljublje i čovjeko-

ljublje, potvrđena životima naših dragih branitelja i ona nas je danas okupila. Pred Bogom je to uzvišeno i mora biti i nama!“

Po svršetku svete mise predsjednica Republike Hrvatske gospođa Kolinda Grabar-Kitarović i udruge proizašle iz Domovinskoga rata položili su vijence i zapalili svijeće za sve poginule i preminule pripadnike 1. hrvatskoga gardijskog zdruga. ■

Vojni ordinarij Jure Bogdan pohodio HRVCON u Afganistanu 7. travnja 2017.

Vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj msgr. Jure Bogdan boravio je u Afganistanu od 4. do 7. travnja. Njegovo putovanje bilo je pastoralnog karaktera - posjet hrvatskome kontingentu mirovne misije "Resolute Support" prije svetkovine Uskrsa. Putovanje se odvijalo u prigodi dvadesete obljetnice uspostave Vojne biskupije u Republici Hrvatskoj (25. travnja 1997. - 25. travnja 2017.) i ovo je bilo prvi put da vojni ordinarij pohađa hrvatske vojнике u Afganistanu.

U biskupovoj pratnji bio je don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral MORH-a i Glavnog stožera OS RH. U ime Ministarstva obrane Republike Hrvatske s biskupom su putovali: državni tajnik u MORH-u gosp. Tomislav Ivić, zapovjednik Zapovjednog operativnog središta brigadni general Krešo Tuškan i pratnja. S hrvatskim vojnicima redovito boravi i vojni kapelan koji se duhovno i pastoralno skrbi za njih.

Trenutno je u Afganistanu vojni kapelan don Vladislav Mandura.

Prvoga dana pohoda u utorak, 4. travnja, vojnog biskupa Bogdana sa suradnicima o situaciji i HRVCON-om u misiji "Resolute Support" upoznao je zapovjednik 6. kontingenta brigadir Dražen Čovran sa suradnicima.

U propovijedi koju je održao na misi na kojoj su se okupili pripadnici kontingenta koji djeluju u Kabulu biskup Bogdan istaknuo je kako su naši vojnici i u Afganistanu pozvani živjeti i pronositi vjeru. „Pozivam vas, u preduskrsnom vremenu, da unutar svojega profesionalnog rada unosite kršćanske vrijednosti, ne zaboravljajući ni ovdje, daleko od kuće tko ste i kojem narodu pripadate“, rekao je biskup Bogdan koji se nakon svete mise zadržao u razgovoru s našim vojnicima.

U nastavku pastoralnog pohoda msgr.

Bogdan doputovao je u kamp Marmal u blizini Mazar-e-Sharifa. Na aerodromu ga je dočekao zapovjednik TAAC Sjever njemački brigadni general Andre Bodemann koji mu je poželio srdačnu dobrodošlicu.

U popodnevnim satima biskup se susreo s njemačkim vojnim kapelanicima koji djeluju na području ovoga zapovjedništva koji su ga upoznali s pastoralnim radom vojnog dušobrižništva u mirovnim misijama. Na sastanku su bili nazočni vojni kapelan HRVCON-a u misiji „Resolute Support“ vlc. Vladislav Mandura i pastoralni vi-kar za MORH i GS OS RH don Marko Medo.

U nastavku posjeta biskup Jure Bogdan blagoslovio je novi ured hrvatskog vojnog kapelana u misiji koji se nalazi neposredno uz kapelicu sv. Benedikta. Velika zasluga za pronalaženje i uređenje ovoga prostora pripada vojnom kapelanu Manduri, koji je također sudjelovao u izradi i izvedbi pastoralnog pohoda vojnog biskupa Afganistanu.

„U današnjem svijetu u kojem je čovjek okrenut materijalnom i u kojemu nastaje egzistencijalna praznina treba podsjetiti kako su zapisana četiri evanđelja koja ne stigne čitati. Život kršćana, moj, vaš, svih nas je peto nenapisano evanđelje, koje gleda i čita današnji čovjek. To peto evanđelje, ovdje u dalekom svijetu, daleko od svojih najmilijih, pozvani smo posvjedočiti svojim životom, a napose svojim profesionalnim

obavljanjem zadaća u međunarodnoj mirovnoj misiji“, rekao je u propovijedi biskup Bogdan.

Na kraju programa, na zajedničkoj večeri koju su u čast biskupa Bogdana organizirali pri-padnici hrvatskog kontingenta, biskupu je uru-čen prigodni dar.

U nastavku pastoralnog pohoda pripadni-cima hrvatskog kontingenta u misiji „Resolute Support“ u Afganistanu vojni biskup msgr. Jure Bogdan i državni tajnik Tomislav Ivić susreli su se sa zapovjednikom TAAC Sjever brigadnim generalom Andréom Bodemannom.

Prigodom srdačnog susreta general Bode-mann izrazio je dobrodošlicu hrvatskom izaslan-stvu istaknuvši i ovom prigodom visoko mišlje-nje o pripadnicima našega kontingenta koji se nalaze u ovom području.

Biskup Bogdan zahvalio je na toplom prija-mu kojega je doživio u kampu Marmal, ne samo od pripadnika HRVCON-a, već od svih zapo-vjednika i vojnika s kojima se susretao. „Dopri-nos izgradnji miru je iznimno vrijedan dar, ne samo zemlji u kojoj djelujete, već i vama sami-ma. Tako i sami duhovno jačate“, rekao je biskup Bogdan.

Državni tajnik Tomislav Ivić prenio je generalu Bodemannu pozdrave potpredsjednika Vlade i ministra obrane Damira Krstičevića ista-knuvši kako visoko mišljenje o profesionalnosti i sposobnosti obvezuju. „Predani smo i odlučni

u ostvarivanju zajedničkih ciljeva i vrijednosti. Svaki naš vojnik svojim djelovanjem tim naporima daje svoj puni doprinos", istaknuo je državni tajnik Ivić.

Biskup Bogdan, državni tajnik Ivić, zapovjednik Zapovjednog operativnog središta brigadni general Krešo Tuškan su u nastavku posjeta zapovjedništvu TAAC-Sjever pohodili pripadnike kontingenta na njihovim radnim mjestima.

U nastavku posljednjeg dana pohoda na-

šim vojnicima na sjeveru Afganistana biskup Jure Bogdan predvodio je misu za naše vojnike i još jednom ih u homiliji potaknuo na savjesno i predano obavljanje svojih dužnosti da između dobra i zla, koja se nalaze u nama, uvijek izaberu dobro u svojem profesionalnom obavljanju posla. I na kraju homilije biskup Bogdan je poručio svim hrvatskim pripadnicima koji se nalaze u mirovnoj misiji na području Afganistana da će biti u njegovim svakodnevnim molitvama i mislima. ■

Priprava za Uskrs u vojarni u Petrinji 10. travnja 2017.

U ponedjeljak, 10. travnja, u vojarni "Pukovnik Predrag Matanović" u Petrinji, održana je uskrsna ispovijed za pripadnike Vojne kapelarije "Sveti Ilija Prorok". Na raspolaganju za ispovijed bili su franjevci konventualci iz župe sv. Josipa Radnika - Galdovo, kao i svećenici Petrinjskog i Sisačkog dekanata. Odaziv je i ove godine bio veliki na oduševljenje prisutnih ispovjednika. Svetu misu predvodio je petrinjski vojni kapelan don Antonio Mikulić.

U svojoj propovijedi don Antonio je pozvao sve prisutne da u ovome velikom tjednu uistinu Boga stave na pravo mjesto u svojim životima, jer tek tada će sve ostalo doći na svo-

je mjesto. Sakrament pokore omogućuje pomirenje s Bogom i sakramentalno dioništvo u euharistiji gdje se Bog dariva čovjeku na spas duše. Učitelj koji nije imao diplome, kralj koji nije imao zemaljskoga kraljevstva, Gospodin koji nije imao sluge, onaj koji nije imao lijekove, a zvali su ga Iscjeliteljem, nije imao vojsku ni oružje, a bojali su ga se kraljevi, nije zadobio ni jednu bitku, a osvojio je cijeli svijet. Isus Krist, isti jučer, danas, zauvijek. On vas čeka u sakramantu euharistije, ne budite srca tvrda nego mu darujte svoje srce.

Sveta misa služena je za sve poginule hrvatske vitezove u Drugom svjetskom ratu. ■

Uskrsna priprava za djelatnike s područja Policijske uprave zagrebačke 12. travnja 2017.

Od nedjelje, 2. travnja, do srijede, 12. travnja, za policijske djelatnike s područja Policijske uprave zagrebačke, vjernike Policijske kapelani „Majka Božja Kamenitih vrata“, održane su duhovne priprave za Uskrs, koje je vodio kapelan zagrebačke policije don Marin Drago Kozić kako slijedi.

U nedjelju, 2. travnja, održana je jednodnevna duhovna obnova „Za križem“, a odvijala se u crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije u selu Gora na Banovini u Sisačkoj biskupiji.

Započela je pobožnošću križnoga puta na kojoj su asistirali bogoslovi Vojne biskupije Ivan Mrnjavac i Branko Čagelj. Nakon križnog puta uslijedilo je sveto misno slavlje. U propovijedi je don Marin govorio o Isusovom križu i o vlastitom križu. „Samo preko križa možemo doživjeti spasenje. Križ nije kraj i to upravo slavimo sada u vrijeme korizme, jer korizma je vrijeme koje nam Crkva daje da se preispitamo. Naslijedovati Isusa Krista iz Nazareta znači naslijedovati ga u svemu pa i u križu. Zato se i ova duhovna obnova odvija pod gesлом „Za križem“ da sve što činimo činimo s križem, da u svakom trenutku budemo svjesni da trebamo biti nositelji križa, kako vlastitog križa, tako i našeg zajedničkog križa kako bi shvatili da križ za nas nije izvor prokletstva nego je za nas izvor blagoslova“.

U ponedjeljak, 3. travnja, u župnoj crkvi bl. Alojzija Stepinca u Velikoj Gorici održana je obnova za djelatnike Policijske postaje Velika Gorica i Postaje aerodromske policije Pleso.

Policijski kapelan don Marin u propovijedi je naglasio da hod za križem mora biti hod u vjeri za križem, drugim riječima za Kristom. Kroz patnju i križeve možemo doći do slobode srca, u kojem će samo Isus biti gospodar.

U utorak, 4. travnja, u Kući susreta „Tabor“ u Samoboru, duhovnu pripravu za djelatnike koji rade u Sektoru za granicu, Policijskoj postaji Samobor i Postaji granične policije Bregana, vodio je fra Ivan Matić, voditelj Kuće.

Sveto misno slavlje predvodio je fra Ivan Matić uz koncelebraciju policijskog kapelana don Marina Drage Kozića.

Misao vodilja propovijedi koju je fra Ivan izrekao bila je rečenica iz Ivanova evanđelja: „A ja kad budem uzdignut sa zemlje, sve će privući k sebi!“ Križ je očitovanje Božje ljubavi i vrijednosti umiranja za druge, drugim riječima očitovanje Božjega srca. Bog je toliko i tako ljubio svijet da je dao svoga Sina, Jedinorođenca, njega je poslao u svijet da bi ljudi imali život u njemu, da bi bili spašeni. Križ je za nas kršćane znak Kristove smrti, ali i njegove uskrsne pobjede nad smrću; križ

je znak Krista pobjednika. Zato u svakom križu, uz raspedo častimo Raspetoga, ali i Uskrsloga. On je put kojim se ulazi u nebo, po kojemu se dolazi u zajedništvo s Bogom, poručio je fra Ivan.

U srijedu, 5. travnja, u Interventnoj jedinici policije na Senjaku don Marin predvodio je misu priprave za Uskrs za djelatnike te ustrojstvene jedinice PU zagrebačke. Prije mise bila je mogućnost za svetu ispovijed.

U propovijedi je don Marin protumačio dio evanđelja u kojem se Isus obraća Židovima koji mu povjerovaše: „Ako ostanete u mojoj riječi, uistinu moji ste učenici; upoznat ćete istinu i istina će vas oslobođiti“ (Iv 8, 31-32). Oni koji su povjerivali žele čuti i znati istinu. Isus kaže da je on Istina. Odbacivanjem Isusa ostajemo robovi grijeha. Zato i kaže tko god čini grijeh, rob je grijeha. A grijeh činimo ako Isusa odbacujemo.

U župnoj crkvi sv. Petra u Vlaškoj ulici u Zagrebu u četvrtak, 6. travnja, upriličena je duhovna priprava za djelatnike policijskih postaja Medveščak i Maksimir.

U propovijedi je don Marin naglasio kako je poruka Isusova života i poziv da „i ti tako živiš ako želiš bolji život, bolji svijet, bolje društvo“. Naime, upravo je Isus Krist pokazao svojim javnim djelovanjem, kratko i jasno: naviještam vam dolazak novog svijeta. „Taj novi svijet dolazi onda kad počneš živjeti za drugoga, tj. kad prekrižiš sebe i svoje sebične prohtjeve i kad počneš živjeti za drugoga. Treba se opredijeliti i prihvati pravi Isusov križ služenja i ljubavi. Živjeti, zauvijek živjeti – to je poruka Kristova i dar Krista uskrsloga! Tako u Kristu ne saznajemo samo tko je Bog, nego i tko je čovjek. Uzimati svoj križ svaki dan znači nositi teret drugoga, prekrižiti sebe, staviti se u drugi plan i tako savjesno živjeti svakoga dana i trenutka kao osvjedočeni vjernik.“

U petak, 7. travnja, održana je uskrsna duhovna priprava za djelatnike II. postaje prometne policije u Lučkom.

Don Marin je u propovijedi podsjetio na odlomak Ivanova evanđelja u kojem Židovi žele Isusa kamenovati. Isus je svjestan da Židovi o njemu sude iz neznanja. „Rekli bismo da ih Isus namjerno ostavlja u neznanju i u uvjerenju da bogohuli. Istina, pokušava ih uvjeriti samim dokazom iz Pisma, pokušava preko Pisma stvoriti most koji bi ih povezivao. Sadržaj cjelokupnog Isusova navještaja sastoji se u jedinstvu Oca i Sina i to je bit. Na pitanje tko je Bog i tko je čovjek, jedini istiniti odgovor jest: Bog je onakav kakav se objavio u Isusu Kristu. Bog nije samo neki bezgranični, daleki, uzvišeni, nego je taj Bog upravo

u Isusu stupio među nas, uzeo sve moje i tvoje. Tvoju i moju patnju i bol".

U ponedjeljak, 10. travnja, djelatnici Inspektorata unutarnjih poslova PU zagrebačke imali su duhovnu pripravu za blagdan Kristova uskrsnuća.

U srijedu, 12. travnja, djelatnici Policijske uprave zagrebačke započeli su svoju uskrsnu duhovnu pripravu svetom ispovjeđu. Nakon pomirenja slavili su svečanu svetu misu u kapeli Policijske kapelaniće „Majka Božja Kamenitih vrata“, koju je predvodio don Marin.

Na svetoj misi nazočili su i načelnik PU gosp. Željko Prša, zamjenik načelnika PU zagrebačke gosp. Dubravko Teur, načelnici sektora i voditelji službi, kao i predstavnici braniteljskih udruga: Udruge obitelji zatočenih i nestalih hrvatskih branitelja – "Hrvatski Feniks", Udruge roditelja poginulih branitelja Domovinskog rata grada Zagreba i Udruge udovica poginulih bra-

nitelja Domovinskog rata grada Zagreba.

U propovijedi je kapelan naglasio posljednji tjedan Isusova djelovanja. „Okupljeni u našoj kapeli u kojoj dominira svjetli križ opredjeljujemo se za svjetlo Križa, za Krista, kao pojedinci i zajednica u kojoj je na djelu ljubav jer nas je on stvorio kao zajednicu ljubavi. Bez ljubavi nema ni prijateljstva ni zajedništva, nema prepoznavanja ni čovjeka ni Boga. A upravo je ljubav srž Isusova života i poruke. Ljubav ga vodi preko križa prema pobjedi nad zlom, prema uskrsnuću. Čišćenje ljudskog srca zbiva se kroz križ. Patnja i muka pročišćuju čovjeka. U njima čovjek tek spoznaje je li opredijeljen za ljubav teorijski ili je predan cijelim bićem. Kroz patnju Isus ulazi i u naš život. On nam je tako i obećao i to se događa poslije uskrsnuća. On je s nama. Istina, sa životnim križem, životnim patnjama Isus ulazi u naš život, a također ide i sve do uskrsnuća, do preporođenja svakoga od nas, zaključio je don Marin. ■

Misa posvete ulja u Vojnom ordinarijatu 13. travnja 2017.

Misu posvete ulja u kapeli Vojnog ordinarijata na Veliki četvrtak, 13. travnja, predvodio je vojni biskup u RH msgr. Jure Bogdan u zajedništvu s apostolskim nuncijem u RH Alessandrom D'Erricom, umirovljenim vojnim biskupom msgr. Jurjem Jezerincem, generalnim vikarom

Vojne biskupije o. Jakovom Mamićem, biskupskim vikarima za pastoral u MORH-u don Markom Medom i MUP-u fra Franom Musićem te vojnim i policijskim kapelanicima.

Pozdravljajući okupljene, napose apostolskog nuncija kao izaslanika Svetoga Oca, vikare

i svećenike, biskup je prije svete mise istaknuo značaj mise na Veliki četvrtak, posvete ulja i svećeničkog dana – dana obnove svećeničkih obećanja.

U homiliji je msgr. Bogdan nazočnim svećenicima i vjernicima, između ostalog, govorio o pomazanju Duhom Svetim te hrabrio nastaviti djelovati istim duhom kojim je djelovao Krist.

Na kraju svete mise vojnog biskupu i kapelanima obratio se apostolski nuncij rekavši da je postala lijepa tradicija da apostolski nuncij

slavi svetu misu u Vojnom ordinarijatu s biskupom te vojnim i policijskim kapelanim na Veliki četvrtak. Naglasio je važnost i posebnost Vojne biskupije za hrvatsko društvo i brigu koju Sveta Stolica predaje vojnim biskupijama.

Na kraju misnog slavlja apostolskom nunciјu se zahvalio biskup te još jednom svima čestitao svećenički dan, vazmeno trodnevљe i blagdan Uskrsa. Također je prenio pozdrav i čestitku vojnog kapelana vlč. Vladislava Mandure koji je u mirovnoj misiji u Afganistanu. ■

Misa Večere Gospodnje 13. travnja 2017.

Obrede Velikog četvrtka predvodio je 13. travnja u Vojnom ordinarijatu vojni biskup msgr. Jure Bogdan u zajedništvu s vojnim biskupom u miru msgr. Jurjem Jezerincem, pastoralnim vikarom don Markom Medom, policijskim kapelanim don Marinom Dragom Kozićem i bogoslovima Vojnog ordinarijata. Na večernjim obredima sudjelovalo je dosta svijeta u kapelici i predvorju. Biskup Bogdan je u propovijedi istaknuo kako je Veliki četvrtak dan ustanovljenja euharistije i rođendan svećeništva novozavjetnih zaređenih službenika oltara, kad se svi skupa dublje povezujemo s Kristom koji je izvor svećeništva.

"Misa Večere Gospodnje sadržajno pripada Velikom petku kao prvom danu svetog trodnevlja. Ona uprisutnjuje Isusovu proročku gestu nad kruhom i vinom: kao što sabranim učenicima on domaćinski lomi kruh, tako će uskoro biti slomljeno njegovo tijelo koje je u židovskom načinu izražavanja cijela osoba čovjeka. Kao što sudionici Isusove oproštajne gozbe piju vino i ono time postaje "razliveno", tako će i njegova krv biti razlivena prilikom nasilne smrti na križu". Isus je u dvorani Posljednje večere ostavio posvećeni kruh i vino u kojima je na otajstven način stvarno prisutan. Euharistijskim kruhom i vinom krijepe se njegovi učenici kako bi mogli u svijetu izvršiti svoje poslanje Isusovih učenika, i kako bi mu trajno ostali vjerni.

Svakodnevnim slavljenjem euharistije isповijedamo vjeru u Isusovu stvarnu i trajnu nazočnost. Na Posljednjoj večeri On je odlučio po euharistiji trajno prebivati među nama. Zato ove večeri slavimo i ustanovu svećeničkog reda. "Ovo činite meni na spomen", jasna je odredba Isusova. Bez zaređenih svećenika i biskupa kršćanska zajednica ne može potpuno živjeti i svjedočiti spasenje koje Krist nudi. "Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge kao što sam i ja ljubio vas." To je simbolički čin koji sudionike treba potaknuti na prilagođeno služenje kršćan-

skoj braći i sestraru u konkretnim okolnostima, prema potrebama bolesnih i oskudnih članova zajednice.

U izvještaju sv. Ivana evanđeliste o Posljednjoj večeri nema Isusovih riječi nad kruhom i vinom. On je prikazao Isusa kao kruh s neba za život svijeta u govoru o kruhu života. On prikazuje Isusa kao poniznog domaćina na gozbi ljubavi koji učenicima pere noge, a zatim dugo govorí o potrebi ljubavi među svojim vjernicima, o Duhu Parakletu koji će Crkvu uvoditi u svu istinu nakon njegove proslave i o djelovanju učenika koji trebaju biti u svijetu, ali ne od svijeta. Bog je ljubav. Isus je Bog. Isus je ljubav i njegova ljubav se očituje u njegovim učenicima, svećenicima, biskupima, vjernicima... Čini se vidljivom u svijetu. I to je imperativ kršćanskoga života. Isus se na posljednjoj večeri ponaša kao sluga kad gosti dolaze na svečanu gozbu. Pere noge uzvanicima. To je morao biti vrlo upočatljiv i znakovit događaj kad ga Ivan tako detaljno opisuje.

Dok su ostali sudionici dopuštali Isusu da im opere noge, Petar se iz poštovanja pobunio, jer ne dolikuje da Učitelj pere noge učeniku. Isus u svome odgovoru jasno pokazuje da je tu nešto više od običnog pranja nogu: "Ako te ne operem, nećeš imati dijela sa mnom." "Pranje" ovdje može biti aluzija na krštenje. Isusovo pranje nogu apostolima pokazuje da euharistija osposobljava kršćansku zajednicu za služenje po uzoru na Isusa, koji se osjećao potrebnim i važnim upravo po služenju. I tu nam se na Veliki četvrtak nameće pitanje kako i koliko iz svjesnog i aktivnog sudjelovanja na euharistiji crpimo snagu za zbiljsko služenje braći i sestraru. Danas osobito zahvaljujemo Bogu za dar svećeništva Crkvi, neka nikad ne presuši izvor poslužitelja velikog otajstva bezgranične Božje ljubavi prema ljudima, poručio je biskup Bogdan.

U 21 sat bogoslovi Vojnog ordinarijata su organizirali "Getsamansku uru". ■

Obredi Muke Gospodnje

14. travnja 2017.

Obrede Velikog petka predvodio je 14. travnja u Vojnom ordinarijatu vojni biskup msgr. Jure Bogdan. Uz njega su sudjelovali msgr. Juraj Jezerinac, vojni biskup u miru, pastoralni vikar don Marko Medo i policijski kapelan don Marin Drago Kozić i bogoslovi Vojnog ordinarijata. Uz sudjelovanje vjerničkog puka u ispunjenoj kapelici i predvorju, obredi su započeli u tišini pred oltarom i nastavljeni su Službom riječi u čijem središtu je bilo čitanje Muke Gospodinove. Svoju homiliju biskup Bogdan započeo je riječima "Gledat će onoga koga su proboli". Bezgranična Očeva ljubav "koji ni svog Sina ne poštедje" za-

blistala je u križu simbolu patnje, trpljenja i znanju neizmjerne Božje ljubavi. Sina svoga za nas je predao koji na sebe uzima grijeha svijeta. Križ je središnji simbol kršćanstva i života svakog čovjeka. "Gledat će onoga koga su proboli". Kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinju tako je Sin Čovječji podignut da svi koji u njega vjeruju imaju život vječni. To je vjerodostojna ljubav. To je Božja ljubav prema čovjeku.

Poslije sveopće molitve vjernika uslijedio je središnji obred, otkrivanje i klanjanje križu, te sveta pričest. Obredi Velikog petka završili su u molitvi i tišini prisutnih vjernika. ■

Vazmeno bdijenje u Vojnom ordinarijatu

15. travnja 2017.

Vazmeno bdijenje u subotu 15. travnja u Vojnom ordinarijatu predvodio je vojni biskup msgr. Jure Bogdan u zajedništvu s vojnim biskupom u miru msgr. Jurjem Jezerincem, pastoralnim vikarima don Markom Medom i fra Franom Musićem, don Marinom Dragom Kozićem, policijskim kapelanom, i bogoslovima Vojnog ordinarijata. Kapelica i predvorje su bili ispunjeni do posljednjeg mesta. Biskup Bogdan je na samom početku blagoslovio oganj čijom vatrom je upaljena uskrsna svijeća.

Biskupski vikar za pastoral MUP-a fra Franjo Musić otpjevao je Hvalospjev uskrsnoj svijeći. U propovijedi biskup Bogdan je među ostalim rekao: "Uskrs je najveći kršćanski blagdan. To je blagdan vjere, blagdan života i blagdan svakog Božjeg blagoslova. Sva naša kršćanska vjera je u Uskrusu. Apostol naroda sv. Pavao jasno kaže: „Ako li Krist nije uskrsnuo uzaludna je vjera naša. Uzaludno je propovijedanje naše“ (1 Kor 15, 17-20). Vjera u stvarno, povijesno-prostorno i istovremeno nadiskustveno uskrsnuće Isusovo bit je apostolskog propovijedanja i učenja, temelj Crkve, središte njezinog bogoslužja. „Njega, predana po odlučenu naumu i promislu Božjem, po

rukama bezakonika, razapeste i pogubiste. Ali Bog ga uskrisi oslobodivši ga grozote smrti jer ne bijaše moguće da ona njime ovlada“ (Dj 2, 23-24). „Ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta“ (Mt 28, 20) kaže Isus. Isus je živ. Isus je Bog! Crkva je svjedok, čuvar i glasnike te temeljne istine naše vjere. Ona to posebice svjedoči svetom liturgijom - sv. misom koja se vrši u spomen „smrti i uskrsnuća Isusova“. U svakoj sv. misi nam se po svetoj pričesti daruje Isus. I zato mi smo djeca, učenici i glasnici Isusa - uskrsloga. I zajedno sa svetim Pavlom ne smijemo dozvoliti da nas išta rastavi od ljubavi njegove (Rim 8, 35). Krist je život. Krist je donio život. Krist je uskrsnuo. On je pobijedio smrt. On je protagonist života. Budimo dosljedni njegovi učenici, koji promiču i štite život“, poručio je biskup Bogdan.

Nakon propovijedi uslijedila je krsna služba u kojoj je biskup Bogdan blagoslovio krsnu vodu te podijelio sakramente kršćanske inicijacije jednome mladiću i sakrament svete potvrde jednoj gospođi.

Na kraju mise biskup je svima zaželio sretran i blagoslovio Uskrs i blagoslovio hranu koju su vjernici donijeli na blagoslov. ■

Uskrsno slavlje u Vojnom ordinarijatu

16. travnja 2017.

Svečano euharistijsko slavlje na svetkovinu Uskrsa u Vojnom ordinarijatu predvodio je 16. travnja vojni biskup msgr. Jure Bogdan u zajedništvu s msgr. Jurjem Jezerincem, vojnim biskupom u miru, pastoralnim vikarom don Markom Medom, policijskim kapelanom don Marinom Dragom Kozićem i bogoslovima Vojnog ordinarijata. I na sami Uskrs vjernici su ispunili bogoslužni prostor i predvorje kapelice.

Biskup Bogdan u svojoj propovijedi je obrazložio kako je bilo slavlje Uskrsa u prvim stoljećima Crkve. Sve je bilo usredotočeno na Vazmeno bdijenje pa je nedjeljna danja misa uvedena kasnije. Svi su sudjelovali u bogoslužju Vazmenog bdijenja i nije bilo potrebno novo liturgijsko slavlje otajstva uskrsnuća. Kad je Vazmeno bdijenje premješteno na Veliku subotu prije podne, i kad je ponestalo odraslih osoba za krštenje, uvedena je danja misa na Uskrs kako bi većina vjernika, bez obzira je li sudjelovala na obredima Velike subote, doživjela Uskrs.

"Sveta misa sa svojim tekstovima vodi nas na same izvore naše vjere u Uskrsloga. Prva Crkva je primila vjeru po propovijedanju od izravnih svjedoka događaja s Isusom. U misnim molitvama ispovijedamo vjeru da nas je Bog kao Crkvu obnovio vazmenim otajstvima i ističemo da radosno prinosimo žrtvu kojom se Crkva Božja nanovo rađa i hrani. Petar sažima Isusov trogodišnji ministerij: "Prošao je zemljom čineći dobro i ozdravljajući..." To znači da su za vjeru Crkve bitna i djela, a ne samo nauk Isusov. O smrti Isusovoj slušateljima iz Palestine kršćanski vjerovjesci nisu morali puno govoriti. To je bila poznata i dobro razglašena činjenica. Govor o uskrsnuću Isusovu bio je tvrdi govor za mnoge. Njega je

trebalo detaljnije izlagati, tumačiti, obrazlagati... Petar ističe da je Bog uskrisio Isusa. Bog je Isusa uskrisio i Isus je uskrsnuo.

Židovi su u Izraelu i u dijaspori nastavili slaviti svoju Pashu. Kršćani su o tom židovskom blagdanu slavili "novu Pashu" jer je "već žrtvovana Pasha naša, Krist". Ovo je najstariji pisani tekst o Uskrsu kao kršćanskoj Pashi. Ono što Židovi slave Pashom - izlazak iz ropstva, sklapanje saveza s Bogom Isusovi učenici slave Uskrsom. O svakoj židovskoj Pashi domaćini prinose pashalno janje i zatim ga sa svojom obitelji jedu na obrednoj pashalnoj gozbi. Kršćanska Pasha - Krist Gospodin - već je žrtvovana. Mi u svakoj misi izgovaramo riječi "Jaganje Božji koji oduzima grijehu svijeta..." i "Evo jaganjca Božjeg koji oduzima grijehu svijeta..." Isus je žrtvovano paschalno janje, žrtva novoga i vječnoga Saveza. Svakе godine kršćani proslavljaju Uskrs kao blagdan povratka na svoje izvore, jer je od uskrsnog jutra sve počelo. Da bi dostoјno slavili svoju Pashu, kršćani uklanjaju stari kvasac zloće i pakosti i služe se "beskvasnim kruhovima", koji su duhovna čistoća i evanđeoska istina.

Crkva živi i danas od prvog uskrsnoga jutra, sabire se oko uskrslog Krista svakog prvog dana u tjednu i vjeruje da Uskrsli ostaje prisutan u njoj - po evanđelju koje se u misnom slavlju naviješta, po posvećenim darovima kruha i vina, pa zaređenim predstojnicima, po sabranoj zajednici krštenika. Svetkovina Kristova uskrsnuća pomaže nam da možemo bolje gledati, dublje razmišljati i vjerovati u Isusa Spasitelja, poručio je biskup Bogdan.

Na kraju mise biskup je svima zaželio sretran i blagoslovjen Uskrs. ■

Uskrsna misa u Petrinjskoj vojarni

16. travnja 2017.

Na Uskrs, 16. travnja, slavljena je sveta misa u kapelici vojarne "Pukovnik Predrag Matačić" u Petrinji. Misno slavlje predvodio je vojni kapelan don Antonio Mikulić. Nazočni su bili pripadnici 1. mb "Tigrovi" i 2. mb "Gromovi" koji borave u vojarni na dužnostima tijekom uskrsnih blagdana. Njima se pridružilo i nekoliko pripadnika s obiteljima koji žive u Petrinji.

Želja don Antonia bila je slaviti svetu misu s pripadnicima vojarne koji su zbog redovitih dužnosti morali provesti blagdane odvojeni od svojih obitelji. Crkva na taj način želi pokazati svoju majčinsku blizinu.

U svojoj homiliji don Antonio je istaknuo važnost Kristovog uskrsnuća ne samo za kršćane nego i za čitavo čovječanstvo. Ništa više nije isto. Uskrs nisu samo jaja, šunka i zečevi, nego kroz patnju, trnje i križ nastala je slava i uskrsnuće. Pobjeda nad smrću učinjena je Isusovim potpunim predanjem Očevoj volji. Napravio nam je most prema nebu. Taj most ima samo dvije drvene grede, a to je križ. „Draga moja braćo i sestre, dopustite Bogu da napravi promjenu u vašim srcima, budite kao učenici koji su trčali kao ludi do groba, trčite i vi do iznemoglosti do Krista. On je put, istina i život, nitko ne dolazi Ocu osim po njemu!“ ■

Proslavljen Uskrs u 6. HRVCON-u u Afganistanu

16. travnja 2017.

Pripadnici 6. HRVCON-a obilježili su ove godine Uskrs na poseban način. Netom prije Velikog tjedna u pohodu nam je bio vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan s vikarom za pastoral u MORH-u i GS OS RH don Markom Medom. Taj pohod je većina pripadnika kontingenta iskoristila za uskrsnu ispovijed i razgovor s gostima. Osjeća se još uvijek radost zbog tog pohoda koji je dao poticaj većini da Veliki tjedan ozbiljnije proslavi i doživi, ali i svoju osobnu vjeru obnovi. Sakramentu pomirenja su pojedinci pristupali sve do slavlja Vazmenog bdijenja.

Otajstva muke, smrti i uskrsnuća – dok ih slaveći razmatramo – mijenjaju nas i kao ljude i kao vjernike. Sudjelovanje u Svetoj Misi na Cvjetnicu i u obredima Vazmenog trodnevlja koja smo slavili redovito kao i kod kuće bila su svečana i za mnoge novo iskustvo. Na Misi Večere Gospodnje sam prema tradiciji dvanaestorici oprao noge. Pojedinci mi rekoše: „To smo vidjeli samo na televiziji da papa u Rimu pere noge“ a drugi opet: „To sam kao ministrant doživio u djetinjstvu“ ili: „od prije 30-ak godina se toga sjećam“. Osobno sam sretan da nije bilo teško naći dvanaestoricu kandidata spremnih sudjelovati u tom obredu. Nakon Mise izložili smo Presveti oltarski sakrament pred kojim se molilo do ponoći, a s dvanaestoricom i aktivnim sudionicima slavlja smo imali i prigodnu „našu posljednju večeru“.

U obredima Velikog petka smo s Kristom proživljavali nepravednu osudu Boga od čovjeka – ljudi – svakog vremena i svih generacija, a štovanjem Kristovog križa posvetili se tom znaku naše vjere i jedinom putu spasenja. Nakon obreda odlučili smo poštovati, u nimalo jednostavnom okruženju, grobnu šutnju do obreda Velike subote.

Pošto su kolege protestanti palili organj, kao jedini vidljiv znak obreda, na Veliku subotu, mi smo samo u kapelici obavili blagoslov svjetla i svih obreda Vazmenog bdijenja.

Uskrsnu Misu smo iznimno slavili prije podne (Mise su redovito svaki dan u 18 sati). Prije Mise je upriličen uskrsni doručak s posvećenom hranom kao što je to običaj i u domovini. Pozvali smo i pripadnike drugih nacija koji su s nama u kontingentu da nam se pridruže. Bilo je to pravo slavljeničko i vjerom prožeto objedovanje uz pisanice, šunku, kulen, sir, mladi luk...

Želim još jednom naglasiti osobnu radost zbog sudjelovanja gotovo svih pripadnika u svim slavljkama. Dovoljno je reći da je od 67 naših dje-latnika, ovdje u Mazar-e-Sharifu, na Veliki četvrtak na Misi bilo njih šezdesetak... Sretan sam što mogu tim ljudima biti „pastir i prijatelj“. Na Uskrsni ponедjeljak idem u Kabul gdje ću slaviti blagdane s ostalim pripadnicima našeg kontingenta. ■

(kapelan 6. HRVCON-a vlč. Vladislav Mandura)

Poljičani proslavili blagdan svetog Jure u Zagrebu

21. travnja 2017.

Članovi društva Poljičana u Zagrebu su u petak, 21. travnja, u crkvi sv. Katarine proslavili svog nebeskog zaštitnika svetoga Juru svečanim misnim slavlјem kojeg je predslavio msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij u RH. U svojoj propovijedi biskup Bogdan je govorio o životu i štovanju svetoga Jure u svjetlu uskrsne osmine u kojoj se nalazimo. Možda nijedan svetac u ranom kršćanstvu nije bio toliko štovan kao sv. Jure. O tome svjedoče mnoge crkve posvećene njemu u čast.

Mnogo je zemalja, krajeva, gradova koje imaju sv. Jurja kao svog nebeskog zaštitnika. On je zaštitnik mnogih viteških redova, pomorskih gradova Čenove, Venecije, Barcelone; država: kraljevine Engleske, carske Rusije u čijem je grbu sv. Juraj. Tjesnac Dardanele posvećen je bio sv. Jurju a između Engleske i Irske imamo i danas kanal sv. Jurja. Jedna od najstarijih hrvatskih crkava je crkvica sv. Jure u Putalju iz razdoblja hrvatskog kneza Mislava (837. godina) u današnjem Kaštel Sućurcu. Njemu su posvećene mnoge crkve i kapelice u hrvatskome narodu. On je nebeski zaštitnik naših starih biskupija: Senjske i Barske, stare kraljevine Bosne i otoka Brača i stare poljičke kneževine. Njemu je posvećen najviši planinski vrh na hrvatskoj obali Jadranu na Biokovu. Njegove kapelice su i na vrhu Mosora kao i na vrhu Kozjaka.

Možemo i zamisliti s kojim udivljenjem je u III. stoljeću sv. Jure slušao od svojih roditelja i odgojitelja govor o Isusu, o njegovu uskrsnuću ali i govor o prvoj neustrašivoj Crkvi koja je pro-nosila svijetom istinu o njemu. Ako išta o njemu možemo zaključiti iz malo šturih i pouzdanih biografskih podataka onda je sigurno da je Jure bio neustrašiv i odlučan kršćanin. Kad je istina o Isusu bila u pitanju kao i kod Petra i apostola, kod Jure nije bilo kompromisa. Kako li su i danas aktualne riječi iz Djela apostolskih: "On je onaj kamen koji vi graditelji odbaciste, ali koji postade kamen zaglavni. I nema ni u kome drugom spa-senja. Nema uistinu pod nebom drugoga imena dana ljudima po kojemu se možemo spasiti" (Dj 4, 8-12). Možda nam je u uskrsnoj osmini lakše shvatiti ove riječi iz Djela apostolskih, zaključio je biskup Bogdan. Sveti misno slavlje svojim pjevanjem je uzveličao Mješoviti zbor - Zdruštvo Poljičana u Zagrebu.

Nakon vjerskog slavlja, u prostorijama Udruge, uslijedila je Redovita godišnja skupština na kojoj se izabrao novi Veliki knez u osobi Jakova Radovčića. Na godišnjoj skupštini nazočili su bivši predsjednik Hrvatskog sabora Luka Bebić i drugi ugledni gosti i uzvanici. Nakon godišnje skupštine, slavlje se nastavilo u zajedničkom druženju. ■

Proljetni susret svećenika Vojnoga ordinarijata u RH

21. travnja 2017.

Ovogodišnji proljetni susret svećenika Vojnoga ordinarijata odvijao se od 18. do 21. travnja u policijskome odmaralištu u Valbandonu, pokraj Pule. U zajedništvu sa svojim biskupom, vojnim ordinarijem msgr. Jurom Bogdanom, svećenici su u pouksrnome vremenu svaki dan u crkvi slavili euharistiju i molili dvnevne molitve iz Časoslova. Na temelju pomno biranih tema promišljali su potom o vrlo važnim vidovima svećeničkoga djelovanja koja nudi posebnost Vojne biskupije. To se ponajprije odnosi na duhovne vježbe koje se u različitim godišnjim ciklusima održavaju za djelatne vojne osobe unutar Ministarstva obrane RH i policajce i djelatnike Ministarstva unutarnjih poslova, čiji broj na godišnjoj razini doseže i petsto sudionika. Prikladno je i uistinu potrebno bilo posvetiti vrijeme za promišljanje i traženje što boljih načina kako učvrstiti i unaprijediti ovaj posebni vid pastoralne i dušobrižničke skrbi. U dvama predavanjima o duhovnim vježbama o. Stjepan Harjač pružio je cjelovit prikaz svega

onog što je važno voditeljima duhovnih vježbi, kao i onima koji sudjeluju na duhovnim vježbama.

Tako u prvoj predavanju s naslovom «Važnost duhovnih vježbi u našem apostolatu u Vojnoj biskupiji» predavač podsjeća na encikliku o duhovnim vježbama pape Pija XI., objavljenu 20. prosinca 1929. pod naslovom «Mens Nostra». Papa ističe veliku važnost duhovnih vježbi koje su «živo sjećanje na iskustvo Boga i pomoći u duhovnom i apostolskome životu» pa ih je preporučio ne samo biskupima, svećenicima, nego i laicima. Duhovne su vježbe posebna pomoć svakomu kršćaninu svakodnevno živjeti evanđelje, doživjeti temeljno, osobno i unutarnje iskustvo Gospodina Isusa. Posebno se o. Stjepan Harjač osvrnuo na definiciju i cilj duhovnih vježbi, slijedeći pritom Ignacija Loyolskoga koji u svojim Duhovnim vježbama nastalim između 1522. i 1548. teži pomoći ljudima naći slobodu kako bi donosili dobre odluke. Duhovne vježbe, naglaša-

va predavač, podrazumijevaju «sve načine ispitanja savjesti, razmišljanja, razmatranja, usmene ili mislene molitve i duhovnih čina», te «učvršćuju 'nutarnjeg čovjeka' u vjeri, nadi i ljubavi». Duhovne vježbe, nadalje, trebaju sadržavati cilj, poteškoće na putu do toga cilja i sredstva do toga cilja kao neizostavne dijelove. Kao cilj duhovnih vježbi jasno se razabire temeljna pavlovska misao: «Živim, ali ne više ja, nego žvi u meni Krist» (Gal 2, 20).

Svake bi duhovne vježbe, bez obzira na vrstu i oblik, sadržaj i vrijeme trajanja, trebale zadržati tematski slijed u kojem je najprije govor o načelu i temelju – da je čovjek stvoren hvaliti

Gospodina Boga, štovati ga, služiti mu i tako postigne spasenje; potom slijedi razmatranje Isusova života, Isusove muke i na kraju njegova uskršnua i uzašašća.

U drugome predavanju naslovljenom «Duhovne vježbe u životu svećenika» o. Stjepan Harjač naglašava važnost dubljega susreta s Isusom upravo u duhovnim vježbama, jer je to prilika za produbljivanje svećenikova odnosa s Isusom u doživljaju i iskustvu uzajamne ljubavi. Svećenici su ponajprije učenici koji vole i slijede svoga Učitelja, «vjernici koji su ponosni da ih je Isus pozvao da budu njegovi apostoli». Stoga je prva i temeljna zadaća svećenicima ljubiti Isusa, bez

obzira na sve, na posao i poslanje koje vrše u zauzetosti oko Isusova djela spasenja. Ta i Petru je, dodaje predavač, prije nego mu je povjerio pastirsku službu postavio upite: «A vi, što vi kažete, tko sam ja?» (Mt 16, 15) i «Šimune Ivanov, ljubiš li me više nego ovi?» (Iv 21, 15). U slici apostola kao svjedoka Isusovih, ljudi Duha, ljudi razlučivanja, razvijao se dalje govor o duhovnom dozrijevanju i rastu po duhovnim vježbama koje su izvanredna mogućnost i dar. Duhovne vježbe su pustinja u kojoj se svećenik ispunja Duhom Svetim, gdje dozrijeva i formira se, prima i obnavlja svoje poslanje. «Pustinja je peć u kojoj se Isusovi učenici kuju», slikovito govori predavač. Duhovne vježbe pomažu u srcima stvoriti i produbiti šutnju u kojoj se jasnije čuje Božji glas. Svećenik mora znati slušati kako bi znao drugima reći temeljne istine, kako bi propovijedao Riječ. Mora znati slušati kako bi znao što je Božja volja.

Nakon predavanja uslijedila je rasprava u koju su se sa svojim iskustvima, komentarima i prijedlozima uključili svi svećenici. Poslije ručka je organiziran posjet Nacionalnom parku Brinjima, a po povratku zajednička večera u Fažani na kojoj se pridružio i prof. dr. sc. Josip Šalković koji je sutradan održao dva predavanja.

Prvo je predavanje naslovljeno «Obavjesna, savjetnička i posrednička služba pastira u susretu s razvedenima ili rastavljenima» s posebim osvrtom na uzroke i posljedice rastave ili razvoda. Prof. Šalković podsjetio je na važnost bliskosti s razvedenim ili rastavljenim osobama o kojima govori više crkvenih dokumenata, od kojih posebno Amoris laetitia, br. 244 naglašavajući obavjesnu, savjetničku i posredničku službu

pastira. Potom je iznio statističke podatke o sklopljenim i rastavljenim brakovima u RH zaključno s 2014. godinom, podsjetivši pritom na kanonske razloge ništavosti ženidbe i tijek sudskega postupka.

Na ovaj se dio nastavlja drugo predavanje s naslovom «Postupanje u slučaju postojanja pravnog temelja za pokretanje parnice o ništavosti ženidbe». Ponajprije je riječ o postupanju pastira koji vjerniku mogu predložiti pokretanje sudskega postupka utvrđivanja ništavosti ženidbe, ako je ženidba nepovratno propala tako da je nemoguće ponovno uspostaviti bračni suživot (kako je određeno kann. 1671 – 1691) ili pak ukrjepljenje ništave ženidbe, ako ženidbeni drugovi žele nastaviti bračni život i ako je ukrjepljenje u tome slučaju moguće (prema kann. 1156 – 1165).

Vrlo stručno, iscrpno i zanimljivo izlaganja prof. Šalkovića potaknulo je nazočne na živu raspravu, velik broj pitanja iz svakodnevne svećeničke prakse i susreta s razvedenima ili rastavljenima. Na kraju je biskup Jure Bogdan u ime svih zahvalio predavaču i izrazio potrebu za još ponekim ovakvim predavanjem.

U popodnevnim satima svećenici su imali prigodu susresti se sa svojim biskupom Jurom Bogdanom, koji je iznio nekoliko važnih tema koje zaokupljaju Vojnu biskupiju: proslava 20. obljetnice od osnutka, mirovne misije koje se umnažaju, hodočašće u Svetu Zemlju. Posebna tema bila je organizacija hodočašća u Lurd u svibnju ove godine, o kojoj se raspravljalo posljednjega dana ovoga proljetnog susreta, u petak, 21. travnja, prijepodne. Susret je završio ručkom. ■

Proslava sv. Jure, zaštitnika Poljica

23. travnja 2017.

U nedjelju 23. travnja procesijom i euharistijskim slavljem koje je predvodio Poljičanin vojni biskup u RH msgr. Jure Bogdan poljička župa u Gatima svećano je proslavila svoga nebeskog zaštitnika sv. Juru ispred crkvice sv. Jure na Gracu. Gata su u povijesti Poljičke Republike bila jedno od središnjih sela, jer je na području župe povijesni Gradac s crkvom sv. Jure, gdje su stari Poljičani birali svoga kneza i donosili odluke važne za Poljica. Pred više stotina vjernika okupljenih sa svih strana nekad slavne Poljičke knežije nazočne svećenike, vjernike, predstavnike Društva Poljičana s Prika iz Omiša, čelnike gradova i općina, pozdravio je domaćin i organizator slavlja, poljički dekan i župnik Gata don Vlade Đuderija. Biskupu Bogdanu na početku mise darovan je kip svetog Jure kao trajan spomen na ovaj događaj.

U svojoj propovijedi biskup Bogdan je kazao kako su "život i smrt, sreća i nesreća, radost i žalost dio našega ovozemaljskog puta" te istaknuo brige suvremenog čovjeka i vjernika. "Možda smo kao roditelji zaokupljeni brigom za svoje najmilije, za svoju djecu, jer su bolesna, ili su - ne daj, Bože - upali u zamke droge, kocke, alkohola ili drugih ovisnosti... Možda kao supružnici trpimo od nesloge i ne iskazujemo svome bračnom drugu razumijevanje i ljubav. Možda strepimo za svoje radno mjesto ili ne vidimo nikakvu perspektivu u domovini, pa odlazimo u strani svijet, trbuhom za kruhom. Možda nas pritišću i muče javna i institucionalna obezvrijedivanja kršćanskih vrednota, naših vjerničkih i nacionalnih svetinja, na koje se sustavno udara a počinitelje se uzima u zaštitu pod vidom umjetničkih izražavanja, ljudske slobode i ljudskih prava."

Biskup Bogdan je zatim naglasio crtice iz povijesti Poljica i osobe koje su se nadahnjavale na Evandželju i kao takve ostavile traga u hrvatskoj povijesti.

"Ova crkvica na Gradcu govori nam o životnom stavu naših starih; a poručuje li nešto o mom pristupu životu, o mojim životnim stavovima? Naši su stari živjeli iz vjere i to se odrazilo u njihovom privatnom i javnom životu, ne samo na društvenoj razini – u Poljičkom statutu – nego i u svakodnevnim prilikama, u obiteljskom životu. Koje mjesto zauzima vjera u mome životu? Čime se ja duhovno hranim? Što je moj oslonac? Jesam li katolik samo prigodice, kad mi odgovara? Ili stalno - uvijek, sedam dana u tjednu, 24 sata na dan?

Naši nam stari Poljičani poručuju: Ne možeš imati dva 'statuta', onaj na papiru koji je samo

deklarativen i onaj stvarni po kojem se zbilja ravan. Postoji samo jedan statut – onaj životni uteviljen na vjeri i Božjim zapovijedima."

Biskup je zatim govorio o svetom Juri koji je, snagom Božjom, pobijedio Zmaja. "Sveti je Jure pobijedio zmaja, ali ne svojom snagom, nego snagom uskrsloga Krista. I mi možemo pobijediti 'zmajeve' koji nam prijete, ako dozvolimo da uskrsli Krist uđe u naš život, da postane naš 'statut' i da nas ispunji svojim Svetim Duhom."

Na kraju propovijedi posebno se obratio očevima naglasivši kako je ova godina u Split-sko-makarskoj nadbiskupiji posvećena očevima. "Obitelj je Crkva u malome ili, kako reče sv. Ivan Pavao II., 'kolijevka života i ljubavi', 'prvo mjesto očovječenja osobe i društva' (Apostolska pobudnica Christifideles laici, br. 40). Međutim, u današnjem svijetu nailazimo na ideologije koje nastoje potkopati obitelj kao temeljni 'statut' društva: oni dovode u pitanje brak kao zajednicu muškarca i žene, nameću drugačije vrste suživota, prebacuju rađanje života iz prirodnoga susreta muškarca i žene u umjetne laboratorijske uvjete. Na taj način teško se gazi dostojanstvo ljudske osobe. Čovjek nije laboratorijski ili ideo-loški proizvod, čije se 'postavke' mogu mijenjati prema vlastitom nahođenju, nego živo biće obdareno razumskom dušom.

U sklopu te ideologije osobito se umanjuje uloga oca u obitelji, sve do te mjere da se zaboravi u čemu se to sastoji očinstvo. Dragi očevi, vama je Bog povjerio zadatak da zajedno sa svojim suprugama budete prvi vjerovjesnici svoje djece (KKC 1656). Vaše očinstvo ima svoj izvor i temelj u Božjem očinstvu (KKC 2214). Što znači da Boga nazivamo imenom „Otac“? Prije svega dvije stvari: 'da je Bog prvi izvor svega i transcedentni autoritet, ali istovremeno da je dobrota i nježna brižnost za svu svoju djecu' (KKC 239). Dragi očevi, vi ste pozvani da u svojoj obitelji preuzmete dvojaku ulogu: budite autoritet i oslanac, ali povežite to s dobrotom i brižnošću! Tako će vaše očinstvo biti po uzoru na Božje očinstvo. Sjetite se da Bog svoj autoritet, svoju moć pokaže ponajprije milosrđem (KKC 270): savjetujte, poučite, odgajajte, utješite, oprostite! Dragi očevi, budite odlučni i hrabri poput svetoga Jure! Budite ispunjeni snagom uskrsloga Krista!

Nema razloga da se bojimo, nema razloga da klonemo. Život i smrt, sreća i nesreća, radost i žalost dio su našega ovozemaljskog puta. Ali na tome putu nismo sami. Na tome nam putu svjetli uskrsli Krist, dariva nam Duha Svetoga, i vodi nas u dom našega nebeskog Oca." ■

U PU varaždinskoj proslavljen Dan Policijske kapelaniјe „Sv. Juraj“ 24. travnja 2017.

U povodu 25. godišnjice 7. gardijske brigade „Puma“ i uz Dan Policijske kapelaniјe „Sveti Juraj“ Policijske uprave varaždinske u ponedjeljak, 24. travnja, varaždinski biskup msgr. Josip Mrzljak predvodio je misu u kapelici svetog Jurja mučenika u vojarni „Ivan V. Drašković“ u Varaždinu. Na početku misnog slavlja, pripadnici braniteljskih udruga proizašlih iz Domovinskog rata te obitelji i prijatelji poginulih i nestalih hrvatskih branitelja zapalili su svjeće za sve one koji su položili svoj život u obranu hrvatske države.

S biskupom su suslavili kapelan domaćin vlč. Ivica Horvat i župnik župe svetih Fabijana i Sebastijana vlč. Mijo Horvat te kancelar Bjelovarsko-križevačke biskupije, ujedno policijski kapelan PU bjelovarsko-bilogorske vlč. Damir Vrabeć, župnik u župi svetih Petra i Pavla apostola u Peterancu te policijski kapelan PU koprivničko-križevačke vlč. Ozren Bizek i tajnik varaždinskog biskupa vlč. Nikola Tomašević.

Msgr. Mrzljaka srdaćno je pozdravio načelnik Policijske uprave varaždinske Darko Jurčec, dok je biskup naglasio kako se sveta misa slavi za žive, ali i za sve čije su fotografije okačene na zidovima vojne kapelice. „Molit ćemo za sve naše stradale, ubijene i nestale. Ne volimo tu riječ: nestali. Čovjek ne može nestati. Može ga se ubiti, ali on ne nestaje jer jest negdje, a najvažnije je da svi oni žive među nama ovdje. Molimo za sve nas da možemo pod zaštitom svetoga Jurja mučenika učvrstiti svoju vjeru posebno u ovo uskrsno vrijeme kada nas okuplja Isus koji je živ“, kazao je.

U svojoj homiliji biskup Mrzljak je posebno podcrtao svetog Jurja kao primjera svim kršćanima. „Obično svetog Jurja prikazujemo kako se bori sa zmajem i ubija ga. Sveti Juraj nam pokazuje kako treba biti spremna na borbu protiv svakoga zla. A da zlo postoji danas, zar je potrebno o tome govoriti? Danas kada zapravo više niti ne znamo pravilno razlikovati što je dobro, a što zlo. Zato Bog progovara čovjeku što je dobro. No, često želimo maknuti Boga i reći kako mi znamo razlikovati bolje od njega. Kako se ljudi mogu dogovoriti što je dobro, a što zlo, mogli smo vidjeti u Domovinskom ratu kada su neki željeli zavladati našom domovinom. Tako i u današnje vrijeme, u 21. stoljeću, svjedočimo kako se događaju zla širom svijeta. Itekako je stoga potrebno gledati i vidjeti upravo kroz tu Božju prizmu i razlikovati dobro od zla. Sveti Juraj uvijek je bio na strani dobra i ta njegova borba protiv zmaja zapravo je borba za istinu i pravednost. Zato on može biti primjer svima nama i poruka ovom našem vremenu kako neprestano treba biti budan i promišljati što je dobro, a što zlo, i uvijek biti na strani istine, pravde, ljubavi i poštovanja, odnosno svega što čovjek želi, a često ne može ostvariti. Možemo susresti ljudi i svaki će kazati da želi istinu i dobro, ali često ljudi to izokrenu. Zato je potrebno biti u blizini svetaca, kao što je sveti Juraj, uvijek noseći poruku i hrabro se boriti protiv zla i grijeha, najprije u samima sebi, jer taj je grijeh najteže pobijediti. Jer ako u korijenu ne sasijećemo zlo, tada se ono širi dalje“. ■

Proslavljen Dan Policijske kapelaniјe „Sv. Marko evanđelist“ 25. travnja 2017.

U utorak, 25. travnja, u Policijskoj upravi brodsko-posavskoj svetim misnim slavlјem proslavljen je blagdan svetog Marka evanđeliste, zaštitnika PU. Slavlje je, u prostorijama Policijske postaje Slavonski Brod, predvodio izaslanik vojnog ordinariјa u RH msgr. Jure Bogdana policijski kapelan Policijske uprave osječko-baranjske vlč. Željko Rakošec u zajedništvu s vojnim kapelanom iz Đakova p. Dragom Majićem koji je propovijedao, domaćinom policijskim kapelanom vlč. Davorinom Andićem i policijskim kapelanom Tomislavom Vlahovićem iz Policijske

uprave zadarske. Na svetoj misi nazočili su brojni djelatnici policijske uprave zajedno s načelnikom Antom Zovkom.

U svojoj propovijedi kapelan Majić je kroz povijesne, geografske i putopisne prikaze potaknuo sve djelatnike na naslijedovanje primjera svetog Marka u aktualnosti života te je svim djelatnicima PU čestitao blagdan svetog Marka.

Misnom slavlju čitanjem Božje riječi pridnijeli su i djelatnici policijske uprave, a pozdravnu riječ i zahvalu na kraju je uputio policijski kapelan vlč. Davorin Andić. ■

Završni sastanak Odbora za pripremu hodočašća u Lourdes 25. travnja 2017.

U utorak 25. travnja u Vojnom ordinarijatu održan je treći i završni sastanak Koordinacijskog odbora za organizaciju i pripremu jubilarnog 25. hodočašća Hrvatske vojske i policije u Lourdes.

Na početku sastanka vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan pozdravio je okupljene i zahvalio im na sudjelovanju u pripremama u realizaciji hodočašća.

„Pred nama je sada provedba aktivnosti u Lourdesu. Hodočašće prvenstveno znači posjet svetim mjestima, a Lourdes je sveto mjesto od 1858. godine kada se djevojčici Bernardici ukazala Majka Božja. Sveta mjesta nas vjernike potiču da produbimo i ojačamo svoju vjeru. Specifičnost je vojnog hodočašća u Lourdes susret vojnika iz cijelog svijeta te ovdje predstavljamo našu hrvatsku domovinu i naše oružane i redarstvene

snage. Kroz 25 godina hodočašćenja hrvatskih vojnika i policajaca u Lourdes i naša je domovina postala prepoznatljiva i uvažena na međunarodnoj razini. Vojno-poličijsko hodočašće u Lourdes organizira Vojni ordinarijat u RH uz potporu Ministarstva obrane i Ministarstva unutarnjih poslova RH, a vojni ordinarij je za voditelja i glavnog koordinatora hodočašća odredio don Marka Medu, biskupskog vikara za pastoral u Ministarstvu obrane i Oružanim snagama RH“.

Don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral u MORH-u i OS RH, bio je moderator sastanka te je uvodno izvjestio o provedenim pripremama za hodočašće. Prijave za hodočašće završavaju 30. travnja nakon čega će biti definirani popisi hodočasnika. O broju prijavljenih izvjestio je natporučnik Vladimir Krpan. Aktiv-

nosti vezane uz provedbu hodočašća započinju 9. svibnja kada se u Lourdes upućuje radna grupa vojnika i policajaca koja sudjeluje u podizanju međunarodnog vojnog tabora, u kojem će biti smješteno i oko stotinu hrvatskih hodočasnika.

Zapovjednik Hrvatskog ratnog zrakoplovstva i protuzračne obrane te zapovjednik 25. hodočašća Hrvatske vojske i policije u Lourdes brigadni general Miroslav Kovač pozvao je sve sudionike hodočašća da se na hodočašću pridržavaju uputa organizatora i predviđenih mjera sigurnosti te plana putovanja i programa boravka u Lourdesu koji će biti navedeni u hodočasničkom vodiču. Po dolasku u Lourdes zapovjednik i vojni biskup obići će sve hodočasničke grupe. Od vojnika i policajaca očekuje se redovito odjevanje odora kako bi se i na taj vidljivi način na međunarodnom susretu dolično prezentirala Republika Hrvatska.

O pripremama koje se provode u Ministarstvu unutarnjih poslova izvijestio je zamjenik zapovjednika hodočašća za MUP glavni policijski savjetnik gosp. Ivica Franić. Hrvatska policija s pitomcima iz Policijske akademije „Josip Jović“ sudjeluje i u međunarodnoj službi osiguranja u Lourdesu, a vodit će brigu i o praćenju hodočasnike kolone te o prelasku granice.

Voditelj MORH-ova Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu bojnik Petar Klarić te djelatnik MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom g. Mato Topić upoznali su okupljene s pripremama provedenim u ministarstvima, te o prijavama hodočasnika koji su se prijavljivali preko svojih vojnih i policijskih kapelanija.

Republika Hrvatska je, kao članica Kon-

ferencije za organizaciju međunarodnog vojnog hodočašća (C.I.P.), preuzeila organizaciju Marijanske procesije u Lourdesu na kojoj se očekuje sudjelovanje više od 35 000 hodočasnika, a koja je među največanjim točkama ovog hodočašća.

Hodočašću se pridružuju i hrvatski branitelji te stopostotni HRVI iz Domovinskog rata, kojima vojnici iz cijelog svijeta na ulicama Lourdesa s poštovanjem salutiraju, a o njihovim pripremama za sudjelovanje je izvjestila Gorana Marić, djelatnica Uprave za hrvatske branitelje u Ministarstvu branitelja.

Sastanku su još nazočili biskupski vikar za pastoral u MUP-u fra Frano Musić, kancelar Vojnog ordinarijata gosp. Robert Stipetić, vojni kapelani vlč. Željko Savić, fra Mato Vincetić, pripadnica HVU „Dr. Franjo Tuđman“ pukovnica Mira Žutić - službeni prevoditelj, predstavnici Odjela prometa u Službi za potporu MORH-a gosp. Željko Domazet i gđa Nikolina Šipek Ćuk, predstavnica Ministarstva branitelja gđa Marija Zdilar, predstavnici Pravosudne policije gđa Davorka Dolinar i gosp. Mario Abičić, predstavnik Carinske uprave gosp. Robert Kučinac, pripadnik ZOS GSOS pukovnik Žarko Andabaka, pripadnik SUO GSOS pukovnik Branimir Hamer, pripadnik PVP OS bojnik Franjo Barunčić, predstavnik Počasno-zaštitne bojne Ivica Krišto, pripadnik ZzP Marinko Tarle, predstavnik Religijskog programa HRT gosp. Niko Kostanić, djelatnice MORH-ova S. odjela za potporu gđa Marija Vukovojac i gđa Branka Šandro te pomoćnici vojnih kapelana satnik Srećko Žmalec, natporučnik Mario Barišić, narednik Danijel Radinović, desetnik Dario Rajčić, stožerni narednik Borislav Lapenda, pozornik Marko Buzuk i Nenad Veriga. ■

Polaznici Ratne škole "Ban Josip Jelačić" u audijenciji kod pape Franje 26. travnja 2017.

Polaznici XIX. naraštaja Ratne škole "Ban Josip Jelačić" iz Zagreba sa zapovjednikom Hrvatskog vojnog učilišta "Dr. Franjo Tuđman" general pukovnikom Slavkom Barićem, od 24. do 29. travnja 2017. borave u Rimu na studijskome putovanju. Ova škola je najviša vojna škola u Republici Hrvatskoj u kojoj se školjuju i ospozobljavaju visoki časnici i državni dužnosnici iz RH i inozemstva za sudjelovanje u procesu donošenja strategijskih odluka u području obrambenih i sigurnosnih poslova na nacionalnoj i međunarodnoj razini. S njima su u pohodu Rimu generalni vikar Vojnog ordinarijata o. Jakov Mamić, OCD, i kapelan na Hrvatskome vojnemu učilištu o. Zoran Vujičić, DI. U programu studijskoga putovanja bio je i susret sa svetim ocem Franjom na generalnoj audijenciji u srijedu 26. travnja. Vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan je sudjelovao na audijenciji te je papi predstavio hodočasnike iz Hrvatske.

Pozdravljujući okupljene hodočasnike na trgu sv. Petra, prispjele iz raznih strana svijeta, papa Franjo je uputio riječ pozdrava i hrvatskim hodočasnicima: „Radosno pozdravljam sve hrvatske hodočasnike, a na poseban način zapovjednike i polaznike 19. naraštaja Vojnog učilišta u Hrvatskoj, kao i djelatnike Vojnog ordinarijata

ta zajedno s njihovim biskupom monsinjorom Jurom Bogdanom. Dragi prijatelji, neka Božji blagoslov bude uvijek nad vama i nad vašim poslanjem, kako biste se svakodnevno trudili biti istinski mirotvorci u vašemu okruženju. Hvaljen Isus i Marija!“

Hrvatski hodočasnici su tom prigodom darovali Sv. Ocu odljev u bronci bl. Alojzija Stepinca, rad akademskog kipara Kuzme Kovačića. Biskup Bogdan je papi obrazložio razlog ovoga dara: "Svetosti! Dolazeći k Vama iz Hrvatske željeli smo Vam darovati nešto što hrvatski narod nosi duboko u svome srcu, ono što mu je najdraže. Ono što je sv. Patrik za Irsku to je bl. Alojzije Stepinac za Hrvatsku. Donosimo Vam ovaj kip hrvatskoga blaženika, mučenika jedinstva s Petrovim nasljednikom, kojeg svi mi duboko u svojim srcu doživljavamo kao sveca. Blaženi Alojzije je za sve nas, i za mnoge druge svet". Sveti Otac je s velikim zanimanjem video kip bl. Alojzija i na kraju je zamolio hrvatske hodočasnike da se mole za njega.

Nakon audijencije msgr. Bogdan je s hodočasnicima u Vatikanskoj bazilici sv. Petra pohodio oltar s relikvijama sv. Ivana Pavla II. Potom ih je proveo kroz baziliku i kriptu bazilike. ■

Obilježena 26. obljetnica 4. gardijske brigade 28. travnja 2017.

U Muzeju hrvatskih arheoloških spomenika u Splitu u petak, 28. travnja, održana je svečana akademija povodom proslave 26. obljetnice ustrojavanja 4. gardijske brigade (4. GBR), jedne od najistaknutijih ratnih postrojbi Hrvatske vojske. Uz pripadnike Udruge veterana 4. GBR koja je organizator proslave pod visokim pokroviteljstvom predsjednice Republike, članove obitelji pripadnika brigade te pripadnike udruge proisteklih iz Domovinskog rata, proslavi su nazočili i predsjednica Republike i vrhovna zapovjednica OS RH Kolinda Grabar-Kitarović, izaslanik predsjednika Vlade RH potpredsjed-

nik Vlade i ministar obrane Damir Krstičević, načelnik GS OS RH general zboru Mirko Šundov, predstavnici MORH-a, OS RH i drugih državnih institucija, lokalne uprave i samouprave i drugi.

U sklopu proslave i u spomen na poginule pripadnike brigade kod spomen-ploče u Vili Dalmacija i spomen-kapelice Sveti Križ u Dračevcu izaslanstva položila vijence i upalila svijeće. Potom je u spomen-kapelici služena sveta misa za poginule, nestale i umrle pripadnike 4. GBR, koju je predvodio don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral MORH-a i Oružanih snaga RH. ■

Spomendan smrti hrvatskih velikana Zrinskog i Frankopana 30. travnja 2017.

Euharistijsko slavlje o spomendanu na Petra Zrinskog i Frana Krstu Frankopana u zagrebačkoj prvostolnici u nedjelju 30. travnja predvodio je umirovljeni vojni biskup msgr. Juraj Jezerinac, a u concelebraciji bili su kanonici Matija Berljak i Alojzije Hoblaj te vlč. Franjo Horvat. Nakon ulaska procesije u katedralu, izaslanstva su kod spomen-obilježja Zrinskog i Frankopana položila vijence. Misi je među ostalima nazočilo izaslanstvo Međimurske županije, predstavnici mjesta vezanih uz hrvatske velikane te predstavnici Hrvatske vojske, braniteljskih udruga i Zrinske garde Čakovec.

Uvodeći u misno slavlje, biskup Jezerinac rekao je „neka nas spomen na Zrinske i Frankopane potakne da znamo cijeniti vjeru i po njoj živjeti; da znamo poput Zrinskih i Frankopana cijeniti našu slobodu, u koju je ugrađeno više od

15 tisuća hrvatskih očeva i mladića i djevojaka".

Biskup Jezerinac istaknuo je njihovu vjeru u Boga Isusa Krista, živa i uskrsloga. Obojica su pogubljena na opće zaprepaštenje hrvatske i ugarske javnosti i cijele Europe, a premda se izvršiteljima smrti činilo da su ih na taj način do kraja porazili i ponizili, oni su ostali neporaženi, štoviše, postali su slavni, jer 'Navik živi ki zgne poštено', rekao je biskup Jezerinac. U toj velikoj nevolji postali su ne samo junaci i primjer kako se ljubi narod i domovina nego kako se živi vjera u Boga Isusa Krista. Istakli su se u iskrenom bogoljublju, čovjekoljublju i domoljublju. Propovjednik je podsjetio i da su tijekom povijesti Zrinskih i Frankopana veliku ulogu imale i žene: tri velike Katarine. Jedna je prevela poslanice apostola Pavla. Druga Katarina, koja je bila udana za sigetskog junaka, napisala je molitvenik „Raj duše",

a treća Katarina, sestra kneza Krste Frankopana, napisala molitvenik „Putni tovaroš“. Molitvenik „Raj duše“ bio je vjeran odraz katoličkog nauka o Blaženoj Djevici Mariji. U tom molitveniku ima 119 zaziva Majci Božjoj, između ostalog i „Sveta Mati slobode“, moli za nas, te „Sveta Mati didovine, moli za nas, što znači „Sveta Mati domovine“.

Obitelji Frankopana i Zrinskih bile su uvjerenе da hrvatski narod ne može opstati bez duroke vjere u Boga Isusa Krista. Vjera im je bila glavni oslonac. U tom duhu sve poduzimaju, posebno njihove žene, kako bi vjernički duh zavladao u hrvatskom narodu, a evanđelje postalo svjetlo na putu njihova života, rekao je biskup Jezerinac.

Spominjući se Zrinskih i Frankopana, stavimo se pod zaštitu sv. Josipa, koji je zaštitnik domovine i zagovor Isusove i naše majke Marije te svetaca, kao i sluge Božjega kardinala Stepinca, da očuvaju i sačuvaju našu Domovinu - našu „didovinu“, kako ju je hrvatski narod nazivao u vremenu Zrinskih i Frankopana; da hrvatski narod ne izumre, nego da i dalje živi u svojoj „didovini“, i nastavi slaviti Boga dok je „svita i vika“. Mislim da se slažete zajedno sa mnom pa daj Bože, da tako i bude, poručio je biskup Jezerinac.

Euharistijsko slavlje pjevanjem su animirali Koralisti zagrebačke katedrale pod ravnateljem Miroslava Martinjaka i zbor Zagrebačkih liječnika pjevača pod ravnateljem Mije Bergovca. ■

Središnje misno slavlje 10. SHKM-a u Vukovaru 30. travnja 2017.

Središnje svečano misno slavlje jubilarnog 10. susreta hrvatske katoličke mladeži (SHKM), koji se 29. i 30. travnja održavao u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji i gradu Vukovaru, okupilo je na jednom mjestu, u prostoru pored dvorca Eltz u Vukovaru, oko 30 000 mladih.

Pretprogram je započeo po dolasku predstavnika mladih, njih oko 10 000 koji su sudjelovali na molitvi na Memorijalnom groblju žrtava Domovinskoga rata, a vodili su ga Marijana Ban i Zoran Goman iz Vinkovaca.

Sudionici misnoga slavlja

Misno slavlje započelo je ulaznom procesijom u kojoj je bilo 25 (nad)biskupa iz Hrvatske, BiH i Srbije. Misnim slavljem predsjedao je đakovačko-osječki nadbiskup msgr. Đuro Hranić, suslavili su kardinal Josip Bozanić, apostolski nuncij u RH msgr. Alessandro d'Ericco, predsjednik HBK-a msgr. Želimir Puljić, nadbiskupi: msgr. Marin Barišić, msgr. Ivan Devčić, msgr. Stanišlav Hočevar, msgr. Marin Srakić; biskupi: msgr. Ivan Penzeš, msgr. Đuro Gašparović, msgr. Josip Mrzljak, msgr. Vlado Košić, msgr. Nikola Kekeić, msgr. Vjekoslav Huzjak, msgr. Mate Uzinić, msgr. Tomo Vukšić, msgr. Dražen Kutleša, msgr. Ivica Petanjak, msgr. Jure Bogdan, msgr. Zdenko Križić, msgr. Tomislav Rogić, msgr. Ante Ivas, msgr. Ivan Šaško, msgr. Mijo Gorski i msgr. Marko Semren, generalni vikar Đakovačko-osječke nadbiskupije msgr. Ivan Ćurić, generalni vikar Požeške biskupije msgr. Josip Krpeljević, generalni vikar Hvarsко-bračno-viške biskupije msgr. Stanko Jerčić, tajnik nuncijature u RH msgr. Janusz Blachowiak, ravnatelj dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu preč. Tomislav Markić, ge-

neralni tajnik HBK-a msgr. Petar Palić, ekonom HBK-a msgr. Enco Rodinis, ravnatelj Hrvatskog Caritasa msgr. Fabijan Svalina te oko 250 prezbitera.

Nazočili su i redovnički provincijali i provincijalke: o. Srećko Rimac, fra Josip Blažević, fra Joško Kodžoman, fra Bojan Rizvan, p. Ante Tušonjić, don Pejo Orkić, fra Ilija Vrdoljak te s. Kaja Ljubas, s. M. Amalija Kupčerić, s. Finka Tomas, s. Marcela Žolo, s. Tomislava Čavar, s. Jasna Lučić, s. Sanja Stojić, s. Anastasija Pitka i Zlata Lešina, voditeljica Svjetovnog instituta „Obitelj malih Marija“.

Pozdrav nadbiskupa Hranića

Domaćin i predvoditelj slavlja nadbiskup Đuro Hranić, izrazio je dobrodošlicu okupljenima: „Kako li je divno Božji Duh potaknuo poslanje naše Crkve i danas, 'od sva četiri vjetra' ovdje u Vukovaru sabrao 'Crkvu mladih' – na deseti Susret hrvatske katoličke mladeži! Draga mladost! Tko da ne osjeti radost! Tko da je, u snazi Kristove nazočnosti, danas s vama ne podijeli! Dobro nam došli u Đakovačko-osječku nadbiskupiju - u Slavoniju, Baranju i Gornji Srijem!“

Nadbiskup je među mladima pristiglih iz svih biskupija u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, iz Vojvodine i hrvatske dijaspore diljem Europe, pozdravio i skupinu mladih Poljaka iz Nadbiskupije Krakow, sve svećenike, redovnike i redovnice, vjeroučitelje i župne suradnike, sve okupljene biskupe, bogoslove, sjemeništarce, redovničke novake i novakinje, kandidate i kandidatice i njihove odgojitelje, nazočne zastupnice i zastupnike Hrvatskog sabora i Europskog parlamenta, prisutne predstavnike prosvjetnoga, kulturno-

ga, znanstvenoga, političkoga, gospodarskoga i društvenoga života, predstavnike Hrvatske vojske i policije, sve uzvanike i goste, djelatnike sredstava društvenoga priopćavanja te sve koji su svojim službama pridonijeli susretu.

Obraćanje nuncija D'Errica i poruka pape Franje

Na početku misnoga slavlja mlade je pozdravio msgr. Alessandro d'Ericco, nadbiskup i apostolski nuncij u RH. Nuncij se prisjetio kako je prije tri godine bio u Dubrovniku, kada je bilo najavljeni da će se 10. SHKM održati u Vukovaru. „Primio sam to s posebnim osjećajima, zato jer sam ovih godina moje službe u Hrvatskoj mogao iskusiti što znači Vukovar ne samo za prošlost, nego i za budućnost, za Hrvatsku i za druge blize krajeve.

Sveti Otac prati molitvom ovo slavlje te upućuje najljepše želje biskupima, a osobito predsjedniku HBK, zatim svećenicima, redovnicima i redovnicama, pastoralnim djelatnicima i svim sudionicima ovog susreta“, rekao je nuncij. Kao znak svoje blizine, želio je uputiti uputiti i poruku, koju je pročitao msgr. Blachowiak. U poruci koju je potpisao državni tajnik Svete Stolice kardinal Pietro Parolin ističe se kako papa od srca upućuje pozdrav svim sudionicima. Nasljednik svetoga Petra želi da moto susreta „Krist, naša nada“ potakne želju za odgovorom na poziv Krista Gospodina, koji je pravi pratitelj i priatelj na životnome putu, onaj koji nikada ne osuđuje, nego istinski ljubi svakoga od nas. Osta-

ti čvrstima u vjeri i u nadi u današnjem svijetu, zahtjevna je zadaća koja sa sobom nosi mnoge napore, no istovremeno ispunja srce radošću i ljubavlju. Upravo je u ovo uskrsno vrijeme zanovito uputiti se na hodočašće, kako biste susreli Krista uskrsloga koji vas čini sretnijima te vam pomaže da se vaš kršćanski poziv razvija, raste i iznova otkriva u susretu s Bogom i bližnjima. Dragi mladi, papa vas ohrabruje da otvorite vaša srca Bogu koji vas prati na životnome putu i tako čini čudesna djela poučavajući vas što bi zapravo značila kršćanska nada, kako biste je mogli svjedočiti svugdje, a osobito u vašim zajednicama i gradovima. Dok zaziva nebeski zagovor Blažene Djevice Marije, najvjernije Odvjetnice Hrvata i svetoga Ivana Pavla Drugog, Vrhovni Svećenik traži da molite za njega i njegovo služenje sveopćoj Crkvi te svima prisutnim udjeljuje poseban apostolski blagoslov“, stoji u poruci koju je papa Franjo uputio mladima.

Molitva vjernika i prinos darova

Molitvu vjernika izrekli su mladi, predstavnici (nad)biskupija: Darko Baštovanović (Srijemska biskupija), Marija Odorčić (Gospicko-senjska biskupija), Davor Pranić (predstavnik mladih BiH), na slovačkom jeziku Josipa Kanisek (Župa Punitovci, Đakovačko-osječka nadbiskupija), Darko Rapaić (Splitsko-makarska nadbiskupija), na mađarskom jeziku Josipa Stadler (Baranja, Đakovačko-osječka nadbiskupčija), Katarina Knežević (Zadarska nadbiskupija) i Iva Kolak (Zagrebačka nadbiskupija).

Usljedila je prikazna procesija. Euharistijke darove – vodu, vino i hostije prinijeli su Josip Špehar (Gospicko-senjska biskupija), Darko Peka (Srijemska biskupija) i Marina Prce (Đakovačko-osječka nadbiskupija). Znakovite darove prinijeli su: Ines Šimunović iz Vrhbosanske nadbiskupije zemlju, Matiša Dulić iz Subotičke biskupije košaru s plodovima zemlje, Martina Novotny iz Kršćke biskupije sadnicu masline, Katarina Smoljan iz Porečke i pulske biskupije maslinovo ulje, Mate Mišlov iz Zadarske nadbiskupije bocu maslinovog ulja i suhe smokve, Vedran Čegrlj iz Banjolučke biskupije sir trapist, Marija Zokić iz Dubrovačke biskupije posudu za ljekovito bilje iz ljekarne Male braće sa stonskom soli, Mario Raič iz Mostarsko-duvanjske biskupije med, Ivan Brać iz Trebinjsko-mrkanske biskupije trešnje, David Cesar iz Varaždinske biskupije gitaru, Mate Mrša iz Riječke nadbiskupije sidro, iz Sisačke biskupije Katarina Smerić svjetiljku sv. Kvirina, iz Splitsko-makarske nadbiskupije Duje Gale repliku Splitskog evanđelistara, iz Šibenske biskupije Tomislav i Ana Marija Jukanović pribarsku mrežu i školjku sv. Jakova, Marta Matak iz Zagrebačne nadbiskupije licitarsko srce, Anna Tomičić iz Hvarsко-bračko-viške biskupije vukovarski križ od bračnog kamena.

Zahvala na kraju euharistijskoga slavlja

Na kraju euharistijskoga slavlja nadbiskup Hranić uputio je zahvalu svim sudionicima ovoga euharistijskoga slavlja i 10. SHKM-a.

Na poseban način zahvalio je i pohvalio članove Nadbiskupijskog povjerenstva za pastoral mladih, na čelu s vlč. Filipom Perkovićem, koji su u potpunosti domislili i organizirali ovaj susret: od predlaganja gesla susreta, do organizacije popodnevnog programa i završnog koncerta. „Ne samo da sam vam zahvalan, nego sam uistinu i ponosan na vas“, istaknuo je nadbiskup, upućujući zahvalu svim volonterima i njihovim koordinatorima.

Zahvaljujući pjevačima Nadbiskupijskoga zbora mladih i sviračima, kao i voditelju zboru, nadbiskup je rekao: „Nadbiskupijski zbor i mreža mladih volontera rodili su se u pripremi ovoga susreta i nadam se da ćete nam upravo vi ostati kao izvrstan plod i trajna baština ovoga Susreta hrvatske katoličke mlađeži, da ćete nastaviti okupljati se i rasti.“ Također, zahvalu je uputio i Gradu Vukovaru i gradskim službama, Gradskom muzeju te župnicima i župnim suradnicima u Vukovaru, svima koji su uključeni u organizacijsku infrastrukturu, policiji, Hrvatskoj televiziji na izravnom prijenosu, Televiziji Laudato na praćenju cijelokupnog programa i povezivanju tijekom dana.

Grad Zagreb - domaćin SHKM-a 2020.

Usljedio je pozdrav msgr. Želimira Puljića, zadarskog nadbiskupa i predsjednika HBK, koji je izrazio radost zbog ovoga susreta te podsjetio kako su hrvatski biskupi, potaknuti brigom za mlade koju je pokazao sv. Ivan Pavao II., prije 20

godina krenuli u ovo hodočašće s mladima diljem domovine pod zastavom „S Kristom u treće tisućljeće“ te se osvrnuo na protekle susrete mlađih i obznanio kako će se sljedeći SHKM 2020. godine održati u Zagrebu.

Potom su mlađi Đakovačko-osječke nadbiskupije predali „Križ mlađih“ mlađima Zagrebačke nadbiskupije, a okupljenima se obratio zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. „Danas je lijepo biti u Vukovaru, u Vukovaru koji je danas grad hrvatske mlađeži. Mi, ovdje okupljeni, živi smo svjedoci Krista živog među nama. Kako je to samo znakovito – ići od Vukovara, grada hrvatske žrtve i hrvatske slobode, prema Zagrebu, glavnom gradu Hrvatske, gradu svih Hrvata, svakog člana hrvatskoga naroda.“ Mlađima Zagrebačke nadbiskupije povjerio je organizaciju 11. SHKM-a, a svima mlađima poručio: „Zagreb vas čeka! U Zagrebu vas očekuje bl. Alojzije Stepinac! Dobrodošli svi u Zagreb 2020. godine.“

Pismo zahvale papi Franji

Mlađi su s ovoga susreta poslali i pismo zahvale Svetom Ocu, kojega je pročitao vlč. Filip Perković, nadbiskupijski povjerenik za mlađe: „Ovim susretom, a napose današnjim radosnim slavlјem euharistije u Vukovaru, gradu koji je ne tako davno, zajedno s mnogim krajevima naše domovine, prolazio tragična iskustva rata i razaranja, željeli smo posvjedočiti kako nas iskustvo i snaga vjere te zajedništvo u velikoj obitelji Crkve

uvijek nadahnjuju životom. Stoga smo u središte svoga susreta stavili poruku novozavjetnoga naveštaja: Krist, naša nada (1 Tim 1, 1).

Samo u dubokom i prisnom zajedništvu s Kristom istinski se ostvaruju, obnavljaju i ispunjuju naši ljudski životi. Na tu ste nas istinu snažno upozorili već u svojoj prvoj apostolskoj pobudnici, podsjećajući nas da radost evanđelja ispunja srce i čitav život svakog onog koji susretne Isusa (EG 1). Susret i hod s njim izvor su prave radosti. To želimo živjeti i svjedočiti i na tome želimo graditi i obnavljati svijet, svoju domovinu, gradove i sela u kojima živimo. Gdje god su ljudska srca slomljena, gdje je dostojanstvo pogaženo, gdje su mržnja i nepravda već mnogo toga uništile, mi želimo donositi nadu – Krista i trajno živjeti i svima svjedočiti njegovu ljubav. Predvođeni svojim biskupima, prezbiterima i đakonima, redovnicima i redovnicama, vjeroučiteljima i katehetama primite, Sveti Oče, naše najsrdačnije pozdrave, izraze zajedništva i duboke zahvalnosti za svjedočanstvo koje nam pružate svojim životom i apostolskom službom te za blagoslov koji ste nam udijelili prigodom današnjega susreta.“

Misno slavlje završilo je izricanjem molitve krsnog poziva, blagoslovom, pjevanjem Hrvatske himne i otpustom, a nakon mise Zbor „Vukovarski golubići“ izveo je prigodan program.

Liturgijsko pjevanje animirao je Nadbiskupijski zbor mlađih sastavljen od 240 pjevača iz 18 župa Đakovačko-osječke nadbiskupije pod vodstvom prof. Želimira Sušića. ■

22. obljetnica vojno-redarstvene operacije "Bljesak" 1. svibnja 2017.

U Okučanima je u ponedjeljak, 1. svibnja, svečano obilježena 22. obljetnica vojno-redarstvene operacije Bljesak kojom je u svibnju 1995. godine oslobođena Zapadna Slavonija.

Uz brojne branitelje, članove obitelji i prijatelje poginulih i nestalih branitelja, svečanosti su nazočili predsjednica Republike Hrvatske i vrhovna zapovjednica OS RH gospođa Kolinda Grabar-Kitarović, predsjednik Vlade Andrej Plenković, potpredsjednik Hrvatskog sabora Mijljan Brkić, potpredsjednik Vlade i ministar obrane Republike Hrvatske Damir Krstičević, načelnik Glavnog stožera OS RH general zbora Mirko Šundov, glavni ravnatelj policije Marko Srdarević, visoki vojni i policijski djelatnici te predstavnici lokalne uprave i samouprave. Na svečanosti su također sudjelovali: msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj, msgr. Juraj Jezerinac, vojni biskup u miru, msgr. Josip Krpeljević, generalni vikar požeške biskupije i izaslanik msgr. Antuna Škvorčevića, mjesni okučanski župnik fra Mario Radman, policijski i vojni kapelani vlč. Željko Volarić, vlč. Davorin Andrić, vlč. Ozren Bizek te nekoliko drugih svećenika.

Nakon čitanja imena poginulih i umrlih branitelja u vojno-redarstvenoj operaciji Bljesak te polaganja vijenaca izaslanstava i paljenja svjeća u spomen-parku hrvatskim vitezovima kod središnjeg križa, vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan je u molitvi odrješenja podsjetio na sve poginule i preminule branitelje kojih se sa zahvalnošću sjećamo. "Sa zahvalnošću se sjećamo njih i svih hrvatskih branitelja. Kao slobodni građani Republike Hrvatske, koji vole i poštuju svoj dom i

domovinu, spominjemo se svih onih koji su ugradili svoje živote u temelje naše samostalnosti, neovisnosti i slobode. Što bi danas od nas bilo i gdje bismo završili da nije bilo ovih hrabrih branitelja i onog velikog mnoštva njima sličnih?", upitao je msgr. Bogdan i zaključio "Svaka žrtva u dimenziji Isusova križa i njegova uskrsnuća ima svoj smisao i ništa od toga se ne može i neće izgubiti".

Ministar obrane Krstičević je rekao kako se s ponosom i dostojarstvom sjećamo vojno-redarstvene operacije Bljesak te branitelja koji su tu veliku pobjedu izvojevali. "Bljesak je pokazao hrvatsku odlučnost i hrvatsku snagu, a bio je znak onoga što će uslijediti – veličanstvene Oluje" rekao je ministar Krstičević te zaključio: "Moramo se podsjećati snage zajedništva iskovane u Domovinskom ratu i prenosi istinu o teškoj oslobodilačkoj borbi mladim naraštajima. Moramo se podsjećati da nema pobjede, nema dostojarstva, nema uspjeha bez duha zajedništva. Budimo ponosni na ovaj dan, na značaj Bljeska, budimo ponosni na Domovinski rat jer to su temelji naše Hrvatske".

Nakon polaganja vijenaca u mjesnome perivoju, msgr. Bogdan je predvodio koncelebriranu sv. misu u župnoj crkvi sv. Vida za sve poginule hrvatske branitelje i civilne žrtve u Domovinskom ratu. Temeljeći svoju homiliju na misnim tekstovima ponedjeljka trećeg vazmenog tjedna msgr. Bogdan je istaknuo: „Zahvaljujemo Bogu da smo izdržali u vrijeme teške agresije na Hrvatsku i da smo se uspješno obranili. Ništa vrijednoga u životu ne postiže se bez velikih napora, ali i visoke cijene. Slobodu i samostalnost

naše zemaljske domovine platili smo visokom cijenom poginulih i preminulih hrvatskih branitelja te mnogih civila. A da ne govorimo o razaranjima, uništavanjima imovine i dubokim, još uvijek ne zacijeljenim ranama na duši i na tijelu. Dakako da u ovome nemirnome i nesigurnome svijetu u ovome molitvenome spomenu obnavljamo i produbljujemo našu svijest o potrebi čuvanja državnih granica, o potrebi slove i plebiscita svih hrvatskih građana o zaštiti i sigurnosti naše zemaljske domovine. S indignacijom otklanjamo iskrivljivanje vlastite nam povijesti, kako

one bližnje tako i one daljnje, poglavito one o Domovinskoj obrambenoj ratu". I potom je dodao: „Čovjek je stvoren za ovu zemlju ali on je stvoren i za vječnost. I kad ne bi bilo tako, ne bi bilo nikakvog razloga niti bi imalo smisla da se mi u ovoj svetoj misi spominjemo pokojnih branitelja, i uopće svojih pokojnika“.

Uz visoke državne dužnosnike i crkvene službenike u crkvi je sudjelovalo vjerničko mnoštvo koje je došlo moliti za svoje branitelje i za svoju Domovinu. Pučko pjevanje animirala je Klapa HRM-a „Sv. Juraj“. ■

Obilježena 26. obljetnica pogibije 12 redarstvenika u Borovu Selu 2. svibnja 2017.

Mimohodom duž Ulice Dvanaest redarstvenika započelo je obilježavanje 26. obljetnice pogibije 12 pripadnika vinkovačke policije koji su mučki, iz zasjede, 2. svibnja 1991. godine, ubijeni u Borovom Selu, današnjem Borovu.

Nakon što su podno spomen-obilježja poginulim redarstvenicima njihove obitelji položile vijence i zapalile svijeće, počast su odali: predsjednica RH Kolinda Grabar Kitarović, Tomislav Panenić izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora, Tomo Medved izaslanik predsjednika Vlade RH, Tomislav Ivić izaslanik potpredsjednika Vlade i ministra obrane Damira Krstičevića, brigadni general Željko Živanović izaslanik načelnika Glavnog stožera OS RH generala zbora Mirka Šundova, glavni ravnatelj policije Marko Srdarević, državni tajnik MUP-a Robert Kopal, predstavnici vojske, policije te lokalne uprave i samouprave.

Vojni ordinarij u miru msgr. Juraj Jezerinac, izaslanik vojnog biskupa u RH msgr. Jure

Bogdana, predvodio je molitvu za poginule.

Kazao je kako su poginuli hrvatski policajci pokazali kako se voli svoj narod i domovinu. "Oni su položili svoje živote u temelje naše Domovine, a mi na tim temeljima trebamo nastaviti dalje graditi", poručio je.

Po završetku komemoracije u crkvi sv. Eusebija i Poliona u Vinkovcima slavljena je sveta misa za poginule redarstvenike koju je predvodio msgr. Juraj Jezerinac, vojni ordinarij u miru.

Stipan Bošnjak, Antun Grbavac, Josip Cuje, Mladen Šarić, Zdenko Perica, Zoran Grašić, Ivica Vučić, Luka Crnković, Marinko Petrušić, Janko Čović, Željko Hrala i Mladen Čatić ubijeni su iz zasjede prilikom spašavanja dvojice svojih kolega, koje su u noći s 1. na 2. svibnja 1991., tijekom redovite policijske ophodnje, zarobili pripadnici srpskih paravojnih postrojbi. Ubijene policajce, pripadnike Specijalne jedinice policije Vinkovci, srpski teroristi potom su masakrirali. U akciji je ranjen i 21 policajac. ■

Proslavljen Dan kapelaniјe u PU zadarskoj 3. svibnja 2017.

U srijedu, 3. svibnja, Policijska uprava zadarska proslavila je dan svojih zaštitnika svetih Filipa i Jakova. Tom prigodom je u crkvi svete Stošije u Biogradu slavlјena sveta misa koju je predvodio vojni biskup u miru msgr. Juraj Jezerinac, izaslanik vojnog biskupa u RH msgr. Jure Bogdana, u zajedništvu policijskog kapelana Policijske uprave zadarske don Tomislava Vlahovića, policijskih kapelana PU zagrebačke, ličko-senjske, šibensko-kninske, splitsko-dalmatinske te dubrovačko-neretvanske. Na misnom slavlju nazočio je načelnik Policijske uprave zadarske Neven Paškalin sa svojim suradnicima te zamjenik načelnika Policijske uprave dubrovačko-neretvanske Tonći Glumac.

U propovijedi msgr. Juraj Jezerinac je na

policjske službenike i zaposlenike policijske uprave, ali i članove njihovih obitelji, zazvao pomoć njihovih svetaca zaštitnika, koji bi im trebali posredovati duhovnu snagu i okrjepu u obavljanju odgovornog i teškog, ali časnog policijskog zvanja. Nazočne je pozvao da se u molitvi prisjeti svih policijskih službenika i poginulih redarstvenika i branitelja.

Čestitajući Dan kapelaniјe, poručio je svi ma da ustraju u dosljednom obavljanju svojih svakodnevnih zadaća i time daju svoj doprinos sigurnosti zajednice i prosperitetu cijelog društva.

Misno slavlje je pjesmom uveličala i klapa Policijske uprave splitsko-dalmatinske „Sveti Mihovil“. ■

15 godina Zapovjedništva za potporu 3. svibnja 2017.

U vojarni "Croatia" u Zagrebu u srijedu, 3. svibnja, svečano je obilježena 15. obljetnica ustrojavanja Zapovjedništva za potporu (ZzP) Oružanih snaga Republike Hrvatske.

Program je započeo u jutarnjim satima polaganjem vijenca za sve poginule hrvatske branitelje i pripadnike OS RH, kod središnjeg križa u Aleji poginulih hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata. Zatim je uslijedila sveta misa u vojarni „Croatia“ koju je predvodio vojni biskup u RH msgr. Jure Bogdan uz koncelebraciju domaćina vojnog kapelana vlč. Slavka Rajića i drugih

vojnih kapelana Zagrebačkog vojnog dekanata. Misnom slavlju uz zapovjednika ZzP-a generala bojnika Mladena Fuzula, nazočili su pripadnici postrojbi Zapovjedništva za potporu.

Nakon mise uslijedila je središnja svečanost, postrojavanje postrojbi ZzP i povijesnih postrojbi ZzP, na kojoj su uz sadašnje i bivše djelatnike postrojbe nazočili i predsjednica Republike i vrhovna zapovjednica OS RH Kolinda Grabar-Kitarović, izaslanik potpredsjednika Vlade i ministra obrane RH državni tajnik MORH-a Tomislav Ivić, zamjenik načelnika

Glavnog stožera OS RH general-pukovnik Dra-
go Matanović, predstavnici ustrojbenih cjelina
MORH-a, OS RH i drugih državnih institucija
te drugi gosti.

Nakon prigodnih obraćanja, najistaknu-
tijim djelatnicama i djelatnicima ZzP-a uručena
su odlikovanja, nagrade i pohvale. Za posjetitelje
je bio organiziran i Taktičko tehnički zbor vojne
opreme i naoružanja Zapovjedništva za potporu
i Oružanih snaga RH, a hodni sastav Orkestra
OSRH izveo je glazbeno-koreografski nastup. U

ceremoniju svečanosti bile su uključene i Povije-
sne postrojbe Hrvatske vojske.

Misija ZzP-a je logistička i zdravstvena pot-
pora postrojbama i zapovjedništvima Oružanih
snaga u provedbi operacija u zemlji i inozemstvu
na strateškoj i operativnoj razini, potpora sta-
novništvu i civilnim strukturama u operacijama
otklanjanja posljedica uzrokovanih prirodnim i
tehničkim nesrećama te organizaciji potpore ze-
mlje domaćina (HNS) OS država NATO saveza i
država partnera na teritoriju RH. ■

19. obljetnica smrti ministra obrane Republike Hrvatske Gojka Šuška 3. svibnja 2017.

Na blagdan svetih apostola Filipa i Jakova,
3. svibnja 2017., obilježena je 19. obljetnica smrti
Gojka Šuška, ratnoga ministra obrane Republike
Hrvatske. Svečana komemoracija za pokojno-
ga ministra Šuška započela je u 9 sati na grad-
skome groblju Mirogoj u Zagrebu, formiranjem
povorke koja se zaputila do Šuškova groba gdje
su položeni vijenci i zapaljene svjeće izaslansta-
va. Vijence su položili predstavnici državnoga i
vojnoga vrha. U ime Ministarstva obrane Repu-
blike Hrvatske vjenac je položio potpredsjednik
Vlade i ministar obrane Damir Krstičević, u ime
Ministarstva branitelja ministar Tomo Medved,
generali u ime Generalskoga zbora, predstavnici
braniteljskih udruga, izaslanici Grada Zagreba i
drugih udruga proizašlih iz Domovinskoga rata.
Nakon polaganja vjenaca uslijedila je molitva
koju je u ime Vojnoga ordinarijata predvodio bi-
skupski vikar za Ministarstvo unutarnjih poslo-
va fra Frano Musić.

Svetu misu zadušnicu za pokojnoga mini-
stra obrane Gojka Šuška, u samostanskoj crkvi
Bezgrješnoga začeća Blažene Djevice Marije, her-

cegovačkih franjevaca u zagrebačkoj Dubravi, u
18 sati, predvodio je vojni ordinarij u Republici
Hrvatskoj msgr. Jure Bogdan. Na misi je nazоčio
državni i vojni vrh na čelu s predsjednikom Re-
publike Hrvatske gospodом Kolindom Grabar-
Kitarović, potpredsjednikom Vlade i ministrom
Ministarstva obrane Damirom Krstičevićem,
ministrom vanjskih poslova Davorom Ivom Sti-
erom.

Vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan svoju
je homiliju temeljio na evanđeoskome ulomku
blagdana svetih apostola Filipa i Jakova, razlo-
živši posebice metaforu u kojoj Isus sebe pred-
stavlja kao Put, Istinu i Život. Snažno je ohrabre-
nje i poticaj, istaknuo je msgr. Bogdan, Isusov
govor da je u njegovu imenu spasenje i što god
učenici zaištu u Njegovo Ime, dat će im. U Isu-
sovom imenu, nastavio je biskup Bogdan, okupili
smo se na euharistiju kako bismo molili za sve
pokojne, a posebice za pokojnoga ministra Goj-
ka Šuška, izdvojivši njegovu ulogu i prinos u
stvaranju slobodne i neovisne Republike Hrvat-
ske: »Hrvatska se branila i obranila krvlju i sr-

cem, hrabrošcu rijetko iskazanom. Ponosni smo na svoju Domovinu i sve koji su utkali svoje živote u temelje njezine neovisnosti i slobode, na sve koji su junački i bez premišljanja stavili sve što su imali za ideal slobode i mira, sve branitelje i dragovoljce Domovinskoga rata koji su dali najviše pod zapovjedništvom prvoga hrvatskog

predsjednika dr. Franje Tuđmana i ratnoga ministra obrane Gojka Šuška. Zahvalni im na svim zaslugama i nemjerljivome prinosu u stvaranju drage nam i jedine Hrvatske, molimo Gospodina neka ih nagradi vječnim životom u nebeskoj domovini.» Na misi je pjevala Klapa HRM-a «Sveti Juraj». ■

Proslava blagdana bl. Ivana Merza na poligonu „Eugen Kvaternik“ 10. svibnja 2017.

Na vojnom poligonu „Eugen Kvaternik“ u Slunju u srijedu, 10. svibnja, koncelebriranom svetom misom proslavljen je blagdan blaženog Ivana Merza, zaštitnika vojne kapelaniće. Misno slavlje slavljeno je na perivoju blaženog Ivana Merza, na mjestu koje je predviđeno za gradnju kapelice koja bi bila centar okupljanja vojnika vjernika na ovom poligonu. Predvodio ga je vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj msgr. Jure Bogdan u koncelebraciji s petnaest svećenika, vojnih kapelana predvođenih biskupskim vikarom za pastoral u MORH-u i OS RH don Markom Medom, i svećenicima Slunjskog dekanata predvođenih dekanom msgr. Milom Pecićem i udbinskim dekanom preč. Stipom Zebom.

Misnom slavlju nazočili su djelatnici postrojbi smještenih na vojnom poligonu predvođeni svojim zapovjednicima, uvaženi gosti i uzvanici, zapovjednici postrojbi Hrvatske kopnene vojske predvođeni izaslanikom zapovjednika HKoV-a general-pukovnikom Mate Ostovića te predstavnici tvrtki i društava s područja grada Slunja. Osobito je bilo lijepo vidjeti pedesetoro djece osnovne škole predvođenih vjeroučiteljicom Andreom i ostalim učiteljima. Misno slavlje svojim pjevanjem pratila je Klapa HRM-a „Sv.

Juraj“ koja je po prvi puta sudjelovala na misnom slavlju na poligonu u Slunju.

U svojoj propovijedi vojni ordinarij osvrnuo se na lik i značaj blaženog Ivana Merza u Hrvatskoj početkom dvadesetog stoljeća, ali i na činjenicu da je blaženi Ivan Merz bio vojnik, časnik austrougarske vojske, koji se borio i za Krista, ostavljajući nam primjer jedinstva života.

Ocrtajući lik blaženog Ivana Merza biskop je naglasio njegovu veličinu u krugovima katoličkih intelektualaca i angažiranih vjernika laika. Oštrouman i istovremeno zaljubljenik u evanđeosku vijest, ostavio je divno svjedočanstvo na početku prošloga stoljeća. Osobito je istaknuo njegovu povezanost sa Isusom Kristom u presvetoj Euharistiji.

Na kraju misnog slavlja domaćin vojni kapelan don Milenko Majić zahvalio je svima, a osobito zapovjedniku i djelatnicima koji su uložili veliki trud da se perivoj bl. Ivana Merza uredi za ovu prigodu. Zahvalu prisutnima izrekao je i zapovjednik SBO i vp „Eugen Kvaternik“ pukovnik Mario Lilić te svim pripadnicima čestitao ovaj dan i pozvao na zajedničko druženje na vrelu Mrežnice koje se nalazi na području poligona. ■

Hodočašće u Vukovar djelatnika bojne veze i članova njihovih obitelji

11. svibnja 2017.

Na prijedlog i poticaj zapovjednika bojne veze brigadira Zorana Bakule, za pripadnike Vojne kapelanije „Sv. Petar i Pavao“ na Plesu u četvrtak, 11. svibnja, organiziran je cijelodnevni pohod Vukovaru. Voditelj hodočašća bio je vojni kapelan o. Viktor Grbeša.

Uz vodstvo i svjedočanstvo preživjelog branitelja Vukovara i zatočenika koncentracionih logora u Srbiji gosp. Dejana Marošičevića hodočasnici su bili podrobnije upućeni u ratna zbivanja u Vukovaru.

Pohodili su najznačajnije lokacije iz Domovinskog rata: Memorijalni centar Domovinskog rata gdje im je stručni voditelj bio bojnik Marin

Ivanković, Mjesto sjećanja – vukovarsku bolnicu, Memorijalno groblje žrtava iz Domovinskog rata, Spomen-dom "Ovčara", Spomen-obilježe mjesto masovne grobnice žrtava iz Domovinskog rata "Ovčara" i Spomen-dom hrvatskih branitelja na Trpinjskoj cesti i mjesto stradanja legendarnog generala Blage Zadre.

Zahvaljujući voditeljici Odjela stručnih poslova Memorijalnog centra Domovinskog rata Sanji Držaić Medo, na raznim lokacijama su ih dočekali stručni voditelji koji su im prenijeli značaj i važnost herojske obrane Vukovara.

U crkvi sv. Filipa i Jakova slavlјena je sveta misa za sve stradale i poginule branitelje. ■

Proslavljen Dan Vojne kapelanije „Sv. Leopold Bogdan Mandić“ 11. svibnja 2017.

U četvrtak, 11. svibnja, proslavljen je Dan Vojne kapelanije "Sv. Leopold Bogdan Mandić" u Zapovjedništvu za obuku i doktrinu "Fran Krsto Frankopan" (ZOD) u Osijeku. Svečano euharistijsko slavlje predslavio je vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj msgr. Jure Bogdan uz koncelebraciju vojnog kapelana i dekana Osječkog vojnog dekanata vlč. Ante Mihaljevića, policijskog kapelana PU osječko-baranjske vlč. Željka Rakošca, te svećenika Đakovačko-osječke nadbiskupije.

Slavlju su nazočili djelatnici zapovjedništva ZOD-a, Pješačke pukovnije, gardijsko-oklopno mehanizirane brigade bojne "Pume" i "Sokolovi", predstavnici Policijske uprave osječko-baranjske, predstavnici zapovjedništava i uprava koje djeluju na području grada Osijeka, kao i obitelji poginulih pripadnika.

Zamjenik zapovjednika ZOD-a brigadir Željko Ljubas je svim djelatnicima i pripadni-

cima ove vojne kapelanije čestitao svetkovinu Leopolda Bogdana Mandića i zahvalio svima koji su svojom nazočnošću došli uveličati ovo slavlje.

U svjetlu izrečenih Isusovih riječi "Ja sam pastir dobri" msgr. Bogdan osvrnuo se na život i djelo svetog Leopolda Bogdana Mandića, nebeskog zaštitnika ove vojne kapelanije i zapovjedništva ZOD-a.

Misno slavlje svojim pjevanjem uveličali su klapa Hrvatske ratne mornarice "Sveti Juraj" i pjevačko društvo "Baje" iz Ivanovca sa svojim župnikom vlč. Andrijom Urbanićem.

Prigodnim riječima vojni kapelan i dekan Osječkog vojnog dekanata vlč. Ante Mihaljević zahvalio je ocu biskupu i braći svećenicima, zapovjedniku i zamjeniku zapovjednika, te svim suradnicima na potpori u pripremi i proslavi Dana kapelanije. ■

Dvostruko slavlje „Gromova“ u Petrinji

15. svibnja 2017.

U organizaciji 2. mehanizirane bojne Gromovi, pravne sljednice ratne 2. gardijske brigade Gromovi, u petrinjskoj vojarni „Pukovnik Predrag Matanović“ u ponедjeljak, 15. svibnja, svečano je obilježena 26. obljetnica ustrojstva 2. gardijske brigade Gromovi i 10. obljetnica ustrojstva 2. mehanizirane bojne Gromovi, GMTBR-e.

Središnja svečanost obilježavanja započela je polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća u kapeli sv. Ilike Proroka. Nakon polaganja vijenaca slavljenja je sveta misa za sve poginule, umrle i nestale Gromove i sve hrvatske branitelje u Domovinskom ratu. Svetu misu predvodio je generalni vikar Vojnog ordinarijata u RH o. Jakov Mamić uz koncelebraciju petrinjskog vojnog kapelana don Antonia Mikulića, bivših kapelana Gromova don Milenka Majića, kapelana Središta za borbenu obuku HKoV-a, i vlč. Matiju Žugaja, svećenika Riječke nadbiskupije, te fra Silvija Šćepanovića, OFM, župnog vikara iz Hrvatske Kostajnice.

Središnjoj svečanosti nazočio je zamjenik zapovjednika HKoV-a brigadni general Siniša Jurković, zamjenik Zapovjednika GMTBR-e brigadir Željko Nakić, te zapovjednici postrojbi GMTBR-e, izaslanstvo Sisačko-moslavačke županije predvođeno predsjednicom županijske skupštine Ivankom Roksandić, gradonačelnik Grada Petrinje Darinko Dumbović sa suradnicima, izaslanstvo PP Petrinja, pripadnici vatrogasne postrojbe Grada Petrinje, izaslanstvo URV 2. gbr Gromovi koje je predvodio pred-

sjednik udruge Ivan Krupec, ratni zapovjednik 2. gbr Gromovi umirovljeni brigadir Vinko Ukota.

Poslije svete mise uz postroj 2. mehanizirane bojne Gromovi pročitana je slavna povjesnica 2. gardijske brigade Gromovi, prigodnim riječima obratili su se Zapovjednik bojne bojnik Roman Kelnerić i brigadni general Siniša Jurković. Ovom prigodom najzaslužnijim pripadnicima bojne za rad u proteklom periodu uručene su nagrade i priznanja.

Nakon svečanosti gosti su mogli razgledati TT Zbor opreme i naoružanja koje je na upotrebi u 2. mehaniziranoj bojnoj Gromovi.

Obilježavanje 10. obljetnice ustrojstva 2. mehanizirane bojne Gromovi započelo je prošlog tjedna kroz više sportskih natjecanja i aktivnosti u vojarni. Tako je 8. svibnja održano natjecanje za najbolju desetinu bojne, 9. svibnja održana je već tradicionalna hodnja pripadnika bojne od Gvozdanskog do Zrina, 10. svibnja održana su razna sportska natjecanja pripadnika bojne i Dan otvorenih vrata vojarne, kada je preko 150 djece pohodilo vojarnu. Pohodili su i spomen-kapelicu sv. Ilike, gdje im je kratko predavanje održao natporučnik Mario Barišić upoznavši ih s radom vojne kapelije i povijesti 2. gardijske brigade. 11. svibnja održano je natjecanje za najbolju posadu BOV Patria. Veterani iz URV 2. gbr Gromovi kao i prethodnih godina nazočili su na dočeku sudionika hodnje na Zrinu kao i u natjecanju u potezanju užeta. ■

25. jubilarno hodočašće Hrvatske vojske i policije u Lourdes

23. svibnja 2017.

Euharistijskim slavlјem i blagoslovom hodočasnika u crkvi Uzvišenje svetoga Križa u novozagrebačkom naselju Siget u utorak, 16. svibnja, hodočasnici Hrvatske vojske i policije započeli su jubilarno 25. hodočašće u Lourdes, i tri dana kasnije priključili se 59. međunarodnom vojnom hodočašću koje se održalo pod geslom "Daruj nam mir".

Misu je predvodio vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan u zajedništvu s umirovljenim vojnim biskupom msgr. Jurjem Jezerincem, generalnim vikarom Vojne biskupije o. Jakovom Mamićem, vikarom za pastoral u MORH-u i glavnim koordinatorom hodočašća don Markom Medom, vikarom za pastoral u MUP-u fra Franom Musićem, vojnim i policijskim kapelanima te svećenicima koji su se pridružili hodočašću.

Među hodočasnicima na misnom slavlju nazočili su potpredsjednik Vlade i ministar obrane Damir Krstičević, zamjenik načelnika GS OS RH general-pukovnik Drago Matanović, zamjenik ravnatelja policije Zvonimir Vnučec, pomoćnik ministra branitelja Niko Tandara, zapovjednik hodočašća brigadni general Miroslav Kovač, zamjenik zapovjednika hodočašća za MORH brigadni general Zdravko Klanac, zamjenik hodočašća za MUP glavni policijski savjetnik Ivica Franić.

Istinski mir je plod ljubavi prema Bogu

U homiliji biskup Bogdan podsjetio je na posebnost ovogodišnjeg hodočašća: „Organiziramo ga u godini slavlja dvadesete obljetnice od uspostave Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj“, a zatim se osvrnuo na moto ovogodišnjeg hodočašća „Dona nobis pacem - Daruj nam mir“, koje se odvija u „specifičnim okolnostima kad je dobro uzdrmana sigurnost i mir i u tradicionalno sigurnim zemljama i stabilnim demokracijama, u vrijeme velikih sukoba i ratova, s tendencijom još jače tutnjeve ratnih bubnjeva. Stječe se dojam kao da su zauvijek iščezli mir i sigurnost građana, kao da je mir nešto nikad više dostižno...“

Evangelje iz današnje svete mise započinje Isusovom besjedom svojim učenicima u dvorani Posljednje večere. To je jedno od posljednjih njegovih obećanja koje će se ostvariti nakon njegova uskrsnuća: 'Mir vam svoj ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje. Neka se ne uznemiruje vaše srce i neka se ne straši' (Iv 14, 27). A kad im se nakon uskrsnuća ukazao, on ih pozdravlja riječima 'Pax vobis' - 'Mir vama'. Sigurno je s njegovih usana odzvonio u njihovim srcima blagi i prisni pozdrav koji ih je osvojio. 'Mir vama'. Neka se ne uznemiruje srce vaše...' I između njega i njih zavladao je mir,

povjerenja, poštovanja, uvažavanja... Kako smo toliko puta nepromišljeni kad u naše međuljudske odnose, riječima, umjesto da unosimo mir i sklad, unosimo nemir i podjele.

Istinski mir je plod svetosti, ljubavi prema Bogu, borbe da se ova ljubav ne ugasi zbog neurednih sklonosti i grijeha. Kad se Boga istinski upozna i uzljubi, u svakodnevnome životu čovjeka očituju se plodovi Duha Božjega. Jedan od plodova Duha Božjega je 'mir Božji koji je iznad svakog razuma'. To je onaj isti mir kojeg je Krist zaželio apostolima i kršćanima svih vremena.

Dona nobis pacem - Daruj nam mir. Mir u našoj nutrini, u dubokoj intimi našega srca i svjeti, mir sa samima sobom, mir s braćom, mir u našim obiteljima među supružnicima i djecom, mir s našom braćom i sestrama, roditeljima. Mir sa svojim Bogom. Neka nam ona, Majka Božja Lourdska, Majka Crkve, Majka naša koju nazivamo i Kraljicom mira isprosi i pomogne na ovome hodočašću da u svome srcu zadobijemo mir, Kristov mir", poželio je biskup na kraju homilije.

„Svijet je vinograd, a Bog vinogradar“

Na putu prema Lourdesu, sudionici 25. hodočašća Hrvatske vojske i policije, kojima su se pridružili hodočasnici iz Bosne i Hercegovine – pripadnici Oružanih snaga FBiH, predvođeni svojim vojnim biskupom msgr. Tomom Vukšićem i zapovjednikom brigadnim generalom Ivi-

com Jerkićem, su u srijedu, 17. svibnja, u ranim jutarnjim satima sudjelovali na euharistijskom slavlju u Avignonu u mjesnoj katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije, koje je predvodio msgr. Vukšić u zajedništvu s generalnim vikarom Vojnog ordinarijata u BiH msgr. Željkom Čuturićem, vikarima za pastoral don Markom Medom i fra Franom Musićem, vojnim i policijskim kapelanicima.

Nakon pozdrava hodočasnika iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine msgr. Vukšić je u svojoj propovijedi rastumačio evanđeosku perikopu o trsu i lozi u kojoj Isus po tada poznatoj slici o vinogradu tumači i približava novost koju je donio. Svijet je vinograd, Bog Otac vinogradar, Isus je Trs, a narod loza. Prema tome, lozi trs daje život. I Isus potiče svoje učenike da ostanu u njemu kako bi on mogao ostati u njima te tako donesu rod, nove pripadnike naroda Božjega. Spomenuo je i nagradu za sve koji ostanu u Isusu, a ona je vječno blaženstvo, kao i trud koji je potrebno uložiti kako bi loza sazrela te životne probleme koji lozi brane sazreti. Među njima, biskup je detektirao samodostatnost kao najveći, a koji je vidljiv već na prvim stranicama biblije u Evinom i Adamovom bezboštvu. Biskup je zatim potaknuo hodočasnike na zahvalu Bogu jer nam je dao Sina – Trs na kojem možemo rasti te na molitvu za ustrajnost i za poštodu od unutarnjih i vanjskih ugroza koje bi spriječile vječnu nagradu – blaženstvo u Bogu.

Marija - Majka Crkve

U Lourdesu, sutradan, hodočasnici predvođeni vojnim biskupima msgr. Jurom Bogdanom i msgr. Tomom Vukšićem okupili su se na euharistijskom slavlju pred Spiljom ukazanja.

U homiliji koju je izrekao, biskup Bogdan je hodočasnike uveo u golgotsku dramu i to u svojem vrhuncu, u posljednje minute Isusova života. „Drama se nastavlja, tama srušta, s desne i lijeve njegove strane su razbojnici, a do nogu njegova majka i druge žene, a iz daljega druge žene i svjetina. Svugdje oko rimski vojnici, egzekutori, koji čekaju da se sve čim prije završi. Svjestan svega Isus gleda majku i učenika kojeg je ljubio i upućuje im posljednje riječi. Majci: ženo: evo ti sina, a zatim reče učeniku: evo ti majke. Riječi su ovo koje su se duboko usjekle u memoriju Crkve i trajno je prate do svršetka ljudske povijesti. Ivan je ovđe predstavnik Crkve i od toga časa, kako kaže evanđelje, on Mariju uze k sebi.“

Biskup je zatim pozvao u sjećanje stave II. vatikanskog koncila i nekoliko papa kroz povijest koji su implicitno ili eksplisitno nazvali Mariju Majkom Crkve. „Papa Pavao VI. 21. studenoga 1964., nakon završetka treće sjednice II. vatikanskog sabora u misnome slavlju ustvrdio je da je Marija Majka Crkve, to jest svega kršćanskog naroda, i vjernika i pastira koji je nazivaju ljubljenom majkom.“

„Naziv Majka Crkve očituje duboko uvjerenje vjernika da u Mariji gledaju ne samo maj-

ku Kristovu nego majku svih vjernika. Povijest lurdske spilje, ovoga svetoga mjesta gdje se sada nalazimo, povijest lurdskog fenomena, od 1858. godine do danas, nije ništa drugo nego majčinski odnos ljubavi i pažnje Blažene Djevice Marije prema svojoj djeci, prema živim članovima Kristove Crkve. Božjim promislom i dobrotom ovđe su se na osobit način susreli i susreću Nebo i zemlja kad se Bezgrešna Djevica ukazala maloj Bernardici Soubirous. I taj proces nezaustavljivo traje. Ona, Majka spasenja, Majka Spasiteljeva, Majka Crkve nezaustavljivo privlači ljude kako bi ih odvela srcu svoga Sina, Bogu koji je ljubav, Bogu koji sve očekuje, Bogu koji sve prihvaca“, zaključio je biskup.

Euharistijsko slavlje pjevanjem je uveličala Klapa HRM-a "Sveti Juraj" uz orguljsku pratnju Ivana Šćepanovića.

Po završetku svete mise, na Preriji preko puta spilje, zapaljene su zavjetne svijeće. Zavjetnu svijeću hrvatskih hodočasnika zapalio je zapovjednik hodočašća brigadni general Miroslav Kovač, a svijeću hodočasnika iz Bosne i Hercegovine msgr. Tomo Vukšić.

Križni put Hrvatske vojske i policije

U popodnevним satima, u bazilici sv. Pija X. hodočasnici su imali pobožnost križnog puta kojeg su predvodili vojni biskupi msgr. Jure Bogdan i msgr. Tomo Vukšić. Nakon posljednje, 14. postaje, prigodan nagovor održao je biskupski

vikar za pastoral MUP-a fra Frano Musić.

U svojoj propovijedi fra Frano govorio je o patnji, o činjenici da je svuda oko nas, da smo je svjesni te da ju živimo. „Čovjek je biće patnje – podnosi muke, ali i nanosi bol i zadaje muku; pati, ali je i izvor i razlog patnje drugima. I u najvećoj se ljubavi skriva patnja, bol nemjerljiva; čovjek pati i onda kada voli, štoviše, pati najviše kada voli. Ne izaziva patnju samo mržnja ili odbacivanje, makar stvaraju snažnu bol i potresaju nas uvijek iznova. Mnogi su raspeti zbog ljubavi, na križu vjernosti, istinoljubivosti, čestitosti i ideala.“

Premda se patnju želi ukloniti iz ljudskog postojanja ona je tu, uvijek prisutna. „Ispod nasslaga trenutnoga i odvraćanja misli od patnje jasno se prepoznaće temeljna istina: rješenje je zapravo u onome od čega se zazire i panično bježi – u prihvaćanju patnje, u poljupcu svoga križa.

Propovjednik je zatim približio činjenicu Isusove žrtve koju je prinio za nas i naše spasenje, kao i njegove pomoći koju nam pruža tijekom našega životnoga puta te vjerničku praksu sudjelovanja u četrnaest postaja Isusova križnog puta u kojima se traži ali i nalazi svjetlo vlastitim koracima. „Po Kristovoj spasiteljskoj žrtvi na križu, križ više nije mučilište, mjesto okrutne smrti, nije okrutno i zloglasno 'stratište najgorih neprijatelja'. Kristov križ je 'arbor vitae' – 'drvo života' – znak pobjede u kojem je pobijeđen i u kojem se pobjeđuje 'stari oholi neprijatelj' i svaki oblik zla.“

„U Isusovu primjeru razumijemo da se križ ne prihvata kao neizbjegnost, nego ga treba prihvati kao sredstvo do cilja – našega posvećenja, spasenja i života u vječnosti“, potaknuo je propovjednik. „Bez križa, patnje, oslobođena križa – ljubav nije ljubav. Samo je lijepa riječ i ništa više. Bez djela i potvrde. Prazan pojam. Judini poljupci. Ljubav kese s trideset srebrnjaka. Procjena Ne-procjenjivoga.

U trenutcima sveopćega straha, od svega i svakoga, straha za sebe i za najbliže, za egzistenciju i posao, potrebna je nada i vjera. Ne u ljude, nego u Boga.“

Nedugo nakon križnog puta, sudjelovali su na pokorničkom bogoslužju u crkvi sv. Bernardice. Nakon duhovne priprave i ispita savjeti, koju je predvodio vojni kapelan vlč. Željko Savić, hodočasnici su pristupili osobnoj svetoj ispovijedi.

Vršenje zapovijedi – način kako ostati trajno s Isusom i u Isusu

U petak, euharistijsko slavlje u bazilici Svetе krunice u zajedništvu s vojnim ordinarijem u RH msgr. Jurom Bogdanom, generalnim vikarijima: u BiH msgr. Željkom Čuturićem, u RH o. Jakovom Mamićem, vikarima za pastoral don Markom Medom i fra Franom Musićem, predvodio je vojni ordinarij u BiH msgr. Tomo Vukšić.

Hodočasnici se pridružio načelnik Zajedničkog stožera Oružanih snaga Bosne i Herce-

govine general-pukovnik Ante Jeleč.

U prigodnoj homiliji, biskup Vukšić je nglasio da evanđeosko čitanje u kojem Isus govori o izabranju učenika te traži od njih da ljube Boga kao i jedni druge, dolazi nakon dva čitanja u kojem im postavlja dva imperativa: da vjeruju u njega i da vjerujući u njega trajno ostanu u njemu. „Zapravo se u ovome odlomku radi o tome na koji način treba vjerovati u Isusa i na koji način se ostaje trajno u njemu.

Zanimljivo je da Isus stepenicu po stepecnicu onima kojima propovijeda polazi od pojma sluga, preko pojma učenik do pojma prijatelj. I kaže im jasno: jeste moje sluge i jeste moji učenici, ali vi ste moji prijatelji – samo ako vršite ono što vam zapovijedam.“

„Moguće je na neki način biti učenik nedosljedan, pa i na neki način i sluga, ali biti i trajati u prijateljstvu s Isusom a ne vršiti njegove zapovijedi zaista nije moguće. To prijateljstvo između dviju strana, u ovom slučaju između božanske i ljudske navješćuje Isus da će najviše biti pokazano s njegove strane kada život dadne za svoje prijatelje. Očito je ovim riječima navijestio vlastiti način odlaska s ovoga svijeta ali zauvijek i svim svojim učenicima ostavio pravilo najveće moguće ljubavi – to je davanje svojega života za Boga i božansku stvarnost i za braću.“

Biskup je također kazao i da svi nisu pozvani na taj najuzvišeniji čin te da postoji mnogo drugih načina kako pokazati svoju ljubav na

Isusu prihvatljiv način a da to ne bude davanje svojeg života.

Posjetio je i na sve koji su u Domovinskom ratu dali živote za bližnje, obitelj, domovinu te zazvao Božje milosrđe na njih, a i zapitao se koji je naš odgovor na njihov primjer i na njihovu žrtvu. „Darujući vlastite živote za ono što simboliziraju ove zastave i ovi grbovi i himne koje tako rado pjevamo moramo kao vjernici kazati da volimo sve ono što je hrvatska zastava i sve ono što jest hrvatski grb i sve ono što jest i sve ono što jest hrvatska himna da je najljepša zastava čista savjest Hrvata i Hrvatica, da je najljepši hrvatski grb čisto srce u grudima Hrvata i Hrvatica, da je od svih naših dragih himni najljepša hrvatska himna plač tek rođenoga djeteta. Stoga, dok se ovdje danas i trajno ponosimo svim znakovima našega postojanja, i privatnoga i narodnoga i državnoga, kao vjernici se pitamo je li moja zastava zaista čista savjest, je li moj grb čisto srce, živim li svoj bračni, ljudski i vjernički život tako da omogućujem da se pjeva najljepša himna u kolijevci tek rođenoga djeteta. Ako je tako onda odgovaramo na način Isusovih prijatelja.“

Nakon propovijedi časnički namjesnik Leonardo Dumanić i njegova supruga Anita obnovili su svoje bračne zavjete nakon 25 godina braka pred msgr. Jurom Bogdanom.

Euharistijsko slavlje pjevanjem je uveličala Klapa HRM-a "Sveti Juraj" uz orguljsku pratnju Ivana Šćepanovića.

Predsjednica RH Kolinda Grabar-Kitarović na svečanom otvorenju 59. P.M.I.

Svečanom povorkom orkestara, stjegova i izaslanstava četrdesetak zemalja u petak, 19. svibnja, u bazilici sv. Pija X. u Lourdesu započelo je 59. međunarodno vojno hodočašće (P.M.I.).

Netom prije svečanog otvorenja u Lourdes je stigla hrvatska delegacija na čelu s gospodrom Kolindom Grabar-Kitarović, predsjednicom Republike Hrvatske i vrhovnom zapovjednicom OS RH. U delegaciji su bili i potpredsjednik Vlade i ministar obrane RH Damir Krstičević, ministar hrvatskih branitelja Tomo Medved, zamjenik načelnika GS OS RH general-pukovnik Drago Matanović, ravnatelj SOA-a Daniel Markić, glavni ravnatelj policije Marko Srdarević, kadet Josip Milković u pratinji svoje majke gospođe Ankice Milković.

Sve hodočasnike pozdravio je apostolski administrator francuske vojne biskupije msgr. Luc Ravel, a zatim je upalio svjeću – svjetlo 59. međunarodnog hodočašća. Na otvorenju je pročitana poruka pape Franje koji je svim hodočasnicima uputio svoj apostolski blagoslov. U poruci se ističe kako se Sveti Otac pridružuje svojom molitvom svim vojnim i policijskim hodočasnicima i njihovim obiteljima, okupljenima u Lourdesu. Papa također izražava izuzetno poštovanje svim hodočasnicima koji su imali prigodu sudjelovati u operacijama uspostave i održavanja mira širom svijeta, te moli za duše onih koji su poginuli kao i za ranjene vojnike i policajce i njihove najbliže.

„U ovim teškim vremenima, važno je prijetiti se da je mir dar kojeg nikad ne smijemo prestati moliti Oca: Dona Nobis Pacem. Gospodin odgovara uvijek na tu molitvu svoje djece, ozbiljnu molitvu često tjeskobnu. On odgovara na te molitve konkretno, potičući stvaraoce mira na bratstvo i solidarnost: 'Mir je Božji dar, ali dar povjeren svim muškarcima i ženama koji su pozvani da ga ostvare' (Poruka za Svjetski dan mira, 1. siječnja 2016). Vi ste pozvani, to je vaš poziv da budete stvaratelji mira, na jedan osobit, ali autentičan način, i što svjetlijie živite u Kristu i njegovom Duhu ljubavi koji će vas učiniti pobednicima nad zlom i mržnjom. Na taj način ćete biti vašim protivnicima, kao i vašoj braći po oružju koji ne dijele našu vjeru, pravi svjedoci Istine.“

Na kraju poruke Papa sve hodočasnike povjerava zaštiti Gospe Lurdske.

Hrvatsko izaslanstvo je po završetku ceremonije otvaranja pohodilo invalide Domovinskog rata u hotelu u kojem su smješteni.

U večernjim satima sudionici 59. međunarodnog vojnog hodočašća okupili su se u bazilici sv. Pija X. na euharistijskom klanjanju i večeri pomirenja s mogućnošću pojedinačne isповijedi.

Majčinstvo koje ima uzor u Bogomajčinstvu

Euharističko slavlje za hodočasnike u subotu, 20. svibnja, u bazilici sv. Pija X. predvodio je vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan. U koncelebraciji su bili vojni biskup u BiH msgr.

Tomo Vukšić, generalni vikari RH i BiH o. Jakov Mamić i msgr. Željko Čuturić, vikari za pastoral MORH-a i MUP-a don Marko Medo i fra Frano Musić, vojni kapelani iz RH i BiH, policijski kapelani i svećenici koji su se pridružili hodočašću.

Među hodočasnicima na misnom slavlju nazočila je hrvatska delegacija na čelu s gospodom Kolindom Grabar-Kitarović, predsjednicom Republike Hrvatske i vrhovnom zapovjednicom OS RH.

U homiliji vojni biskup u RH msgr Jure Bogdan govorio je o majci i majčinstvu, majčinstvu koje ima uzor u Bogomajčinstvu. „Nadahnute za svaki govor o našim zemaljskim majkama polazi od uzora svih majki, Majke nad svim majkama, Nebeske Majke. Crpeći s toga divnog i bistrog vrela života i svetosti, Crkva je uvijek govorila i ne prestaje pozivati na čuvanje uzvišenosti i svetosti majčinske uloge.“ Dalje je ocrtao nekoliko pogleda na majčinstvo. „Majka je prvi dodir sa svijetom, zraka i dah, prva kap života. Majka je prvo i najsnažnije iskustvo ljubavi, prvo biće koje pruža ljubav. (...) Svaka majka nosi ime ljubavi. Dok nosi dijete majka se posve podređuje, čak i svoj dah usklađuje, diše kako dijete želi, da ne naruši sklad.“

Majka je i ognjište ljubavi. „Gdje je majka, onđe je dom. Čitavim je svojim bićem usmjerena na ljubav i život. Majka je najveća svetinja svakoga čovjeka i naroda, jer daruje nešto najviše što se može dati, daruje život iz ljubavi.“

„Kao što je Marija otvorena srca i puna ljubavi prihvatile Božju riječ i postala svetište ljepo-

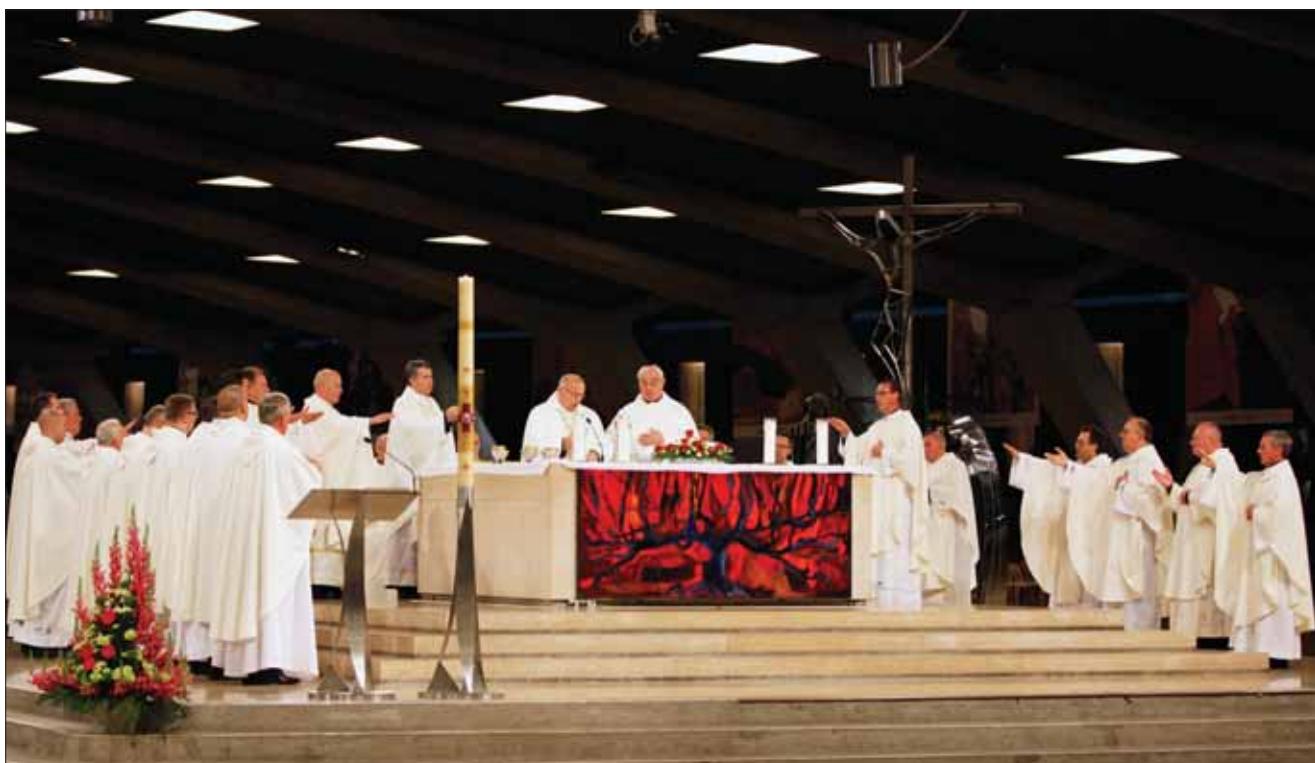
te, neokaljani hram, kolijevka Božje ljubavi koja se utjelovila i postala čovjekom, svaka majka koja se otvara životu nježna je i živodajna, sveta kolijevka ljubavi. I nikakve druge vrste zamjenskih kolijevaka, surogata majčinstva, nisu prihvatljive. Sveta kolijevka majčinske ljubavi koja daje život nema alternative.

Možda nikada kao danas ova neraskidiva veza između majke i djeteta nije došla u pitanje, raznim pokušajima i diranjem u samu svetost stvarateljskog čina, suprotno Božjem stvarateljskom planu, kojim se nagrđuje i ranjava slika i narav majčinstva, a onda i djeteta.“

Biskup je spomenuo također i 'Pismo ženama' svetoga pape Ivana Pavla II., u kojem nagašava dostojanstvo i prava žena u svjetlu Božje Riječi, kao i mnoge opasnosti koje ruše dignitet žene i majke. „Majke su svojevrsni jamac pravoga bogomdanog poretka ljubavi, 'civilizacije ljubavi', jer su čitavim svojim bićem usmjerene, ne pitajući za cijenu.“ Kao primjer, biskup je naveo primjer majke koja je zbog bolesti, i po cijenu vlastitog života željela roditi dijete.

„Snažan je ovo i svijetao primjer u svijetu koji traži sve moguće načine da otkloni uzroke boli, patnje i muke; u svijetu koji nezaustavljivo nadire sebičnost, karijerizam i uspjeh; u kulturi smrti i nerađanja, pobačaja zbog najsebičnijih i najprizemnijih razloga“, ustvrdio je biskup i pozvao sve da budu sami takvi i glas takvih, kao i da mole za majke.

Na svetoj misi pjevala je Klapa HRM-a "Sv. Juraj" uz orguljsku pratnju Ivana Šćepanovića.

Hrvatska delegacija organizirala marijansku procesiju u Lourdesu

Marijanska procesija s kipom Gospe Lurdske i velikim križem sa svijećama na kojoj su sudjelovali hodočasnici održana je u subotu, 20. svibnja, u večernjim satima. Procesiju je organizirala hrvatska delegacija. Naime, Republika Hrvatska je, kao članica Konferencije za organizaciju međunarodnog vojnog hodočašća (C.I.P.), preuzeila organizaciju Marijanske procesije u Lourdesu na kojoj je sudjelovalo više od 35 000 hodočasnika.

Procesija je započela ispred Spilje ukazanja molitvom i blagoslovom vojnog ordinarija u RH msgr. Jure Bogdana.

Za vrijeme hoda, koji je ove godine bio unutar svetišta, molitveno-glazbeni dio odvijao se ispred bazilike Svetе krunice, a sudjelovali su Klapa HRM-a "Sveti Juraj", Puhački orkestar Hrvatske vojske, kao i predstavnici drugih naroda koji su predmolili krunicu na svojim jezicima.

Do prostora ispred bazilike križ su nosili članovi Zrinske garde u pratnji hrvatskih policačaca i kadeta, a postavili su ga španjolski vojnici. Kip Gospe Lurdske donijeli su članovi počasne postrojbe Hrvatske vojske u pratnji Švicarske garde.

U prisutnosti petnaestak biskupa, završni blagoslov podijelio je msgr. Luc Ravel.

Svečano euharistijsko slavlje 59. međunarodnoga vojnog hodočašća

Svečano euharistijsko slavlje 59. međunarodnog vojnog hodočašća slavljeno je u nedjelju, 21. svibnja, u bazilici sv. Pija X. u Lourdesu. Na misi koju je u zajedništvu s više od tri stotine svećenika i dvadeset biskupa predvodio apostolski administrator francuske vojne biskupije msgr. Luc Ravel sudjelovalo je oko 12 500 tisuća hodočasnika vojnika i policačaca i njihovih obitelji, sveukupno oko 30 000 ljudi iz četrdesetak zemalja. Među koncelebrantima bili su i vojni ordinariji u RH msgr. Jure Bogdan i u BiH msgr. Tomo Vukšić.

U propovijedi, biskup Ravel se upitao što je mir o kojem govorimo, mir kakav Bog daruje. „On nam predlaže mir kao krajnji cilj od kojeg će svi ljudi imati koristi. Na nebu ćemo biti u velikom i savršenom miru. I na zemlji, sada, omogućuje nam da isprobamo prve plodove.

Sigurno je da volimo. Kao dijete, kao odrasli, kao vjernik, kao nevjernik. I te brojne ljubavi Bog cijeni. One su odsjaj, trag više ili manje onoga što nam on želi darovati. Ili točnije, te ljudske ljubavi su prva stvar što nam želi dati. Drugačije rečeno, ne bojmo se voljeti našu djecu, naše supružnike, naše roditelje, naše prijatelje. Jer bez ljubavi u našem srcu, Bog nam ne može dati pravu ljubav. Ali u isto vrijeme budimo svjesni naših nedostataka.

Moramo primiti tu ljubav. Svi mi zajedno čineći pravdu. Često tvrdimo da ta ljubav dolazi kasno na svoje mjesto. Razlog je sljedeći: mi tražimo ljubav koju Bog daruje jer je on dobar otac. Ali mi ne činimo naš dio posla. Zbog toga ta ljubav ne nosi svoje plodove, ona ispari s prvom olujom, ona se razvodni u prvoj društvenoj nepravdi. Na toj točci napravili smo puno grešaka žečeći prakticirati humanost u našim pokretima solidarnosti i karitativnim udruženjima, jer u isto vrijeme nemamo snage uspostaviti pravednost među nama. Sanjali smo o milosti bez pravednosti, o jednom lijepom stablu bez korijena. Ta greška je češća nego što se misli.

Za taj uzvišeni mir: Bogu ljubav, čovjeku pravda. Možemo tražiti ljubav koja zrači ali u isto vrijeme ne možemo zanemariti pravdu koja joj je potpora. Sigurno, ljubimo prije nego što se pravednost potpuno ne uspostavi. Ljubimo tražeći tu pravednost bez prestanka. Pravda je na putu i put je dug, ali ne napuštajmo ga.“

Nakon mise, svečanim mimohodom i gašnjem svijeće zatvoreno je 59. međunarodno vojno hodočašće.

Vojnici su pozvani da se i sljedeće godine, radi zajedničke molitve i izgradnje mira u svijetu, svi zajedno ponovno okupe kod Gospe u Lourdesu. Na kraju je najavljenko da će se u 2018. godini Međunarodno vojno-redarstveno hodočašće održati od 18. do 20. svibnja.

Završeno 25. hodočašće Hrvatske vojske i policije u Lourdes

U jutarnjim satima u ponedjeljak, 22. svib-

nja, hodočasnici su napustili Lourdes i uputili se prema Nici gdje su navečer u 19 sati slavili svetu misu u crkvi Marije Pomoćnice. Misno slavlje predvodio je policijski kapelan don Marin Drago Kozić, a propovijedao je policijski kapelan vlč. Ivica Horvat. Hodočasnici su potom razgledali središte Nice i zaputili se prema Padovi.

Euharistijsko slavlje u Padovi u kapucinskoj crkvi kod groba sv. Leopolda Bogdana Mandića, zadnjeg dana hodočašća, 23. svibnja predvodio ju je generalni vikar Vojnog ordinarijata u BiH msgr. Željko Čuturić, a propovijedao vojni kapelan vlč. Donald Marković.

Nakon molitve na grobu sv. Leopolda hodočasnici su pohodili baziliku sv. Antuna Padovanskog i pozdravili se s delegacijom iz BiH.

Hodočasnici su, po povratku u Zagreb na mjestu početka vojnog i policijskog hodočašća u crkvi Uzvišenja sv. Križa u Sigetu, s vojnim ordinarijem msgr. Jurom Bogdanom zahvalili Bogu i Gospu na primljenim milostima.

Nakon čitanja iz Prve knjige Ljetopisa (29, 9-18), msgr. Bogdan se osvrnuo na hodočašće te istaknuo njegove tri razine: općeljudsku razinu – upoznavanje, zbližavanje; crkveno zajedništvo – svijest pripadnosti bilo gdje da smo u svijetu jednoj velikoj obitelji – Katoličkoj Crkvi; i treću, hrvatsko zajedništvo – pripadnost hrvatskom narodu.

U svojim završnim obraćanjima zahvaluju hodočasnicima na dostojanstvenom predstavljanju Oružanih snaga i policije te Republike Hrvatske u cjelini uputili su zapovjednik hodočašća brigadni general Miroslav Kovač i zamjenik zapovjednika za MUP Ivica Franić. ■

Obilježen Dan Oružanih snaga RH 28. svibnja 2017.

U sklopu obilježavanja Dana Oružanih snaga Republike Hrvatske, Dana Hrvatske kopnene vojske i 26. obljetnice formiranja OS RH u nedjelju, 28. svibnja, euharistijsko slavlje u koncelebraciji s generalnim vikarom Vojnog ordinarijata o. Jakovom Mamićem, OCD, vikarom za pastoral u MORH-u don Markom Medom, vojnim i policajskim kapelanicima i ostalim svećenicima predvodio je msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij u RH, u svetištu Sveta Mati Slobode na zagrebačkom Jarunu.

Na slavlju su sudjelovali mnogi vojnici, dočasnici, časnici i djelatnici Ministarstva obrane. Među njima bili su izaslanik predsjednice RH i vrhovne zapovjednice gosp. Ante Deur, potpredsjednik Sabora akademik gosp. Željko Reiner, potpredsjednik Vlade i ministar obrane gosp. Damir Krstičević, ministar branitelja gosp. Tomo Medved, načelnik Glavnog stožera OS RH general zbora Mirko Šundov, glavni ravnatelj policije gosp. Marko Srdarević, državni tajnici, najviši vojni i policijski dužnosnici te predstavnici civilnih vlasti. Sveta misa služena je za poginule, umrle i nestale hrvatske branitelje koji su ugradili svoje živote u temelje naše slobodne domovine.

Na početku svoje propovijedi msgr. Jure Bogdan čestitao je svim sadašnjim i umirovljenim vojnicima, a posebno braniteljima i članovima njihovih obitelji Dan Oružanih snaga RH, te

je pozdravio i brojne aktivnosti i svečanosti koje prate taj dan. Nastavak propovijedi i njegova srž, bio je govor o molitvi na temelju evanđeoskog čitanja sedme Vazmene nedjelje.

Na svetoj misi pjevala je Klapa HRM-a "Sv. Juraj" uz orguljsku pratnju Ivana Šćepanovića.

Nakon svete mise položen je vijenac i zapaljene su svijeće ispred "Pieta Croatica" na istočnom pročelju svetišta, a molitvu je predvodio msgr. Jure Bogdan.

Isti dan, u popodnevним satima, također na Jarunu, održan je letački program, pokazne vježbe i taktičko-tehnički zbor naoružanja i opreme OS RH. Nazočili su predsjednica Republike Hrvatske i vrhovna zapovjednica Oružanih snaga gospođa Kolinda Grabar-Kitarović, ministar obrane gosp. Krstičević, ministar branitelja gosp. Medved, načelnik GS OS general zbora Šundov, brojni visoki vojni i civilni dužnosnici te velik broj Zagrepčana i gostiju koji su popratili prezentacije vojnih sposobnosti i vještina.

Svečani program na započeo je ispaljivanjem 26 počasnih plotuna koje su pripadnici Samohodne haubičke bojne Topničko-raketne pukovnije Hrvatske kopnene vojske ispalili iz osam brdskih topova kalibra 76 milimetara. Nakon toga uslijedili su padobranski skokovi koje su izveli pripadnici Zapovjedništva specijalnih snaga koji su iskakali iz helikoptera Hrvatskog rat-

nog zrakoplovstva i protuzračne obrane Mi-171 SH. Na visini od 1200 m, iz helikoptera je iskočilo pet padobranaca, pripadnika Zapovjedništva specijalnih snaga.

Vrhunac ovog dijela prezentacije vojničkog umijeća bio je doskok jednog padobranaca pred svečanu ložu nakon čega je zastavu RH uručio predsjednici Republike Hrvatske.

Uslijedio je ceremonijalni nastup pripadnika Počasno zaštitne bojne koji su u svojoj vojno-akrobatskoj vježbi prikazali atraktivnu kombinaciju počasnih i vježbovnih postupaka.

Kraj programa obilježio je letački program akrobatske grupe Hrvatskog ratnog zrakoplovstva i protuzračne obrane "Krila Oluje".

Sutradan, 29. svibnja, u Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski u Zagrebu održana je svečana akademija na kojoj su, između ostalih, nazočili predsjednica RH gospođa Grabar-Kitarović, predsjednik Hrvatskog sabora Gordan Jandroković, predsjednik Vlade RH Andrej Plenković, ministar obrane Krstičević, načelnik Glavnog stožera OS RH general zbor Šundov, vojni ordinarij u RH msgr. Bogdan, predstavnici Sabora, Vlade, MORH-a i drugih državnih institucija.

U sklopu svečane akademije pročitane su odluke te uručena promaknuća i poticajne mjere pripadnicima OS RH.

Na svečanosti je prikazan kratki video o povijesnom putu, razvoju i današnjim sposobnostima OS RH nastao povodom obilježavanja 26. godišnjice OS RH. U glazbenom dijelu programa

nastupili su Simfonijsko puhački orkestar Oružanih snaga RH, Klapa Hrvatske ratne mornarice "Sveti Juraj", Zbor Hrvatskog narodnog kazališta Zagreb, Radojka Šverko i Miroslav Škoro.

Također u sklopu programa obilježavanja Dana OS RH u petak, 26. svibnja, na Hrvatskom vojnem učilištu "Dr. Franjo Tuđman" imenovane su dvorane po gardijskim brigadama Hrvatske vojske, koje je blagoslovio msgr. Jure Bogdan. Programu su nazočili izaslanica Predsjednice Republike gospođa Anamarija Kirinić, ministar obrane gosp. Krstičević, načelnik GS OS general zbor Šundov, saborski zastupnici te djelatni i umirovljeni pripadnici OS RH i MORH-a.

Dvorane HVU-a dobine su imena slavnih ratnih postrojbi: 1. gardijske brigade "Tigrovi", 2. gardijske brigade "Gromovi", 3. gardijske brigade "Kune", 4. gardijske brigade "Pauci", 5. gardijske brigade "Sokolovi", 7. gardijske brigade "Pume", 9. gardijske brigade "Vukovi" i 1. hrvatskog gardijskog zdrugu.

Tijekom ceremonije otkrivene su natpisne ploče postavljene kraj svake dvorane, kao i pročitane povjesnice postrojbi, a uz pripadnike ratnih brigada sudjelovali su i zapovjednici današnjih bojni koje su sljednice navedenih ratnih postrojbi. Bojne "Tigrovi", "Gromovi", "Pauci" i "Vukovi" danas su dio Gardijske mehanizirane brigade, a bojne "Kune", "Sokolovi" i "Pume" Gardijske oklopno-mehanizirane brigade, dok je Počasno-zaštitna bojna, sljednica 1. HGZ-a, pristožerna postrojba Glavnog stožera OS RH. ■

Dan OS RH i HKoV-a na vojnom poligonu „Eugen Kvaternik“

28. svibnja 2017.

Povodom Dana Oružanih snaga i Dana Hrvatske kopnene vojske u nedjelju, 28. svibnja, vojni kapelan koji je na službi na poligonu „Eugen Kvaternik“ don Milenko Majić služio je svete mise za postrojbe HKoV-a koje se trenutno nalaze na vježbi na poligonu. Svetе mise su služene u restoranu „Pleter“ te u objektu u Božićima.

Tumačeći nedjeljna čitanja vojni kapelan pozvao je okupljene na istinsko upoznavanje nebeskog Oca kroz Isusovu riječ. Isusova molitva za učenike nebeskom Ocu ne odnosi se samo na Isusove suvremenike koji su ga slušali nego i na nas koji smo povjerivali na njihovu riječ.

U ponedjeljak, 29. svibnja, zapovjednik SBO i poligona „Eugen Kvaternik“ pukovnik Mario Lilić organizirao je postrojavanje na kojem se obratio postrojenim časnicima, dočasnicima,

vojnicima te državnim službenicima i povjerenicima naglašujući važnost ove obljetnice ustrojavanja Zbora narodne garde.

Nakon zapovjednikova obraćanja kod centralnog spomenika poginulim braniteljima u gradu i kod križa na poligonu upaljena je svijeća i izrečena molitva za poginule branitelje. Nakon paljenja svijeća služena je i sveta misa za sve postrojbe koje djeluju na poligonu koju je predvodio vojni kapelan.

Povodom proslave postrojbe koje djeluju na poligonu „Eugen Kvaternik“ održale su na Trgu dr. Franje Tuđmana u Slunju taktičko-tehnički zbor pokazujući tako građanima Slunja dio opreme i naoružanja koje koristi Hrvatska vojska. Osobito veliku pažnju privuklo je borbeno oklopno vozilo „Patria“. ■

Proslava Dana kapelaniјe u PU zagrebačkoj

30. svibnja 2017.

U crkvi sv. Marka na Gornjem gradu u utorak, 30. svibnja, dan uoči blagdana Majke Božje od Kamenitih vrata, svetim misnim slavljem dječatnici PU zagrebačke, predvođeni načelnikom gosp. Željkom Pršom, proslavili su svoju zaštitnicu i Dan kapelaniјe. Misno slavlje predvodio je vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan uz koncelebraciju biskupskog vikara za pastoral MUP-a i policijskog kapelana za Policijsku akademiju fra Frane Musića, policijskog kapelana PU krapinsko-zagorske o. Zrinka Nikolića, vojnih kapelana vlč. Slavka Rajića i Željka Savića i domaćina kapelana zagrebačke policije don Marina Drage Kozića.

Na početku euharistijskog slavlja okupljene je pozdravio biskup Bogdan čestitajući svima Dan kapelaniјe. U propovijedi se osvrnuo na čitanje iz Evangelija, na susret dviju trudnica: Marije i Elizabete. Uzor nam je Marija, u trenutku Navještenja i u trenutku pohoda svojoj rođakinji Elizabeti. Prekrasan je, uistinu, ovaj susret dviju majki: jedne posve mlađe i jedne starice: Marije i Elizabete. Marija želi biti od pomoći Elizabeti u osjetljivom trenutku. Primjer je to koji poučava. U našem životu također se mora osjetiti i prepoznati predanost za druge. Marija u sebi nosi Isusa Krista, a tako je i s nama u životu, ako u svom

srcu nosimo Krista. Tada se ne bojimo prepreka i Krist nam je jedini i pravi izvor snage koju trebamo. Poučeni susretom Marije i Elizabete čeznimo i mi za susretima u kojima će nam bližnji biti na prvom mjestu i s kojim ćemo dijeliti vlastitu sreću, mir i zadovoljstvo, zaključio je biskup.

Na koncu mise don Marin se zahvalio svima na sudjelovanju čestitajući im Dan kapelaniјe.

Nakon mise upriličena je procesija prema liku Majke Božje od Kamenitih vrata. Načelnik

PUZ-a nosio je zavjetnu svijeću, koju je zapalio ispred slike Majke Božje.

Nakon molitve, koju je izmolio biskup Bogdan, u centralnoj zgradbi Policijske uprave zagrebačke održana je komemoracija za poginule i nestale branitelje ove policijske uprave. U znak sjećanja na njih gosp. Prša položio je vijenac ispred spomen-ploče poginulih i nestalih branitelja. Završnu molitvu za poginule i nestale policajce izmolio je biskup Bogdan. ■

Pohod djelatnika OS RH Zadru i Škabrnji 31. svibnja 2017.

Vojna kapelacija „Sv. Petar i Pavao“, HRZ i PZO, organizirala je u srijedu 31. svibnja cijelodnevni pohod u Zadar, Škabrnju i Pridragu. Hodočašće je vodio vojni kapelan o. Viktor Grbeša, a bilo je spoj nastojanja oko duhovne izgradnje, svjedočanstva hrvatskih branitelja o Vojno-redarstvenoj operaciji „Maslenica“, odavanja pjeteta poginulim i nestalim hrvatskim braniteljima i civilnim žrtvama Domovinskog rata i upoznavanja s povijesnom i kulturnom baštinom.

Hrvatski branitelji Romeo Beram, Ivica Mirković i Tomislav Čukelj su na starom Masleničkom mostu upoznali hodočasnike s tijekom oslobođilačke operacije Oružanih snaga Republike Hrvatske i pripadnika Ministarstva unutarnjih poslova RH protiv vojnih snaga tzv. „Republike Srpske Krajine“, a koja je izvedena od 6. do 27. siječnja 1993. godine. Tijekom operacije hrvatski vojnici i policajci oslobodili su zadarsko zaleđe, Masleničko ždrilo i zrakoplovnu luku Zemunik, a naknadno je oslobođena i brana Peruća.

Pomolivši se za sve stradale u ovoj operaci-

ji kod križa sa sjeverne strane Masleničkog mosta hodočasnici su krenuli u Zadar gdje su posjetili jednu od najvrijednijih izložbi u Hrvatskoj popularno nazvanoj „Zlato i srebro Zadra“, romaničku katedralu posvećenu sv. Anastaziji (Stošiji) i crkvu sv. Donata, koja je spomenik predromaničkog graditeljstva ranog srednjeg vijeka i simbol grada Zadra.

U popodnevnim satima posjetili su Škabrnju - mjesto ratnog zločina i stradanja 84 Hrvata koje su izveli pobunjeni Srbi uz pomoć snaga JNA 18. studenog 1991. godine. Posjetili su župnu crkvu Uznesenja Blažene Djevice Marije i spomen-obilježe mjesto masovne grobnice.

Slijedeća destinacija bila im je starokršćanska bazilika iz 5. ili 6. stoljeća u Pridragi koja je spomenik nulte kategorije. U njoj je slavljenja sveta misa za sve poginule hrvatske branitelje. Nakon svete misa posjetili su i župnu crkvu Gospe od Ružarija gdje ih je dočekao i srdačno ugostio župnik i jedan od prvih vojnih kapelana don Tomislav Baričević. ■

Svetkovina Majke Božje od Kamenitih vrata

1. lipnja 2017.

Čikaški nadbiskup i metropolit kardinal Blase Joseph Cupich predvodio je u srijedu, 31. svibnja, u zagrebačkoj katedrali euharistijsko slavlje u povodu proslave svetkovine Majke Božje od Kamenitih vrata.

Prije početka euharistijskog slavlja kojim se dvadeset i šest godina obilježava spomen na zaštitnicu grada Zagreba, zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić kazao je kako smo došli i pred likom Majke Božje od Kamenitih vrata iznijeti svoje osobne potrebe, moliti za Crkvu, Domovinu i hrvatski narod, a posebno za obitelji. Lik Presvete Bogorodice s Djetetom u naručju, smješten u prolazu Kamenitih vrata, vjekovno je žarište okupljanja vjernika ili barem postaja na kojoj se s pouzdanjem zastane. Pozdravljajući predvoditelja slavlja, kardinal Bozanić izrazio je radost što ni prekoceanska udaljenost nije bila zapreka da spremno prihvati poziv i podijeli s nama radost ovog slavlja, da osjeti bilo naroda koji mu je darovao korijene, da osluhne miris zemlje na kojoj su svjetlo dana ugledali njegovi predci.

Na početku homilije kardinal Cupich istaknuo je kako je njegovo srce naročito ganuto kada se sjeti vlastitih korijena u zemlji koju su njegovi djedovi i bake nazivali „Lijepa naša domovino”. Osvrćući se na pročitani evanđeoski tekst (Lk 1, 39-56), rekao je da on govori o trima stvarima: o tome gdje Marija poučava, o tome kako ona poučava i što se događa kada ona poučava.

Proslava svetkovine Majke Božje od Kamenitih vrata završila je svečanom procesijom od zagrebačke katedrale do Kamenitih vrata, gdje je posvetnu molitvu predanja izmolio kardinal Bozanić, a završni blagoslov podijelio kardinal Cupich. Nakon pozdravnog govora kardinala Bozanića, u znak zahvalnosti za ovaj susret i na trajan spomen, čikaškom nadbiskupu uručio je reljefni odljev u bronci lika Majke Božje od Kamenitih vrata, rad akademskog kipara Tomislava Kršnjavija.

Uz kardinala Bozanića, u koncelebraciji euharistijskog slavlja bili su riječki nadbiskup i metropolit msgr. Ivan Devčić, đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit msgr. Đuro Hranić, biskupi banjolučki msgr. Franjo Komarica, varaždinski msgr. Josip Mrzljak, sisački msgr. Vlado Košić, križevački msgr. Nikola Kekić, bjelovarsko-križevački msgr. Vjekoslav Huzjak, dubrovački msgr. Mate Uzinić, vojni msgr. Jure Bogdan, gospicko-senjski msgr. Zdenko Križić, umirovljeni msgr. Juraj Jezerinac, zagrebački pomoćni biskupi msgr. Ivan Šaško, msgr. Mijo Gorski i umirovljeni msgr. Valentin Pozaić, savjetnik u Apostolskoj nuncijaturi msgr. Janusz Blachowiak, generalni tajnik HBK msgr. Petar Palić, provincijali redovničkih zajednica te oko stotinu svećenika Zagrebačke nadbiskupije.

Na svetoj misi pjevalo je Katedralni zbor pod ravnateljem mo Miroslava Martinjaka. ■

Proslavljen blagdan zaštitnika Sisačke biskupije

3. lipnja 2017.

Blagdan sv. Kvirina, zaštitnika Sisačke biskupije i Grada Siska, svećano je proslavljen u subotu, 3. lipnja, misnim slavlјem u bazilici sv. Kvirina koje je predvodio vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan u zajedništvu s domaćim biskupom msgr. Vladom Košićem, bjelovarsko-križevačkim biskupom msgr. Vjekoslavom Huzjakom, vladikom Križevačke eparhije msgr. Nikolom Kekićem, pomoćnim biskupima zagrebačkim msgr. Ivanom Šaškom i msgr. Mijom Gorskim, rektorom bazilike msgr. Zdravkom Novakom i sedamdesetak svećenika.

Misi je tradicionalno prethodila svečana procesija od sisačke katedrale Uzvišenja svetog Križa do bazilike sv. Kvirina u kojoj su sudjelovali brojni vjernici, policajci i vojnici, predstav-

nici udruga proizašlih iz Domovinskog rata, članovi KUD-ova, vatrogasci i predstavnici lokalne vlasti te gosti iz Szombathelyja i Heidesheima.

Na početku je sve okupljene pozdravio biskup Košić istaknuvši razlog okupljanja: kako bi nas sv. Kvirin ohrabrio i nadahnuo da hrabro živimo svoj kršćanski i katolički identitet. Zahvalivši msgr. Bogdanu što se odazvao predvoditi slavlje biskup Košić darovao mu je kip sv. Kvirina.

U homiliji je vojni ordinarij u RH govorio o svetom Kvirinu, njegovu životu, njegovom "grijehu" te o svetosti na koju su pozvani svi kršćani, navevši i nekoliko primjera.

Misno slavlje animirao je Biskupijski zbor pod ravnateljem prof. Jelene Blašković i orguljašku pratinju vlc. Roberta Jakice. ■

Raščlamba 25. hodočašća Hrvatske vojske i policije u Lourdes 6. lipnja 2017.

Vojni ordinarijat u RH je nakon provedbe 25. hodočašća Hrvatske vojske i policije u Lourdes, koje je održano od 16. do 23. svibnja, organizirao susret svih struktura koje su sudjelovale u pripremi, organizaciji i provedbi hodočašća. Susret je održan u utorak, 6. lipnja, u Vojnom ordinarijatu. Cilj susreta bio je promotriti hodočašće s duhovno-pastoralnog aspekta, ali i s aspekta planske aktivnosti koju provode Oružane snage.

Na raščlambi su sudjelovali vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan, zapovjednik hodočašća brigadni general Miroslav Kovač, zamjenik zapovjednika hodočašća za MORH brigadni gene-

ral Zdravko Klanac, zamjenik hodočašća za MUP glavni policijski savjetnik Ivica Franić, vikar za pastoral u MORH-u i glavni koordinator hodočašća don Marko Medo koji je bio i moderator susreta, vikar za pastoral u MUP-u fra Frano Musić OFM te djelatnici Ministarstva obrane i Oružanih snaga RH, Ministarstva unutarnjih poslova RH, vojni i policijski kapelani i pomoćnici kapelana, djelatnici MORH-ova Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu u RH i MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom u RH koji su bili uključeni u ovogodišnje hodočašće.

Msgr. Bogdan je na početku sastanka pozdravio okupljene te iznio svoje dojmove o hodočašću. Zahvalio je svima, posebice vojnim i policijskim kapelanim - pastirima duša, koji su pridonijeli uspjehu hodočašća na duhovnom području i na svim drugim razinama.

Zapovjednik hodočašća brigadni general Miroslav Kovač hodočašće je ocijenio vrlo uspješnim jer su Republika Hrvatska i Oružane snage kvalitetno predstavljene u Lourdesu među

vojskama iz raznih zemalja svijeta, a očitovana je i istinska vjernička tradicija hrvatskog naroda.

I zamjenici zapovjednika hodočašća za MUP (Ivica Franić) i za MORH (Zdravko Klanac) su u osvrtu na hodočašće svima zahvalili i iznijeli nekoliko ideja za slijedeće hodočašće. Na sastanke također govorilo o pripremi za 26. hodočašće koje je predviđeno za svibanj 2018. godine u sklopu 60. međunarodnog vojnog hodočašća vojski svijeta u Lourdes. ■

Susret djelatnika Vojnog ordinarijata u Valbandonu 9. lipnja 2017.

Od utorka 6. lipnja do petka 9. lipnja održan je susret djelatnika Vojnog ordinarijata, djelatnika MORH-ova Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu, MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom i pomočnika vojnih i policijskih kapelana u Uslužnoj jedinici MUP-a u Valbandonu. Voditelj susreta i predavač bio je don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral u MORH-u. Nazočan je bio i fra Frano Musić, biskupski vikar za pastoral u MUP-u. Tema susreta bila je: „Uloga vjernika laika u životu Crkve – vojno dušobrižništvo“.

Srijeda, drugi dan susreta, započela je svetim misnim slavlјem, koje je predvodio don Marko u zajedništvu s fra Franom. Nakon svete mise predavač je održao dva predavanja. U prvom je definirao pojam „laik“ kako ga shvaća Crkva u

svom pastoralnom djelovanju te obrazložio njezina različita shvaćanja kroz povijest – od prve Crkve sve do II. vatikanskog koncila. Te promjene u shvaćanju, kako pojma tako i svega onoga što on označava: sudjelovanje u životu Crkve i svijest o poslanju unutar iste Crkve – participiranje u dostojanstvu djeteta Božjega, bile su rezultat previranja unutar Crkve. Tako je vjernik laik u prvoj Crkvi, sve do prestanka progona, bio suodgovoran, kao i zaređeni svećenik – klerik, u jednakoj mjeri, svaki u svome području djelovanja. Kasnije je došlo, zbog samih prilika u Crkvi, do odvajanja – emancipacije laika i stvaranja „tabora“. Zajedništvo se izgubilo, a povijest svjedoči različite pokušaje njegova vraćanja.

U drugom predavanju don Marko je govorio o razdoblju od II. vatikanskog koncila do

danasm. Također je spomenuo filozofe Jacquesa Maritaina i Yvesa Congara koji govore o laicima i shvaćaju ih kao one koji unose Boga u profano.

II. vatikanski koncil definira Crkvu kao Božji narod u koji se pritjelovljuje krštenjem, a iz kojeg proizlazi zajedničko dostojanstvo svakog pojedinca u Crkvi. U Kristu, u Crkvi, ne postoji nejednakost. I svi u Crkvi pozvani su na svetost, svatko u svom staležu, te imaju obvezu unositi Boga u svijet.

Četvrtak je, nakon zadnjeg predavanja o ulozi vjernika laika u životu Crkve u kojem je predavač aktualizirao sadašnje stanje, odnosno suodnose unutar Crkve između klerika i laika, poziv na svetost, zajedništvo, a posebno u našim, hrvatskim uvjetima i unutar vojnog i policijskog dušobrižništva, potaknuo na razmišljanje o participaciji svakog od djelatnika u Crkvi i o tome koliko se smatraju njenim dijelom i koliko rade na njenoj izgradnji, obilježio susret i druženje s msgr. Jurom Bogdanom, vojnim ordinarijem u RH, na kraju kojeg je slavljena sveta misna žrtva, koju je on i predvodio u zajedništvu s don Marmom i fra Franom.

Tijekom druženja biskup je, u osvrtu na tematiku susreta, naglasio činjenicu jedinstva u Crkvi: „Crkva je Božja, ona je naša, ne moja ili tvoja, naša“ te da u poslanju vjernika laika u Crkvi zajednička mora biti vjera kao temelj, a zatim i individualno poslanje, „mjesto“ u crkvenom djelovanju. Naglasio je nazočnima da su oni, u zajedništvu sa svojim svećenicima i biskupom

„temeljna struktura u Vojnom ordinarijatu“ te da imaju svoje nezamjenjivo poslanje u Crkvi. „Prvotno poslanje Crkve je spasenje duše, a vi kao vjernici laici možete doprijeti kamo svećenici ne mogu“.

U propovijedi koju je izrekao, biskup je, temeljeći je na Markovom izvješću o dvije zapovijedi ljubavi, prvotno zaključio nedostatnost ljudskog govora o Bogu, a zatim o pojmovima koji ga definiraju, poput ljubavi. Ustvrdio je također da se ona ne da izreći ali se da osjetiti i pokazati djelima. Kako ljubav prema Bogu, tako i ljubav prema djeci, roditeljima, bližnjima... Nadalje, biskup je upitao može li se nekoga ljubiti bez da ga se poznaje te potaknuo djelatnike Vojnog ordinarijata na upoznavanje Boga kroz Pismo. Također, potaknuo je djelatnike da se otvore Bogu kako bi bili „zagrijani“ Bogom i time postali pokazateljima prema Bogu. Govoriti svojim životom o Bogu - to je zadaća svakog krštenika.

U popodnevnim satima djelatnici Vojnog ordinarijata, pod vodstvom vlč. Ilije Jakovljevića, policijskog kapelana za PU istarsku, pohodili su Svetvinčenat i župu sv. Vinka gdje su sa župnikom vlč. Darkom Zgrablićem pogledali film o bl. Miroslavu Bulešiću te se pomolili kod njegovog groba.

Zadnji dan susreta započeo je svetom misom s jutarnjom molitvom, koju je predvodio don Marko u zajedništvu s fra Franom, a nastavio se i završio forumom o zadanoj temi i aktualnostima u Vojnom ordinarijatu. ■

Proslava 330. obljetnice izbora sv. Josipa za zaštitnika Hrvatske 10. lipnja 2017.

Središnja proslava 330. obljetnice izbora svetog Josipa za zaštitnika Hrvatske održana je u subotu, 10. lipnja, u Nacionalnom svetištu sv. Josipa u Karlovcu. Toj visokoj obljetnici pridružena je i proslava 30. obljetnice uzdignuća crkve svetog Josipa u Karlovcu u Nacionalno svetište svetog Josipa te je održano prvo hodočašće hrvatskih branitelja svetom Josipu, zaštitniku Hrvatske. Bila je to i središnja proslava Godine svetog Josipa u Zagrebačkoj nadbiskupiji.

Euharistijsko slavlje u koncelebraciji s umirovljenim vojnim biskupom msgr. Jurjem Jezerincem, vojnim i policijskim kapelanicima: don Milenkom Majićem, vlč. Andrijom Markačem, p. Mirkom Vukojom, vlč. Ivanom Blaževcem te više od stotinu svećenika predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić.

U mnoštvu vjernika, bili su i predsjednica Republike Hrvatske gospođa Kolinda Grabar-Kitarović, izaslanica predsjednika Sabora gospođa Marija Jelkovac, ministri u Vladi gospođa Nada Murganić i gosp. Tomo Medved, saborski zastupnici, predstavnici županijskih i gradskih vlasti, te predstavnici Hrvatske vojske i gradonačelnici više gradova Hrvatske i Bosne i Hercegovine.

Pozdravnu riječ uputio je rektor svetišta msgr. Antun Sente, ml., podsjećajući na proglašenjem kojim je o obljetnicama zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić proglašio Godinu sv. Josipa. Kardinalu je mons. Sente zahvalio na daro-

vanju Godine sv. Josipa i „jedinstvu svih redova i staleža današnje, Josipovske Hrvatske”.

U homiliji je kardinal Bozanić istaknuo da u Nacionalnom svetištu sv. Josipa „posebno molimo za naše obitelji i za hrvatsku Domovinu, u zahvalnosti prema svima koji su se u prošlosti, a posebno u Domovinskom ratu, za nju žrtvali”.

Prije blagoslova, kardinal Bozanić je svima zahvalio na zajedništvu, u prvom redu zajedništvu s Bogom, jer „gdje je u središtu Bog, tamo je i čovjek blizu čovjeku. O tome nam govori i sv. Josip, o svakodnevici gdje je Bog blizu čovjeka.” Zazivajući Božji blagoslov na sve, za domovinu Hrvatsku, kardinal je posebno istaknuo očeve „da se ne boje vršiti svoju službu i u obitelji i u društvu. Molim za njihovu očinsku odlučnost, ali i obazrivost i nježnost. Potrebna nam je očinska služba u našem društvu”.

Pjevanje je predvodio zbor svetišta sv. Josipa sastavljen od članova župnih zborova Karlovca pod ravnateljem Jelene Mužar Smenderovac uz orguljsku pratnju Krešimira Klarića.

Misnom slavlju prethodio je svečani mimo-hod od Zapovjedništva kopnene vojske u Karlovcu do Nacionalnog svetišta u kojem su sudjelovale Povijesne postrojbe HV-a, pripadnici Oružanih snaga RH, noseći zastave, udovice i obitelji poginulih, nestalih i preminulih hrvatskih branitelja te hrvatski branitelji, policajci i vatrogasci. ■

Proslavljen Dan kapelije „Sv. Antun Padovanski“ 13. lipnja 2017.

U utorak, 13. lipnja, proslavljen je Dan Vojne kapelije „Sv. Antun Padovanski“ u Domu Glavnog stožera OS RH.

Misno slavlje u kapelici svetog Ivana Pavla II. predvodio je vojni kapelan vlč. Slavko Rajić uz

koncelebraciju don Marka Mede, biskupskega vikara za pastoral u MORH-u, koji je i propovijedao.

Na misnom slavlju, uz zapovjednika Doma Glavnog stožera bojnika Sretena Šarića, sudjelovali su i ostali pripadnici MORH-a i GS OS RH. ■

Duhovni susret rukovoditelja PU zagrebačke 13. lipnja 2017.

U utorak, 13. lipnja, u organizaciji Policijске kapelije „Majka Božja Kamenitih vrata“ i pod pokroviteljstvom Vojnog ordinarijata u RH, održan je tradicionalni duhovni susret rukovoditelja PU zagrebačke predvođenih gosp. Željkom Pršom, ovlaštenim za obavljanje poslova načelnika PU zagrebačke.

Program je započeo pozdravima policijskog kapelana don Marina Drage Kozića i načelnika općine Martinska Ves gosp. Stjepana Ivoša u zgradbi općine, a nastavljen je slavljem svete mise u župnoj crkvi sv. Martina biskupa u Martinskoj Vesi, koju je predvodio don Marin.

Don Marin se u propovijedi osvrnuo na

Isusove riječi: „Vi ste sol zemlje. Vi ste svjetlost svijeta“ (usp. Mt 5, 13-14). „Pozivam da budemo svjesni kako su temelji katoličkih vrijednosti na rubu izumiranja zbog mlakosti svih nas. Gospodin nas opominje: 'Vi ste sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što, nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze' (Mt 5, 13). Kad živimo onako kako to od nas naša vjera traži, svjedočimo o Isusu. On nas zove biti ta ista sol... Osolimo našu domovinu istinitom pravednošću. Budimo savjesni i odgovorni. Budimo Kristovi“, potaknuo je.

„Ovaj naš susret odvija se u svjetlu teme „Miroslav Bulešić, istinski junak Crkve u Hrvata“. Njegove moći položene su u našoj kapeli Majke Božje Kamenitih vrata našim djelatnicima na trajno štovanje. U svojoj duhovnoj oporuci

govori svima nama: 'Moja zadnja preporuka jest ova: Budite pravi kršćani. Bogu služite i bit će vam dobro, na tom svijetu i na drugom. Zbogom! Blagoslovio vas svemogući Bog: Otac i Sin i Duh Sveti. Svima pitam oproštenje. A moja osveta je - oprost. Bože, oprosti svima i sve obrati na pravi put'. S tim mislima tražimo i mi oprost od Boga, koji je naša snaga“, zaključio je don Marin.

Nakon svete mise rukovoditelji su obišli rodno mjesto Antuna i Stjepana Radića u Trebarjevu Desnom, a zatim ih je ugostio gosp. Mijo Brlečić, dopredsjednik Hrvatske vatrogasne zajednice.

Svaki sudionik dobio je brošuricu, listić kapelanije, koji je pripravljen o blaženom Miroslavu Bulešiću o 70. godišnjici njegove mučeničke smrti. ■

Biskup Bogdan predvodio slavlje za sv. Antu na splitskom Poljudu 13. lipnja 2017.

Franjevački samostan i župa na Poljudu u Splitu svečano su proslavili svetkovinu sv. Ante Padovanskoga u utorak, 13. lipnja. Središnje euharistijsko slavlje predvodio je vojni biskup msgr. Jure Bogdan. Mnogočina vjernika najprije se u tradicionalnoj procesiji uputilo oko samostana sv. Antuna, noseći njegov cvijećem okičeni kip, a zatim je u dvorištu samostana slavljenica misa, koju je pjesmom animirao mješoviti župni zbor.

Obraćajući se mnogočini okupljenih vjernika, biskup Bogdan govorio je o životu sv. Antuna Padovanskoga koji je živio svega 36 godina na prijelazu iz 12. u 13. stoljeće, a u vrijeme velikih društvenih previranja i gospodarskih promjena u cijeloj Europi.

„Povijest bilježi samo istaknute pojedince i protagoniste društvenih događanja njegova vremena. O svetome Anti napisane su knjige i održane stotine tisuća propovijedi, a njegova zvijezda ne zalazi i neviđeni je fenomen u povijesti Katoličke Crkve“, rekao je u propovijedi biskup Bogdan. Govoreći o bremenitome životu sv. Antuna Padovanskoga, istaknuo je da je unatoč kratkome životnome vijeku ostavio dubok životni trag te i danas sveti Ante okreće Crkvi milijune vjernika. „Nitko u Antino vrijeme nije stavljao u pitanje načela o dostojanstvu braka i obitelji, o zajednici muškarca i žene, a ravnopravnost spolova življena je i tumačena onako kako je upisana u ljudsku narav: muško je muško sa svim svojim oznakama i osobinama, a žensko je

žensko sa svim svojim odlikama. To je svetinja i u to se ne smije dirati. Što je Božjim prstom upisano u ljudsku narav i poslije potvrđeno u biblijskoj objavi, zajedništvo života u ljubavi muškarca i žene Krist Gospodin uzdigao je na dostojanstvo sakramenta. I u to se nije smjelo dirati onda, a ne smije se ni danas“, upozorio je biskup Bogdan. Isus je od rane mladosti bio u središtu Antunova života. Bio je smisao svih njegovih pothvata, jedini cilj i svrha svega njegova djelovanja. Biskup Bogdan istaknuo je Antinu temeljitetost i neutraživu žedž za upoznavanjem Isusa, čitao je Bibliju i crkvene oce što mu je davalo odgovore na brojna životna pitanja. Bio je veliki propovjednik. „Iz svoga srca i duše prelijevao je Božju mudrost u srca i duše svojih slušatelja, izgledalo je to kao duhovna transfuzija ili izravna infuzija. To umiju sveti i bogobojažni ljudi. Samo je svetost autentična“, istaknuo je vojni biskup, zaključivši da je sv. Ante uvijek vodio ljudi ne sebi nego Bogu.

Na kraju misnoga slavlja riječ zahvale uputio je župnik fra Frano Delić. Rijeka vjernika Splita i okolice i ove je godine svjedočila koliki je trag u Crkvi ostavio ovaj svetac čijem zagovoru se utječu svi vjernici, a osobito djeca. Župa slike Trojice za blagdan sv. Antuna Padovanskog pripremala se trodnevnicom od 10. do 12. lipnja. Središnjem euharistijskom slavlju prethodila je misa s blagoslovom djece i cvijeća koju je koju je, kao i trodnevnicu, predvodio fra Ivan Matić, voditelj Kuće susreta „Tabor“ u Samoboru. ■

Promocija polaznika vojnih škola ponovno u Vukovaru

24. lipnja 2017.

U Vukovaru, gradu heroju, uoči Dana državnosti Republike Hrvatske, 24. lipnja 2017. godine, održana je svečana promocija polaznica i polaznika vojnih škola HVU-a „Dr. Franjo Tuđman“. Posljednji put je ova svečanost održana u Vukovaru 2011. godine. Dvodnevni program ovogodišnje svečanosti započeo je 23. lipnja u jutarnjim satima polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća na vukovarskom Memorijalnom groblju i na spomen-obilježju Ovčara. Vijence su položili i svijeće zapalili predstavnici HVU-a general pukovnik Slavko Bařić (zapovjednik HVU-a), zamjenik zapovjednika brigadni general Zdravko Klanac i načelnik centra vojnih škola. Molitvu je predvodio vojni ordinarij u RH biskup msgr. Jure Bogdan i generalni vikar VO u RH o. Jakov Mamić, OCD. Nakon obilaska i molitve na groblju uslijedila je, za sve polaznike vojnih škola, njihove zapovjednike i nastavno osoblje, svečana koncelebrirana sv. misa u crkvi sv. Filipa i Jakova. Misu je predslavio msgr. Jure Bogdan u zajedništvu s vukovarskim franjevcima, generalnim vikarom Vojnog ordinarijata o. Jakovom Mamićem, OCD, pastoralnim vikarom za MORH i vojnim kapelanom u MORH-u i GS OS RH don Markom Medom i vojnim kapelanom na HVU p. Zoranom Vujičićem, DI.

Biskup je u propovijedi rekao: "Vukovar! O razlozima izbora ovoga grada za svečanu promociju polaznika vojnih škola 2017. godine, u kontekstu nacionalnog blagdana, Dana državnosti Republike Hrvatske, nije potrebno posebno govoriti. Pomisao na ovaj simbol-grad, njegove

patnje i stradanja, pomisao na branitelje, na njihovo junaštvo, referendum o samostojnosti i demokratski izbor samostalnosti, apokaliptičku provalu neshvatljive mržnje i neviđeni otpor radaču novog svijeta na kraju drugog tisućljeća pobuđuje posebna čuvstva, što je teško izreći... Čuvanje vlastitog doma i obitelji, obrana identiteta, ljudskog, civilizacijskog, hrvatskog, kataličkog... ubijeni, nestali, ranjeni na duši i tijelu. Nacionalno zajedništvo, solidarnost, okrenutost prema nebu, vapaji u nevolji, zahvalnost i za najmanje dobročinstvo. Vukovar! Dolina suza! Krunica u ruci, krunica oko vrata, krunica u džepu... krunica kao popudbina s kojom se odlazi na onaj svijet, samo su neke misli koje prolaze kroz naše srce, kroz naše pamćenje osobno i kolektivno. I dobro je to čuvati. I ne smije se zaboraviti. Zbog objektivne istine. Ali ne samo i toliko zbog povijesti nego još više radi budućnosti! U ovome gradu, na svakom pedlju njegove zemlje, ovdje u Božjem hramu svetog Filipa i Jakova, svjedoku patnji i razaranja, osjećamo posebno poštovanje prema njegovim ljudima, stanovnicima, svima... Iz povijesti svijest! Iz svijesti jasan pogled i čvrsti i sigurni korak prema sutra. Zato smo tu. Ovdje smo radi naše budućnosti. Molitva nije i ne može biti protiv nikoga! Ona je uvijek za svakoga! Dok velikome Bogu zahvaljujemo za mnoga dobra ostvarena u ne malim kušnjama, molimo za našu budućnost. Za budućnost ovdje na zemlji, u hrvatskoj domovini. Za budućnost, konačnu i sretну, u eshatonu, u vječnosti..."

Potom je nastavio svoju homiliju o Srcu Isusovu koje se toga dana slavi. „Srce je simbol naših osjećaja, ljubavi, najintimnijeg dijela naše osobnosti. Srce predstavlja ono što čovjeka čini čovjekom. Srce je također mjesto naših želja i naših težnji. Ima li nešto što može u potpunosti zadovoljiti ljudske težnje? Jedan veliki tražitelj sreće, ljubavi i istine – sv. Augustin sažeo je ljudski život u jednu rečenicu: 'Nemirno je srce naše, dok se ne smiri u Tebi, Gospodine'. To može samo Onaj koji je stvorio ljudsko srce, a to je – milosrdni i dobri Bog... Kad slavimo Presveto Srce Isusovo, slavimo Božju beskrajnu ljubav koja je

radi nas ljudi i radi našega spasenja postala čovjekom. Slavimo Onog koji ostavlja čitavo stado samo da pronađe jednu izgubljenu ovcu. On je Pastir Dobri koji život svoj daje za nas i vodi nas na izvore života. 'Štujući Srce Isusovo, ne samo da puni zahvalnosti priznajemo Božju ljubav, nego otvaramo se sve više toj ljubavi kako bi ona u sve većoj mjeri oblikovala naš život', istaknuo je biskup Bogdan.

Nakon sv. mise sudionici su iz crkve prošli u svečanome mimohodu kroz grad Vukovar do velikog središnjeg križa u luci na Dunavu koji je podignut u spomen na žrtve Domovinskog rata pale

za slobodnu Hrvatsku. Tamo su položili vijence i zapalili svijeće, a vojni biskup je predmolio molitvu za sve poginule i nestale u Domovinskom ratu.

U poslijepodnevnim satima, na Trgu Republike Hrvatske, priređen je prigodni program za sve Vukovarce, goste, uzvanike i polaznike vojnih škola. Moglo se je pogledati izložbu vojnog naoružanja OS RH, akrobatski nastup pilota HRZ-a „Krila Oluje“, akrobatsko-ceremonijalne radnje Počasno zaštitne bojne i nastup zagrebačkih mažoretkinja. Obilna kiša i nevrijeme omeli su večernji koncert orkestra Oružanih snaga RH na središnjem gradskome trgu.

U subotu 24. lipnja 2017., u 10 sati, u memorijalnom centru Domovinskog rata započela je svečana promocija 167 polaznika vojnih škola HVU-a.

Uz polaznike, njihove obitelji, rodbinu i prijatelje na svečanosti su prisustvovali: predsjednica RH i vrhovna zapovjednica OS RH Kolinda Grabar-Kitarović, potpredsjednik vlade RH i ministar obrane Damir Krstičević, načelnik GS OS

RH general zbora Mirko Šundov, ministar branitelja Tomo Medved, vojni ordinarij u RH biskup msgr. Jure Bogdan, generali HV-a, vukovarski gradonačelnik Ivan Penava, saborski zastupnici i visoki dužnosnici i predstavnici iz javnog, društvenog, političkog, znanstvenog, kulturnog i gospodarskog života RH, županije i grada.

Nakon prijavka brigadnog generala Zdravka Klanca predsjednici i vrhovnoj zapovjednici i pregleda svečanog postroja polaznica i polaznika vojnih škola započela je svečanost promocije polaznika, promaknuća u više dočasničke i prve časničke činove kao i pohvale i nagrade najboljim polaznicima. Tijekom svečanosti promovirani su polaznici visoke dočasničke izobrazbe, intergranske zapovjedno stožerne škole, temeljne časničke izobrazbe i pilota i ratne škole. Prigodne govore su održali zapovjednik HVU-a general pukovnik Slavko Barić, načelnik GS OS RH general zbora Mirko Šundov, ministar obrane Damir Krstičević, predsjednica i vrhovna zapovjednica OS RH Kolinda Grabar-Kitarović. ■

Proslavljen Dan kapelanie u Požegi 27. lipnja 2017.

U požeškoj vojarni 123. brigade HV-a u utorak, 27. lipnja, proslavljen je Dan Vojne kapelanie "Sveti Ivan Krstitelj" i deseta obljetnica Središta za temeljnu obuku. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj msgr. Jure Bogdan uz koncelebraciju vojnog kapelana vlč. Željka Volarića.

Na svečanosti desete obljetnice Središta za temeljnu obuku su uz brigadir Milana Čorka, zapovjednika Središta za temeljnu obuku, bili izaslanik zapovjednika Zapovjedništva za doktrinu brigadir Željko Žeželj, zapovjednik vojarne

123. brigade HV-a pukovnik Mato Tomašević, gradonačelnik Grada Požege Darko Puljašić, načelnik PU požeško-slavonske Dario Dasović, predsjednik koordinacije udruga proisteklih iz Domovinskog rata Antun Pavličević, časnici i dočasnici, vojnici i dr.

Vojni biskup msgr. Jure Bogdan je u svojoj propovijedi govorio o sv. Ivanu Krstitelju i pozvao sve da njegovim primjerom žive svakog dana te poručio da je jako važno koliko smo postigli i što smo postali u svojoj profesiji, također i da postanemo svjesni i sačuvamo svijest da je sve Božji dar. ■

Proslava Dana Vojne kapelaniјe „Sv. Petar i Pavao“ 29. lipnja 2017.

U vojarni „Pukovnik Marko Živković“ na Plesu u četvrtak, 29. lipnja, proslavljen je Dan Vojne kapelaniјe „Sv. Petar i Pavao“. Euharistijsko slavlje predvodio je msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj, u koncelebraciji župnika župe blaženog Alojzija Stepinca iz Velike Gorice preč. Josipa Rožmana, biskupskog vikara za pastoral u MORH-u don Marka Mede, vojnog kapelana kapelaniјe "Sv. Valentin" o. Zdravka Barića i kapelana domaćina o. Viktor Grbeš.

Uz brojne vjernike, misnom slavlju nazočili su načelnik stožera i zamjenik zapovjednika HRZ i PZO brigadir Mato Mikić, zapovjednik 91. zrakoplovne baze HRZ i PZO pukovnik Michael

Križanac, zapovjednik bojne NBKO brigadir Mario Fintić, bivši zapovjednik Hrvatskog ratnog zrakoplovstva umirovljeni general Josip Čuletić, bivši zapovjednici postrojbi HRZ i PZO, umirovljeni pripadnici HRZ i PZO, članovi obitelji poginulih pilota, časnici, dočasnici, vojnici i dr.

Na početku euharistijskog slavlja okupljene je pozdravio vojni biskup čestitajući svima Dan kapelaniјe. U svojoj propovijedi upoznao je pobliže sa životima svetih Petra i Pavla.

Na koncu mise o. Viktor se zahvalio svima na spremnosti sudjelovanja i pomoći kod obilježavanja Dana kapelaniјe. Misno slavlje svojim je pjevanjem uveličao zbor vojne kapelaniјe. ■

PROPOVIJEDI VOJNOG ORDINARIJA MSGR. JURE BOGDANA

Dvadeset i peto hodočašće Hrvatske vojske i policije Zagreb, Sveti Ivan, 16. svibnja 2017.

*Dj 14, 19-28; Ps 145 (144), 10-11.12-13ab, 21;
Iv 14, 27-31a*

Draga braćo i sestre

1. I ove godine organiziramo hodočašće Hrvatske vojske i policije Majci Božjoj Lurdskoj u Francuskoj. Ovogodišnje hodočašće ima svoju posebnost: organiziramo ga u godini slavlja dvadesete obljetnice od uspostave Vojnog ordinarijata – vojno-redarstvene biskupije u Republici Hrvatskoj. Hodočašće se organizira po dvadeset i peti put, pa ga možemo nazvati i srebrenim.

Osobito nam je drago što je danas s nama prvi vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj msgr. Juraj Jezerinac, pokretač ovog hrvatskog lurdskog hodočašća koji je dvadeset i tri puta hodočastio s Hrvatskom vojskom i policijom u Lurd. On bi nam danas mogao najviše govoriti o duhovnim plodovima lurdskih hodočašća u našoj biskupiji, o razlozima koji su ga potaknuli te o sustavnoj ustrajnosti na organiziranju lurdskih hodočašća. Voditelj i glavni koordinator ovogodišnjeg hodočašća je biskupski vikar za pastoral u Ministarstvu obrane i Oružanim snagama RH don Marko Medo. Zapovjednik ovog 25. hodočašća je brigadni general Miroslav Kovač. Njego zamjenik za hrvatsku policiju je gospodin Ivica Franić.

Naše hodočašće u Lurd od 16. do 23. svibnja o.g., odvija se u sklopu 59. međunarodnog vojnog hodočašća. Predviđeno je da i ove godine na hodočašću sudjeluju predstavnici iz više od četrdeset država i preko dvanaest tisuća predstavnika vojnih, policijskih i uopće redarstvenih snaga. Dakako, i ove godine će nam se pridružiti mnogi vjernici iz cijelog svijeta, pa se predviđa broj od nekoliko desetaka tisuća hodočasnika.

Hrvatsko hodočašće organizira Vojni ordinariat u Republici Hrvatskoj uz potporu Ministarstva obrane i Ministarstva unutarnjih poslova. Osim djelatnika spomenutih ministarstava i ove godine na putu vjere prema Lurdju kao hodočasnici s nama sudjeluju: hrvatski branitelji, djelatnici Ministarstva pravosuđa, Ministarstva financija - Carinske uprave, Državne uprave za zaštitu i spašavanje, Saveza povijesnih postrojbi Hrvatske vojske, Hrvatske vatrogasne zajedni-

ce... Hodočasnike prate i duhovno asistiraju vojni i policijski kapelani sa svojim pomoćnicima. U Lurdju će s nama sudjelovati na međunarodnim programima naši sunarodnjaci pripadnici Oružanih snaga Bosne i Hercegovine koje predvodi vojni ordinarij u Bosni i Hercegovini msgr. Tomo Vukšić. Pridružit će nam se također i nekoliko drugih hrvatskih hodočasničkih skupina iz raznih europskih zemalja. Predviđeno je također da u jednome dijelu hodočašća sudjeluje i predsjednica Republike Hrvatske gospođa Kolinda Grabar-Kitarović, potpredsjednik Vlade Republike Hrvatske i ministar obrane gospodin Damir Krstičević koji je i danas s nama, ministar hrvatskih branitelja gospodin Tomo Medved, te drugi visoki predstavnici vojnih, policijskih i drugih ustanova u Republici Hrvatskoj. Na sve Vas koji ste s nama danas u crkvi sv. Križa, na sve vas djelatnike iz medija, i sve koji ćete nam se pridružiti na putu i koji ćete nas pratiti svojom molitvom i pažnjom, zazivam Božji blagoslov, njegovu ljubav i dobrotu.

2. Sveti Otac, papa Franjo uputio je 11. travnja ove godine, preko državnog tajnika kardinala Pietra Parolina, poruku svim vojnim i policijskim hodočasnicima i njihovim obiteljima, kao i svim sudionicima ovog hodočašća u Lurd. Papa također izražava izuzetno poštovanje svim hodočasnicima koji su imali prigodu sudjelovati u operacijama uspostave i održavanja mira širom svijeta, te moli za duše onih koji su poginuli kao i za ranjene vojниke i policajce i njihove najbliže.

„U ovim teškim vremenima“, (stoji u poruci) „važno je prisjetiti se da je mir dar kojeg nikad ne smijemo prestati moliti Oca: *Dona Nobis Pacem (Darui nam mir)*. Gospodin odgovara uvijek na tu molitvu svoje djece, ozbiljnu molitvu, često tjeskobnu. On odgovara na te molitve, konkretno, potičući stvaraoce, mira na bratstvo i solidarnost: 'Mir je Božji dar, ali dar povjeren svim muškarциma i ženama koji su pozvani da ga ostvare' (*Poruka za Svjetski dan mira 1. siječnja 2016.*). Vi ste pozvani da budete stvaratelji mira, na jedan osobit, ali autentičan način, i što svjetlijie živite u Kristu i njegovom Duhu ljubavi koji će Vas učiniti pobjedicima nad zlom i mržnjom. Na taj način ćete biti vašim protivnicima, kao i vašoj braći po

oružju koji ne dijele našu vjeru, pravi svjedoci Istine.

„Papa Franjo“, piše kardinal Parolin, „želi izraziti svoju ljubav i svoju očinsku potporu svim onima koji plemenito služe u vojnem pozivu, još više onima koji se nalaze u velikoj opasnosti kao i njihovim obiteljima koje strepe za njihove živote“¹.

3. Kao što je već rečeno, ovo hodočašće se odvija pod geslom „*Dona nobis pacem - Daruj nam mir*“. Odvija se u specifičnim okolnostima kad je uzdrmana sigurnost i mir i u tradicionalno sigurnim zemljama i stabilnim demokracijama, u vrijeme velikih sukoba i ratova, s tendencijom još jače tutnjave ratnih bubnjeva... Stječe se dojam kao da su zauvijek iščezli mir i sigurnost građana, kao da je mir nešto nikad više dostižno...

Evangelje iz današnje svete mise, u utorak u V. vazmenome tjednu započinje Isusovom besjedom svojim učenicima u dvorani Posljednje večere. To je jedno od posljednjih njegovih obećanja koje će se ostvariti nakon njegova uskrsnuća: „Mir vam svoj ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje. Neka se ne uznemiruje vaše srce i neka se ne straši“ (*Iv 14, 27*). A kad im se nakon uskrsnuća ukazao, on ih pozdravlja riječima „*Pax vobis*“ – „*Mir vama*“. Sigurno je s njegovih usana odzvonio u njihovim srcima blagi i prisni pozdrav koji ih je osvojio. „*Mir vama. Neka se ne uznemiruje srce vaše...*“ I između njega i njih zavladao je mir, povjerenja, poštovanja, uvažavanja... Kako smo toliko puta nepromišljeni kad u naše međuljudske odnose, riječima, umjesto da unosimo mir i sklad, unosimo nemir i podjele... Kultura izgradnje mira nam je svima potrebna. I toga nikada dosta.

Istinski mir je plod svetosti, ljubavi prema Bogu, borbe da se ova ljubav ne ugasi zbog neurednih sklonosti i grijeha. Kad se Boga istinski upozna i uzljubi, u svakodnevnome životu čovjeka očituju se plodovi Duha Božjega. U njemu se osjeća nutarnja smirenost i duhovna radost, mir.

Jedan od plodova Duha Božjega je „mir Božji koji je iznad svakog razuma“. To je onaj isti mir kojeg je Krist zaželio apostolima i kršćanima svih vremena.

Istinski mir znači 'mir u poretku', mir reda između Boga i nas, mir reda između nas i drugih. Ako zadržimo taj red, imat ćemo mir i moći ćemo ga promicati, širiti. Mir s Bogom pretpostavlja jaku želju odstraniti iz sebe svaki grijeh i staviti Krista u središte svega života svojega. Red s drugima na prvome mjestu znači brižljivo živjeti pravedne odnose u mislima, riječima i djelima... Mir je uvijek djelo pravde.

Gospodin nam je povjerio zadaću uspostavljanja mira na zemlji. Mir se gradi počevši od sebe: uspostavljanjem mira u vlastitoj duši, u vlastitoj obitelji, na radnome mjestu, tamo gdje jesmo... Zalagati se na jasan i konkretan način da prestanu ljutnje i nesloge. Stvarati ozračje suradnje, međusobnog razumijevanja. Naš mir i izgradnju mira neće pomutiti ni eventualne razmice u obitelji, među kolegama na radnome mjestu koje su često puta odraz našeg neizbrušenog karaktera i naših karakteroloških različitosti... Najpogubniji je mir – grobni mir duboko zaleđenih međuljudskih odnosa... Mir je skladno sudjelovanje u zajedničkim planovima i interesima. Istinskim mirom dijelimo brige drugih, njihove planove, interese i napore... Gospodin želi da u svome srcu gajimo želju za mirom i sloganom među ljudima i da djelatno pridonosimo izgradnji istinskog i pravednog mira.

Dona nobis pacem - Daruj nam mir. Mir u našoj nutriti, u dubokoj intimi našega srca i savjeti, mir sa samima sobom, mir s braćom, mir u našim obiteljima među supružnicima i djecom, mir s našom braćom i sestrama, roditeljima. Mir sa svojim Bogom. Neka nam ona, Majka Božja Lurdska, Majka Crkve, Majka naša koju nazivamo i Kraljicom mira isprosi i pomogne na ovome hodočašću da u svome srcu zadobijemo mir, Kristov mir. Amen.

¹ Kardinal Pietro Parolin, državni tajnik Njegove Svetosti, Vatikan, 11. travnja 2017.

Dvadeset i peto hodočašće Hrvatske vojske i policije

Lourdes, Spilja ukazanja, 18. svibnja 2017.

Obrazac mise: Blažena Djevica Marija, Slika i Majka Crkve, (I); Post 3, 9-15.20; Ps Jud 13, 18 bcde, 1 Pt 15, 9d; Iv 19, 25-27;

Poštovani i dragi vjernici, draga braćo i sestre

1. Petak je poslijepodne. Skoro je 15 sati. Golgotska drama je na svome vrhuncu. Posljednje su minute Isusova zemaljskog života. U posljednjim trzajima života visi na križu, njegovo tijelo, puno modrica, krvi i znoja. Gotovo da ga se ne može ni prepoznati... Snažan muškarac u naponu životne snage – sa svoje 33 godine, hrve se s teškim bolima i smrću koja neminovno dolazi... Borba života i smrti! Za mnoge jedan je od tolikih koji se borio za visoke ideale ali ga je nemilosrdna ruka onih kojima je mrsio krugove odvela na križ. Za neke je, jedincat i neponovljivi čovjek s kojim su se identificirali i sad ne razumiju što se ovo zbiva. Tama sve više obuzima horizonte svjetla. Uskoro će i sunce pomrčati! S lijeve i desne njegove vise osuđeni razbojnici a tik uz njegov križ priljubila se Gospa - njegova majka, i sestra njegove majke - njegova tetka, Marija Kleofina, Marija Magdalena i Ivan. Izdaljega sve promatraju pobožne žene i svjetina. Smrknuti i nemilosrdni vojnici, egzekutori, nakon što su razdijelili njegove haljine budno stražare da sve bude izvršeno po rimskoj pravdi i zakonu, ali priželjkaju da se sve čim prije završi, jer se događa uoči Pashe pa bi i oni malo odmorili. Svjestan svega Isus gleda svoju majku i kraj nje učenika kojega je ljubio, i upućuje im posljednje riječi, kazuje svoju posljednju želju, izručuje oporuku. Majci: „Ženo! Evo ti sina!“ I zatim reče učeniku: „Evo ti majke!“ (Iv 19, 27). Riječi su ovo koje su se duboko usjekle u memoriju Crkve i trajno je prate do danas i tako će biti do svršetka ljudske povijesti... Ivan je ovdje predstavnik Crkve i od toga časa (Mariju), „uze je k sebi“ (Iv 19, 27).

2. U evanđeoskim izvješćima Blažena Djevica Marija je u prvoj redu predstavljena kao „Isusova majka“. Evanđelisti Marko, Luka i Ivan nazivaju je tim jednostavnim naslovom (*Mk 3, 31; Lk 2, 48; Iv 2, 1-12; 19, 25*). Time je određena – definirana njezina uloga u djelu spasenja.

Njezino majčinstvo – Bogomajčinstvo je dragovoljno. To jasno proizlazi iz izvješća o navještenju u Nazaretu (*Lk 1, 26-38*). Kad je prosvijetljena vjerom i Božjim Duhom shvatila da je Božjim promislom i planom ona odabrana za materinstvo

Božjega Sina, u potpunoj slobodi prihvata Božji plan. Ona je službenica Gospodnja poput Abrahama, Mojsija i proroka. Njezino je služenje u slobodi kao i njihovo, samo još u većoj mjeri.

A kad je rodila Isusa u Betlehemu, uloga majke i odgojiteljice Isusove dolazi do punog izražaja. Zajedno s Josipom brine se za dijete, nosi ga u hram na prikazanje Gospodinu, da izradi ono predanje za koje nije još sposobna njezina ljudska svijest. Sveti Luka i Ivan daju nam u svojim izvješćima naslutiti njezinu ulogu u procesu Isusova ljudskog sazrijevanja. U dvanaestoj godini, kao punopravan Izraelac, Isus jasno obznanjuje Mariji i Josipu da on pripada štovanju svoga nebeskog Oca.

I kad je Isus odrastao ona uvijek ostaje Majkom i nadasve vjernicom koja slijedi njegovo djelo. Diskretna, svjesna njegove uloge i poslanja, prati ga majčinskom brigom i ljubavlju. I u Kani Galilejskoj na Marijinu molbu da su gosti ostali bez vina ona diskretno i izravno majčinski intervenira. Sve do Golgotе ona Isusa prati majčinskim srcem kao Božja vjernica i podanica. Ona je biblijska žena naviještena u Genezi - u prvim redcima Svetoga pisma koju Bog otima nasrtajima Zmije – Sotone (*Otk 12, 13-16*). Ona je protulsika Eve prevarene od Zmije i njezina je uloga nezamjenjiva u povijesti spasenja.

3. Od Golgotskog križa Kristovi vjernici, osim Isusove majke u njoj očima vjere i srca gledaju i osjećaju svoju majku kojoj se utječu nazivajući je različitim imenima. Dovoljno je samo pomisliti na lauretanske litanije i nazivlje koja joj Crkva pridaje...

Drugi vatikanski sabor nije eksplicitno Mariju proklamirao kao Majku Crkve ali je slijedom učenja pape Benedikta XIV. iz 1748. godine očito prihvatio sadržaj o Marijinome majčinstvu Crkve. I papa Leon XIII. tvrdi da je Marija u punini istine Majka Crkve. Pavao VI. je 21. studenoga 1964. godine, nakon završetka treće sjednice II. vatikanskoga sabora, u misnome slavlju ustvrdio da je Marija „Majka Crkve, tj. svega kršćanskoga naroda, i vjernika i pastira, koji je nazivaju ljubljenom majkom. Isti papa je odredio da je tim imenom „Majkom Crkve“ vjernički puk časti još više kao Bogorodicu. Od tada sveopća Crkva s još većim žarom i zamahom ističe Marijinu majčinsku ulogu u životu kršćanskih vjernika, u životu Crkve.

U povijesti je naziv Marije majke Crkve bio rijedak. Vjernici su je zazivali nadasve kao Majku Božju, Majku vjernika, Majku našu... Upravo svi

ti izrazi u sebi izriču majčinski odnos Djevice s Crkvom što je već ilustrirano i u nekim epizodama iz Novoga zavjeta.

Sveti Luka evanđelist nas izvješćuje o prisutnosti Majke Božje u zajednici Isusovih učenika u Jeruzalemu (*Dj* 1, 14). Podcrtava majčinsku ulogu u Crkvi koja nastaje s Marijinom ulogom koju je imala kod rođenja Spasitelja. Dimenzija materinstva postaje tako temeljni element odnosa Marije prema novome narodu otkupljenih.

Otačka literatura obilno govori o ulozi Blažene Djevice Marije u povijesti spasenja. Prema svetome Ireneju Marija je postala uzrok spasenja za sav ljudski rod i čista utroba Djevice "obnavlja čovječanstvo u Bogu". Sveti Ambrozije tvrdi: "Jedna djevica je rodila spasenje svijeta, jedna djevica je dala život svim stvarima". Drugi je oci nazivaju Majkom spasenja. A sveti Anselmo će se kasnije obratiti Mariji: "Ti si majka opravdanja i opravdanih, majka pomirenja i pomirenih, majka

spasenja i spašenih". Drugi pak autori ju nazivaju: "Majka milosti" i "Majka života".

Naziv Majka Crkve očituje duboko uvjerenje vjernika da u Mariji gledaju ne samo Majku Kristovu, nego Majku svih vjernika. Ona koja je prepoznata i priznata kao majka spasenja, majka života, majka milosti, majka spašenih i majka svih živih, s pravom je nazvana Majkom Crkve!

4. Povijest lurdske špilje, povijest lurdskog fenomena od 1858. godine do danas, nije ništa drugo nego majčinski odnos ljubavi i pažnje Blažene Djevice Marije prema svojoj djeci, živim članovima Kristove Crkve. Božjim promisлом i dobrotom, ovdje su se na osobit način susreli nebo i zemlja kad se je Bezgrješna Djevica ukazala maloj Bernardici Soubirous. I taj proces nezaustavljivo traje. Ona, Majka Spasitelja, Majka Crkve, nezaustavljivo privlači ljude k sebi kako bi ih odvela k Srcu svoga sina, Bogu koji je ljubav, koji ih prihvata. Amen.

Dvadeset i peto hodočašće Hrvatske vojske i policije Lourdes, bazilika sv. Pija X., 20. svibnja 2017.

Dj 16, 1-10; Ps 100 (99), 1 b-2,3.3; Iv 15, 18-21

Prošle smo godine u ovoj bazilici u homiliji razmatrali o obitelji. Prvoga dana našega boravka u Lurdru ove godine, u četvrtak ujutro, na svetoj misi pred Špiljom ukazanja, u središtu našega promišljanja bila je Blažena Djevica Marija, slika i Majka Crkve. Slijed nastavljamo danas govorom o majci, njezinoj nezamjenjivoj ulozi u nastanku života i izgradnji svijeta i čovječanstva. Iako nam ne treba poseban povod za ovu temu, valja svakako spomenuti da smo prošle nedjelje proslavili Majčin dan.

Nadahnuće za svaki govor o našim zemaljskim majkama polazi od uzora svih majki, Majke nad svim majkama, Nebeske Majke. Crpeći s toga divnog i bistrog vrela života i svetosti, Crkva je uvijek govorila i ne prestaje pozivati na čuvanje uzvišenosti i svetosti majčinske uloge.

Bog je u svome promislu majkama naminio posebnu ulogu u povijesti čovječanstva. I svaka je pojedinačna povijest neizbrisivo obilježena likom majke, izvora i kolijevke života, ugađateljice i čuvarice života od samoga početka, odgojiteljice i čuvarice moralnih vrjednota.

Majka je prvi dodir sa svijetom, zraka i dah, prva kap života. Majka je prvo i najsnažnije iskustvo ljubavi, prvo biće koje pruža ljubav. Sva su druga iskustva ljubavi tek prisjećanje i podsjetni-

ci na već doživljenu majčinsku ljubav. Od majke se usvaja ljubav i sve potrebno za život najnežnije i najdublje, tako nježno, a neopisivo snažno. Sve su riječi slabe i usporedbe blijede da bi moglo opisati majku. Jedna je riječ ipak toliko snažna i pogađa u samu bit majčinstva: ljubav. Svaka majka nosi ime ljubavi. Dok nosi dijete, majka se posve podređuje, čak i svoj dah usklađuje, diše kako dijete želi, da ne naruši sklad. Osjeća djete-tove potrebe i razumije jezik bez riječi, u pogledu i izrazu lica, svakoj gesti. Ima srce osjetljivo na najmanje promjene, najsavršeniji prijamnik i radar.

Majka je ognjište ljubavi. Gdje je majka, ondje je dom. Čitavim je svojim bićem usmjerena na ljubav i život. Majka je najveća svetinja svakoga čovjeka i naroda, jer daruje nešto najviše što se može dati, daruje život iz ljubavi. Nema tako brižne čuvarice od majke, od prvih posrtaja i slabih koračića, do budnoga oka i srca u posve mašnjim brigama za djecu i kada su odrasla. La koćom sve rane blaži i iscijeljuje, nježnim poljupcima i riječima iz dubine srca. Pa i njezin prijekor zvuči blago i lako se prihvata.

Majka je više nego svi pedagoški priručnici s polica svjetskih znanstvenih simpozija i istraživanja. Majka je prvo slovo i lektira, uvod u tajnu života i temelje života, sva znanost ovoga svijeta.

Krasan i dirljiv opis majčine brige i ljubavi

prema djetetu, pa i kada je odraslo, nalazimo u crtici Frana Mažuranića pod naslovom «Majka» koja pripovijeda o sinu koji je zdrav i čio otiašao u svijet, a vratio se slomljenih krila. Majčinskim okom i srcem koje sve vidi, njegova majka odmah primjećuje velike promjene na njemu, da je blijed i bez osmijeha, nesretan. Ne usuđuje se pitati ga, ali je zamišljena i pokušava odgonetnuti razloge, prisjećajući se prvih koraka i riječi kojima ga je učila, prve molitve koju ga je naučila, kako ga je hranila i odgajala. Mažuranić opisuje: «Noć je. Majka nema mira. Ide k sinu. Spava. S blijedog mu lica iščeznu osmijeh. Starica kleći mu kraj uzglavlja i gleda ga suznim okom, a uvele usne šapću: - Usreći ga, Bože!»

Toliko je blizak i jasan ovaj unutarnji portret majčina lika da ne iziskuje dodatnu interpretaciju, nego evocira duboke uspomene i žive slike. Širok je spektar u kojima se majčine brige i žalosti, tuge zbog djece ozbiljuju, kada preostaju samo suzne oči, tiki uzdasi i molitve Bogu. Majka razumije i ono što dijete ne izgovori i u majčinu je krilu najbolje mjesto za utjehu. Majčino je srce bezdan u čijim se dubinama krije neizmjerna snaga i bezgranična ljubav. Sva ljubav svijeta počinje i završava s majčinom ljubavi.

Zato nikada nije dovoljno isticati ulogu majke u obitelji, Crkvi, društvu. Ali se ne smije zadržati na riječima nego treba svjedočiti, čuvati tajanstveni promisao Božji po kojemu je majka dostojava nositeljica i čuvarica života. Kao što je Marija otvorena srca i puna ljubavi prihvatile Božju riječ i postala svetište ljepote, neokaljani hram, kolijevka Božje ljubavi koja se utjelovila i postala čovjekom, svaka majka koja se otvara životu nježna je i živodajna, sveta kolijevka ljubavi. I никакve druge vrste zamjenskih kolijevaka, surrogata majčinstva, nisu prihvatljive. Sveta kolijevka majčinske ljubavi koja daje život nema alternative.

Možda nikada kao danas ova neraskidiva veza između majke i djeteta nije došla u pitanje, raznim pokušajima i diranjem u samu svetost stvarateljskoga čina, suprotno Božjemu stvarateljskom planu, kojim se nagrađuje i ranjava slika i narav majčinstva, a onda i djeteta.

U rođenju svakoga djeteta uključeno je rođenje majke, jer se majka rađa u istome trenutku kada i dijete, jer prije toga nije bila majka. Bila je žena, ali ne i majka.

U Pismu ženama, sveti papa Ivan Pavao II., pozivajući se na Apostolsko pismo *Mulieris dignitatem*, naglašava dostojanstvo i prava žena u svjetlu Božje Riječi. Svoje pismo počinje riječima zahvalnosti Presvetom Trojstvu za «misterij žene», kao i «za svaku ženu, za ono što čini vjekovnu mjeru njezina ženskog dostojanstva, za

'velika Božja djela' koja su se, u povijesti ljudskih generacija, ostvarila u njoj i po njoj» (MD, br. 31).

Nastavlja sveti papa: «Taj hvala Gospodinu za njegov plan o pozivu i poslanju žene u svijetu, postaje konkretan i izravan hvala ženama, svakoj ženi, radi onoga što ona predstavlja u životu čovječanstva. Hvala tebi, ženo-majko, koja si krilo ljudskog bića u radosti i muci toga jedinstvenog iskustva, po kojemu si Božji osmijeh djetetu koje dolazi na svijet, vodilja njegovih prvih koraka, podrška njegovu rastu, uporišna točka na životnom putu. Hvala tebi, ženo-suprugo, koja neopozivo združuje svoju sudbinu sa sudbinom muškarca u odnosu uzajamnog darivanja, u službi zajedništva i života. Hvala tebi, ženo-kćeri i ženo-sestro, koja obiteljskoj jezgri i cjelokupnom društvenom životu daruje bogatstva svoje senzibilnosti, intuicije, velikodušnosti i ustrajnosti. Hvala tebi, ženo-radnice, zaposlenoj u svim područjima društvenog života, ekonomskog, kulturnog, umjetničkog, političkog, za doprinos neophodan u razvoju kulture sposobne spojiti razum i osjećaje, u poimanju života uvijek otvorenog smislu za „misterij“, u izgradnji najbogatijih političkih i ekonomskih struktura čovječanstva. ...Hvala tebi, ženo, zbog same činjenice što si žena! S percepcijom svojstvenom tvojoj ženstvenosti, ti obogaćuješ razumijevanje svijeta i doprinosiš puno istini ljudskih odnosa» (Pismo ženama, 2).

Mnoge su opasnosti koje ruše dignitet žene i majke, kao što i «vratoglavi tijek suvremenoga ljudskog života može dovesti do zamagljenja i čak do gubitka onoga što je ljudsko» Možda je našemu dobu kao ni jednomu drugom razdoblju povijesti potrebna «ona 'umnost' žene, koja će jamčiti osjetljivost za čovjeka u svakoj prigodi» (MD, br. 30).

Majke su svojevrsni jamac pravoga bogomdanog poretku ljubavi, «civilizacije ljubavi», jer su čitavim svojim bićem usmjerene prema životu, ne pitajući za cijenu.

U medijima se pojavila dirljiva priča o majci koja je, unatoč ozbiljnoj i po život ugrožavajućoj bolesti, silno i po cijenu vlastita života željela roditi dijete. Nakon šezdesetak dana kome, rodila je zdravo dijete, ali je preminula. Ljudski i vjernički gledano to je ljubav bez granica, koja se ne pita vrijedi li život bola i patnje, nego je u službi života kao najveće vrijednosti na ovome svijetu. Život i po cijenu smrti, koliko god se paradoksalno činilo.

Snažan je ovo i svijetao primjer u svijetu koji traži sve moguće načine da otkloni uzroke boli, patnje i muke; u svijetu kojim nezaustavljivo nadire sebičnost, karrierizam i uspjeh; u kulturi smrti i nerađanja, pobačaja zbog najsebičnijih i

najprizemnijih razloga. Dokaz je ovo da oko nas i u našemu svijetu, sebičnome i prožetome interesom, ima svjetlih primjera, da ima ljubavi i nesobičnosti, vjere u život i prave vrijednote. Itekako ih ima, ali se teško probijaju kroz gustu maglu trenutnoga i gotovo u pravilu su potisnuti i gurnuti u stranu. O takvima treba govoriti i pisati. Svi smo njihov glas.

Dobriša Cesarić u pjesmi s naslovom «Jedne noći» pjeva:

*Te noći pisah sjedeć posve mirno,
Da ne bih majci u susjednoj sobi
Škripanjem stolca u san dirno.
A kad mi koja ustrebala knjiga,
Sasvim sam tiko išao po sagu.
U svakoj kretnji bila mi je briga
Da staričicu ne probudim dragu.*

I noć je tekla spokojna i nijema.

A tad se sjetih da je više nema.

Sjetimo se danas u ovome Marijinu svetuštu svojih majki i svih majki koje su s vjerom i nadom prihvatile Božji plan i izabrale život. Molimo za majke koje su nas brižno i s puno ljubavi nosile, u radosti rodile i bdjele nad našim posteljama, nad svakim korakom, koje su nas pratile i još uvijek prate molitvama povjeravajući Marijinu zaštiti. Molimo i za majke nerotkinje koje čeznu za potomstvom, sa svojim suprugom želete i od Boga mole dijete ali iz ovog ili onog razloga nemaju potomstvo. Nažalost, danas je takvih sve više.

Upravo je svjedočanstvo Marijine majčinske ljubavi najsnažnije u našim majkama, jer su crpile snagu na nepresušnome Marijinu vrelu.

Dan Oružanih snaga RH, Dan HKoV-a i 26. obljetnica OS RH Zagreb, 28. svibnja 2017.

Dj 1, 12-14; 1 Pt 4, 13-16; (Iv 17, 1-11)

Draga braćo i sestre

1. Slavimo ovih dana na Državnoj razini Dan Oružanih snaga Republike Hrvatske, Dan HKoV-a i 26. obljetnicu formiranja Oružanih snaga. Čestitam Vam svima Dan Oružanih snaga i dan HKoV-a.

I kao što priliči i ove godine Dan Oružanih snaga i Dan HKoV-a obilježava se različitim sadržajima kroz više dana i na više mjesta i u više hrvatskih gradova. Tako je ovdje u Zagrebu prije dva dana na Hrvatskome vojnemu učilištu "Dr. Franjo Tuđman", u srcu Oružanih snaga gdje se pripremaju mladi vojni kadrovi, održana prigodna svečana akademija... Tada je održana i svečanost imenovanja dvorana na HVU "Dr. Franjo Tuđman" imenima gardijskih brigada kako bi i na ovaj način sačuvali memoriju na slavne dane i velike ratne uspjehe obrane Domovine u nametnutome nam ratu.

Uz bogati glazbeni program orkestra Oružanih snaga Republike Hrvatske koji redovno daje izvrstan doprinos na slavlјima u Oružanim snagama, jučer je na Trgu sv. Marka u Zagrebu, nakon sedamnaest godina neshvatljive nam pauze, ponovno održana Velika smjena straže.

I sutrašnji dan obiluje bogatim programom. Ovdje u Zagrebu, u Koncertnoj dvorani „Vatroslav Lisinski“ održava se svečana akademija na kojoj sudjeluju mnogi visoki uzvanici među kojim

ma predsjednica države te predsjednici Sabora i Vlade Republike Hrvatske.

I danas u nedjelju nismo bez svečarskih novaca. U mnogim hrvatskim gradovima i selima izaslanstva MORH-a i OS RH polažu cvijeće, pale svijeće, izgovaraju molitve na grobovima i kod spomen obilježja hrvatskih braniteljima i drugih zasluznih sinova i kćeri našeg naroda koji su dali veliki i dragocjeni doprinos slobodi neovisne i samostalne nam domovine Hrvatske. Znak je to naše ljudske, građanske i vjerničke zahvalnosti i poštovanja prema svima njima. I danas poslije podne u gradu Zagrebu na Jarunu, bit će više manifestacija u znaku Dana Oružanih snaga.

I kao što dolikuje ovome Danu, nedjelji, u okviru ovih značajnih domovinskih spomena naše vojske, pristupili smo sada u ovoj crkvi Svetog Mati Slobode oltaru Gospodnjem. U Božjem hramu prinosimo Gospodinu svoje molitve, prikazujemo sv. Misu za duše svih stradalih i nestalih u Domovinskom ratu. Molimo također i za duše onih koji su preminuli od posljedica Domovinskoga rata. Neka Bog ljubavi, koji proniče ljudska srca, koji poznaće i najintimnije sfere i dubine ljudskoga bića, primi sva njihova dobra djela i neka im bude blag i milosrdan sudac.

2. Vjerujem da su mnogi od nas, izravno ili neizravno sudjelovali u posljednjim danim i satima života kod uzglavlja bolesnika ili ranjenika, osoba koje pri punoj svijesti napuštaju ovaj svijet. Uvijek su to dramatični trenutci koji nikoga ne ostavljaju ravnodušnim. Mnogi očevi i majke,

muževi i žene, okupe svoju djecu i rodbinu oko bolesničkog uzglavlja kako bi se od njih oprostili i kako bi im uputili posljednju riječ.

Mnogi od vas prisutnih, dragi hrvatski branitelji, mogli biste nam također i danas i ovdje posvjedočiti kako je to bilo kad ste se na ratištu rastajali od svojih prijatelja suboraca kojima niste mogli pomoći, a Vi i oni bili ste svjesni da je to kraj... Ili, uoči obrambenih oslobođiteljskih operacija s neizvjesnim ishodom, što ste govorili jedni drugima...?" Ako se meni što dogodi a ti preživiš, učini to i to..." Posljednje poruke na kraju života, riječi, uvijek su nabijene emocijama, i često sadržavaju ono bitno i temeljno što su roditelji htjeli dati svojoj djeci ili svojim krvnim srodnicima, prijateljima, pa se te riječi i poruke dugo pamte a neke se nikada ne zaboravljaju.

3. Tekst današnjeg evanđelja, dio je cjeline Evanđelja sv. Ivana, od 13. do 17. poglavlja koja opisuju Isusovu Posljednju večeru u Jeruzalemu, u Cenakulumu na Sionskome brdu, niti 24 sata prije njegove smrti. Kako je to izgledalo?

Sa svojim učenicima Isus je uzišao u Jeruzalem kako bi s njima i svim sunarodnjacima proslavio Pashu, veliki blagdan kojim se komemoriralo nacionalno oslobođenje – Izlazak iz egipatskog ropstva pod Mojsijevim vodstvom. I to se kod Židova, onda kao i danas, slavilo na veliko i bitno je određivalo i određuje identitet židovske nacije!

Teško nam je predložiti i zamisliti, kojim tonom, ozbiljnošću, ljubavlju i pažnjom Isus izgovara ove riječi. Dvanaestorica njegovih učenika su s njime. Pažljivo upijaju svaku njegovu riječ. Isus je svjestan svega što slijedi: Judina izdaja, uhićenje, suđenje, maltretiranje, muka i smrt. Njegovi sustolnici nisu ni slutili osim jednoga, Jude izdajnika, koja će se drama odvijati u naredna 24 sata. Juda je napustio u jednome trenutku slavlje Posljednje večere pa nije bio u Dvorani kad je Isus izrekao riječi današnjeg evanđelja.

Ovo je ustvari posljednji sustavni Isusov govor učenicima prije njegove muke i smrti. Ovo je njegova oporuka učenicima i svima koji će na njihovu riječ povjerovati. Dakle riječ upućena svim krštenicima – kršćanima, svoj Crkvi! I koliko god Isusove riječi imaju trajnu vrijednost, ove su nekako posebne, jedinstvene. Poglavitno sedamnaesto poglavlje, koje je vrhunac njegovog dugog govora a koji je izrečen u obliku molitve. To i nazivamo Isusovom velikosvećeničkom molitvom. Isus se molitvom izravno obraća Ocu nebeskome. Što on traži, što moli?

a) Isus traži kod svoga Oca da, nakon što je završio svoje poslanje ovdje na zemlji, bude proslavljen. U svemu je vršio volju Očeva. Poslušan mu je do smrti, smrti na križu. "Ja Tebe proslavih

na zemlji dovršivši djelo koje si mi dao izvršiti. A sada ti, Oče, proslavi mene kod sebe onom slavom koju imadoh kod tebe prije negoli je svijeta bilo" (Iv 17, 4-5). Kako li bismo i mi željeli da u posljednjim trenutcima svoga života možemo smireno izgovoriti molitvu u kojoj priznajemo da smo učinili sve što smo mogli učiniti i u kojoj molimo Oca da nas u nebu proslavi?! Koliko li je naših junaka i junakinja Domovinskog rata i uopće nas kršćana Isusovih vjernika različitim životnih dobi koji su smireno mogli i mogu reći "Sad otpuštaš slugu svoga Gospodaru po riječi svojoj u miru...?"

b) Gospodin moli za svoje prisutne učenike da budu jedinstveni, složni, jedno kao što je on i njegov Otac. Nejedinstvo, razdori, sumnjičenja, svađe uvijek donose zlo, nikad dobro! "Oče sveštiti, sačuvaj ih u svome imenu, koje si mi dao, da budu jedno kao i mi" (Iv 17, 11).

c) Isus konačno moli i za svoju buduću zajednicu vjernika, za Crkvu, za sve krštenike u svim vremenima i prostorima. "Ne molim samo za ove nego i za one koji će na njihovu riječ vjerovati u mene, da svi budu jedno kao što si ti, Oče, u meni i ja u tebi neka i oni u nama budu da svijet užvjeruje da si me ti poslao" (Iv 17, 20-21).

4. Dobri poznavatelji Sv. pisma - egzegete, uspoređuju Isusovu velikosvećeničku molitvu s molitvom Očenaša. On se izravno obraća svome Ocu riječju Oče. Osim njegovih riječi, dubine i sadržaja koje one u sebi nose, svaka njegova gesta ima snažnu poruku. Isus, koji je Druga božanska osoba ali i u potpunosti čovjek, jednostavno moli. Moli u raznim zgodama svoga života, poglavito prije važnih događaja. Njegovi učenici su vidjeli, koliko molitva znači za njega osobno i koliko provodi u molitvi pa su ga pitali i od njega tražili da ih nauči moliti.

Mlada Crkva u pouzrsno vrijeme, u Djelima apostolskim započela je svoju djelatnost komunitarnom molitvom. To je naučila od svoga utemeljitelja i učitelja. Molitva je uvijek temelj i polazište svake naše vjerničke aktivnosti ali razlog naše upornosti, kršćanske ustrajnosti izdržljivosti i u najtežim okolnostima života. Nema uspjeha u izgradnji kraljevstva Božjega bez istinske i dubinske povezanosti s Bogom kroz molitvu. Svaki uspješni pothvat u Crkvi koji donosi plodove uvijek i redovito proizlazi iz kontemplacije, iz molitve, iz osobnog odnosa zajedništva kršćanina u dubini svoje savjesti sa svojim Bogom. Ovdje se rado vraćamo počecima našeg obrambenog Domovinskog rata i podsjećamo na jednu komponentu. Ugroženi sa svih strana, razoružani, politički nepriznati, a rekao bih i prezreni od mnogih, plebiscitarno smo izabrali slobodu i neovisnost. Svjesni svoje moći i nemoći, spontano smo se prihvatali krunice. Primijenili

smo u praksi staro načelo "Ora et labora" – „Moli i radi“. Svojim sposobnostima srca i uma, umijećima krenuli smo organizirajući se u obrani vlastite Domovine. Naše pothvate hranili smo vjerničkom molitvom. S vjerom, s dubokom vjerom uz Božju pomoć išli smo dalje. Krunica je postala naš zajednički znak i simbol s kojim smo krenuli u obrambeni rat. Molitva u životu kršćanina, duboko osobna molitva, ne vodi u pasivnost, nпротив, budi u nama snagu i želju za djelovanjem, za

akcijom. To tvrdimo iz dvomilenijskog iskustva Crkve. To tvrdimo iz vlastitoga iskustva. A naši duhovni učitelji puno su govorili o molitvi. Jedan od njih sv. Efrem Sirski među ostalim je rekao:

"Kрјепости се обликују по молитви."

Mолитва чува уздржливост.

Mолитва спречава осјећаје охолости и зависти.

Mолитва привлачи Духа Светога у душу и уздиже човјека на Небо".

Blagdan sv. Kvirina, заштитника Sisačke biskupije Sisak, 3. lipnja 2017.

*Mudr 3, 1-9; Ps 31(30), 3cd-4.6ab. 7b. 8°. 17.21ab;
2 Tim 8-13; 3, 10-12; Mt 10, 17-22;*

„Duše su pravednika u ruci Božjoj, i njih se ne dotiče muka nikakva“. (...) „Za malo muke zadobili su dobra velika, jer Bog ih je stavio na kušnju i našao da su ga dostojni“ (Mudr 3, 1.5).

Draga braćo i sestre, poštovani i dragi vјernici

1. Svjetski poznato djelo „Bibliotheca Sanctorum“ u kojoj su znanstveno obrađeni i objavljeni životopisi svetaca i blaženika Katoličke Crkve i Istočnih Crkava¹, u desetome svesku donosi popis devetorice svetaca koji su nosili ime Kvirin². Zanimljivo je spomenuti da od ove devetorice samo je jedan umro prirodnom smrću³ a osmorica Kvirina su podnijeli mučeništvo. Među njima je i naš sveti Kvirin, sisački biskup, nebeski zaštitnik grada Siska i Sisačke biskupije, svetac Zapadne i Istočne Crkve.

Za današnje slavlje, duhovno ste se pripremali devetnicom. Čestitam Vam blagdan sv. Kvirina sa željom da njegov primjer postojanosti u kršćanskoj vjeri „sve do proljevanja krvi“ bude trajni izvor nadahnuća za krjeposni život, svim vјernicima Sisačke Crkve na čelu s Vašim biskupom Vladom.

Osim devetorice svetih Kvirina iz Enciklo-

pedije svetaca, još su dvojica Kvirina poznati u svjetskim razmjerima:

a) *Quirinio Publio Sulpicio (Kvirin ili Kvirinije Publije Sulpicije)*, legat rimskog cara Augusta u Siriji kojeg spominje i evanđelist Luka kad opisuje popis pučanstva i događaj Isusovog rođenja⁴. „Bijaše to prvi popis izvršen za Kvirinijeve upravljanja Sirijom“ (Lk 2, 2). O Kvirinijevim vojnim sposobnostima i ratnim vještinama i podvizima koje su mu otvorile karijeru do konzula (12. godine prije Krista) izvješće rimske povjesničar, govornik i senator *Tacit* u svojim Analima⁵. Geograf i grčki antički povjesničar *Strabon* govorio o Kvirinijevim ratnim uspjesima i razoružanju Omonandežana koji su ubili kralja Aminta iz Galacije⁶. Rimski povjesničar Josip Flavije precizira da je Kvirin(ije) bio legat u Siriji od 6 do 12. godine poslije Krista te da je obavio popis pučanstva 37 godina poslije bitke kod Akcije, tj. 759. godine od osnutka Rima, a to znači da je to bilo šeste godine naše ere. Ovaj podatak je dragocjen za preciznije datiranje Isusovog rođenja.

b) *Quirin(ije)*, staro i važno rimsko božanstvo (bog). Jupiter, Mars i Kvirin(ije) trojica su istaknutih rimskih bogova (božanstava). Jedan od sedam rimskih brežuljaka Kvirinal, na kojem se danas nalazi rezidencija talijanskog predsjednika Republike, nazvan je po Kviriniju (Kvirinu), rimskome bogu kojeg se osobito štovalo na tome

¹ U dva volumena s imenom *Bibliotheca Sanctorum Orientalium*, objavljeni su sveci Istočnih Crkava.

² Vidi *Bibliotheca Sanctorum*, X, 1328.-1334.

³ Kvirin, šesti biskup grada Mastrichta, umro je po svoj prilici 30. travnja 489. *Bibliotheca Sanctorum*, X, 1328.

⁴ „U one dane izide naredba cara Augusta, da se provede popis svega svijeta. Bijaše to prvi popis izvršen za Kvirinijeve upravljanja Sirijom“ (Lk 2, 1-2).

⁵ *Encyclopædia Cattolica*, X, 430.

⁶ *Encyclopædia Cattolica*, X, 430-432.

brežuljku⁷. Za pretpostaviti je da je naš sveti biskup Kvirin dobio ime po tome rimskome bogu.

2. O životu sv. Kvirina mučenika, sisačkog biskupa, znademo malo. Najstarija vijest o njegovoj mučeničkoj smrti zabilježena je od sv. Jeronima i to bi bilo 309. godine⁸. Neki misle da bi Kvirin podnio mučeništvo 303. godine. Jeronimov martirologij tvrdi da je Kvirin nakon smrti bio pokopan u Mađarskoj u gradu Savaria (Szombathely). Prudencije u jednoj svojoj pjesmi (Peristephanon) kaže da je bio pokopan u Sisku. Jedna vrlo stara „Passio“ nastala poslije Kvirinove smrti tvrdi da je Kvirin bio uhvaćen od Maksima u vrijeme cara Dikolecijana. Nakon bičevanja i teških maltretiranja nije htio žrtvovati poganskim bogovima, poslan je u Panoniju Primu upravitelju Amanciju koji ga je osudio na smrt utapanjem u rijeci s kamenom oko vrata⁹.

Spomen na sv. Kvirina biskupa i mučenika, već punih XVII. stoljeća pronosi svjetom slavu drevne Segestice, Sisciae. Njegovo mučeništvo svjedoči o snazi i čvrstoći vjere kršćanske zajednice iz trećeg stoljeća u ovome gradu. Sve to podsjeća nas na prvu evangelizaciju u našim krajevima, na susret antičke filozofije i rimske religije s kršćanskim evanđeoskom porukom. Bio je to susret svjetonazora koji u mnogočemu imaju različite poglede o svijetu, životu i čovjeku. Antički pogled na svijet prožimao je zakonodavstvo i dominirao je u svim strukturama vlasti. Kršćanski pogled na svijet, kršćanska poruka je imala snagu u sebi i bila je snažna ukoliko je bila utjelovljena u svakodnevni život kršćana. Kako nekad tako i danas!

Mučeništvo sv. Kvirina podsjeća nas na brojne ranokršćanske svjedočke vjere iz naših krajeva, Panonije i Ilirika: Siska, Cibalae (Vinkovci), Srijemske Mitrovice, Salone (Solin), Istre, itd...

3. U čemu je bio Kvirinov grijeh? Njegov dosljedan kršćanski život i zauzeto apostolsko djelovanje, ovdje u Sisku među kršćanima i poganim, nisu mogli biti nezamijećeni. Upravo stoga se našao na popisu onih koji su, za vrijeme Dioklecijanova¹⁰ progona kršćana, stavljeni na kušnju. Po nalogu namjesnika Maksima, Kvirin je bio uhvaćen. Od njega se tražilo da žrtvuje poganskim bogovima (božanstvima). To bi značilo

da se javno odrekne svoje kršćanske vjere. I kad je odbio to učiniti, na njega se sručila sva mržnja s poniženjima, uvredama i mučenjima. Budući da se nije odrekao svoje vjere osuđen je na smrt i bačen je u hladnu rijeku s kamenom oko vrata¹¹. Suđenjem i izvršenjem smrtne presude ugledno-m sisačkome biskupu vlast je odlučno htjela poručiti da nema nedodirljivih te da nema nikakva kompromisa s kršćanima. Oni moraju nestati s lica zemlje. Suđenjem biskupu Kvirinu osuđeno je daleko više od jednoga čovjeka. Osuđena je misao, ideja, poruka, sloboda izbora... Osuđen je kršćanski svjetonazor. Osuđena je jedna Crkva!

4. Razmišljajući o mučeništvu papa Benedikt XVI. se pita: „Odakle čovjeku snaga da podnese mučeništvo?“ i odgovara: „Iz dubokog i prisnog sjedinjenja s Kristom, jer mučeništvo i poziv na mučeništvo nisu plod ljudskog napora, već su odgovor na Božju inicijativu i poziv, odgovor njegove milosti, koja ljudi čini kadrima prijeti vlastiti život iz ljubavi prema Kristu i Crkvi. Ako čitamo životopise mučenika ostajemo zadivljeni vedrinom i hrabrošću kojom se hvataju u koštač s mukom i smrću: Božja se snaga u punini očituje u slabosti, u siromaštu onoga koji se uzda u Njega i polaze jedino u Njega svoju nadu (*usp. 2 Kor 12, 9*). No važno je istaknuti da Božja milost ne zatire niti guši slobodu onoga koji prigrljuje mučeništvo, već, naprotiv, obogaćuje ga i užvisuje: mučenik je krajnje slobodna osoba, koja u konačnom činu daruje Bogu sav svoj život te se u najvišem činu vjere, nade i ljubavi, prepušta u ruke svoga Stvoritelja i Otkupitelja; žrtvuje vlastiti život kako bi bio pridružen potpuno Kristovoj žrtvi na križu. Mučeništvo je veliki čin ljubavi u odgovoru na Božju beskrajnu ljubav“¹².

U prvom misnomu čitanju današnjeg blagdana, iz knjige Mudrosti, biblijski pisac izriče duboki smisao i vrijednost života po vjeri, vrijednost mučeništva: „*Duše su pravednika u ruci Božjoj, i njih se ne dotiče muka nikakva. Očima se bezbožničkim čini da oni umiru, i njihov odlazak s ovog svijeta kao nesreća;*“ (Mudr 3, 1-2;) „*Za malo muke zadobili su dobra velika, jer Bog ih je stavio na kušnju i našao da su ga dostojni*“ (Mudr 3, 5). A sveti Pavao u drugoj poslanici učeniku Timoteju poručuje:

⁷ Encyclopedie Cattolica, X, 432.

⁸ Bibliotheca Sanctorum, X, 1333.

⁹ Neki autori tvrde da je to bila rijeka kod grada Savaria. Agostino Amore piše da je Kvirin utopljen u rijeci Savi. „Dopo tre giorni fu inviato al preside della Pannonia I, Amanzio, che lo condusse a Savaria e lì, non riuscendo a farlo recedere dal suo proposito, lo condannò ad essere gettato nel fiume Sava con una pietra a collo. I cristiani raccolsero il corpo del santo e lo seppellirono poco lungi dalla porta“. Bibliotheca Sanctorum, X, 1333.

¹⁰ Encyclopedie Cattolica, X, 432-433.

¹¹ Bibliotheca Sanctorum, X, 1333.-1334.

¹² Kateheza pape Benedikta XVI. Na općoj audijenciji, srijeda, 11. kolovoza 2010.

„Svi koji hoće živjeti pobožno u Kristu Isusu, bit će progonjeni“ (2 Tim 8, 11).

5. Jedna od glavnih vrlina - krepasti sv. Kvirina i svih drugih mučenika od staroga Rima do danas, je postojanost, ustrajnost u vjeri do smrti. Kvirin je bio iskreni, uvjereni kršćanin. Živio je iz vjere. A nju je hranio Božjom riječju koju je navještao u svojoj biskupiji u zgodno i nezgodno vrijeme, cjevovito. Hrabrio je okupljenu kršćansku zajednicu pred moćnim Dioklecijanom i drugim silnicima da ustraju u vjeri, jer je dobro znao provijetljen vjerom, da neprijatelji Isusove poruke mogu ubiti tijelo ali ne mogu ubiti dušu. „Smrću se ljudski život mijenja ali ne oduzima“. Čovjek ima svoj početak ali nema svoga kraja. Možemo zamisliti kako su u Kvirinovome srcu odzvanjale riječi sv. Pavla iz poslanice Rimljana. „Uvjeren sam doista: ni smrt ni život, ni anđeli ni vlasti, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile, ni dubina ni visina, ni ikoji drugi stvor neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu našem“ (Rim 8, 38-39).

6. Sveci, mučenici nisu prošlost. Gotovo svakodnevno do nas dopiru s raznih strana svijeta, poglavito iz Azije, s Bliskog Istoka i Afrike vijesti o osudama na smrt kršćana zbog toga što vjeruju u Isusa Krista i što su postojani u svome uvjerenju.

Pakistanska katolkinja Asia Bibi osuđena je na smrt zbog navodne blasfemije, bogohuljenja. A ona sama pismeno svjedoči: „Jedini moj zločin, u ovoj mojoj velikoj zemlji koju jako volim, jest to što sam katolkinja“. Sucu koji joj je jednoga dana ušao u ćeliju i ponudio povlačenje presude ako prijeđe na islam, odbila je i rekla: „Osuđena sam zato što sam kršćanka. Vjerujem u Boga i u Njegovu veliku ljubav. Ako ste me vi osudili na smrt zato što volim Boga, ponosno ću žrtvovati svoj život za Njega“¹³. Zar ne zadivljuje i ne nadahnjuje njezina vjera u današnje doba?

Vrlo su nam svježa sjećanja na 26. svibnja o.g., o čemu su izvijestili mediji po svem svijetu kad je napadnut autobus s koptskim kršćanima hodočasnicima u Egiptu. U autobusu su bili većinom žene i djeca koji su hodočastili u poznati koptski samostan svetog Samuela u blizini grada Minya, oko 230 kilometara udaljen od Kaira. Osim maltretiranja i pljačke, desetak zakrabiljениh naoružanih ratnika, prema svjedočanstvima preživjelih, tražilo je da se odreknu kršćanske vjere i prihvate islam. Kad su to odbili započeо je masakr. Ubijeno je 26 koptskih kršćana.

Crkva je od samih početaka prepoznavala one koji su krepreno živjeli kao i one koji su po-

ložili svoj život za Boga. Častila ih je i časti kao svece. U nevoljama i tjeskoba, u progonstvima i u svako drugo vrijeme sveci su bili i ostali svjetionici kršćanskoj zajednici. Ako li su oni mogli, zašto ne bismo i mi mogli kršćanski živjeti?

7. Sveci nas pozivaju da slijedimo Isusa i njegovo Evandelje u današnje doba koje je sve manje sklono Isusovoj poruci. Zar i mi svakodnevno ne doživljavamo kako se sukobljavaju materijalistički pogled na svijet i čovjeka s kršćanskim objavljenom porukom?! Umjesto da se dijaloški traže najbolja rješenja za otvorena pitanja, u Zapadnoj kulturi sve više se pribjegava javnom linču kršćanskih svetinja i službenika. Ne biraju se ni riječi ni sredstva ni metode. U ime slobode govora sve glasniji je govor mržnje prema kršćanima, prema Crkvi. Kršćanski vjernik se znao i znat će i s time nositi. Odgovor je uvijek isti: život po vjeri, suočljen Kristu. Svetost života!

Danas smo puni poštovanja prema vjeri sv. Kvirina i postojanosti u vjeri. Susret s njime, njegovim životom i svjedočanstvom vjere, nadahnuc će i za naš kršćanski život i ustrajnost u vjeri, u zgodno i nezgodno vrijeme. On nas potiče i obvezuje kršćanski živjeti. Pred Bogom i u životu prema Bogu nitko nas ne može zamijeniti, jer nitko umjesto nas ne može za nas vjerovati. Drugi se za nas mogu moliti ali u konačnici mi smo oni koji odlučujemo o svom životu s Bogom.

Bog je ljubav, vječna ljubav, neizmjerna i koja nikada ne gasne i ne dolazi na manje. Ta Božja ljubav razlivena je u srcima našim. Kristov učenik kršćanin jednostavno tom Božjom ljubavlju grijе svijet oko sebe. On se trudi ljubiti svoga bližnjega. Isusov učenik zrači oko sebe toplinom i ljudskošću i tako mijenja svoju okolinu. Valja stalno truditi se usklađivati svoje kršćanstvo koje vjerujemo s našim životom. Životom svjedočiti evandelje. Danas smo se sabrali ovdje da bismo zamolili Boga da nam dade snage, svoj život usavršavati u molitvi, u sakramentalnom životu i u napredovanju u svetosti. Zamolimo ga da nam oprosti ako do sada nismo bili kršćani i da nam da snage da ubuduće možemo biti kršćani po mjeri evandelja. Neka nas Bog obdari svojom milošću i neka nam dade snage da budemo svjetlo svijeta u današnjemu vremenu, kao što je sv. Kvirin bio u svomu vremenu. To će biti najbolja proslava Boga i današnjega sveca i mučenika.

Duše su pravednika u ruci Božjoj, i njih se ne dotiče muka nikakva“. (...) „Za malo muke zadobili su dobra velika, jer Bog ih je stavio na kušnju i našao da su ga dostojni“ (Mudr 3, 1.5).

Tako budi. Amen.

¹³ Izvor: www.bitno.net.

PROPOVIJED BISKUPSKOG VIKARA FRA. FRANE MUSIĆA

Križni put Hrvatske vojske i policije Lourdes, bazilika sv. Pija X., 18. svibnja 2017.

Ima li što teže od govora o patnji. Teška i vrlo zahtjevna tema. Mučna je i sama pomisao da netko pati u bilo kojem obliku. Patnju gledamo, o njoj slušamo, nezaobilazna je na životno-me putu smrtnika, prolaznika ovoga svijeta. Ne treba nam povoda za ganguće, daleko od toga da nam nedostaje potresnih događaja, posvuda su oko nas traumatične slike, svijet ispunjen mukom i patnjama najširega opsega i najvećega intenziteta. Kamo god se okrenemo, vidimo križeve i one koji su iznemogli i slamaju se pod teretom. Toli-ko je lica i naličja ljudske patnje.

Čovjek je biće patnje – podnosi muke, ali i nanosi bol i zadaje muku; pati, ali je izvor i razlog patnje drugima.

I u najvećoj se ljubavi skriva patnja, bol ne-mjerljiva; čovjek pati i onda kada voli, štoviše, pati najviše kada voli. Ne izazivlje patnju samo mržnja ili odbacivanje, makar stvaraju snažnu bol i potresaju nas uvijek iznova. Mnogi su raspe-ti zbog ljubavi, na križu vjernosti, istinoljubivo-sti, čestitosti i idealja. Posvuda su bremena, ožiljci i rane neiskrenosti, licemjerja, prijevare, izdaja i zatajenja, osamljenosti, gubitka posla, ugrožena zdravlja, gubitka dragih osoba.

Bol je stalna i nezaobilazna, križ je stvarnost koliko god se promiče i zagovara lagodan život pa se svim silama nastoji odagnati svaka pomisao na trpljenje; bol je stalna i nezaobilazna usprkos svijetu kozmetike i salona u kojemu se nude rješenja za sve, brzo i učinkovito, uljepšano. Ljudska je povijest neizbrojiv niz križnih postaja, potopljenih i uništenih nada, ugasla svjetla i pro-puštenih prilika, ropstva navikama, okorjelosti i zabluda, tjeskoba i grozničavih briga, bolnih ža-laca razočaranja, svojevoljnih robovanja grijehu.

Ma koliko bio snažan bijeg od križa i patnje, svaki je čovjek ranjiv i smrtan, podložan patnjama i ništa nam nije tako blisko i ljudsko kao patnja i križ.

Ispod nasлага trenutnoga i odvraćanja mi-sli od patnje jasno se prepoznaće temeljna istina: Rješenje je zapravo u onome od čega se zazire i panično bježi – u prihvaćanju patnje, u poljupcu svoga križa. Prigrliti svoj križ strpljivo, s vjerom, vjerno, to je životna škola koju svatko mora proći. To su mali koraci koji vode daleko, jer Bog ni-

svoga Sina ne poštade, nego ga za nas predade, kao otkupninu za naše grijehe (usp. Rim 8, 32).

Patnja ostaje najveći izazov. Patnja nevinih, male djece i nejakih najteže je iskušenje i za najčvršću vjeru. Kamen spoticanja vjernima, ali još više onima koji su na putu prihvaćanja vjere i Boga, i gotovo nepremostiv duboki jaz onima koji ne vjeruju.

Bliska nam je otuda misao koju je izrekao Dostojevski: «Sva bogatstva svijeta ne vrijede jedne suze nevinoga djeteta.»

Mučno je govoriti o patnji, ali je neizbjegno; reći svoju bol, ono što nas satire – otvoriti dušu znači olakšati patnju i otupjeti oštricu bola, bar nakratko.

Ne govori se svakomu o svojim patnjama, ne otvara se srce pred nepoznatim, jer bi to bilo diranje u žive rane koje ne vodi zacjeljenju, nego samo produbljenju bola. O svojim se bolima ne govori bučno, ne izvikuje se pred mnoštvom, nego se potiho izriče, šapatom, tiho u otvoreno srce.

Blažen svaki onaj koji ima komu reći svoj bol, koga ima tko čuti!

Kao pojedinci i narod nosimo svoje križe-ve, nebrojene su patnje na našim licima i duboko u duši; gotovo da nam sve trga mir, otimlje osmijeh i gasi povjerenje, izazivlje nesigurnost i strah, plaši nas i slabí nam snage.

Da je na trenutak moguće zaviriti u nutri-nu, u dubinu srca i vidjeti koliko je jada i boli u nama okupljenima u ovoj nepreglednoj povorci dok slijedimo Onoga koji je naše bolesti ponio, naše je boli uzeo na se, kojega za naše grijehe probodoše, za opačine naše njega satrješe, čije nas rane iscijeliše (usp. Iz 53, 3.5) koji u svojemu tijelu ponese naše grijehe na drvo, da umrijevši grijesima živimo u pravednosti, čijom se modricom izligečismo (usp. 1 Pt 2, 24), bilo bi nam odveć jasno kako ljudskim snagama ne bismo mogli sve podnositi, da nas Bog snažno ne privlači i vodi, da ne stupa s nama, da ne su-pati s nama.

Zato slijedeći Njegov križni put, prigibamo život zastajući na svakoj od četrnaest postaja i tražimo svjetlo svojim koracima. Molimo za sna-gu, za svaki korak naprijed i ustrajnost, svemu usprkos i unatoč, da se hod nasilno ne prekine.

Sigurni smo i znamo: Dokle god se slijedi Kristov križ, svijet je spašen; svjetlo Kristova križa obasjava put i tama ga ne može obuzeti. S Kristova križa dopire najsnažnija poruka ikada upućena – beskrajna ljubav i dobrota. Po Kristovoj spasiteljskoj žrtvi na križu, križ više nije mučilište, mjesto okrutne smrti, nije okrutno i zloglasno «stratište najgorih razbojnika».

Kristov križ je *arbor vitae – drvo života* – znak pobjede u kojem je pobijeđen i u kojem se pobjeđuje «stari oholi neprijatelj» i svaki oblik zla.

Govor o križu može i dalje biti «ludost onima koji propadaju, a onima koji se spašavaju križ je sila Božja», kao što Pavao poručuje Korinčanima (usp. 1 Kor 1, 18).

U Isusovu primjeru razumijemo da se križ ne prihvata kao neizbjegnost, nego ga treba prigrlići kao sredstvo do cilja – našega posvećenja, spasenja i života u vječnosti. To je preobrazba pameti i srca koje u križu otkriva nezamjenjivo i uzvišeno djelo ljubavi koje preobražava i posvećuje.

Križ je mjesto gdje prestaju sva neprijateljstva, sve protimbe; križ je mjesto pomirbe, izmirenja i praštanja između ljudi i izmirenja s Bogom.

Odbačena i raspeta na križu ljubav *Pravednika nad pravednicima, Patnika nad patnicima*, na znaku sramote, izvrgnuta je ruglu i prijeziru. Ali ta ljubav raspeta postaje izvorom ljubavi i snage svakoj pravoj ljubavi; izvorom snage za naše križeve i ljubavi.

Bez križa, patnje, oslobođena križa – ljubav nije ljubav. Samo je lijepa riječ na usnama i ništa više. Bez djela i potvrde. Prazan pojam. Judini poljupci. Ljubav kese s trideset srebrnjaka. Projekcija neprocjenjivoga.

U Isusovu križu su križevi svih ljudi. U Njegovoj boli su boli svih ljudi; suze bola i žalosti – isplakane i neisplakane, potisnute i prigušene boli. Naše su boli i Njegove boli.

Sjetimo se danas toga na svršetku ovoga Križnog puta. U Isusovu križu ljubimo svoje križeve, patnje i boli, osobne i obiteljske, stradanja svoga naroda i čitavoga svijeta. Ali nas Isusov križ podsjeća i opominje da se ne zaustavljamo samo na patnjama i o njima govorimo, o izdajama i nepravdama, nepravednim osudama i svakim zlom koje nas okružuje. U trenutcima sveopćega straha, od svega i svakoga, straha za sebe i za najbliže, za egzistenciju i posao, potrebna je nada i vjera. Ne u ljudi, nego u Boga.

Olako padamo u zaborav i dopustimo da nas vode pogubne misli, želje i djela. I postaneмо križevi jedni drugima.

Pred Isusovim smo križem okupljeni svatko sa svojim križem. U Njega gledamo i tražimo svjetlo, put i snagu. S Isusova križa pada svjetlo koje olakšava sve naše terete. On je patnik za nas i s nama, ali je i pobjednik s križa. S križa dopire najsnažnija poruka ljubavi i praštanja. Nema osude. I mi smo pozvani praštati sa svojih križeva i ljubiti sve one koji su nam nanijeli nepravde.

Isusovoj ljubavi na križu raspetoj preporučujemo sve nepravedno optužene, izdane, izigrane, ostavljene, razočarane, patnike, bolesnike s teškim križevima, branitelje koji su ostali nepokretni i ovisni o skrbi drugih, one koji se suočavaju s teškim dijagnozama koje mijenjaju život i s kojih nema povratka na prijašnje, s neizlječivim bolestima i neublaživim bolima, prikovane za postelju i bepomoćne prema umiranju, očajne, napuštene, sve koji su neutješni zbog gubitka dragih osoba, majke koje su izgubile svoju djecu, djecu koja su ostala siročad, siromahe i prezrene, sve koji su žrtve ljudske okrutnosti i beščutnosti, i sve kojima treba svjetlo i utjeha.

Sačuvao nas Gospodin svake uzноситости i drskoga pogleda bez poštovanja, okrutnosti i hladnoće prema tuđim patnjama. Neka nam uvek križ i svačija patnja budu sveti!

KRONIKA VOJNOG ORDINARIJA MSGR. JURE BOGDANA

TRAVANJ 2017.

Zagreb, 2. travnja 2017., nedjelja. U kapelici Vojnog ordinarijata biskup je predvodio sv. misu prije podne i propovijedao. Istoga dana navečer otputovao je u pastoralni pohod hrvatskome kontingentu mirovnih snaga u Afganistanu. Prije putovanja dao je izjavu za Hrvatsku radioteleviziju.

Kabul, Mazar e Sharif (Afganistan), 2. – 7. travnja 2017. Od 2. - 7. travnja boravio u Afganistanu u pastoralnome pohodu 6. hrvatskome kontingentu u NATO vođenoj operaciji „Resolute Support“. S pripadnicima kontingenta u Afganistanu je vojni kapelan - dušobrižnik don Vladislav Mandura. S biskupom su bili: don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral u MORH-u, gosp. Tomislav Ivić, državni tajnik MORH-a, brigadni general Krešo Tuškan i brigadir Dražen Jonjić. Na putu za Afganistan, zbog kašnjenja zrakoplova zadržao se jedan dan u Istanbulu. Susreo se s vojnicima u Kabulu i potom na sjeveru u Masar e Sharif-u.

Zagreb, 9. travnja 2017., Cvjetnica, nedjelja. U kapelici Vojnog ordinarijata slavio sv. misu s procesijom i blagoslovom maslinovih grančica. Održao i propovijed.

Zagreb, 10. travnja 2017., Veliki ponedjeljak. U Ordinarijatu primio poslije podne sestru Petru Marijanović, provincijalnu glavaricu sestara Služavki Malog Isusa Zagrebačke provincije.

Zagreb, 13. travnja 2017., Veliki četvrtak. Predvodio sv. misu posvete ulja u 11 sati u kapelici Vojnog ordinarijata. U koncelebraciji su sudjelovali: apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup msgr. Alessandro D'Errico, biskup u miru msgr. Juraj Jezerinac i svećenici Vojnog ordinarijata. Na misi su bili i pomoćnici vojnih kapelana, osoblje iz Ordinarijata, djelatnici Samostalnog odjela za potporu Vojnemu ordinarijatu (MORH) i Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom (MUP). Za sve prisutne upriličen je objed u Ordinarijatu.

Istoga dana navečer, u kapelici Ordinarijata, predvodio sv. misu Večere Gospodnje, održao i propovijed. U koncelebraciji su bili biskup u miru msgr. Juraj Jezerinac, biskupski vikar za pastoral u MORH-u don Marko Medo i policijski kapelan u PUZ-u don Marin Drago Kozić. Bogo-

slovi Vojnog ordinarijata održali su u kapelici od 21 do 22 sata Getsemansku uru.

Zagreb, 14. travnja 2017., Veliki petak. Predvodio u kapelici Vojnog ordinarijata obrede Veličkog petka. Održao propovijed. S biskupom su u obredima sudjelovali msgr. Juraj Jezerinac, don Marko Medo i don Marin Drago Kozić.

Zagreb, 15. travnja 2017., subota. Velika subota. Predvodio u kapelici Vojnog ordinarijata obrede Vazmenog bdijenja i propovijedao. Koncelebrirali su: msgr. Juraj Jezerinac, biskupski vikar za MORH don Marko Medo, biskupski vikar za MUP fra Frano Musić, OFM, i don Marin Drago Kozić. Za vrijeme obreda biskup je krstio Etienna Šajina. Na kraju mise blagoslovio je jestvine.

Zagreb, 16. travnja 2017., nedjelja uskrsnuća Gospodnjeg. U kapelici Vojnog ordinarijata predvodio sv. misu prije podne i propovijedao. Koncelebrirali su: msgr. Juraj Jezerinac, don Marko Medo i don Marin Drago Kozić.

Zagreb, 17. travnja 2017., Uskrsni ponedjeljak. Pohodio s pratnjom Jezerine, rodno mjesto biskupa msgr. Jurja Jezerinca koji je dočekao goste u svojoj rodnoj kući. Poslije podne u župnoj crkvi u Krašiću susreo se sa skupinom od 150 hodočasnika iz Splitsko-makarske nadbiskupije. Hodočasnike su dopratili u Krašić svećenici don Bože Čubelić, župnik u Dućome Ratu, i don Tomislav Bašić, župnik u Krilu Jesenicama.

Valbandon kraj Pule, 18. – 21. travnja 2017., utorak – petak. Sudjelovao u Policijskome odmaraštu „Valbandon“ kraj Pule na seminaru permanentnog obrazovanja za svećenike Vojne biskupije. Predavači su bili prof. dr. Josip Šalković iz Zagreba i o. Stjepan Harjač, SJ, policijski kapelan. Sudionici su jedno poslije podne obišli Nacionalni park „Brijuni“.

Pula, 20. travnja 2017., četvrtak. S generalnim vi-karom o. Jakovom Mamićem, OCD, biskup je sudjelovao na molitvi Večernje u pulskoj katedrali za preminulog umirovljenog biskupa porečkog i pulskog msgr. Antuna Bogetića. Tijelo preminulog biskupa dovezeno je te večeri u katedralu gdje je ostalo do sv. mise zadušnice sutradan 21. travnja poslije podne, nakon koje je prevezeno u župnu crkvu u Premanturi u kojoj je održan obred ukopa.

Zagreb, 21. travnja 2017., petak. Povodom blagdana sv. Jure, u crkvi sv. Marka u Zagrebu u 18 sati, predvodio sv. misu i propovijedao za članove Društva Poljičana sv. Jure u Zagrebu. Nakon sv. mise sudjelovao s njima na zajedničkom programu.

Split, 22. travnja 2017., subota. Poslije podne do-putovao u Split i susreo se s nadbiskupom msgr. Marinom Barišićem kod kojeg je i odsjeo.

Gata (Gradac), 23. travnja 2017., nedjelja, sv. Jure. Povodom blagdana sv. Jure, zaštitnika Po-ljica, predvodio sv. misu i propovijedao u Gati-ma na Gradcu kraj Omiša.

Zagreb, 24. travnja 2015., ponedjeljak. U Mini-starstvu unutarnjih poslova u Zagrebu, susreo se s ministrom gosp. Vlahom Orepićem. Biskup i ministar su razgovarali o pastoralnome djelova-nju među pripadnicima MUP-a i o nekim otvo-renim pitanjima za rješavanje između MUP-a i Vojnog ordinarijata.

Istoga dana biskup je u Vojnom ordinarijatu pri-mio zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića.

Zagreb - Rim, 25. travnja 2017., utorak. U Voj-nom ordinarijatu sudjelovao u prvom dijelu sa-stanka Koordinacijskog odbora za pripremu ho-dočašća u Lourdes.

Istoga dana sa zapovjednikom Hrvatskog vojnog učilišta general-pukovnikom Slavkom Barićem otputovalo u Rim. Navečer pohodio Papinski hr-vatski zavod sv. Jeronima. Istoga dana u reziden-ciji veleposlanika Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici susreo se s veleposlanikom gosp. Nevenom Pelicarićem. U Međunarodnome zavodu Terezijanumu kod otaca karmelićana susreo se sa zapovjednikom i polaznicima XIX. naraštaja Ratne škole „Ban Josip Jelačić“ s Hrvatskog vojnog učilišta „Dr. Franjo Tuđman“ i generalnim vikarom o. Jakovom Mamićem, OCD, i vojnim kapelanom p. Zoranom Vujčićem, SJ.

Zagreb, 26. travnja 2017., srijeda. Sudjelovao na generalnoj audijenciji sa svetim ocem Franjom na Trgu sv. Petra u Vatikanu. Svetome Ocu pre-stavio polaznike XIX. naraštaja Ratne škole „Ban Josip Jelačić“ s Hrvatskog vojnog učilišta „Dr. Franjo Tuđman“. Zajedno s polaznicima na au-dijenciji su sudjelovali zapovjednik Učilišta ge-neral-pukovnik Slavko Barić, generalni vikar o. Jakov Mamić, OCD, i o. Zoran Vujčić, SJ.

Zagreb, 27. – 28. travnja 2017., četvrtak - petak. Sudjelovao u Zagrebu na zasjedanju Hrvatske bi-skupske konferencije.

Vukovar, 29. – 30. travnja 2017., subota - nedje-lja. Sudjelovao na dvodnevnome susretu hrvat-ske katoličke mladeži kojeg je organizirala Đako-vačko-osječka nadbiskupija.

U subotu 29. travnja, susreo se u Osijeku u Vika-rijatu Đakovačko-osječke nadbiskupije s bisku-pima koji su došli na susret. Istog dana poslije podne sudjelovao u župnoj crkvi u Ivanovcu na duhovno-kulturnome susretu s mladima.

U nedjelju je sudjelovao u programu na Memori-jalnome groblju u Vukovaru i potom na koncele-briranoj sv. misi pred dvorcem Eltz u Vukovaru. Misu je predvodio i propovijedao đakovačko- osječki nadbiskup metropolit msgr. Đuro Hra-nić. Sv. misu je izravno prenosila Hrvatska radi-otelevizija. Sudjelovalo je više od trideset tisuća mladih.

SVIBANJ 2017.

Okučani, 1. svibnja 2017., ponedjeljak. Na 22. obljetnicu vojno-redarstvene osloboditelske ak-cije „Bljesak“, predvodio molitvu u gradskome perivoju u Okučanima i potom u župnoj crkvi sv. misu. U koncelebraciji su sudjelovali biskup u miru msgr. Juraj Jezerinac, msgr. Josip Krpe-ljević, generalni vikar Požeške biskupije, i više svećenika.

Zagreb, 3. svibnja 2017., srijeda. U vojarni „Cro- atia“ u Zagrebu, povodom XV. obljetnice ustroja-vanja Zapovjedništva za potporu OS RH predvo-dio sv. misu i propovijedao.

Istoga dana navečer, u samostanu hercegovačkih franjevaca u Dubravi u Zagrebu, slavio sv. misu za pok. ministra obrane Republike Hrvatske gosp. Gojka Šuška.

Zagreb (Granešina), 6. svibnja 2017., subota. U crkvi Rođenja Blažene Djevice Marije u Granešini predvodio sv. misu, propovijedao i podijelio sakrament sv. potvrde osamdeset i osmorici vje-roučenika.

Brebrina, 7. svibnja 2017., nedjelja. U mjestu Brebrovac u župi Slavetić slavio sv. misu i pro-povijedao prije podne, u kapelici sv. Josipa Rad-nika. Kapelicu su izgradili dvojica svećenika iz tog mjesta, braća Stjepan i Josip Baloban, prije dvadeset godina a blagoslovio ju je kardinal Franjo Kuharić. Uz braću Baloban i mjesnoga župnika u koncelebraciji je sudjelovalo više sve-ćenika.

Zagreb, 9. svibnja 2017., utorak. U sjedištu Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu pred-sjedao sjednici Komisije za martirologij HBK i

BK BiH. Poslije podne predsjedao sjednici biskupskih povjerenika za martirologij (za popis žrtava).

Slunj - Zropolje, 10. svibnja 2017., srijeda. Na vojnome poligonu „Eugen Kvaternik“ u Slunju predvodio sv. misu i propovijedao povodom blagdana bl. Ivana Merza i Dana vojne kapelanije. Istoga dana u župnoj crkvi u Zropolju u Šibenskoj biskupiji predvodio sprovodnu sv. misu i propovijedao za pok. Ivu Šundov, majku načelnika Glavnog stožera OS RH generala zbora Mirka Šundova.

Osijek, 11. svibnja 2017., četvrtak. U vojarni Zapovjedništva za obuku i doktrinu „Fran Krsto Frankopan“ u Osijeku, predvodio sv. misu i propovijedao povodom Dana vojne kapelanije i blagdana sv. Leopolda Bogdana Mandića.

Zagreb, 13. svibnja 2017., subota. U zagrebačkoj župi Majke Božje Lurdske koju poslužuju franjevci Provincije Presvetog Otkupitelja sa sjedištem u Splitu, slavio sv. misu i propovijedao. Pod sv. misom podijelio sakrament potvrde osamdeset i osmorici vjeroučenika.

Split, 14. svibnja 2017., nedjelja. U Širobuci na Barutani u župnoj crkvi sv. Leopolda Bogdana Mandića u Splitu slavio sv. misu i propovijedao. Podijelio sakrament sv. potvrde trideset i petorici vjeroučenika.

Nakon toga slavio sv. misu i propovijedao u župi Uzašašća Gospodinova u Splitu (Mejaši) i podijelio sakrament sv. potvrde osamdeset i šestorici vjeroučenika.

Lourdes, 16. do 23. svibnja 2017., utorak. Predvodio hrvatsko hodočašće na 59. međunarodnom vojnem hodočašću u Lourdesu od 16. do 23. svibnja 2017. Hrvatska vojska i policija hodočaština je ove godine 25. put. Hodočašće je započelo 16. svibnja sv. misom u crkvi sv. Križa u Sigetu u Zagrebu i blagoslovom hodočasnika, a završilo je u istoj crkvi zahvalnom molitvom koju je predvodio biskup 23. svibnja.

Na hodočašću je bilo više od osam stotina hodočasnika iz Republike Hrvatske (vojnika, policajaca, branitelja...). U Lourdesu su bili i pripadnici hrvatske komponente vojske Bosne i Hercegovine (oko 150 hodočasnika) s vojnim ordinarijem msgr. Tomom Vukšićem te još neki hrvatski hodočasnici. Preko tisuću hrvatskih hodočasnika.

Zagreb, 25. svibnja 2017., Uzašašće, četvrtak. Povodom blagdana Uzašašća predvodio sv. misu u kapeli Ordinarijata za djelatnike.

Zagreb, 26. svibnja 2017., petak. Povodom Dana Oružanih snaga RH i Dana HKoV-a sudjelovao na akademiji na Hrvatskome vojnome učilištu „Dr. Franjo Tuđman“. Blagoslovio dvorane imenovane po nazivima gardijskih brigada iz Domovinskoga rata.

Zagreb, 27. svibnja 2017., subota. U zagrebačkoj župi bl. Augustina Kažotića na Peščenici koju poslužujuoci dominikanci, slavio sv. misu i propovijedao. Pod misom podijelio sakrament sv. potvrde osamdeset i jednom vjeroučeniku.

Zagreb, 28. svibnja 2017., nedjelja. Povodom Dana Oružanih snaga RH i Dana HKoV-a predvodio sv. misu i propovijedao u zagrebačkoj crkvi Sveta Mati Slobode na Jarunu. Koncelebrirana sv. misa je služena za sve stradale u Domovinskom ratu i preminule od posljedica rata. Nakon mise i polaganja cvijeća kod spomen-obilježja „Pietà Croatica“ predvodio molitvu za pokojne.

Zagreb, 29. svibnja 2017., ponedjeljak. Sudjelovao na svečanoj akademiji u Koncertnoj dvorani „Vatroslav Lisinski“ u Zagrebu, povodom Dana Oružanih snaga RH i Dana HKoV-a.

Zagreb, 30. svibnja 2017., utorak. Povodom Dana policijske kapelanije Majke Božje od Kamenitih vrata u Zagrebu, slavio sv. misu i propovijedao u crkvi sv. Marka. Nakon mise sudjelovao u molitvi i paljenju svijeće na Kamenitim vratima pred slikom Majke Božje. Potom u sjedištu Policijske uprave zagrebačke kod spomen-obilježja predvodio molitvu za sve poginule djelatnike Uprade.

Zagreb, 31. svibnja 2017., srijeda. Sudjelovao u svečanostima proslave Majke Božje od Kamenitih vrata u koncelebriranoj sv. misi u Zagrebačkoj prvostolnici koju je predvodio i propovijedao čikaški nadbiskup hrvatskih korijena Blaise Joseph Cupich. Sudjelovao također i u procesiji ulicama grada Zagreba od prvostolnice do Kamenitih vrata na Gornjem gradu.

LIPANJ 2017.

Zagreb, 3. lipnja 2017., subota. Sveti Kvirin Sisački, nebeski zaštitnik grada Siska i Sisačke biskupije. Predvodio procesiju ulicama grada Siska i koncelebriranu sv. misu u bazilici sv. Kvirina u Sisku. Pod sv. misom propovijedao o sv. Kviri- nu. U koncelebraciji su sudjelovali biskupi msgr. Vlado Košić, msgr. Nikola Kekić, msgr. Vjekoslav Huzjak, msgr. Ivan Šaško i msgr. Mijo Gorski te nekoliko desetaka svećenika.

Zagreb, 4. lipnja 2017., nedjelja. Svetkovina Du-hova. U kapelici Vojnog ordinarijata slavio sv. misu i propovijedao. Pod sv. misom podijelio sa-krament sv. potvrde dvojici djelatnih vojnih osoba.

Zagreb, 6. lipnja 2017., utorak. U Vojnom ordi-narijatu predsjedao sjednici s temom „Raščlamba lourdeskog hodočašća“. Dvadeset i peto hodoča-šće Hrvatske vojske i policije u Lourdes, održano je od 16. do 23. svibnja o.g. Na raščlambi su, uz bi-skupa, sudjelovali: vikar za pastoral u MORH-u i glavni koordinator hodočašća don Marko Medo koji je bio i moderator susreta, vikar za pastoral u MUP-u fra Frano Musić, OFM, vojni i policijski kapelani i pomoćnici kapelana, zapovjednik hodočašća brigadni general Miroslav Kovač, zamje-nik zapovjednika hodočašća za MORH brigadni general Zdravko Klanac, zamjenik zapovjednika hodočašća za MUP glavni policijski savjetnik Ivi-ca Franić, te djelatnici Ministarstva obrane i Oružanih snaga RH, Ministarstva unutarnjih poslova RH, djelatnici MORH-ova Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu u RH i MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordina-rijatom u RH.

Zagreb, 8. lipnja 2017., četvrtak. Od utorka 6. lipnja do petka 9. lipnja održan je susret djelat-nika Vojnog ordinarijata, djelatnika MORH-ova Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordi-narijatu, MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom i pomoćnika vojnih i po-licijskih kapelana u Uslužnoj jedinici MUP-a u Valbandonu. Voditelj susreta i predavač bio je don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral u MORH-u. Nazočan je bio i fra Frano Musić, bi-skupski vikar za pastoral u MUP-u. Tema susre-ta bila je: „Uloga vjernika laika u životu Crkve – vojno dušobrižništvo“. Biskup je pohodio su-dionike susreta u četvrtak prije podne, s njima se susreo u razgovoru te je potom slavio sv. misu i propovijedao u kapelici bl. Miroslava Bulešića.

Reutlingen, 9. lipnja 2017., petak. Na poziv don Ante Kutleše boravio u Reutlingenu u biskupiji Rotemburg-Stuttgart u Njemačkoj od 9. do 12. lipnja o.g. U Hrvatskoj katoličkoj misiji Sv. obitelji u Reutlingenu, u župnoj crkvi sv. Wolfganga susreo se 9. lipnja poslije podne s ovogodišnjim krizma-nicima i slavio sv. misu. Održao propovijed.

Reutlingen, 10. lipnja 2017., subota. U župnoj crkvi sv. Wolfganga u Reutlingenu slavio sv. misu i propovijedao. Pod sv. misom podijelio sa-kramenat sv. potvrde četrdesetorici krizmanika iz Hrvatske katoličke misije Sv. obitelji u Reutlin-genu.

Zwiefalten, 11. lipnja 2017., nedjelja. U samo-stanskoj crkvi Male Gospe u negdašnjem benediktinskom samostanu – opatiji, u mjestu Zwie-falten u Njemačkoj, (Baden-Württemberg, bisku-pija Rottemburg-Stuttgart) predvodio hodočašće iz hrvatskih katoličkih misija s područja bisku-pije Rottemburg-Stuttgart. U koncelebraciji koju je predvodio biskup sudjelovalo je dvadesetak svećenika, a na sv. misi oko dvije tisuće vjernika. Biskup je također sudjelovao na poslijepodnev-nome hodočasničkom programu koje je završilo euharistijskim klanjanjem u bazilici Male Gospe.

Split, 13. lipnja 2017., utorak, sv. Ante Padovan-ski. U samostanskoj crkvi kod franjevaca manje braće (Zadarska provincija) na Poljudu u Splitu, predvodio večernju sv. misu s procesijom i pro-povijedao. Na sv. misi sudjelovalo je nekoliko ti-suća pobožnih štovatelja sv. Ante.

Zagreb, 18. lipnja 2017., nedjelja. Sudjelovao u arhijerejskoj svetoj liturgiji u konkatedralnoj crkvi sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu, povodom početka proslave 240. obljetnice utemeljenja Križevačke eparhije. Prvosluzitelj u liturgiji bio je msgr. Ni-kola Kekić, križevački biskup. Zajedno s msgr. Kekićem u liturgiji je sudjelovalo devet biskupa i više svećenika Križevačke eparhije. Sve je izravno prenosila Hrvatska radiotelevizija. Vladika msgr. Kekić je proglašio godinu Križevačke biskupije koja će završiti 2018. godine svečanom arhijerejskom liturgijom u križevačkoj stolnoj crkvi.

Zagreb, 19. lipnja 2017., ponedjeljak. U sjedištu Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu, prije podne sudjelovao na susretu hrvatskih bisku-pa Hrvatske biskupske konferencije na susretu s redovničkim provincijalima iz Republike Hrvat-ske. Poslije podne sudjelovao na Izvanrednom plenarnom zasjedanju Hrvatske biskupske kon-ferencije.

Vukovar, 22. lipnja 2017., četvrtak. S generalnim vikarom o. Jakovom Mamićem, OCD, i biskup-skim vikarom za pastoral don Markom Medom, poslije podne biskup je došao u Vukovar. Zajed-no s vikarima i kapelanom o. Zoranom Vujićem, SJ, susreo se s polaznicima XIX. naraštaja Ratne škole „Ban Josip Jelačić“ s Hrvatskog vojnog uči-lišta „Dr. Franjo Tuđman“.

Vukovar, 23. lipnja 2017., petak. Svetkovina Srca Isusova. Biskup je dan započeo polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća na vukovarskom Me-morijalnom groblju i na spomen-obilježju Ovčara. Vijence su položili i svijeće zapalili zapovjed-nik HVU-a general pukovnik Slavko Barić, za-

mjenik zapovjednika brigadni general Zdravko Klanac i načelnik centra vojnih škola. Molitvu je predvodio biskup msgr. Jure Bogdan s generalnim vikarom o. Jakovom Mamićem, OCD.

U 9.30 sati biskup je predslavio sv. misu i propovijedao u crkvi sv. Filipa i Jakova. Na sv. misi sudjelovali su polaznici vojnih škola, njihovi zapovjednici i nastavno osoblje. Koncelebrirali su vukovarski franjevci, generalni vikar o. Jakov Mamić, OCD, biskupski vikar don Marko Medo i vojni kapelan o. Zoran Vujičić, DI. Nakon sv. mise sudionici su iz crkve prošli u svečanome mimohodu kroz grad Vukovar do velikog središnjeg križa u luci na Dunavu koji je podignut u spomen na žrtve Domovinskog rata pale za slobodnu Hrvatsku. Tamo su položili vijence i zapalili svijeće, a vojni biskup je predmolio molitvu za sve poginule i nestale u Domovinskom ratu.

Vukovar, 24. lipnja 2017., subota. U franjevačkoj crkvi sv. Filipa i Jakova biskup je predslavio koncelebriranu sv. misu u 7.30 sati.

Sudjelovao u 10 sati, u memorijalnom centru Domovinskog rata na svečanoj promociji polaznika vojnih škola HVU-a.

Zagreb, 25. lipnja 2017., nedjelja. Povodom Dana državnosti Republike Hrvatske, sudjelovao prije podne u koncelebriranoj sv. misi u zagrebačkoj prвostolnici koju je predvodio i na kojoj je propovijedao nadbiskup kardinal Josip Bozanić.

Istoga dana, u 18 sati, sudjelovao na prijemu na Pantovčaku što ga je priredila predsjednica Republike Hrvatske gospоđa Kolinda Grabar-Kitarović.

Zagreb, 26. lipnja 2017., ponedjeljak. U 19 sati sudjelovao u koncelebraciji u zagrebačkoj prвostolnici zajedno s ostalim biskupima Hrvatske biskupske konferencije. Slavlje sv. mise upriličeno je kao oproštaj s nadbiskupom msgr. Alessandrom D'Erriccom, bivšim nuncijem u Republici Hrvatskoj, koji je imenovan apostolskim nuncijem na Malti i u Libiji. Pod sv. misom govorili

su nadbiskup msgr. Želimir Puljić, predsjednik Hrvatske biskupske konferencije, kardinal Josip Bozanić i msgr. Alessandro D'Erricco.

Svi biskupi su sudjelovali i na večeri u Nadbiskupskome dvoru s apostolskim nuncijem msgr. D'Erriccom. Sv. misi je nazоčio i poslije na večeri pravoslavni mitropolit zagrebačko-ljubljanski gosp. Porfirije Perić.

Zagreb, 27. lipnja 2017., utorak. Povodom Dana vojne kapelije sv. Ivana Krstitelja u Požegi i desete obljetnice Središta za temeljnu obuku, u požeškoj vojarni u 10 sati, zajedno s vlč. Željkom Volarićem, slavio sv. misu i propovijedao.

Istoga dana u 16 sati sudjelovao u Ministarstvu obrane u Zagrebu na sastanku s potpredsjednikom vlade RH i ministrom obrane Damironom Krističevićem.

Navečer, u 19 sati sudjelovao u apostolskoj nuncijaturi na prijemu što ga je priredio nadbiskup msgr. Alessandro D'Erricco povodom svoga oproštaja od Hrvatske i odlaska na novu dužnost za apostolskog nuncija na Malti i u Libiju.

Zagreb, 29. lipnja 2017., četvrtak, Sveti Petar i Pavao. Povodom Dana Vojne kapelije „Sv. Petar i Pavao“ u vojarni „Pukovnik Marko Živković“ na Plesu prije podne slavio sv. misu i propovijedao. U koncelebraciji sudjelovali su župnik župe blaženog Alojzija Stepinca iz Velike Gorice preč. Josip Rožman, don Marko Medo i o. Zdravko Barić.

Istoga dana poslije podne s don Markom Medom u Novoj Vesi u samostanu čestitao imendant provincialnoj glavarici sestra Služavki Malog Isusa Zagrebačke provincije sestri Petri Marijanović.

Navečer s don Markom Medom u zgradи Hrvatske biskupske konferencije čestitao imendant msgr. Petru Paliću, glavnome tajniku HBK. Tom prigodom susreo se i s msgr. Tomom Vukšićem, vojnim ordinarijem iz BiH.

Zagreb, 30. lipnja 2017., petak. Primio prije podne gosp. Dragu Štambuka.

ADRESAR VOJNOG ORDINARIJATA

Vojni ordinarijat u RH
Ksaverska cesta, 12
HR - 10 000 ZAGREB
tel: +385 1 4670 660 (59) (centrala)
faks: +385 1 4670 662
www.vojni-ordinarijat.hr
vojni.ordinarijat@morp.hr

Msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij

Msgr. Juraj Jezerinac, vojni ordinarij u miru

O. Jakov Mamić, generalni vikar
tel: +385 1 3784 489
jakov.mamic@morp.hr

Don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral
MORH-a i Oružanih snaga RH
marko.medo@morp.hr

Fra Frano Musić, biskupski vikar za pastoral
MUP-a i Redarstvenih službi RH
fmusic2@mup.hr

Robert Stipetić, kancelar
specijal 68 642
robert.stipetic@morp.hr

Dragan Logarušić, ekonom
specijal 68 631
mob: +385 99 5793 911
dragan.logarusic@morp.hr

S. M. Gordana Miškić, tajnica Vojnog
ordinarijata
specijal 68 638
gmiskic@morp.hr

Vladimir Krpan, osobni tajnik generalnog vikara
specijal 68 635
vladimir.krpan@morp.hr

Samostalni odjel za potporu Vojnom ordinarijatu (MORH)

Vojni ordinarijat u RH
Ksaverska cesta, 12
HR - 10 000 ZAGREB
tel: +385 1 4670 660
faks: +385 1 4670 662

Bojnik Petar Klarić, voditelj Odjela
specijal 68 634
perica.klaric@morp.hr

Marija Vukovojac, viša stručna savjetnica za
organizaciju
specijal 68 637
marija.vukovojac@morp.hr

Mladen Čobanović, viši stručni savjetnik za
organizaciju
tel: +385 1 4670 660
mladen.cobanovic@morp.hr

Branka Šandro, stručna suradnica za potporu
specijal 68 631
branka.sandro@morp.hr

Samostalna služba za suradnju s Vojnim ordinarijatom (MUP)

Policijska akademija
Avenija Gojka Šuška, 1
HR - 10 000 ZAGREB
tel: +385 1 2391 525 (specijal 26525)
faks: +385 1 2391 496 (specijal 26496)

Josip Zagorščak, voditelj Službe
tel: +385 1 2391 525 (specijal 26525)
mob: 098 470 781 (specijal 84484)
jzagorscak@mup.hr

Mato Topić, policijski službenik za
međunarodnu vjersku suradnju
tel: +385 1 2391 527 (specijal 26527)
mob: 091 4554 649 (specijal 82649)
mtopic@mup.hr

Mario Dokmanić, policijski službenik za
međunarodnu vjersku suradnju
tel: +385 1 2391 523 (specijal 26523)
mob: 099/7031 578 (specijal 85620)

Branko Šarkanj, policijski službenik za
organizaciju i potporu
tel: +385 1 2391 528 (specijal 26528)
mob: 091/4563 958 (specijal 82958)
bsarkanj@mup.hr

Darko Šantek, policijski službenik za
organizaciju i potporu
tel: +385 1 2391 529 (specijal 26529)
mob: 091/4565 464 (specijal 82644)
dsantek@mup.hr

Sanja Vrkljan Horvat, administrativna tajnica
tel: +385 1 2391 525 (specijal 26525)

ZAŠTITNIK KAPELANIJE	POSTROJBA
„Sveti Ivan Pavao II“ 22. listopada	MORH I GS OS RH Stančićeva 6, Zagreb
„Bl. Alojzije Stepinac“ 10. veljače	Zapovjedništvo HKoV, Karlovac
„Sv. Andđeli čuvari“ 2. listopada	Inženjerijska pukovnija, Karlovac
„Gospa Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta“ 11. rujna	Motorizirana bojna „Pauci“ vojarna „Kralj Zvonimir“, Knin
„Sv. Martin Tourski“ 11. studenoga	Zapovjedništvo specijalnih snaga, Delnice
„Sv. Petar i Pavao“ 29. lipnja	Zapovjedništvo HRZ I PZO 91. zrakoplovna baza, Zagreb
„Sv. Nikola Biskup“ 6. prosinca	Zapovjedništvo HRM Središte za obuku HRM, Split
„Sv. Nikola Biskup“ 6. prosinca	Flotila HRM, Obalna straža Pomorska baza Split, Split
„Sv. Ivan od Križa“ 14. prosinca	SOD, Velika Buna
„Sv. Ilija Prorok“ 20. srpnja	Mehanizirana bojna "Gromovi" GMB, i Mehanizirana bojna "Tigrovi" GMB, Petrinja
„Kraljica svete Krunice“ i „Sv. Ivan Kapistran“ 7. listopada	GOMBR, Vinkovci
„Uzvišenje svetog Križa“ 14. rujna	Gardijska motorizirana brigada, Knin
„Sv. Franjo Asiški“ 4. listopad	1. motorizirana bojna „Vukovi“ voj. „Eugen Kvaternik“, Gospić
„Sv. Leopold Mandić“ 12. svibnja	Zapovjedništvo ZOD „FKF“ MB "Sokolovi" i "Pume", Osijek
„Bl. Ivan Merz“ 10. svibnja	SBO i Topničko-raketna bojna GMB poligon „Eugen Kvaternik“, Slunj
„Sv. Valentin“ 14. veljače	Počasno-zaštitna bojna, Zagreb
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	HVU „Dr. Franjo Tuđman“, Zagreb
„Sv. Gabrijel arkandeo“ 29. rujna	Središte za obuku HRZ i PZO, 93. zrakoplovna baza, Zadar
„Sv. Ivan Krstitelj“ 24. lipnja	SzOIDL, Požega
„Sv. Obitelj“ 28. prosinca	ZZP, Zagreb
„Sv. Antun Padovanski“ 13. lipnja	Dom Glavnog stožera, Zagreb
„Sv. Sebastijan“ 20. siječnja	Zapovjedništva Oklopne i Tenkovske bojne "Kune" GOMBR, Đakovo

KONTAKT UREDA	KAPELAN	POMOĆNIK KAPELANA
tel: 01/486-1345 faks: 01/456-7986	don Marko Medo mob: 091/2044-009	satnik Srećko Žmalec srecko.zmalec@morp.hr tel: 01/456-8080, mob: 091/7635-866
tel: 047/626-388 faks: 047/626-536	don Vladislav Mandura , dekan Karlovac vlado.mandura@gmail.com mob: 091/586-3400	satnik Dražen Čulig drazen.culig@morp.hr mob: 091/8811-862
tel: 047/626-603 faks: 047/626-622		narednik Daniel Radinović tel: 047/626-536, mob: 098/186-3426
tel/faks: 022/617-841	fra Ilija Mikulić mob: 098/432-607	vojnik Marko Buzuk marko.buzuk@morp.hr mob: 091/533-8266
tel: 051/652-806 faks: 051/652-940	p. Mirko Vukoja mob: 099/6226-236	satnik Anton Žic anton.zic@morp.hr mob: 098/917-0427
tel: 01/6228-862 faks: 01/6228-484	o. Viktor Grbeša mob: 098/9737-473	vojnik Lorenc Tomkić mob: 098/946-7773
tel: 021/354-913 faks: 021/354-323	don Branimir Projic branimir.profic@morp.hr mob: 098/510-737	narednik Manda Sartori tel: 021/354-323 mob: 098/9554-177
tel: 021/354-160 (650) faks: 021/354-650	o. Jozo Mravak mob: 091/579-4868	desetnik Dario Rajčić mob: 098/744-330
tel: 01/2025-830 faks: 01/2025-879	vlč. Željko Savić mob: 091/973-2698	Nenad Veriga mob: 098/906-0816
tel: 075/221-215 faks: 075/221-278	don Antonio Mikulić mob: 099/322-0700	natporučnik Mario Barišić mob: 098/886-306
tel: 032/348-460 faks: 032/348-460	fra Mato Vincetić mob: 099/308-2203	satnik Adam Dakić adam.dakic@morp.hr mob: 091/725-8290
tel: 022/617-810 faks: 022/617-722	fra Božo Ančić mob: 098/760-979	stožerni narednik Borislav Lapenda mob: 091/172-8512
tel/faks: 053/577-201	vlč. Ivan Blaževac mob: 098/9084-983 iblaževac@yahoo.com	
tel: 031/236-862 faks: 031/236-841	o. Ante Mihaljević , vd dekan Osijek ante.mihaljevic@morp.hr mob: 098/269-599	natporučnik Darko Boban dboban@icloud.com mob: 099/712-0900
tel: 047/626-824 faks: 047/626-846	don Milenko Majić mmajic@morp.hr mob: 098/924-1483	
tel: 01/4566-344 (367) faks: 01/4566-368	o. Zdravko Barić , dekan Zagreb mob: 091/576-2764 zdravko.baric64@gmail.com	
tel: 01/3786-004 (272) faks: 01/3784-657	p. Zoran Vujičić mob: 098/337-162	poručnik Marijan Puljiz mob: 099/2486-662
tel: 023/358-209 (239) faks: 023/358-209	o. Ivo Topalović , dekan Split mob: 098/423-533	satnik Vinka Rogić vinka.rogić@morp.hr mob: 098/532-045
tel/faks: 034/245-117	vlč. Željko Volarić mob: 098/340-798	satnik Antun Mandić amandic@morp.hr mob: 091/786-1333
tel: 01/6631-318 faks: 01/6631-296	vlč. Slavko Rajić slavko.rajic@morp.hr mob: 098/1632-359	
tel: 01/6631-299 faks: 01/6631-397		satnik Damir Sedlar mob: 091/943-0134
tel: 031/839-166 faks: 031/839-156	p. Drago Majić mob: 098/186-6901	poručnik Mato Kulaš

„Majka Božja Kamenith vrata“ 31. svibnja	MUP PU zagrebačka Petrinjska 20, 10 000 Zagreb
„Sv. Mihovil arkandeo“, podružnica Split 29. rujna	MUP PU splitsko-dalmatinska 2. policijska postaja, 21 000 Split
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	MUP Policijska akademija Av. G. Šuška 1, 10 000 Zagreb
„Sv. Vid“ 15. lipnja	MUP PU primorsko-goranska 1. Policijska postaja, 51 000 Rijeka
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	MUP Zagreb Sjedište i Ravnateljstvo, Uč. grada Vukovara 33
„Bl. Miroslav Bulešić“ 6. studenoga	MUP PU istarska Trg Republike 1, 52 100 Pula
„Sv. Juraj“ 23. travnja	MUP PU varaždinska Ivana Milčeca 10, 42 000 Varaždin
„Sv. Matej“ 21. rujna	MUP PU bjelovarsko-bilogorska Vlahe Paljetka bb, 43 000 Bjelovar
„Sv. Jeronim“ 30. rujna	MUP PU osječko-baranjska Trg Lavoslava Ružičke 1, 31 000 Osijek
„Sv. Luka evanđelist“ 18. listopada	MUP PU šibensko-kninska Velimira Škorpika 5, 22 000 Šibenik
„Sveti Filip i Jakov, apostoli“ 3. svibnja	MUP PU zadarska Andrije Hebranga bb, 23 000 Zadar
„Sveti Marko Križevčanin“ 7. rujna	MUP PU koprivničko-križevačka Trg Eugena Kumičića 18, 48 000 Koprivnica
„Sveti Hrvatski mučenici“ 9. rujna	MUP PU ličko-senjska Ulica Hrvatskog sokola 2, 53 000 Gospić
„Sv. Josip“ 19. ožujka	MUP PU karlovačka Trg hrvatskih redarstvenika 6, 47 000 Karlovac
„Sv. Vinko Palloti“ 22. siječnja	MUP PU požeško-slavonska Josipa Runjanina 1, 34 000 Požega
„Sv. Kvirin Sisački“ 4. lipnja	MUP PU sisačko-moslavačka Rimska 19, 44 000 Sisak
„Sv. Euzebije i Polion“ 29. svibnja	MUP PU vukovarsko-srijemska Glagoljaška 27b, 32 100 Vinkovci
„Sv. Marko evanđelist“ 25. travnja	MUP PU brodsko-posavska Ivana Mažuranića 9, 35 000 Slavonski Brod
„Sv. Vlaho“ 3. veljače	MUP PU dubrovačko-neretvanska Dr. Ante Starčevića 13, 20 000 Dubrovnik
„Sv. Nikola biskup“ 6. prosinca	MUP PU krapinsko-zagorska Matije Gubca 53, 49210 Zabok
„Sv. Franjo Asiški“ 4. listopada	MUP PU međimurska Jakova Gotovca 7, 40 000 Čakovec
„Bl. Alojzije Stepinac“ 10. veljače	MUP PU virovitičko-podravska Trg bana Josipa Jelačića 19, 33 000 Virovitica

tel: 01/4563 295 (293) faks: 01/4563 699	don Marin Drago Kozic mob: 099/2680-728 (spec. 86084)	Mišo Josipović mob: 099/2292-432 (spec. 85 546) mjosipovic@mup.hr
tel: 021/215-659 faks: 021/307-512	fra Žarko Relota , dekan Split Mob: 099/4965-535 (spec. 86867)	Luka Galić tel. 021/307 511 (specijal 40 511) fax. 021/307 512 mob: 098/9591-333
tel/faks: 01/2391-490 (specijal 26 490)	fra Frano Musić mob: 099/2584-982 (spec. 86011)	Luka Norac Kevo tel. 01/2391 526 (specijal 26 526) mob: 091/4563-866
tel: 051/430-495 faks: 051/430-687	p. Mirko Vukoja mob: 099/6226-236	
tel: 01/6122-712 (715) faks: 01/3788-653	p. Stjepan Harjač , dekan Zagreb mob: 099/2113-891 (spec. 84048)	Vinko Bakula tel: 01/3788 853 (specijal 88 853) mob: 091/4563-805
	vlč. Ilija Jakovljević , dekan Rijeka mob: 099/4965-534 (spec. 86866)	
tel.: 042 372 392 (spec. 86 087)	vlč. Ivica Horvat , dekan Varaždin tel/faks: 042/749-400 mob: 099/2680-732 (spec. 86088)	
fax: 043/251-771	vlč. Damir Vrabec mob: 099/4965-536 (spec. 86868)	
tel.: 031/237-553 faks: 031/237-267	vlč. Željko Rakošec , dekan Osijek zrakosec@mup.hr mob: 099/7065-885 (spec. 85682)	
fax: 022/347-284	don Darko Poljak mob: 099/2680-733 (spec. 86089)	
	don Tomislav Vlahović	
	vlč. Ozren Bizek mob: 099/2680-731 (spec. 86087)	
	vlč. Ivan Blaževac mob: 099/2680-729 (spec. 86085)	
tel.: 047/664-143 faks: 047/664-385	vlč. Andrija Markač mob: 098/213-393	Senka Staroveški tel.: 047/664-460
	vlč. Željko Volarić mob: 098/340-798	
	vlč. Željko Rakošec , dekan Osijek zrakosec@mup.hr mob: 099/7065-885 (spec. 85682)	
	vlč. Davorin Andić mob: 099/4965-533 (spec. 86865)	
	don Ivan Borić mob: 099/2680-735 (spec. 86091)	
	o. Zrinko Nikolić	
	vlč. Ivica Horvat , dekan Varaždin mob: 099/2680-732 (spec. 86088)	
	vlč. Ozren Bizek mob: 099/2680-731 (spec. 86087)	

SADRŽAJ

UVODNO SLOVO GENERALNOG VIKARA O. JAKOVA MAMIĆA	109
SVETA STOLICA	111
Misija u srcu kršćanske vjere (<i>Poruka pape Franje za Svjetski misijski dan, 22. listopada 2017.</i>)	111
Ne ljubimo riječima, već djelima (<i>Poruka pape Franje za 1. svjetski dan siromašnih, 19. studenoga 2017.</i>) ..	113
HRVATSKI BISKUPI	116
Priopćenje s 54. zasjedanja Sabora Hrvatske biskupske konferencije (Zagreb, 26. – 28. travnja 2017.) ..	116
Susret hrvatske katoličke mlađeži (<i>Homilija đakovačko-osječkog nadbiskupa Đure Hranića, 30. travnja 2017. u Vukovaru</i>)	117
Zajednička Izjava članova komisija „Iustitia et pax“ biskupskih konferencijskih sastanaka Bosne i Hercegovine, Hrvatske i Slovenije	119
Spomen-slavlje o 72. obljetnici Bleiburške tragedije (<i>Homilija đakovačko-osječkog nadbiskupa Đure Hranića, Bleiburg, 13. svibnja 2017.</i>)	122
Poruka za nedjelju turizma (21. svibnja 2017.)	125
Svetkovina Majke Božje od Kamenitih vrata (<i>Homilija kardinala Blasea Josepha Cupicha, zagrebačka katedrala, 31. svibnja 2017.</i>)	126
Priopćenje s redovitog susreta članova HBK s članovima HKVRPP	128
ODREDBE IZ VOJNOG ORDINARIJATA	129
Proljetni susret djelatnika Vojnog ordinarijata	129
Sv. misa povodom Dana Oružanih snaga Republike Hrvatske	130
Hodočašće Vojnog ordinarijata u Svetu Zemlju	131
Regionalno vojno i policijsko hodočašće Gospi Sinjskoj	132
Dekreti i imenovanja	133
IZVJEŠĆA I DOGAĐAJI	135
Održani bračni susreti u Valbandonu	135
Zadušnica za poginule i preminule pripadnike 1. HGZ-a	136
Vojni ordinarij Jure Bogdan pohodio HRVCON u Afganistanu	137
Priprava za Uskrs u vojarni u Petrinji	139
Uskrsna priprava za djelatnike s područja Policijske uprave zagrebačke	140
Misa posvete ulja u Vojnom ordinarijatu	141
Misa Večere Gospodnje	142
Obredi Muke Gospodnje	143
Vazmeno bdijenje u Vojnom ordinarijatu	143
Uskrsno slavlje u Vojnom ordinarijatu	144
Uskrsna misa u Petrinjskoj vojarni	144
Proslavljen Uskrs u 6. HRVCON-u u Afganistanu	145
Poljičani proslavili blagdan svetog Jure u Zagrebu	146
Proljetni susret svećenika Vojnoga ordinarijata u RH	146
Proslava sv. Jure, zaštitnika Poljica	149
U PU varaždinskoj proslavljen Dan Policijske kapelanie „Sv. Juraj“	150
Proslavljen Dan Policijske kapelanie „Sv. Marko evanđelist“	151
Završni sastanak Odbora za pripremu hodočašća u Lourdes	151
Polaznici Ratne škole "Ban Josip Jelačić" u audijenciji kod pape Franje	153
Obilježena 26. obljetnica 4. gardijske brigade	154
Spomendan smrti hrvatskih velikana Zrinskog i Frankopana	154
Središnje misno slavlje 10. SHKM-a u Vukovaru	155
22. obljetnica vojno-redarstvene operacije "Bljesak"	159
Obilježena 26. obljetnica pogibije 12 redarstvenika u Borovu Selu	160
Proslavljen Dan kapelanie u PU zadarskoj	161
15 godina Zapovjedništva za potporu	161

19. obljetnica smrti ministra obrane Republike Hrvatske Gojka Šuška	162
Proslava blagdana bl. Ivana Merza na poligonu „Eugen Kvaternik“	163
Hodočašće u Vukovar djelatnika bojne veze i članova njihovih obitelji	164
Proslavljen Dan Vojne kapelanije „Sv. Leopold Bogdan Mandić“	164
Dvostruko slavlje „Gromova“ u Petrinji	165
25. jubilarno hodočašće Hrvatske vojske i policije u Lourdes	166
Obilježen Dan Oružanih snaga RH	175
Dan OS RH i HKoV-a na vojnem poligonu „Eugen Kvaternik“	177
Proslava Dana kapelanije u PU zagrebačkoj	177
Pohod djelatnika OS RH Zadru i Škabrnji	178
Svetkovina Majke Božje od Kamenitih vrata	179
Proslavljen blagdan zaštitnika Sisačke biskupije	180
Raščlamba 25. hodočašća Hrvatske vojske i policije u Lourdes	180
Susret djelatnika Vojnog ordinarijata u Valbandonu	181
Proslava 330. obljetnice izbora sv. Josipa za zaštitnika Hrvatske	183
Proslavljen Dan kapelanije „Sv. Antun Padovanski“	184
Duhovni susret rukovoditelja PU zagrebačke	184
Biskup Bogdan predvodio slavlje za sv. Antu na splitskom Poljudu	185
Promocija polaznika vojnih škola ponovno u Vukovaru“	186
Proslavljen Dan kapelanije u Požegi	188
Proslava Dana Vojne kapelanije „Sv. Petar i Pavao“	189
 PROPOVIJEDI VOJNOG ORDINARIJA MSGR. JURE BOGDANA	190
Dvadeset i peto hodočašće Hrvatske vojske i policije (<i>Zagreb, Siget, 16. svibnja 2017.</i>)	190
Dvadeset i peto hodočašće Hrvatske vojske i policije (<i>Lourdes, Spilja ukazanja, 18. svibnja 2017.</i>) ..	192
Dvadeset i peto hodočašće Hrvatske vojske i policije (<i>Lourdes, bazilika sv. Pija X., 20. svibnja 2017.</i>) ..	193
Dan Oružanih snaga RH, Dan HKoV-a i 26. obljetnica OS RH (<i>Zagreb, 28. svibnja 2017.</i>)	195
Blagdan sv. Kvirina, zaštitnika Sisačke biskupije (<i>Sisak, 3. lipnja 2017.</i>)	197
 PROPOVIJED BISKUPSKOG VIKARA FRA. FRANE MUSIĆA	200
Križni put Hrvatske vojske i policije (<i>Lourdes, bazilika sv. Pija X., 18. svibnja 2017.</i>)	200
 KRONIKA VOJNOG ORDINARIJA MSGR. JURE BOGDANA	202
ADRESAR VOJNOG ORDINARIJATA	207
SADRŽAJ	212